

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Aylık gazete

Berxwedan

15 Ekim
1993
Sayı 164
Fiyatı
3,- DM

ÇÖZÜM

A. ÖCALAN

Savaşta bölge ayrışımına doğru

Türk özel savaşının Kürdistan'da yürütülen gerilla mücadelesi karşısında bir tikanıklık, çözümsüzlük ve giderek iflası yaşadığı son üç aylık yaz süreci gelişmelerinden rahatlıkla anlaşılmaktadır. Özel savaşın en üst düzeyde devletin tüm olanaklarını arkasına alması, ekonomiden siyasete, düzen içi muhalefetiyle, iktidar partileriyle ve tüm kurum kuruluşlarıyla iç ve dış dayanakları, yine emperyalist-kapitalist mali ve askeri destekleriyle hem açıktan, hem de gayri-meşru kontra dedğimiz oluşumlarla, tüm teknik imkanları ve araçları da yedeğine alarak, hatta azami derecede kullanarak bütün ülke insanına yönelttiği topyekün savaşın da artık pek bel bağlanılacak bir saldırı yöntemi olmadığı ortaya çıktı. Mevcut hükümet de diğerleri gibi tüm kaderini bu topyekün savaşın kazanılmasına ve Kürt direnişinin ne pahasına olursa olsun bastırılmasına, başarılabiliyorse tasfiyesine bağlamış durumdadır. Ancak kendinden önceki hükümetlerin yaşadığı zaafi ve özel savaşın güdümünde olma durumunu aşamadığı için, hatta onların devamından öte bir şey olmadığı için gerilla mücadelesinin geriletilmesi şurda kalsın, daha da boyutlanmasının önünü alamama durumu söz konusudur. Çünkü sorunun salt hükümet değişiklikleriyle çözümlenecek bir sorun olmadığı, aksine daha köklü ele alınmaya ihtiyaç gösterdiği ve bu çağrışımı vurgulamak için de baharda tek taraflı gösterilen iyi niyetli yaklaşımı yerinde kullanamadıkları gerçeğinden

Devamı 13. Sayfada

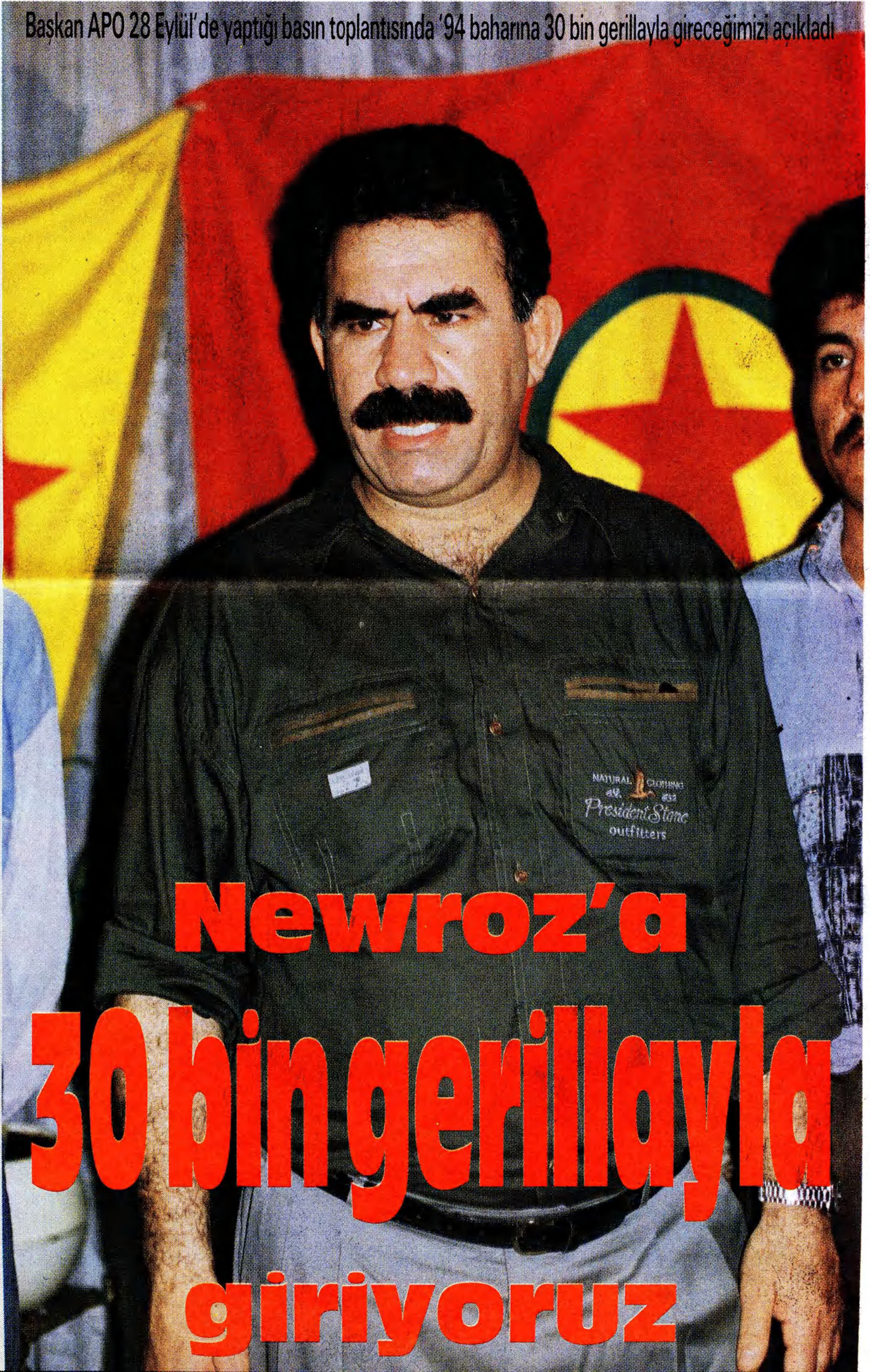
BERXWEDAN'DAN

TC Ölüm Döşğinde

Ateşkes sürecinden sonra ulusal kurtuluş savaşımızın içine girdiği yeni hamle dönemi Kürdistan devrimine yeni gelişme boyutları kazandırırken, TC'deki çözümlü ve çöküşe de dönüşü olmayan adımlar attırarak boyutta gelişmeleri ortaya çı-

Devamı 4. Sayfada

Başkan APO 28 Eylül'de yaptığı basın toplantısında '94 baharına 30 bin gerillayla gireceğimizi açıkladı

Newroz'a

30 bin gerillayla

giriyoruz

**Direniş
kahramanlarımız**

Ulusal Diriliş Bahçesinde Yeşeren Özgürlüğün ilk Çiçeklerinden Şadioglu BATMAZ

Adı, soyadı: Şadioglu BATMAZ
Kod adı: Halil
Doğum yeri, tarihi: Karakoçan /Aşağı Alıkan, 14.4.1956
Mücadeleye katılış tarihi: 1975
Şehit düştüğü yer: 15.05.1990/Şırnak

Ulusal inkarcılığın bir yaşam biçimi olarak benimsendiği, düşüncenin köreldiği, beyinlerin paslandığı, inancın sarsıldığı, cesaretin kınıldığı Kürdistan gibi bir ülkede bu onursuzca durumu tersine çevirmek için sıfır sayılan olanaklarla yola çıkanların mücadelesi tarihimize ne kadar büyük bir rol oynadıkları anlaşılır bir durumdur. Ulaşılan bugünkü kazanımlar baştan beri davaya sarılan yoldaşların büyük fedakarlığına, halkımıza ve devrime olan sonsuz inancına, adeta o dönemin zifiri karanlığında geleceğin aydınlığını hissedebilme öngörüsüne ve kararlı çabalarına bağlıdır. Böylesine yüce bir çaba ve emeğin sahibi olan şehitlerimizden biri de Şadioglu BATMAZ yoldaştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş ideolojisinin ilk gelişmeye başladığı alanlardan biri de Karakoçan'dır. Dep'in (Karakoçan) Alıkanê Jêrin köyünde ortahalli bir aileden gelen Şadioglu yoldaş, şehit Delil DOĞAN ve Mehmet GÜLER ile birlikte oluşan ilk grubun içinde yer alır. Henüz hiçbir parti yayını olmadığı halde genel klasikleri okuyarak kendisini yetkinleştirmeye ve PKK'nin ideolojisini kavramaya çalışır. Grupla birlikte özellikle aydın gençlik içinde yoğun bir propaganda ve eğitim faaliyetini yürüttür. Hiçbir yazılı propaganda aracı olmadığı halde, yürütülen sözlü propaganda sonucu daha evvel etkili olan sosyal-şoven güçlerin teşhir ve tecritinde çok önemli bir rol oynar. Süreç içinde güçlü bir tabanın oluşmasına yol açar.

Ulusal kurtuluş ideolojisinin hızlı ve yaygın bir biçimde gelişmesinden rahatsız olan sosyal-şoven ve faşist güçlerin saldırıları yoğunlaşır. Şadioglu yoldaş bu saldırılara ön ön saflarda karşılık verir. Doğru devrimci düşüncüyü yaymanın kararlı bir savunucusu ve eylemcisi olur. Atak, coşkulu özelliğinden ötürü defalarca karşı devrimci odakların saldırılarına uğrar. Dost ve düşmanın dikkatini çeken biri durumuna gelir. Grup döneminin bir öncüsü olarak kitlelerin güven ve cesaret kaynağı olmaya başlar. Faaliyetlerini sadece gençlikle sınırlı tutmaz, süreç içinde kırsal alanlara da el atar. Köy köy dolaşarak halkı uyandırmaya ve örgütmeye azami bir önem verir.

O dönemi yaşayan ve parti tarihinden haberdar olanlar ne tür zorluklar ve olanaksızlıklar içinde mücadele edildiğini bilirler. Grubu oluşturan ilk arkadaşlar bir kitap almak için dahi parasal olanağa sahip değildiler. Yardımda bulunmayı bir tarafa bırakarak, herkes ailesini ve çocuğunu davadan uzaklaştırmak için çaba gösterir. Birkaç kitap satın almak ve çok gerekli ihtiyaçları karşılamak için Şadioglu yoldaş ve diğer arkadaşlar mevsimlik işlerde çalışmak zorunda kalırlar. Dar ve gevşek grup ilişkileri hakim olduğu halde kolektif yaşama büyük bir önem verir. Ailesinin yaz mevsiminde işgücüne olan ihtiyacına rağmen bütün gücünü ve zamanını hareketin çıkarlarına adar. Aile bağları yerine mücadele bağlarına en çok önem veren bir davranış içine girer. Güven veren, coşku yaratan, inanç aşılayan davranışları her kesimden kitlelerin saygı ve sevgisine yoldaşar.

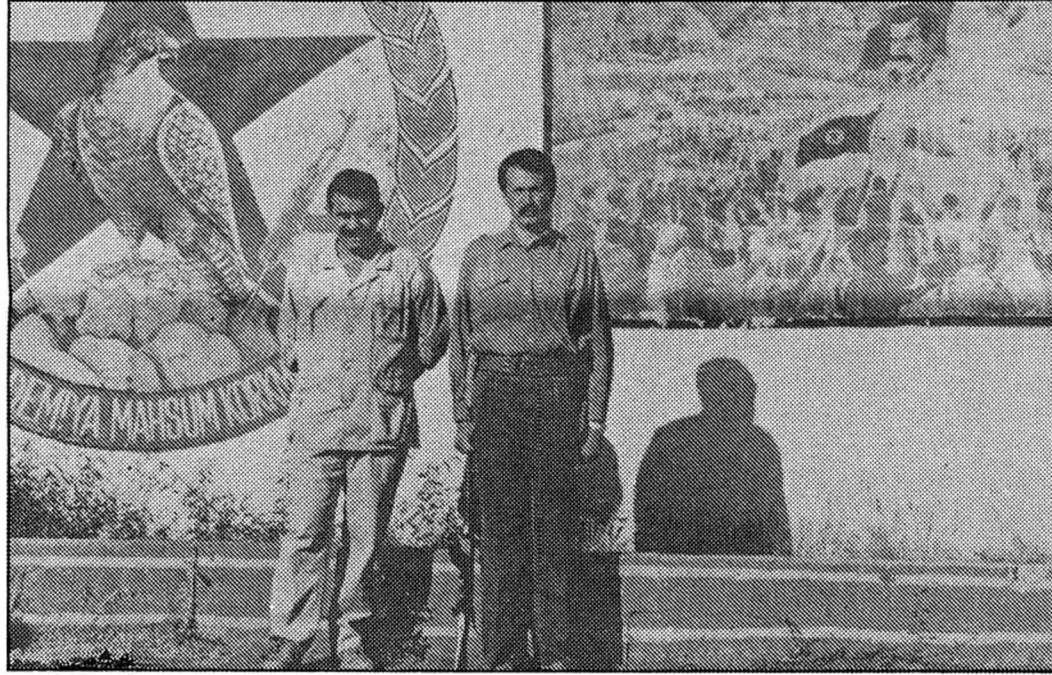
Şadioglu yoldaşın bu militan davranışları düş-

manın gözünden kaçmaz. Hiçbir saldırıdan yılmadığı farkedilince içinde yer almadığı bir eylem gerekçe gösterilerek 1979'un başlarında tutuklanır. Karakoçan'da grubun önderlerine yönelik ilk tutuklama oluyor bu tutuklama. Aynı zamanda TC'nin ilk ciddi yönelimidir bu. Baştan beri o alandaki gelişmelerin içinde yer alan ve yoktan çok büyük kazanımlara yolağan birinin ilk tutuklanması tarihi anlamaya sahip bir durumdur. Düşman bu tutuklama ile partisel gelişmeye yönelmek istediğini hissettirir. Henüz ciddi bir eylemlilik olmadığı halde bir-iki olaydan ürken düşman yönelmeye başlar. Çok ağır işkenceler ardından Şadioglu yoldaş tutuklanır. Böylece TC, o dönemde bile kağıt üzerinde geçerli olan yasalarını çiğneme acizliğini gösterir. Hem de bu yoldaşın şahsında böyle gülünç bir duruma düşen TC bu yönelimini artık sürdürür. Bu tutuklama Şadioglu yoldaşın ne kadar düşmanın korkulu rüyası haline geldiğinin göstergesi olur.

O aynı kararlılığını cezaevi koşullarında da sürdürür. Düşmana asla boyun eğmez. 1979 yazında

Pratik içinde eğitimini tamamlamaya çalışarak yolların zindan boşluğunu kısa bir sürede gidermeyi başarır. Avrupa alanında çeşitli bölgelerde yararlı çalışmalarda bulunur. 1988 yılında Avrupa'da ortaya çıkan provokasyona karşı tavrı koyar. Provokatörlerin kendisini etkileme çabalarını boşa çıkarır. Parti Önderliği'ne ve şehitlere olan sonsuz bağlılığı onu her zaman doğru çizgide tutar. Hiç kimsenin etkisinde kalmaz.

Avrupa'daki başarılı pratiği ardından önerisi üzerine Parti Önderliği'nin bulunduğu zemine çağırılır. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde kısa sürede eğitimini tamamlar ve arkadaşların eğitiminde önemli bir rol oynar. Mücadelenin yeni ihtiyaçlarına cevap verebilecek yenilenmiş kişiliği ile ülke koşullarında savaşmak için partiye öneride bulunur. Bu önerisi kabul görülerek Botan'da görevlendirilir. Botan'ın komutanlarından biri olarak savaşın gelişmesinde yaratıcı bir pratik sergiler. Yılların biriken kin ve intikamını düşmandan almak için yoğun eylemliler içinde olur. Kısa zamanda çok büyük gelişmeler

kontngerilla cezaevlerinde katliamı Elazığ Cezaevi'nde tutuklu bulunan devrimcilere yönelik gelişir. Havalandırma esnasında savaş esiri olan arkadaşlar faşistler tarafından silah ile taranır. Aytekin TUĞLUK yoldaşın şehit düştüğü bu katliamda Şadioglu yoldaş kıl payı darbe almaktan kurtulur. Cezaevinde gelişen tüm eylemlerin başında yer alır. Her zamanki güçlü moralini ve coşkusunu burda da korur. 12 Eylül zindan döneminde yılmınlığa kapılmaz. Partiye ve yoldaşlarına olan inanç ve bağlılığını sarsmaz. Direngen bir cezaevi pratiğini sergiler.

Şadioglu yoldaş tahliye olduktan sonra ilişki arayışı içine girer. Partiyle ilişki kurmak için İstanbul'a gelerek belli bir çevre içinde faaliyet yürütmeye başlar. İstemeyerek de olsa ilgilenmek zorunda kaldığı bazı ailevi sorunlarını çözmeye çalışırken, bir an evvel örgütlü bir pratik içinde yer almak için partiyle bağlantı kurmaya çalışır. Parti tarafından çıkarıldığı Avrupa alanında faaliyetlere katılır. 1987 yılında Avrupa'da yeniden parti ortamına kavuşmuş olmayı kendisi için yeniden bir doğuş olarak değerlendirir. Her yönüyle çok gelişmiş olanaklar içinde mücadele etme imkanına kavuşur. Kendisini hızla eğiterek yeni sürece ayak uydurmaya çalışır. Partinin yeni dönem ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir kişilik gelişimini sağlamada zorluk çekmez.

sağlamanın azami çabası içinde olur. Komuta kademesinde çok ciddi boşlukları doldurabilecek hızlı bir gelişme temposunu Botan pratiğinde de gösterir. En yararlı hizmetlerde bulunabilecek bir zamanda ve kısa vadeli yeni dönem pratiği ardından şahadete kavuşması, partimiz ve halkımız için önemli bir kayıp olmuştur.

Şadioglu yoldaş hiç kimsenin adına bile sahip çıkmadığı, hiçbir kurtuluş umudunun olmadığı bir dönemde umudun ve inancın sembolü oldu. Henüz lise sıralarında bir gençken doğru düşüncüyü kavramakla yetinmeyen, bu doğru düşünce uğruna işkenceleri göze almanın bilincinde olan biriydi. Başta bireysel çıkar ve gösteriş için devrimci geçinen bazı asalaklar gibi davranmadı hiçbir zaman. Geçici bir eğlence aracı olarak da soruna yaklaşmadı. Haklı bir davayı temsil eden PKK'nin mutlaka başaracağına dair inancını koruyarak dürüst ve samimi bir temelde mücadeleye başlangıç yaptı. Devrimci yaşamının bütün süreçlerinde daha fazla katkıda bulunmak, daha fazla gelişmeye yolaçmak dışında hiçbir şahsi ve ailesel kaygısı olmadı. Azami atıl-ganlık, azami coşku, aşırı hizmet aşkının altında yatan gerçek onun devrime dürüst yaklaşmasıydı. Bu nedenden dolayı ülkede, ülke dışında, zindanda ve bulunduğu her zeminde istikrarlı ve sürekli bir devrimci gelişme sağladı.

PKK'nin temel atılışında pay sahibi olan bazıları gelişmelere ayak uydurmayıp, yeni süreçlerde engel teşkil ettiler. Fakat bu yoldaşımız sürekli olarak kişiliğini yenilemeye çalıştı. Bir sıradan değeri bile yeniden ortaya çıkarmak, yeniden geliştirmek büyük emek, çaba ve fedakarlık gerektirir. Hiçbir tecrübesi olmayanların Kürdistan devrimi gibi tarihsel bir gerçekliği yeniden yaratmaları için olağanüstü bir çaba göstermeleri gerektiği biliniyor. Bu nedenle hazır ve gelişkin olanaklarla mücadeleye başlamayan Şadioglu yoldaşın gösterdiği çabalar olağanüstü çabalar olmuştur. Bugün bir ulusa mal olan kahramanlık, cesaret, fedakarlık vb. özellikleri vurgulamakla bu yoldaşımızın destansı anısını dile getirmeye kalkışmak bile yeterli bir değerlendirme olmamaktadır. Her şeyi yeniden yaratarak bunu şahadete kadar sürdürenlerin anısı parti tarihimizin önemli bir kesitini oluşturmaktadır. Bu yoldaşımızın anısını doğru kavramak, ancak PKK tarihini doğru kavramakla mümkündür. Çünkü PKK'nin mücadele tarihi içinde onun çok zengin ve onurlu bir direniş pratiği vardır.

Onun direngen ruhsal özelliği bütün pratik yaşamına yansımaktaydı. Devrimci mücadeleye ilk olarak PKK saflarında başlangıç yapması ve bunu sonuna kadar sürdürmesi bu direngen kişiliğine ve silahlı mücadelenin Kürdistan devriminde temel bir rol oynayacağına olan inancına bağlıydı. Bu özelliğinden dolayı küçük-burjuva reformist güçlere karşı sürekli olarak kararlı bir ideolojik ve pratik mücadele sürdürdü. TC bürokrasisi içinde yer alan ve reformist işbirlikçi örgütlerin saflarında bulunan eski ilişki çevresindeki bazı tiplerin kendisini etkileme ve saflarına alma çabalarına itibar etmedi. Genç olduğu halde o tür örgütlerin saflarına geçmedi. Onların bile saygısını kazanan bir otorite durumuna gelebildi. Eski toplumsl karakterli ilişkilere tepki temelinde bir devrimci çıkış yaptığı için akrabalık, yörecilik, hemşericilik vb. ilişkiler onu yanlış ideolojik ve politik saplantılara itemedi. Sık sık dile getirdiği gibi ulusal inkarcılıktan nefret etmekteydi. Özellikle Kürt olup da ulusuna ihanet eden veya sosyal-şoven örgütlenmeyi geliştirenlere karşı çatışmalara varacak düzeyde cesaretli bir mücadele yürüttü. Bunların Kürdistan devrimi önündeki engelleyici rolünü çok erkenden farketmişti. Ve ona göre davranmaktaydı.

Onun çok soylu bir özelliği de değerlere oldukça bağlı olmasıydı. Henüz grup aşamasında dahi devrimin değerlerine ters düşen bir davranışla karşılaş-tığında bunu eleştirir, hiçbir hataya göz yummazdı. O tek tek kişilere değil, değerlere ve kurallara bağlılığını mücadelenin her döneminde daha da gelişkin bir biçimde sürdürdü. Şehitlerin yaşam ve direniş pratiği dışında başka herhangi bir ölçüyü esas almıyordu. Bu özelliğinden ötürü kolay kolay yanılgılara kapılmadı. Ve yanlış doğrultulara sapmadı.

Ülkede, ülke dışında ve sömürgeci zindanlarda 15 yılı bulan istikrarlı bir direnişçi devrimci pratiği olan, bütün yaşamını halkımızın, partinin ve insanlığın çıkarlarına adayan, kahramanca bir direniş sonucu şahadete ulaşan Şadioglu BATMAZ yoldaşın Parti Önderliği'ne, şehitlerimize ve devrimin bütün değerlerine bağlılık yemini bizlerin de bağlılık yemini.

Şadioglu yoldaşın örnek militan kişiliğini ruhumuzun ve yüreğimizin derinliklerinde taşıdıkça, onun manevi komutası altında zafere dek özgürlük yürüyüşümüzü sürdürdükçe yenemeyeceğimiz hiçbir zorluk, aşamayacağımız hiçbir engel yoktur. Soylu anısı sonsuza dek yaşatılacaktır.

Bir mücadele arkadaşı

Berxwedan

Aylık Gazete

Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
40227 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

(ÜLKE HABERLERİ)
Tel: (49-0211) 78 83 851-2-3
Berxwedan
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Matbaa: Druckhaus Bonn
Dağıtım: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 \$ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36,- DM	6 ay 72,- DM
12 ay 66,- DM	12 ay 130,- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

Gerillanın darbelerine dayanamayan işgalciler kırsaldan adım adım çekiliyor Denge aşamasına

MERHABA

Berxwedan Haber Merkezi:

Varlığı halkların talan ve katliamına endeksli olan ve bu nedenle tarihe barbar olarak geçen soykırım gücü TC, mazlum Kürt halkına karşı sürdürdüğü kuralızsız özel savaşına Eylül ayı boyunca da devam etti. TC tarihten aldığı mirasla tıpkı Rum, Ermeni vb. halklar gibi Kürt halkını da tarihten silmek için yıllardır sürdürdüğü ve vahşetin ötesine varan uygulamalarıyla Eylül ayında da gittikçe daha da teşhir oldu. Onlarca kontrgerilla cinayeti, kendisinin de imza atarak "yasak"ladığı kimyasal silahlarla Kürdistan doğasını tahrip etme, köy yakma-yıkmalara, binlerce gözaltılar, sokak infazları, gözaltında katletmeler ve hatta Mele Şefik örneğinde olduğu gibi 75 yaşındaki Kürt insanını ipe asarak akıllara durgunluk veren vahşet boyutlarını da aşan uygulamalarını sürdürdü. TC çöküşün getirdiği saldırganlıkla tüm uygulamaları yanında onbinlerce askeri, yüzlerce helikopteri ve uçağıyla Kürdistan coğrafyasını operasyonlarla bir kez daha işgal etme cürretini gösterdi. Ancak her operasyonda tıpkı Ağrı ve Tendürek operasyonlarında olduğu gibi -ki bu operasyonlarda TC'nin toplam kaybı 70, gerillanın kaybı ise 7 kişiydi- gerilladan ağır darbelerle büyük kayıplar vererek can çekişen bir psikolojiyle sivil insanlarımızı yöneldi.

Savaşın diğer tarafı olan ve tarihten silinmemek için PKK önderliğinde özel ve kirli bir savaşa karşı her gün verdiği şehitleriyle Kürdistan coğrafyasını kızıla boyayan Kürt halkı da Eylül ayı boyunca haklı savaşımını en üst boyuta çıkardı. Kürt halkının savaş gücü ARGK gerillaları bu bir aylık süreçte onlarca karakol-tabur bastı, çok sayıda yol kesti, çok sayıda pusular kurdu, mayınlar döşedi, onlarca esir ve rehin aldı, kapsamlı operasyonları işlevsiz kıldı, sivil-faşist unsurlara yöneldi ve koruculuk sistemine en şiddetli darbeyi vurdu. Denilebilir ki Eylül ayı gerillanın TC'ye her yönüyle çok büyük darbeler vurduğu bir ay olarak kapandı. Öyle ki TC artık kırsal alanlara ancak operasyon şeklinde ve büyük güçlerle çıkabilecek duruma getirildi. Ve bu süreçte 14 Eylül örneğinde olduğu gibi bir günde öldürülen asker, polis ve korucu sayısı 77'ye kadar yükseldi.

Ve tüm bunlara dayanamayan TC kırsaldan adım adım geri çekilmeyi yaşamakta ve ancak operasyonlar şeklinde kırsala çıkabilmektedir. Yani artık Kürdistan kırsal kesiminin büyük bir bölümü gerilla-

nın denetiminde ve halkın iradesine tabi durumdadır. Özellikle Botan Eyaleti'nde artık

masının koşulları tamamen mevcuttur. Bu da TC'nin zorba iktidarına alternatif halk iktida-

nın 9 Eylül'de 5 bin asker, 80 civarında Skorsky, Kobra, F14 savaş uçağı ve zırhlı araçla

ban mezasında devlet güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 özel tim elemanı

denge aşamasının tüm emareleri açıkça görülmektedir. Gerilla bölük ve tabur düzeyinde hareket etmekte, gündüzleri eylem yapmakta, hemen hemen tüm yollarda denetimi sağlamakta, orman yasaları, halk mahkemeleri, askerlik yasaları gibi uygulamalar artık açık bir biçimde uygulanmaktadır. Yani bir anlamda denge aşı-

nnın gerilla öncülüğünde somutluk kazanmasıdır. Geçtiğimiz bir ay boyunca gerilla eylemliliğinin sadece birkaç örneğini sunuyoruz.

Savaşın bir günlük bilançosu; 77 ölü

AĞRI (KURD-HA): TC'

başlattığı ve Ekim ayının başlarına kadar devam eden Ağrı-Tendürek operasyonlarında toplam 70 asker-polis-korucu kaybı yanında 2 de helikopter kaybı vererek geri çekildi.

Bu operasyonlar sırasında sadece 14 Eylül'de Ağrı'nın Diyadin ilçesine bağlı Yukarı Tütek, Hacı Xalik, Yukarı Zorava, Şıkafat, Nariya ile Ço-

ile 30 asker öldürülürken, Şikefta-Nariye kırsal alanında çıkan çatışmada ise bir helikopter düşürüldü.

ŞIRNAK (KURD-HA): 14 Eylül'de Şırnak'ın İkizce Taburu'na gerillalar tarafından akşam saatlerinde düzenlenen baskında, tabur binası tamamen imha edilirken, baskın sırasında 11 asker de öldürüldü.

VAN (KURD-HA): Van'ın Çatak ilçesine bağlı Konalga (Ezdan) köyünde ARGK gerillaları ile devlet güçleri arasında 14 Eylül gecesi saat 01.00 sularında çıkan çatışmada 1 astsubay, 1 uzman çavuş ile 10 asker ölümlerine çok sayıda asker de yaralandı.

SIİRT (KURD-HA): Yine 14 Eylül günü Siirt'in Baykan ilçesi yakınlarındaki Yarımcı Karakolu'na ARGK gerillaları baskın düzenledi. Uzun namlulu silahlar ve roketatarlarla düzenlenen baskında 9 asker öldürüldü ve karakol binası imha edildi.

DERSİM (KURD-HA): Aynı tarihteki bir diğer eylem ise Dersim'de yapıldı. Dersim'in Nazmiye ilçesi Hormek Karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 12 asker öldürüldü.

Dicle'de 20 asker rehin

DİYARBAKIR (KURD-HA): Diyarbakır'ın Hani ilçesine bağlı Şingirik (Yokuşlu) köyü yakınlarındaki ormanda odun kesen devlet güçleri ile ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı. Çatışmada 2 asker öldü 20 asker de gerillalarca esir alınarak götürüldü.

27 Eylül tarihinde saat 11.00-12.00 sularında meydana gelen çatışmadan önce de aynı muntıkada gerillalar ile askerler arasında çatışma çıkmıştı. Gerillaların ormandaki odunları kesmemeleri için askerleri daha önce uyardıkları öğrenildi.

Tabur baskını 20 ölü

BOTAN (KURD-HA): 28 Eylül tarihinde akşam saatlerinde Hakkari'nin Uludere ilçesi Meydan Taburu ARGK gerillalarınca basıldı. Baskında taburun toplam 35 mevzisi ele geçirilerek çok sayıda silaha da el konuldu. Eylem sırasında 20 asker öldü, 11 asker yaralandı, 3 gerilla da şehit düştü. Baskında gerillaların ele geçirdiği silahlar şunlardır: 1 adet MG3 orta otomatik silah, 2 adet bisifing, 6 adet bisifing roketi ve haşvesi, 7 adet lav silahı, 1 adet gece dürbünü, 1 adet normal dürbün ve çok sayıda askeri malzeme ile 3 bine yakın mermi.

TC operasyona çıktıkça kayıpları artıyor

BOTAN (KURD-HA): Hakkari'nin Şemdinli ilçesine bağlı Govendê Dağı'na yönelik TC güçlerinin 23 Eylül'de başlattıkları ve birkaç gün boyunca süren, binlerce askerle ve havadan da desteklenen ope-

ARGK Eylül ayı bilançosunu açıkladı

BOTAN (KURD-HA): Eylül ayı bilançosu ARGK Basın Bürosu tarafından açıklandı. Yapılan açıklamada 929 asker ile 174 korucunun öldürüldüğü açıklanırken, gerilla kayıplarının ise 148 olduğu belirtildi. Açıklamayı olduğu gibi yayınıyoruz.

"Kürdistan'da Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'na bağlı güçler ile TC soykırım güçleri arasında sürmekte olan savaşımın 1 Eylül 1993 tarihinden 30 Eylül 1993 tarihine kadar bir aylık süreçte yaşanan eylemliliğin bilançosu aşağıda olduğu gibidir:

1- Eylül ayı içerisinde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) gerillalarınca 42'si yol kesme eylemi olmak üzere toplam 668 ayrı noktadaki eylemler sonucu toplam 929 asker ölmüş, yine 7'si üst rütbeli toplam 263 asker ise yaralanmıştır. Aynı süreçte 174 korucu ve korucu yakını ölmüş, 108 korucu ve korucu yakını da yaralanmıştır. Polis, özel tim, ajan, muhbir, kontra, devlet görevlisi, işbirlikçi vb. olmak üzere toplam 107 kişi ölmüş, 47

kişi de yaralanmıştır. Korucu, korucu yakını, işbirlikçi, kontara, ajan vb. 181 kişi gerillalarca tutuklanmış, bunların yapıları mahkemeleri sonucu bir kısmı serbest bırakılmış, bir kısmı cezalandırılmış, bir kısmı da hala gerilla güçlerimizin elinde bulunmaktadır. Yol denetimleri esnasında misafirliğe alınan 5 turist de gerilla güçlerimizin yanında tutulmaktadır.

2- Eylül ayı içerisinde TC özel savaş güçlerinin eline geçmeyen cenazeler dahil toplam 148 gerilla şehit olmuş, 50 gerilla yaralanmış, bu yaralı gerillalardan sadece 1'i TC güçlerine esir düşmüş, diğer yaralılar ise gerilla güçlerimizce kurtarılarak tedavileri yine gerilla olanakları sağlanmıştır. Yukarıda verilen şehit sayısına TC güçlerinin eline esir düşüp çatışma alanında katledilen gerillaların sayısı da dahildir.

3- Eylül ayı gerilla eylemleri sonucunda; 1 savaş uçağı, 2 Kobra helikopteri, 6 tank, 22 panzer ile askeri cemseler ve devlet kurum kuruluşlarına ait araç ve iş makineleri, tren vb ol-

mak üzere 109 muhtelif araç roketlenerek, yakılarak imha edilmiştir. Devlet güçlerince askeri karargah olarak kullanılan 5 okul yakılmış, yine devlet güçlerinin gerilla baskınları karşısında koruyamayarak boşalttığı tabur, bölük düzeyinde 8 karakol binası gerilla güçlerimizce yakılarak kullanılmaz hale getirilmiş ve askerlerden arındırılan bu sahalar ARGK güçlerimizin denetimine geçmiştir.

4- Köy korucusu çetelere karşı geliştirilen yönetim ve politikalar sonucu 33 köy toptan silahsızlandırılmış ve ayrı ayrı köylerden toplam 662 korucu silah bırakarak ARGK'nin affına sığınmıştır. Gerek korucu odaklarından, gerekse devlet kurum ve kuruluşlarından, işbirlikçi vb kişilerden bu süreçte 2 milyar 89 milyon TL ve 1250 DM para (bu para miktarına yardım ve aidatlar dahil değildir), 3343 küçük baş, 132 büyük baş hayvan kamulaştırılmıştır.

5- Eylül ayı gerilla eylemleri sonucunda Türk ordu güçlerinden korucu, polis, tim ve benzeri özel savaş görevlilerinden 13 adet orta ve ağır otomatik silah, 2 adet top ve

çok sayıda top mermisi, 7 adet roketatar, 12 adet lav silahı, 194 adet çeşitli marka uzun namlulu silah, 23 tabanca olmak üzere toplam 287 silaha el konulmuş, 25 adet telsiz, 19 bin mermi, 36 dürbün, 6 bomba, 2 MG3 namlusu, 30 adet roket ve haşveleri, 4 çadır, 1 kasatura, 12 askeri parka, 44 raxt, 3 palaska, 9 yağmurluk ve uyku tulumu, 4 su matarası, 50 sırt çantası, 20 milyon TL değerinde sağlık malzemesi, 1 kamyon erzak, 10 torba un, 1 adet telefon, 1 adet faks cihazı, 1 daktilo, 1 video kamerası, 1 topografya makinesi, 1 askeri harita ve çok miktarda askeri planları içeren döküman, 2 adet televizyon, 5 battaniye, 7 halı, 1 dikiş makinesi, 1 elektrikli süpürge, 9 teyp, 4 radyo, 6 adet saat, 1 adet fotoğraf makinesi, 50 çift ayakkabı, 185 karton sigara gerilla güçlerimizce kamulaştırılmıştır.

6- Eylül ayı içerisinde yürüyüş, kepenk-kontak kapama vb. kitle eylemi olarak 39 ayrı noktada halk eylemliliği gelişmiştir."

TC Ölüm Döşeginde

■ ■ ■ Kürdistan devriminin kazanımlarla yüklü bu gelişmesi TC'yi siyasi anlamda bitirme noktasına getirdi. Savaşımızın darbeleyici etkileri altında hem içte, hem de dış ilişkilerde sarsılan düzen bugün çöküşe doğru yuvarlanıp gitmektedir.

Baştarafı 1. Sayfada

kardı. Ulusal kurtuluş savaşı-
mızın bahar hamlesinin atılım-
sal gelişimi yaz hamlesinin atı-
lımcılığıyla perçinlenerek her
alandaki başarısı hiçbir kesinti-
ye uğramadan devam etmiş-
tir. Başta ordumuzun savaş
tekniklerinden, donanımından,
güç büyütmesinden ve alanla-
ra yerleşmesinde, konumlan-
masında on yılların gelişme-
sine bedel bir gelişme ortaya
çıkardı. Halkımızın en temel
varlıkları olan parti-cephe-or-

len bu yükselme temposu, savaşımızın her alana oturtulmasına, kurumlaşmasına ve genel alanları ve yeni alanlara açılmasına ön ayak oldu.

Devrimimizin ülke içerisinde yakaladığı yükselmeye bağlı olarak uluslararası düzeyi de yükseldi. PKK ve ulusal kuruluş siyaseti uluslararası alanda hesaba katılan, dikkate alınan saygın bir kuvvet haline geldi. Artık PKK'ye "terörist" demenin fazla bir anlamı kalmadığını gören birçok devlet

liyor. Bütün halkı karşısına almış, ekonomisi tükenmiş, siyaseti iflas etmiş ve her gün devrimci cepheden şamar yiyen bir rejimi bekleyen akıbet elbetteki çöküştür. TC'nin bu denli saldırganlaşması ve bu saldırganlığından sınır tanıması bundandır. Çünkü saldırı dozajını ve şiddetini artırmaktan başka seçenek bulamıyor. Seçenek bulamayan ve çözümsüz kalan bir rejimin yapacağı tek şey koskoca bir vahşet ve katliamdır. Hele he-

sever Habip Kılıç'ın ile DEP milletvekili M. Sincar, DEP üyesi Metin Özdemir kontrgerilla tarafında katledilmesi TC'nin kontra eliyle tezgahladığı katliamlar sınır tanımayan bir noktaya gelmiş bulunuyor.

Özellikle katliamların artık milletvekillerini de hedefleyen düzeye gelmesi açık ki, TC her türlü gözü karalığı ve çılgınlığı yapmakta ısrarlı görünüyor. TC'nin halkımız üzerinde estirdiği terör ve katliam hare-

gürlük isteminden caydırmak istemektedir. Bu yolla halkımızın içine ölüm korkusu ve dehşetini salarak çürüten, ölen ve öldükçe çöküşe yuvarlanan rejimini kurtarmak amaçındadır. Ölümle pençelesen düzen, tek çareyi daha fazla zulüm ve katliamlarda anyor. Tıpkı ölmek üzere olan ve son nefesini veren birinin can havliyle kendini sağa-sola atmak tadır. Bunun için daha fazla ölüm, daha fazla katliam dayatmaktadır. Ama bütün bunlar nafiye çırpınışlardır. TC'nin katliam girişimleri halkımızın daha fazla sertleşen direnişi karşısında hezimeye uğramaya mahkumdur. TC'nin son katliam girişimleri halkımızın sabrını taşıran son damla olmuştur. Bundan böyle halkımız daha azimli ve keskin bir iradeyle gereken tavrı koymaktadır. Halkımız her şeyin bilincinde, ve nerede nasıl tavır koymasına gerektiğini bilecek olgunluktur. Ne ölümler, ne dehşet manzaraları halkımızın yüreğini korkutabilir, ne de çelikleşen bileğini bükebilir. Akıtılan her damla kan bağımsızlık ve özgürlük ağacına güç vermekte, halkımıza daha fazla kinle, öfkeyle düşmandan hesap sormasının direnci olmaktadır. Halkımız PKK-ERNK-ARGK öncülüğünde savaşarak düşmanın çöküşünü hızlandırıyor. Ölüm anlarını yakınlştırıyor ve adım adım Kürdistan'ı kuruyor. Bu nokta da devrim ile karşı-devrim arasında süregelen savaş ölümüne sürecektir. Bu demektir ki, kontra cina yetleri ve devlet terörü daha fazla gündeme gelecektir. Bundan ötürü halkımız olanlar karşısında sessiz kalmayacak, daha fazla fedekarlıklarda bulunarak devrime olan sorumluluğunu yerine getirme yakıcılığını her geçen gün daha derinden hissedecektir. Dolayısıyla devletin her türlü cinayetine karşı anında tavır koyma gereğini en iyi bir şekilde yerine getirmelidir. Eylemse eylem, serhildansa serhildan, suikast ise suikast vb. süreklilik kazanan eylemlilikle yeri göğü inletmelidir. TC'yi nihayetlemenin, devrimi zaferle kılmanın, özgür ve mutlu Kürdistan'ın yolu bundan geçer. Bunun için imkanlar oldukça el

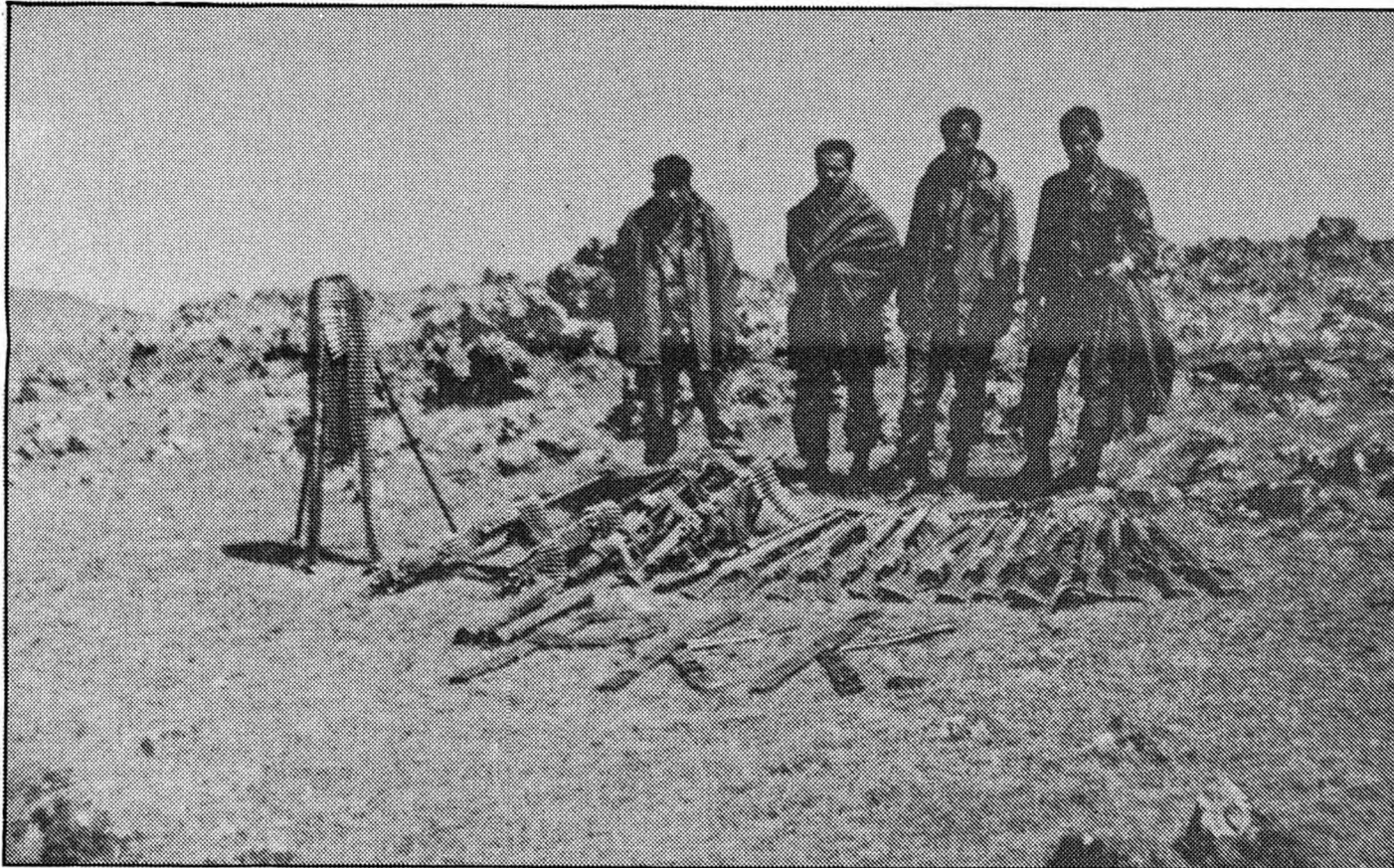
verişlidir. Bunun için ileri atılmak, hep ileri atılmak gerekir. Halkımızın yerine getirmesi gereken görevi budur; şehirde, dağda, ovada, metropollerde, Avrupa'da yaşayan bütün Kürdistan halkı için tek doğru yaşam ve tutum budur. Sadece Kürdistan halkı için değil bütün insanlık için bu böyledir.

Zaten Demirel meclisin açılış konuşmasında vahşetten dem vuran konuşmalarla devletin tavrını açıkça ortaya koyuyordu. "Akan kanın hesabını soracağız" demekle "Halkı katledeceğiz" demeye getiriyordu. İşte son olay ve yaygınlaşan kontrgerilla eylemleri...

Mevsimler karışınca?

Son günlerde artan eylemler karşısında askeri çevrelerde yeniden başgösteren malum tekerleme var; "PKK'nin işini baharda bitireceğiz" Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş şimdi bu tekerlemenin başını çekiyor. Türkiye'de bunu söylemeyen kim kaldı? Daha geçen yıl Demirel Eşref Bitlis'e, "Paşam bu iş ne zaman biter?" diye sorduğunda Eşref Paşa, "Baharda" diye yanıt vermemiş miydi? Bahar dediği, '93 baharıydı. '93 Baharı Başkan APO'nun ateşkes çağrısı ve tek yanlı ateşkesiyle sürdü, yaza gelindiğinde PKK siyasi-askeri çok önemli mevziler kazanmıştı, ve Türk devlet yetkililerini önemli bir çıkmaza da sokmuştu, çünkü Başkan APO, "Ateşkes olumlu cevap bulmaz ve savaş yeniden başlarsa bu yaz çok daha fazla kan dökülebilir, bunu bildiğimiz için hükümete, Türk devlet yetkililerine son bir düşünme fırsatı tanıyoruz" demişti. Hükümet ateşkes isteminin üzerine daha seri ve yoğun operasyonlarla gitti. Ve sonuç: Yaz bilançosu -ki geçtiğimiz günlerde PKK açıkladı- 1289 ayrı noktada eylem, 62'si rütbeli, 1491 asker ölmüş; 19'u rütbeli 862 asker yaralanmış; köy korucusu, korucu yakını ve devlet görevlileri olmak üzere toplam 690 ölü, 403 yaralı verilmiş ve tüm bunlara karşı da gerilla kaybı ise 309 olmuştur.

Bu, üzerinde çok düşünülmesi gereken bir bilançodur; hiçte baharda işi bitirilecek bir

du örgütlerinin inşaaşı, örgütlen-dirilmesi ve dönemin ih-tiyaçlarına cevap verecek dü-zeyde daha sağlam esaslara oturtuldu ve işleyiş kazandı. Gerillanın halkla bağlantısı, halkın gerillaya desteği önceki yıllara oranla katbe kat gelişti. Halkımızın devrime olan bağlı-lığı ve tutkusu her türlü fede-karlığı en üst düzeyde ortaya kayabilececek düzeyde olgunla-şarak bu konuda sınır tanı-mıyacak kadar keskinliğe ulaştı. Her kesimden halkımız aynı yargı, aynı özlemle düşünce ufukları etrafında ulusal birlik ve bütünlük bağlarını güçlen-dirdi ve cephesel birliklere güç kattı. Bütün bunlara bağlı olarak savaşımızın hedeflerin-de genişleme, taktiklerinde zen-ginleşme ve çeşitlenme ya-şandı. Mücadelemizde görü-

ve kuruluş PKK'yi ulusal kur-
tuluşçu bir kuvvet olarak gör-
me ve kabul etme tutumuna yö-
neldiler. Bu temelde PKK'yle
ilişki kurma isteğini açık or-
taya koydular. Ve uluslararası
ilişkilerde PKK'nin saygınlığı
bu şekilde her geçen gün artış
kaydediyor.

Kürdistan devriminin kazanımlarla yüklü bu gelişmesi TC'yi siyasi anlamda bitirme noktasına getirdi. Savaşımızın darbeleyici etkileri altında hem içte, hem de dış ilişkilerde sarsılan düzen bugün çöküşe doğru yuvarlanıp gitmektedir. Düzenin sarsılması, dökülmesi ve çöküşe doğru ilerleyen yürüyüşü bugün geri döndürülemez bir noktaya gelmiş bulunuyor. Gelineen noktada TC'yi kurtaracak hiçbir seçenekte yoktur. Bunu rejimin kendisi de bi-

le bu vahşeti, barbarlığı kendi-
ne tarihi bir miras olarak alan
TC gibi biriyse olacakları siz
hesaplayın.

Nitekim bugün Kürdistan'-da Türk sömürgeciliği dehşet saçan boyutlarda bir insan trajedisini yaşatmaktadır. Hem de tarihinden miras olarak aldığı barbarlığını ve yüzyılların uygulamasını birkaç güne ve aya sığdırarak yapmakta ve akıllara durgunluk verecek düzeye turdandırmaktadır. Bunun için bütün kolluk kuvvetlerini her şeyini harekete geçirmiştir. Bu yetmiyormuş gibi gerici dincileri, sivil faşistleri ve kontraları da tam yetkiyle donatarak ortalığa salmıştır. Bunlar eliyle her gün onlarca yurtsever halkımızı katletmekte, dehşet saçmaktadır. İşte en son olarak Batman'da DEP üvesi yurt-

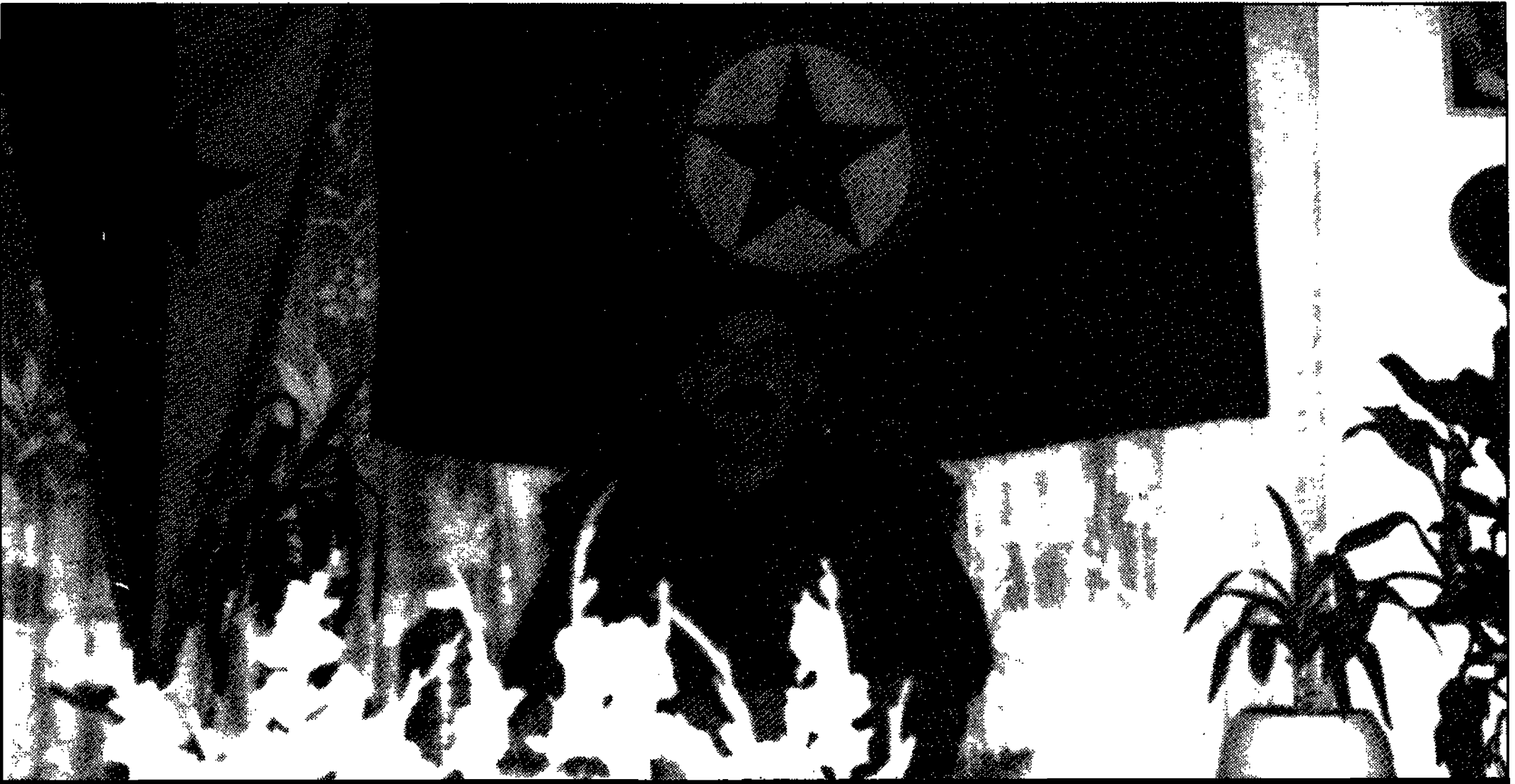
ketleri son olayla zirveye çıkmış ve bardağı taşıran son damla olmuştur. Bu aynı zamanda onun çirkef yüzünü gizleyen son perdeleri de söküp atan bir olay olarak tarihinde yer edindi. Ne göstermelik üzüntü şovları, ne baş sağlığı mesajları ne de araştırma hikayeleri onun insanlık dışı yüzünü maskeleyememekte ve insanlık karşısında suçlu konuma düşmekten kendini kurtaramamaktadır.

TC rejimi atalarından süregelen barbarlık ve vahşeti yeniden yaşıyor ve onun damgalarını yeniden alnında bir kara leke olarak taşıyor. Yaşanan gerçek budur. Ve bu gerçeği hiç kimse değiştiremez.

TC sergilediği vahşet ve katliamla halkımızı devrimden koparmak, bağımsızlık ve öz-

Savaşımızın darbeleyici etkileri altında hem içte, hem de dış ilişkilerde sarsılan düzen bugün çöküşe doğru yuvarlanıp gitmektedir. Düzenin sarsılması, dökülmesi ve çöküşe doğru ilerleyen yürüyüşü bugün geri döndürülemez bir noktaya gelmiş bulunuyor.

Başkan APO 28 Eylül'de yaptığı basın toplantısında '94 baharına 30 bin gerillayla gireceğimizi açıkladı

Newroz'a 30 bin gerillayla giriyoruz

Hedefimiz; onların "yok etme tarihi" dedikleri Mart'a kadar yalnız gerilla gücü olarak otuz bin gerillaya ulaşmaktır, ki bu mümkündür bize göre.

Şimdiden onbeş bin civarına ulaşıyoruz. Soykırım güçlerinden günlük kayıp elliden aşağı değildir, bizim ise kaybımız ortalama üç-beş civarındadır.

Öncelikle sizleri selamlıyorum. Hoş geldiniz diyorum. Ayrıyeten biraraya geldiğimiz koşulların belli zorluklarından ötürü de özür diliyorum. Biliyorsunuz belki, bizim koşullar biraz ağırdır, fazla serbest çalışmıyoruz. Ama yine de amaca uygun bir toplantı gerçekleştireceğimize inanıyorum.

Bana göre toplantı; savaşla, siyasetle ilgili olabilir ama biraz onu aşmalıdır. Benim biraz eleştirilerim olacak; bunları dinlemeniz gerekir. Ben gazetecileri dost olarak değerlendiriyorum. Hakkımızda çok gerçek dışı değerlendirmeler yapıldı. Bundan basın da sorumludur. Gerçekten terörist olanla olmayan karıştırıldı. Tarihin en azgın soykırım gücü -biraz da devletlerin çıkarlarından ötürü- en büyük barbarlığı, terörizmi uyguladığı halde bu örtbas edildi. Kürt gerçeği, yalnız bir PKK gerçeği değildir. Her ne kadar PKK onu ortaya çıkarmışsa da, bu bir insanlık gerçeğidir. Kürt gerçeği konusunda muazzam bir ikili ölçü, ikili değerlendirme vardır. Olup bitenler hiç yansıtılmıyor. Yalnız Anadolu Ajansı (TC resmi ajan-

sı)'nın gözüyle yayınlanıyor. Başka yerlerde bir-iki cinayet işlendiğinde -örneğin Somali'de- veya beş-on kişilik kayıp verildiğinde, bu günlerce manşetlere konu oluyor. Yine ufak bir Abhazya'da bir çatışma oluyor, bu bütün manşetleri dolduruyor. Kürdistan'da buraları kat be kat geride bırakan bir savaş gerçeği var, ama unutuluyor, es geçiliyor. Bosna-Hersek meselesi de çok abartılıyor, bizim gerçeklerimize göre. Daha detaylı sorular sorabilmeniz; ideolojik, tarihi, kültürel anlamlarda sorabilirsiniz. Sorularınız bizzat savaşla da ilgili olabilir ama bence pek o kadar önemli değildir. Önümüzdeki süreci çok uzun etkileyebilecek gelişmeler var. Bölgenin dini, sosyal, ulusal, siyasal yapısını her bakımdan zorlayacak gelişmelerdir. Yine özellikle demokratik gelişmeler açısından önemli gelişmeleri yaşatabileceğiz. Öyle sanıyorum ki Türk gerçeğini kendiniz tanıyorsunuz. Batı kamuoyu Türk egemenlerini yüz yıllardan beri iyi tanır. Özellikle onun tarihteki barbarizminden etkilenen halklar bunu iyi anlar ve soykırımdan geçmiş beş-on halk bunu iyi bilir.

Türk egemenleri bizlere dayanarak Ortadoğu'ya girdiler ve Ortadoğu'daki bu büyük gelişmelerini sağladılar. Esasta Kürtleri kullanarak gerek Ortadoğu'daki, gerek Balkanlar'daki büyük yayılmalarını gerçekleştirdiler. Bunu "İslamiyetin kılıcı" adı altında yaptılar. Türk egemenlerinin genelinde dinden, özelde de İslamiyet'ten bir şey anladığını sanmıyorum. Bu silahı yaklaşık 19. yüzyıla kadar kullandılar, işe yaramadığını görünce, bu sefer Batı'dan bir silah kapmaya çalıştılar; bu, şovenizm ve milliyetçilik silahıydı. Ve gerçekten bu silahla Anadolu halklarını kötü vurdular. Grek halkı, Ermeni halkı ve bir sürü başka halklar ile en sonunda Kürt halkı -ki bunlar en eski halklardır- çok gaddar bir biçimde tasfiye edildi. Bu aynı zamanda büyük bir kültür imhasıydı. Türk egemenliğine karşı çıkmak, bir anlamda halkların zengin kültürüne sahip çıkmak demektir. Türk egemenleri çok kurnaz bir biçimde egemen dönemlerin egemen ideolojilerini ve o dönemlerin silahlarını kullanarak halkları bastırmada ve yok etmede ustadırlar.

Uzatmama gerek yok, Türk egemenlerinin halklar karşısında neyi ifade ettiğini iyi anlamak gerekiyor. Amerika ve bazı müttefikleri sadece stratejik çıkarları için 50-60 yıldır bu TC'yi Ortadoğu'da fena kullanıyorlar. O stratejik çıkarları biliyoruz; biraz çözülen Sovyetler Birliği'ne karşıydı, Arap radikalizmine karşıydı; bu ikisi de çözülerek aşıyor. Dolayısıyla TC'yi böyle stratejik olarak kullanmanın fazla anlamı kalmadığı kamsındayız. Orta Asya Türklüğü için bir stratejik nokta olarak kullanılmak isteniliyor, bunun da mevcut Rusya karşısında fazla anlamlı olmadığı son gelişmelerden ortaya çıkmıştır. Yani kendisini Batı'ya şimdi şöyle pazarlamaya çalışıyor: "Sizi Orta Asya'ya taşırabiliriz". Azerbaycan'da ortaya çıkan gelişmelerden bunun bir hayal olduğunu görüyoruz. Ama bütün bunları esasta içeride kendi ulusal birliği için yaptı. Yetmiş yıllık Cumhuriyet tarihi, Batı ile girilen ilişkiler, yine '20'den '40'a kadar Sovyetler Birliği'yle girilen ilişkiler, daha sonra Batı'yla girilen ilişkiler aslında içerideki halkları eritmek amaçlıydı. Mevcut ittifak

ilişkilerini, şimdi de Kürtleri tasfiye etmekte kullanmak istiyor. Batı'nın devlet ve hükümet görüşünde gerçekten dar çıkarlar çok belirleyici rol oynuyor. Ve fakat burada bir halkın soykırımını iyi anlamak gerekir. Olup bitenler bir PKK meselesi olmaktan çok ötedir. Eğer bu direnişi kırsa, son bir soykırım başarılmış olacaktır. Dedim abartma değildir; Grek halkına, Ermeni halkına bakılsın, ne dediğim daha iyi anlaşılabilir. PKK aslında amacı sadece ulusal kurtuluş veya bağımsız bir devlet kurmak olan bir hareket değildir, esasta soykırımı önlemeye çalışıyor. Bu gerçek bir tehlikedir. TC'nin Kürt kökenli Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin eliyle -bir hain Kürttür- dünyayı aldatmak istemelerinin altında bu yatıyor. Son bütün politik manevraların amacı budur. Dış politikadaki -özellikle son iki yıllık- amaçları, uluslararası kamuoyunda sorunu oldu bittiye getirmektir. Tansu Çiller Almanya gezisine, gerçekten Kürtlükle ilgili olmadığı gibi Kürtlüğü inkar eden, ona karşı özel savaşta etkili roller oynayan bakanları götürdü; Hikmet Çe-

tin, Necmettin Cevheri ve Mehmet Moğultay. Ve Almanya'ya şunu söyledi: "Bizdeki demokrasinin onda biri sizde yoktur. Arkamda üç tane Kürt bakan var, sizde azınlıkları temsilen bir tane Türk bakan var mı?" Sormak gerekiyordu; gerçekten o bakanlardan hiçbir Kürt halkının varlığına saygılı mıdır? Burada gözükara bir biçimde Batılıların gözünün içine baka baka bir halkın inkarını ileri sürmek cesaretini kendinde buluyor. Batı'nın o çok şımarık çocuğu! Gerçekten ülkede napalım ve kimyasal silahların hepsi kullanılıyor. Günlük bilgi alıyorum. Faili meçhul cinayetler milletvekillerine kadar ilerlemiştir. Cumhurbaşkanı emriyle milletvekili Mehmet Sincar öldürülmüştür, bu da biliniyor. 1 Eylül parlamento açılış konuşmasında DEP hedef olarak gösterilmiştir, iki gün sonra bir milletvekili vurulmuştur. Demokrasi Partisi Kürt halkının varlığını biraz ileri sürmeye çalışıyordu, başkanını da içeriye aldılar.

Hedef Mart ayına kadar bizi yok etmektir. Yani aydınları teslim alacaklar, meçhul cinayetlerle halkı sindirecekler, bi-

zi de yok edecekler ve böylece Kürt meselesi bitecek! Bu çok açık bir durumdur. Binlerce faili meçhul cinayet sıradan insanlara karşı uygulanıyor. Bazı gazetelerin engellenmesi, halen gazetecilerin vurulması, gazetelerin sattırılması, dağıtılmaması olayı bugün de var -özellikle demokrat gazetelerin, Özgür Gündem gazetesinin bastırılması durumu var- pek bir şey duyulmamasın diye. Evet, Genelkurmay Başkan'ı da zaten, "Gerillanın temizlenmesi bahara kadardır" diyor.

Geriyeye na kaldı? Ulusal sorun kaldı mı? Demokrasi kaldı mı? Hatta bir halkın varlığı kaldı mı? Biz bu politikaya karşı mücadele ediyoruz. Gerçekten Kürdistan'ı biraz tanıyan bilir; bu politikayı boşa çıkarmak için çok zor koşullarda müthiş bir direnmeyle mücadele ediyoruz.

Direnmeyi biraz güçlendirdik. Kürdistan'ın bütün dağlık alanlarına ulaşabildik. Gerilla varlığını koruyabildiği gibi biraz geliştirebildi. Hedefimiz; onların "yok etme tarihi" dedikleri Mart'a kadar yalnız gerilla gücü olarak otuzbin gerillaya ulaşmaktır, ki bu mümkündür bize göre. Şimdiden onbeş bin civarına ulaşıyoruz. Soykırım güçlerinden günlük kayıp elliden aşağı değildir, bizim ise kaybımız ortalama üç-beş civarındadır. Hiçbir mevziden geri çekilmedik, mevzileri sürekli genişlettik. Gerçekten ülke arazisinin ağırlıklı bölümü bizim denetimimizde. Bizim hareket kabiliyetimiz Türk ordusunkinden çok çok fazladır. Kesinlikle geceleri hareket edemiyor gündüzleri ise çok az hareket edebiliyor. Ancak operasyonlar düzenleme biçiminde bir hareketi var. Eğer bir referandum yapılırsa, ülke halkının özgür iradesi kesin bir biçimde ortaya çıkabilir. Yani halkın da ekseriyetinin desteği sağlanmış durumdadır.

Açık ki bu savaşı ilk defa derli toplu bir biçimde geliştirme şansımız gerçekleşmiş sayılır. Sanıyorum bazı Batılı hükümetlerin, devletlerin ona "imha et" biçiminde verdiği süre bu umutlarını gerçekleştiremeyecektir. Tam tersine çok güvendikleri Türk egemen zoru çok ciddi bir kriz içinde. Bu sanıyorum onları epey karıştıracaktır. Eğer biz tırmandırsak

sürdürürsek, dediğim gibi, bölgedeki birçok dengeyi zorlayacağız. Ben hiçbir dönem bu kadar güvenle konuşmamıştım; diyebilirim ki ilk defa böyle söylediklerimle gerçeğe yakınum. Ben başlarken, benden başka "Kürdüm" diyen yoktu, bitmiş bir Kürdük söz konusuydu, şimdi bir anlamda dünyaya karşı savaşan bir Kürdük var. Başaracağım inancı gittikçe keskinleşiyor. Ortadoğu'da Türk ordusunu yenmek, çok iyi bilirsiniz ki, büyük bir devrimci gelişmenin yolunu ardına kadar açmaktır. Türk ordusunu yenen devrim; Büyük başarmaya mahkumdur! Tüm gücümü ben şimdilik buna vermişim. Yani iddialıyım. Kendileri söylüyor; tarihte hiçbir güç Türk egemenlerini bu kadar zorlamamıştı. Can alıcı yerinden yakalamıştı. Kürt silahını elinden almak ve ona doğrultmak, büyük gelişmelerin başlangıcıdır. Şimdi sorularınızı bekleyeceğim. Ve dediğim gibi değişik cephelerden sorular bence daha anlamlıdır.

-Size terörist diyorlar. İdeolojiniz, komünizm mi? Kendinizi putlaştırdığınız söylemiyor. Bu imaja karşı ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Başkan APO: Kişi olarak fazla umursamıyorum. Kimin terörist olduğunu anlattığım kanısındayım. Türk egemenlerinin barbarizmini tanıdığı kanısındayım. Yani terörizm nedir? Biz Kürt halkına isim hakkı istiyoruz, çok sıradan bir kendini idare etme hakkını istiyoruz. Daha iyi anlayabilmesi için kendi diliyle radyo-televizyonla yayın yapma hakkı istiyoruz. İlkokulda çocuklarımızı okutmak istiyoruz. Peki buna onbinlerce insanın katliamıyla cevap veren devlet kimdir? Katliamdan başka bir politikası olmayan devlet kimdir? Ve ben kendilerine soruyorum: terörist kimdir? Biz, Türklerin nesini vurduk?

Türklerin ülkesini işgal mi ettik? Türklerin dilini mi yasakladık? Türklerin ulus olarak varlığını inkar mı ediyoruz ve bu amaçla terörizm mi uyguluyoruz? Siz Batılılar buna nasıl inanıyorsunuz, ben buna şaşıyorum! Ben Batı'nın biraz gerçeğe yakın olduğuna halen inanıyorum. Fakat bu terörizm safsatasına nasıl inanıyorlar?

İkinci soruya geliyorum: O bahsettikleri komünizm çözülmüştür, fakat ben en büyük güçlenmemi bu dönemde sağladım. Çözülmüştür, son parlaması da bu akşam düşer! Fakat ben en büyük gelişmemi bu çöküş yıllarında sağladım. Artık nasıl bir sosyalist veya komünist olduğumu kendileri araştırın. Yani o bildikleri komünistlerden değilim. Toplumsallıktan yanayım. Doğanın ve toplumun tahrip edilmesine karşıyım. Bana göre mevcut rejimler doğayı da toplumu da tahrip etmişlerdir. Buna hangi ideoloji dersiniz deyin, ben o ideolojidenim.

Karizmatik bir liderlikten bahsediliyor; ben hiçbir zaman halkın içine girmedim, bütün çalışmalarım bu dağ başında yaptım. Eğer bir halk olaganüstü ilgi gösteriyorsa, ben benim suçum değildir. Bir halk eğer seviyorsa, destekliyorsa; o demokrasidir. Hele bu halk adı bile olmayan bir halksa, bu daha büyük bir demokrasidir. Dolayısıyla diktatörlükten değil, büyük bir demokrasiden, demokratiklikten bahsetmek gerekir.

-Sayın ÖCALAN, üç yıl önce görüştüğümüzde Türkiye'deki turistik tesislere ve Türkiye'ye gelen turistlere yöneleceğinizi belirtmiştiniz ve bu yıl bu gerçekleşti. Şimdi bu daha da yayılacak mı diyorunuz? Yani Türkiye'nin dışına da taşırılma durumu var mı?

Başkan APO: Hayır, Türkiye'nin içine yayılacaktır. Turizm politikamız, özel savaş

ekonomisini darbelemek amacıyla yönelik olarak daha da geliştirilecektir. Bu savaş turizme dayanıyor. Kesinlikle Türkiye'de turizm koşulları yoktur, savaş koşulları vardır. Yaptığımız eylemler uyarı eylemleriydi, kimse ölmedi, fakat önümüzdeki dönemde eğer Türkiye'yi ısrarla bir turistik saha olarak değerlendirmek isteyenler olursa, onlarca kişi bir günde ölürse, bunun sorumlusu ben değilim. Daha sert yöneleceğiz. Bir günde elli kişi de ölebilir. Dediğim gibi, bu uyarıyı açık yapıyorum. Biz bu konuda diğer güçler gibi de değiliz; yaptık mı feci yaparız. İki yıldır uyarıyorum, artık yeter! Özellikle bu toplantıda bunu vurguluyorum ki elli kişi veya yüz kişi birden öldüğünde bir daha sorumluluk bize yıkılmasın. Çünkü turizmin gelirleriyle de Kürdistan'ı harab ediyorlar, yok ediyorlar, bunu yapmak zorundayız. Soykırım var diyorum, durdurmak zorundayız!

-Bu eylemleri ne şekilde yapacaksınız, uçak kaçırma, benzeri mi?

Başkan APO: Hayır, turistik sahalar var, oralara yöneleceğiz. Akdeniz, Ege sahillerindeki turistik yerlere yöneleceğiz. Mesela oteldir, turistik köydür.

-Turist kaçırmaları devam edecek mi?

Başkan APO: Hayır, sanmıyorum. Zaten onlar kaçırma değil, misafirlige almadır. Gelmek isteyenler dış bürolarımıza müracaat ederlerse bu daha sağlıklı olur. Çünkü hükümetten daha çok denetimimiz vardır.

-Yurtdışına taşırmayacak mısınız?

Başkan APO: Hayır, buna hakkımız yok. O haksızlık olur, yanlış olur. Buna bir ekleme daha yapayım; buna özellikle Türkiye'ye yapılan bütün yabancı yatırımlar da

dahildir. Onlara da özel olarak yönelme planlarımız var. Yani ekonomik alanda savaş yoğunlaşacaktır. Askeri sahadan ekonomik sahaya savaşın tırmanması olacaktır.

-Siz sadece Türkiye'den otonomi mi istiyorsunuz, yoksa bağımsız bir devlet kurmak mı istiyorsunuz?

Başkan APO: Önce soy varlığımızı sürdürmek istiyoruz.

-Ya ikinci olarak?

Başkan APO: Tabii biz çok sıradan haklar üzerindeki gelişmeleri de Türkiye ile diyalog yoluyla tartışmak istiyorduk. Hatta koşulsuz bir ateşkes ileri sürmüştük, bunun için yalnız diyalog başlasın demistik. Federasyon üzerinde tartışabileceğimizi belirtmiştik. Hatta demokrasi üzerine bir uzlaşmaya gidebileceğimizi tartışmıştık. Fakat TC hiçbirisini kabul etmedi.

-Şahsen bağımsız devlet istiyor musunuz?

Başkan APO: Gayet tabii, her halk bağımsızlığı tam ister, fakat günümüzün bağımsızlıkları, hepisi görelidir, yani mutlak bağımsızlık diye bir kavram yoktur. Bir halk bağımsız olabilir ama, illa bağımsız bir devleti olmayabilir de.

-(Gazeteci bir harita getirip masanın üzerine koyarak) Bu haritada Kürdistan'ın sınırlarını çizer misiniz?

Başkan APO: Burda olmaz, burda çizilmez. Bu haritada zordur.

-Başka harita mı gerektiriyor?

Başkan APO: Size bir harita veririz. Ben ayrıyeten harita düşkünü değilim. Bizim çizdiğimiz haritada Ermenilerin de, Asurilerin de, Arapların da gelme hakkı vardır.

-Verdiğiniz mesajla savaşın daha da tırmandırılacağı anlaşıyor. Bu süreçte Talabani, Barzani güçleriyle anlaşma durumunuz olabilir mi?

Başkan APO: TC, Barza-

ni'yi tekrar kullanmak istiyor, birlikte saldırıları şimdi de vardır. Talabani fazla bize karşı değildir. Kuzeyli örgütlerle bir cepheleşme çabamız var (Kuzey Kürdistanlı güçlerle), fakat bunlar çok zayıf güçlerdir.

-Hangileri ile?

Başkan APO: Hemen hemen hepsiyle, başta sayın Burkay olmak üzere ve diğer hepsi ile. Fakat ülke içinde mücadele edecek durumları fazla yok. Yani siyasi bir anlamı olabilir.

-Yani daha önce olduğu gibi bundan sonra da esas işi PKK götürecektir?

Başkan APO: Evet.

-Daha önce Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelip görüşüyorduk, sonra bu kampı kapattınız. Acaba Suriye ile ilişkilerinizde bir değişiklik mi oldu, neden kapattınız?

Başkan APO: Bu sahada kamplar artık bizim için gerekli olmaktan çıkmıştır, hatta TC'nin tehditleri yüzünden sıkıncalı olmuştur. Ülkede yüzlerce kampımız var, istediğimizde binlerce kişiyi bu kamplarda eğitiyoruz. Kısaca kamp sorun olmaktan çıkmıştır.

Suriye ile ilişkilerimiz yanlış değerlendiriliyor.

-İlişkilerinizi tahlil edebilir misiniz?

Başkan APO: Her şeyden önce Suriye'de geniş bir Kürt halk topluluğu var; onların hepsi dostumuz, dolayısıyla bu anlamda Suriye de dostumuz sayılır. Gerçekten ben de Suriye'nin bize yönelik politikasını tam söyleyecek durumda değilim. Fakat karşılıklı saygılı olmaya çalışıyoruz. Yüzyılların önyargılarını aşmaya çalışıyoruz. Böyle biraz daha birbirimizi anlayabilecek duruma gelmek istiyoruz. Türk egemenlerinden onların da çektiği epey zarar var; epey zarar gördüler. Bir Antakya (Hatay) livası (sancak) var ki on tane Golan eder. Su meselesi var. Bütün bu hususlar Suriye'nin bizi dikkatle ele alması gerektiğini gösterir. İyi kardeşlik sınırlarına yakınlaşmaya çalışacağız. Yavaş da olsa böyle gelişmeler var.

-Mücadeleyi geliştirmeye devam edersek bölgedeki bazı dengeleri zorlayacağız dediniz. Bunu biraz açar mısınız?

Başkan APO: Sosyal-siyasal dengelerde zorlanma olur. Geliştireceğimiz iktidarın sosyal temeli oldukça emeğe da-

Hayır, buna hakkımız yok. O haksızlık olur, yanlış olur. Buna bir ekleme daha yapayım; buna özellikle Türkiye'ye yapılan bütün yabancı yatırımlar da dahildir. Onlara da özel olarak yönelme planlarımız var. Yani ekonomik alanda savaş yoğunlaşacaktır. Askeri sahadan ekonomik sahaya savaşın tırmanması olacaktır.

Halkımız sınırsız bir destekle bize bağlıdır. Bütün işkencelere, o faili meçhul cinayetlere rağmen destek çığ gibi geliyor. Mesela ben halka "bizim için bir gün çalışın" desem, beşyüz bin kişiyi, bütün çalıştıklarını partiye verebilecek duruma getirebilirim. Yani beşyüz bin kişiye PKK'ye çalışın desem çalışırlar, böyle bir disiplin var.

yahı olacaktır. Bu, halkların sesinin daha gür çıkması demektir. Siyasal olarak da Ortadoğu'yu demokratik olmaya zorlayacağız. Şovenizm aşılabilecek. Bir Ortadoğu konfederasyonu gündeme gelecek. Bu anlamda bir değerlendirme yapabiliriz.

- Azerbaycan'dan petrolü Kürdistan üzerinden Türkiye'ye getirmek istiyorlar. PKK bu boru hattının kurulmasına karşı çıkacak mı?

Başkan APO: Ben kesin söyleyeyim ki müsaade etmeyeceğiz. Bizden izin almadan böyle bir boru hattının kurulması imkansızdır. Bunu Rusya'da iyi biliyor. Diğer Irak-

luyor. Ortadoğu'da büyük bir tıkanma yaratmış, fakat bu biçimiyle olsa da bana göre geçici bir uzlaşma sayılır. Onun yerine Kürt çelişkisi geçebilir, Ortadoğu'da bundan sonra Kürt çelişkisi önem kazanabilir. Kürt çelişkisi, Filistin çelişkisinden çok daha büyük sonuçlara yol açabilir.

-Daha önce napalm ve kimyasal silah kullandığını söylediniz, bazı örnekler verebilir misiniz?

Meclisi'yle geçici bir savaş hükümeti '94'te ilan edilebilir.

-Hangi şartlardan sonra tekrar ateşkes ilan etme durumunuz olabilir?

Başkan APO: Siyasi çözüm yolunu tartışmak üzere, siyasi çözüm yolunu açık tutmak şartıyla ikili bir ateşkes her koşul altında varız. Tek şartımız diyalogdur.

-Özel olarak bir şart?

Başkan APO: O, ikinci bir aşamaya girer, yani hükümet

Başkan APO: Benim bahsettiğim daha çok Kuzey Kürdistan'la ilgilidir.

-O zaman yine belirttiğimiz ülkeler karşı çıkar mı? Hele Güney Kürdistan'ı etkilemeyecek mi?

Başkan APO: Hayır, öncelikle biz bir Kürt-Türk federasyonlaşması yaratmak isteriz. Güney'de olsun, İran'da olsun, o oranın Kürtlerinin işidir, müdahale etmeyeceğiz.

-O bölgede PKK ekono-

ka olmaz. Ordu içinde ayrışma gelişebilir. Özellikle ülkede savaşan askerler, subaylar savaşmak istemiyorlar. Onlar hükümeti, orduyu zorlayabilir. Yalnız ordu da dayanmıyor, özel ordu kuruyorlar. Bu özel ordu kurma, aslında ordunun yenildiği anlamına da gelir. Ben şunu söyleyebilirim: Türk düzenli ordusu aslında yenilmiştir. Dolayısıyla durumu özel orduyla kurtarmak istiyorlar, bu önemli bir geliş-

culara kökünden karşıyız. Bir tek insanımız ister taşınması, ister kullanılması yer alamaz, suçtur. Ve hiçbir PKK'li içki içmez, isterseniz deneyin, içmez. Dolayısıyla uyuşturuculuğu PKK'yi suçlamak en büyük yalandır. Uyuşturuculuk insanlığa karşı suçtur; onun için karşıyız.

-Türk basınına göre çeşitli yabancı hükümetler PKK'yi destekliyorlar, bazen Yunanistan hükümetimizi bile suçluyorlar. PKK gerçekten kendi özgücüne mi dayanıyor, yoksa Türk basınının yazdıkları doğru mu?

Başkan APO: Biz dünyaya karşı savaş veriyoruz; buna Yunanistan da dahil, çünkü NATO müttefikidir. Ve bu an-

İskenderun petrol boru hattı da çalışmayacaktır. Özellikle bu hattı işletmek isteyen konsorsiyumlara söylüyorum: Bizden izin almadan yaparlarsa, sermayeleri boşa gidecektir.

-Türkiye Bingöl olayını ileri sürerek ateşkesi sizin bozduğunuzu söylüyor, ne diyorsunuz?

Başkan APO: Türkiye yalan söylüyor, kendisi ondan önce sürekli saldırı halindeydi, saldırıları hiçbir zaman durdurmadı. Gerçekten Türkiye ateşkesi uygulamadı, sadece teslim olmak için güya bize bir şans tanımak istedi.

-Birçok Filistinli dostunuz var; yeni Arafat-Rabin anlaşması sizin için iyi bir örnek midir?

Başkan APO: Arap-İsrail uzlaşmasının genelde bir aşama olarak gelişmesi bizim için fazla sakıncalı olmayacaktır ve olumlu görüyorum. Arap-İsrail uzlaşması gereklidir, ama bu Arafat-Rabin uzlaşması iyidir anlamında değildir. Yani Arap-İsrail çelişkisi dünyayı olumsuz yönde etkiliyor; bunun azalmasında, mümkünse sona ermesinde epey yarar vardır. Birçok gelişmeyi ön-

Başkan APO: Hemen her tarafta kullanılıyor. Mesela; bugün aldığımız haberlere göre Tendüreklerde, Ağrı Dağı'nda, Dersim'de, hemen bütün dağlık sahalarda kullanılmıştır. Özgür Gündem'de de fotoğrafı yayınlandı, tespit etmek zor değil. Biz bu konuda cesetlerin incelenmesini istiyoruz. Bazı cesetler vardır, incelenmesi imkansızdır. Cesetler üzerinde inceleme istiyoruz. Kanıtlanması zor değildir, cesetler incelenir, kanıtlanır.

-Ne zaman bağımsızlık ilan etme durumunuz var?

Başkan APO: Bunu izah ettik, şimdi zamansız bir soru, fakat geçici bir hükümet-meclisi faaliyetimiz önümüzdeki yıl gelişir. Yani Kürdistan Ulusal

ikili siyasi görüşmeye "evet" derse, biz ateşkesi karşılıklı sağlamaya varız.

-O ikinci aşamaya gelindiğinde ne olabilir?

Başkan APO: Federasyon üzerinde tartışılabilir.

-Koruculuk sisteminin kaldırılması, siyasi tutukluların serbest bırakılması gibi hususlar da olacak mı?

Başkan APO: Tabii, zaten ateşkesi kabul ettiğinde bunlar kendiliğinden işlemez duruma gelir.

-Gelecek yıl bir ulusal meclis ve savaş hükümeti ilanının yapılacağını söylediniz. Gerçekleştiği takdirde İran'dan, Irak'tan, Türkiye'den, Suriye'den ve diğer dünya ülkelerinden nasıl bir tepki gelir?

mik olarak yaşayabilir mi?

Başkan APO: Tabii, Kürdistan çok zengin bir alandır. Dünyada uygarlığın ilk geliştiği alan olduğunu unutmamak gerekir. Koşulları yaşamaya uygundur. Kaldı ki yüzyıllardan beri de özellikle dağlarda bağımsız yaşamışlardır.

-Size karşı savaşta ordu ile hükümet arasında ne gibi farklılıklar var ve Türk ordusu içinde farklı görüşler var mı?

Başkan APO: Tansu Çiller hükümeti, tamamen askerlere yatan bir hükümettir. Generallerin emrine en iyi giren hükümettir. Diğer partilerin ve daha önceki hükümetlerin de kesin ordunun denetiminde olduğunu iyi biliyoruz. Türkiye'de orduya rağmen politi-

medir, önemli sonuçlar bu nedenle ortaya çıkabilir. Ordu kendisine "Mart'a kadar" diye süre tanıyor. Biz buna inanmıyoruz, aksine Mart'a kadar çok gelişeceğiz ve Türk ordusunun yenilmesi ne anlama gelir? Çok önemli sonuçlarının doğacağı kanısındayım.

-Siz topyekün savaş mı ilan ediyorsunuz?

Başkan APO: Zaten karşıımızda bir topyekün savaş var. Bir halkın savaşı zaten topyekün savaş olmak zorundadır.

-PKK kendisini nasıl finanse ediyor? Daha önce gazetelerin söylediğine göre uyuşturucu ticaretiyleymiş, bu doğru mudur?

Başkan APO: Hayır. Şunu söyleyebilirim: Biz uyuşturu-

lamda tabii Yunan halkının durumuna üzülüyorum, bize karşı kendi tarihi düşmanlarının destekçisi durumundadır. Bizimki kesinlikle özgüce dayalı bir gelişmedir. Halkımız sınırsız bir destekle bize bağlıdır. Bütün işkencelere, o faili meçhul cinayetlere rağmen destek çığ gibi geliyor. Mesela ben halka "bizim için bir gün çalışın" desem, beşyüz bin kişiyi, bütün çalıştıklarını partiye verebilecek duruma getirebilirim. Yani beşyüz bin kişiye PKK'ye çalışın desem çalışırlar, böyle bir disiplin var. Gerçekten bizi ayakta tutan halktır, hiçbir devletin desteği yoktur. Destek dediğimiz, benim olduğum yerde beni fiziki olarak vurmama destekse, o kadar vardır. Uluslararası ilk ciddi destek budur. Diğer yünden vururlar ama fiziki olarak vurmuyorlar. Şunu da belirtiyim: Biz ne Batı kapitalizminden ne de Sovyet sosyalizminden ne de İslamiyet'ten yarar görmedik, her üçü de bin-beşyüz yıl aleyhimize çalıştı.

Oldu, sonuçlandırıyorum. Kısa özel görüşmeler olabilir. Özel görüşme istemi olanlar gelebilir, diğerleri dışarda nefes alsınlar.

Bütün çalışmamı bu dağ başında yaptım. Eğer bir halk olağanüstü ilgi gösteriyorsa, bu benim suçum değildir. Bir halk eğer seviyorsa, destekliyorsa; o demokrasidir. Hele bu halk adı bile olmayan bir halksa, bu daha büyük bir demokrasidir. Dolayısıyla diktatörlükten değil, büyük bir demokrasiden, demokratlıktan bahsetmek gerekir.

ERNK Temsilcisi Hasan SİPAN:

“Boru hattına güvence vermeyiz!”

Kafkasya ve Azerbaycan üzerine TÜRK-RUS KAVGASI

Berxwedan Dünya Servisi

Tarih sayfalarına şöyle bir göz gezdirdiğimizde, Türk-Rus çekişmesi her dönemde süregelmiştir. Bu iki güç arasında tarih boyunca var olan çekişmeler zaman zaman kanlı savaşlara gidebilecek kadar tırmanmıştır. Ve tarihte çok kez yıllarca süren Türk-Rus savaşlarından söz edilir. Türk-Rus çelişkisi tarihsel bir temele dayanır. Her iki güç Kafkaslar üzerinde sürekli çekişmişlerdir. Bugün de bu çekişme devam etmektedir. Açık olan, Türk yayılmacılığının her Kafkaslara yayılmada Rus engeliyle karşılaşmasıdır. Ve Rus engeli sürekli olarak da Türk-Kafkas politikasını darbelemiştir. Son olarak TC'nin en büyük umut kapısı olarak gördüğü Azerbaycan'da, Aliyev ile meydana gelen değişiklik sonucu olarak bu umudu tümüyle suya düştü. Tabii ki böylesi bir sonucun doğmasında yine Rus faktörü belirleyici olmuştur. Rus faktörünü hesaba katmadan Kafkaslar'da ve Azerbaycan'da hiçbir itibarın kalmayacağını gören TC, çaresiz Rus ağırlığını kabul etmek zorunda kaldı. TC Başbakanı Tansu Çiller bu amaçla Rusya'ya giderek bir dizi temaslarda bulundu. Ortaya çıkan bu durum, Türk rejiminin Kafkaslar politikasındaki hezimetinin derecesini de ortaya koyma açısından önemli bir yer teşkil eder.

TC Başbakanı Tansu Çiller'in Rusya'daki temalarını tamamladıktan sonra başına yaptığı açıklamada “Görüşmeler iyi geçti, karşılıklı anlaşmaya vardık” benzeri biçimindeki muğlak konuşmaları kafalarda soru işaretlerinin doğmasına yol açmıştır. Neyin üzerine anlaşılmıştır. Anlaşmanın çerçevesi nedir? vb. sorulara yanıt getirmeyişinden açıkça anlaşılıyor ki ortada öyle ciddi bir anlaşma söz konusu değildir. Daha çok Türk tarafının Ruslar'ın Kafkas ve Azerbaycan'daki ağırlığını tanıma, ona boyun eğme şeklinde verdiği taahhütlerdir. Yani Türk tarafının tavizi söz konusudur. Bu Türk diplomasisi açısından bir trajedidir. Tarihte çok kez Türk-Rus ilişkilerinde yaşanan komedi-trajedileri anımsatmaktadır. Bu ilişkilerde Ruslar'ın hep baskın çıktığını da belirtelim. Örneğin 1700'lerde Türk-Rus savaşlarında Katerina II ile

Baltacı Mehmet arasında geçen olay çok ilginçtir. Bu ikilinin görüşmesi savaşın kaderini tümünden değiştirecek kadar rol oynamıştır. Olay şöyledir: Türk birlikleri karşısında Rus birlikleri hayli yıpranmıştır ve artık savaşacak takatları kalmamıştır. Rusya imparatoriçesi Katerina II hemen Türk tarafına görüşme teklifinde bulunur ve görüşme sağlanır. Cilvesiyle ünlü Rus İmparatoriçesi Katerina II Baltacı Mehmet'le çadırında yalnızca görüşür. Birkaç gün bu görüşme bu şekilde sürer. Sonuçta anlaşmaya vardıklarını bildirirler. Ancak anlaşma nedir ne değildir kimse bilmemektedir. Her şey ikisi arasında kalmıştır. Bu olaydan sonra Türk birliklerinin akını durmuştur. Rusya kaybettiği sahaları yeniden ele geçirir. Böylece savaş imparatoriçeye yenik düşer. Bu durum çeşitli skandallara yol açar. Bunun üzerine Osmanlı padişahı, Baltacı Mehmet paşayı cezalandırır ve ağızına bir külçe altın yerleştirerek esir eder. Bugün tarih adeta tekerrür ediyor. Ama daha farklı boyutlarda bir benzeri yaşanıyor. O zaman Katerina'nın cilvesi zor durumda olan birliklerini kurtarıırken bugün Tansu Çiller'in, Katerina kadar başarılı olamayacağını belirtelim. Çünkü imparatoriçe Katerina cilvesiyle o zaman geçerli olan kadınlığını kullanırken, Çiller ise, günümüzde dış itibarı eksiye doğru giden, uluslararası itibarı çok önemli bir oranda zedelenmiş bir rejimin siyasetini kullanıyor. Dolayısıyla Türk rejimi önüne gelen herkesle nikah kıyan yedi kocalı hüzmüz benzerliğinde bulunmaktadır.

Türk diplomasisinin ve siyasetinin uluslararası itibarsızlığı ve bugün Kafkaslar'da, Azerbaycan'da yaşadığı darboğazı aşamaması, Rus engeline takılması gibi bütün başarısızlığın temelinde ulusal kurtuluş mücadelemizin varlığı yatmaktadır. Mücadelemizin yükselişi karşısında her alanda büyük bir zorlanmayı yaşayan TC, içteki ağırlığını kaybettiği gibi dıştaki ağırlığını da kaybediyor. Bundan ötürü TC siyasetinin temelinde mücadelemizi tasfiye etmeyi koymuştur. Mücadelemiz her alandaki açılımını engellediğinden dolayı, TC bu engeli aşmak için herkese taviz vermek zorunda kalıyor. Hem herkesin her türlü isteklerini kabul eder derecede bir taviz söz konusu olmaktadır. Uluslararası ilişki-

lerde atak bir politika izleyememesinin nedeni de budur. Örneğin; en küçük destekçisi Elçibey'in iktidardan uzaklaştırılmasına fazla tepki göstermemesi, giderek Aliyev'i desteklemek zorunda kalması, yine Rusya'nın Kafkaslar'da ve Azerbaycan'daki ağırlığını tanıması, Azeri-Ermeni çatışması karşısında izlediği ürkeklik Kürdistan'daki gelişmelere dayalı olarak ortaya çıkmaktadır.

TC'nin tüm çabası Kürt sorununun açılımını engellemek, Kafkaslar'da, Azerbaycan'da sarsılan çıkarlarını az bir hasarla kurtarmak istemektedir. Bu sorun etrafında her türlü tavizi vermeye hazır olduğunu göstermiştir. Azerbaycan petrollerinin işletilmesi ve bunun Avrupa'ya taşırılması meselesi sürdürülen görüşmeler sonucu, Aliyev'in Rus önerisini kabul etmesi karşısında, Türk tarafının uğradığı ekonomik zararlara kayıtsız kalması bunu en belirgin bir şekilde göstermektedir. Ayrıca Aliyev'in bağımsız devletler topluluğuna katılma isteğini açıkça ilan etmesi Türk rejiminin bölge açılımına büyük bir darbe olurken, Türkiye'ye düşen sadece onlara seyirci kalmaktır.

Bütün bu gelişmelerin de ortaya koyduğu gibi, mücadelemizin Türk devletini fena halde faka bastırıldığı, ilişki kanallarının kapanmasına veya zayıflamasına zemin olduğu görülmektedir. Kürt ulusal sorunun Türkiye'yi her gün biraz daha zorlamasında yararlanan Ermenistan-Rusya-İran ve benzeri devletler daha ortak bir pozisyon konumunu elde ederken, TC her geçen gün etki alanını kaybetmekte başbaşa kalıyor. Kürt ulusal mücadelesinin, yarattığı bu gelişmelerden kendisinin yararlanmaması kaçınılmazdır. TC ile ismini saydığımız devletler arasındaki çelişkilerin giderek büyümesinde Kürt ulusal mücadelesinin yararlanmaması, Kürtler açısından çok önemli bir gelişmedir. Böylelikle Türkiye'nin Kafkasya ve Azerbaycan ütopyasının da sonu gelmiş oluyor. Rusya'nın kendini ağır bir şekilde hissettirmesi karşısında büyük tavizler vermesine rağmen tutunacak dal bulamayan Türkiye'nin, Avrupa'ya karşı kullanmayı planladığı bu kapıda kapanması oluyor.

Emperyalistlerin iştahını kabartan Azerbaycan petrolleri çeşitli çıkar hesaplaşmalarına neden olmaktadır. TC de bunda pay koparmak istemektedir. Ancak bunu elde sömürge olarak tuttuğu Kürdistan'a dayandırmak zorundadır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin iradesine dayandırılmadan gerçekleşme şansı fazla olmayan bu proje hakkında ERNK Temsilcisi Hasan SİPAN'la bir röportaj yaptık.

Azerbaycan'daki petrolün Akdeniz'e akıtılması için iki tane petrol boru hattı projesinden bahsediliyor. Bir tanesi Bakü-Gürcistan-Midyat-Ceyhan, diğeri de Bakü-İran-Nahçıvan-Midyat-Ceyhan. Savaş durumunun yaşanılıyor olması nedeniyle, hattın güvensizliğine yönelik açıklamalar yapılıyor, tartışması da sürüyor. Savaşın doğrudan tarafı olarak, uluslararası platformda gündeme gelen bu konuyu değerlendirir misiniz?

–Daha proje halinde düşünülen bir boru hattı. Bu boru hattının gerçekleştirilmesi Kürdistan sonunun çözümüne bağlıdır. Kürdistan sorunu çözülmeyen, bu boru hattını kimse güven altına alamaz. Çünkü bu boru hattından Türkiye yararlanacaktır. Bilindiği gibi ulusal kurtuluş mücadelemizin yalnız askeri tesisler değil, ekonomik kurumlar da hedefleri arasındadır. Hattın güvensizliği ile ilgili tartışmalar sürüyor. Güvensizliğin kaynağı Kürdistan sorunudur. Şu veya bu ülke değildir. Var olan mev-

mizi ciddiye almaları gerekir. Kürdistan ile ilgili askeri, siyasi ve ekonomik projelerde ulusal kurtuluş mücadelemizi dikkate almayan devletler veya uluslararası kurumlar büyük bir yanlış içinde olduklarını kısa bir süre içinde görecektlerdir.

–Petrol boru hattının gerçekleştirilmesi için neyi öneriyorsunuz? Ya da gerçekleştirilmesini mi uygun buluyorsunuz?

–Biz ulusal kurtuluş hareketi olarak tüm dünya uluslarının ekonomik güçlerini birleştirmelerini, ekonomik imkanlarını en rantlı kullanmalarını isteriz, bu konularda uluslararası ve devletler arası ilişkileri yanlış görmüyoruz. Yeter ki diğer ulusların aleyhine olmasın. Biz bu bağlamda böyle bir boru hattının oluşmasına özünde karşı değiliz. Ne var ki, Kürdistan'ın köleliğine koşullarında yaşatılmak istenildiği böylesi bir süreçte böyle bir boru hattına izin vermeyiz. Böyle bir boru hattının tüm ulusların çıkarına olduğunu söyleyemeyiz. Bu boru hattı projesinde olduğu gibi, TC ve diğer devletlerin ekonomik ve siyasi çıkarlarının istikrara kavuşması için Kürdistan'ın bağımsızlığı şarttır. Kürdistan bağımsız ve özgür olmadan bu tür projeler dahil, hiçbir projenin uzun ömürlü ve güvenli olması düşünülemez.

–Petrol boru hattının gündeme gelmesiyle birlikte Ankara'nın dostu görünen Azerbaycan'dan bile güvensizli-

tan'ın durumunu yukarıda açıkladık. Bunun yanında TC'nin de bölgedeki hiçbir devlete güven vermediğini belirtmek gerekiyor. Yararlandığı sürece projelere ilgi gösteren, ancak gerektiğinde diğer ulusların projelerine darbe vuran yine TC'nin kendisidir. ABD-İrak savaşı sırasında petrol boru hattını kapatarak, Irak'ın gelir kaynağını kurutan TC olduğunu gördük. TC'nin, aynı yöntemi yarın Azerbaycan petrolü için yapmayacağı garantisini kimse veremez. Bu konuda TC başlı başına bir güvensizlik kaynağıdır. Azerbaycan, TC'ye güvenmemektedir. Zaten Azerbaycan'da gözü olan Türkiye'ye Azerilerin bir de bu yolla ellerini vermek istemeyeceklerini belirtebiliriz. Türkiye'ye eline verip kolunu kaptırmak mümkündür. Azerilerin bu projeye çok sıcak baktıkları söylenemez, kaldı ki, bölgede daha başka güçler de TC'nin böyle bir proje ile yeni stratejik, ekonomik ve siyasi imkanlar kazanmasını istemeyeceklerdir. TC, bu projeyi gerçekleştirme-yi yalnız ekonomik olarak görmüyor, en büyük beklentilerinden biri de siyasi avantajlarıdır. Bu nedenle bölgeyle ilgilenen devletler TC'nin bu niyetini bildiklerinden projeye bir de bu yönüyle sıcak bakmıyorlar.

İrak, Azeri petrolü derken, TC'nin bölgenin ekonomik ve doğal kaynakları üzerinde önemli etkinlik kurmasından hem bölge ile ilgilenen devletler hemde bölge devletleri hoşnut kalmaz. Bu durum da projenin Türkiye etkisinde gerçekleşmesini önleyen önemli bir

cut tesislerini koruyamayan TC, yeni bir petrol boru hattının güvenliğini nasıl üstlenecektir. Biz güvence vermiyoruz. TC'nin de güvence vereceğini sanmıyoruz. Kürdistan ile ilgili konularda bütün devletlerin ve uluslararası kuruluşların ulusal kurtuluş mücade-

ği içeren açıklamalar oldu. Özellikle bu konuda Amerika, Rusya, Almanya ve hatta İran'ın tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?

–Petrol boru hattı konusunda Azerbaycan'ın güvensizliğini de anlıyoruz. Kürdis-

faktör olmaktadır. Şunu iyi bilmek gerekir ki, Rusya, Kafkasya ve Ortaasya üzerinde etkinlik kurmadan büyük dünya devleti olma iddiasında bulunamaz. Bu alanlarda TC'nin gözü varsa, Rusya'nın TC ile bağlantılı olan bu (Devamı 31. Sayfada)

Örnek bir direniş tarihinin kirletildiği ülke:

FİLİSTİN

Berxwedan Dünya Servisi:

Ortadoğu halklarının direniş odağı Filistin bugün hüznü yaşıyor, Filistin bugünün geçmişi tarihine bakıp boynunu bükyüyor.

Filistin gerçeği Ortadoğu halklarının en açık gerçeğidir. Ortadoğu halklarının uyanmasında tek örnekti, taki Kürtlerin mücadelesi başlayana kadar. Dünya devrimleri tarihine 45 yıl boyunca önemli hizmetler verdi. Devrimcilerin ilk gerilla eğitimi gördüğü, radikalizmin dünyaya yayıldığı nadi-de bir direniş kalesiydi. Filistin, mücadelesi boyunca acılarıyla işlenmiş bir tarih keşti yarattı. Bu acı halkın coşkusunun, kendisini tanımamasının ve emperyalizme boyun eğmez kişiliğinin yaratıcısı da oldu. Filistin'i binlerce sayfa ile anlatmak mümkün değil. Örnek alınan, saygı ile anılan Filistin bugün FKÖ önderliğinde emperyalizmin eliyle Siyonizme kendini teslim etti. Filistin'in bu duruma gelmesindeki etkenleri ve emperyalizmin "yeni dünya" düzeninin oynadığı rolü açmak gerekmektedir. Bu noktaları açmadan Filistin'in bugün getirildiği konumu anlatmak mümkün değildir.

Son yıllarda dünyadaki siyasal gelişmelerin gündemini belirleyen en önemli gelişmeler Kürdistan, Filistin, Kafkasya, Bosna-Hersek, Somali ve Rusya'daki gelişmeler oluşturmaktadır. Saydığımız bu sorunların yanında irili ufaklı bir sürü gelişme zaman zaman gündem konusu olmaktadır. Hiç şüphesiz bu gelişmelerin temelinde, artan bir tempoda sınıflar ve ulusların mücadelesi yatmaktadır. Gelişmelerin bir ucunda emperyalizmin egemenlik rüyası ve gerici rejimler bulunurken, diğer ucunda ise mazlum halklar ve ezilen emekçi yığınlar bulunmaktadır. Bir çok olay ve gelişmenin şahsında birbirine karşı kutuplar arasında yoğun bir egemenlik mücadelesi yaşanıyor. Ve dünyamızın bugünkü siyasal seyri daha çok bu yönlü çekişmelere sahne oluyor. Her geçen gün daha da karmaşılaşan sorunlar yığınının, artan oranda çözümünü de dayatmakta olduğu bir gerçektir. Bu temelde birçok ulusal ve etnik unsurlar kendi hak ve taleplerine daha fazla sarılmakta ve mücadele bayrağını yükseltmektedirler. Bugünkü dünyamızın siyasal rengini belirleyen en önemli faktörün ulusal halklaşma ve ulusal renklere göre bir biçimlenme olduğunu rahatlıkla söylemek mümkündür.

Emperyalizmin söz konusu dünya ve bölge sorunları kar-

şındaki tutumu daha çok kendi çözüm istekleri doğrultusunda bir çerçeveye kavuşturmaya dayalıdır. Eski imhacı ve halkları yok sayıcı yaklaşımı yerine, daha çok yumuşama yolu ile bazı reformlarla kendine bağlı kişileri iş başına getirerek meselenin halledilmesine gidiyor. Bu yöntemle kendisiyle baş edemediklerine de yavaşam hakkını vermiyor. "Ya teslimiyet yada ölüm" şeklinde ifade edilen bu yaklaşım günümüzde "yeni dünya düzeni"

bür yandan halkların kendi seçenekleri etrafında hız kazanan yaklaşımları ve bu yönlü uyanışları emperyalizmin yeni dünya düzenine geçit veremeyen en önemli diğer etkenlerdendir. Bir taraftan halkların istekleri, diğer taraftan emperyalizmin "ya teslimiyet ya ölüm" dayatmaları ve bir de emperyalistler arası çelişkide kaynağını bulan, her emperyalist devletin kendine göre çizdiği çerçeve arasında bir gel-git yaşanmaktadır.

şam ve çabası da hızla devam ediyor. Özellikle ABD son olaylarla daha da artan bir etkinlikle varlığını hassetirmeye çalışıyor. "Ya teslimiyet ya ölüm" şiarıyla direnenlere ABD, baskıcılığını sonuna kadar dayatırken, en açık olarak Somali'de görülmektedir bu durum. Teslimiyete yatanlara da yaşam şansı vermeye çalışıyor. Bir Filistin'de ortaya çıkan son gelişmeler de böyledir. Şimdi ABD kendi planları doğrultusunda mevcut dünya ve bölge

nünde engel teşkil eden Kürt sorunundan sonra en önemli sorun olan Filistin meselesi son gelişmelerle yeni bir boyut kazandı. Uzun yıllardır emperyalizmi rahatsız eden Filistin sorunu ve Arap dünyası ile İsrail Siyonizmi arasında süregelen gerginlik, kısmi özerklik anlaşmasıyla buzlar yavaş yavaş erimeye başladı. Açık ki emperyalizm ve özellikle ABD, Filistin sorununa kısmi özerklik getirerek, Filistin meselesini tamamıyla gündemine ve ini-

ce yapmadığını bu dönemde yeni ilişkilerle yapmak istemektedir. Buna hem Filistin hem de İsrail yatmış bulunuyor. Birbirlerini tümenden yadsıyan bu iki gücün bugün karşılıklı tavırlarla birbirlerinin varlığını kabule yanaşmaları emperyalizmin bölgedeki etkinliği açısından önemlidir. Nitekim El-Fetih'in ve lideri Arafat'ın kısmi özerkliği dünden kabule hazır oldukları görülmüyor. El-Fetih'in bu tutumu halkın çıkarları açısından kabul edilir gibi değildir. Arafat'ın uzlaşması tamamıyla teslimiyeti içeren ve ilkelerden vazgeçen bir tutumdur. El-Fetih gibi bir örgütün böylesi bir tutuma yönelmesi beklenilir bir durumdu. Çıkışından beri uzlaşmacı-teslimiyetçi ve emperyalizmle işbirliğini esas alan bu örgütten ve liderinden başka bir tutum beklenemezdi. Arafat'ın bu adımına Arap dünyasında da destek verilmiş olması, açık ki Filistin meselesinin uluslararası camiada emperyalizmin çıkarlarına feda edilmede önemli bir pazarlık meselesi yapılmıştır. Bir anlamda Filistin halkının haklı istekleri Arap devletlerinin çıkarlarına hibe olarak sunulmuştur. Bunun karşılığında Arap devletlerinin emperyalizmle daha fazla ilişkiye geçme kapıları açılmıştır. Filistin sorununun büyük bir ödün verilmiştir. Hem de en temel ilkelerinden ödün verilmiştir. Arafat'ın uzlaşması tartışmasız teslimiyettir. Yoksa karşılıklı çıkarları gözetken ve temel amaçlarda uzlaşmayı içeren kazanımları koruyan, kollayan ve geliştiren bir uzlaşma değildir. Öyle olsaydı mesele anlaşılırdı. Kısmi özerklik Filistin için çok geri bir adımdır. Hem de koşulu mümkün olmayan bir adımdır. Tamamıyla emperyalizme ve Siyonizmin çıkarlarına hizmet eden bir adımdır. Özerklik planı El-Fetih tarafından kabul edilirken, diğer radikal örgütler bu planı kabul etmemektedirler. Anlaşılan bu örgütlerin karşı tavrı sürecektir. Genelde halkın eğilimi de bu yönlüdür. Uzun vadede El-Fetih ile bu örgütler arasında bir hesaplaşmanın gündeme geleceği kaçınılmaz olacaktır. Ayrıca Filistin halkının en temel çıkarlarına karşı olarak gelişen bu durumun istikrar bulması uzak bir olasılık olarak görülmektedir. Filistin sorunu yeni bir boyut kazanmakla birlikte mevcut mücadele daha da kızışarak sürecektir.

Bunun yanında gerici Arap rejimlerinin emperyalizmle geliştirecekleri ilişki bağlamında gelişmelere belli bir boyut vermek isteyecekler. Özellikle ABD'nin planları çerçevesinde İslam radikalizmine ve ilerici-devrimci hareketlere kar-

Kronoloji

1948: 14 Mayıs'ta İsrail devletinin kuruluşu ilan edildi.

-1948: İsrail devletinin kuruluşundan bir gün sonra, yani 15 Mayıs'tan itibaren İsrail ile komşu Arap ülkeler arasında 1. Ortadoğu Savaşı patlak verdi. Temmuz 1949 yılına kadar süren bu savaşta İsrail birçok bölgeyi ele geçirerek işgal etti ve bugün de sürdürdüğü yerleştirme politikası (İsrailleştirme politikası)'nın temellerini attı. Bu yapılırken de yüzbinlerce Arap göçe zorlanarak köyler boşaltıldı ve boşalan köyler askeri karargahlar haline getirilerek "güvenlik köyleri" kuruldu.

-1956: 2. Ortadoğu Savaşı başladı. Bu süreçte Süveyş Kanah Krizi'nden yararlanan İsrail, 29 Ekim'de Mısır'a saldırarak Sina yarımadasını işgal etti. Bu yarımada 1 yıl sonra Mısır'a geri vermek zorunda kaldı.

-1964: Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) kuruldu. Mısır Devlet Başkanı Cemal Abdul Nasır'ın desteğiyle kurulan FKÖ'nün siyasi tüzüğü belirlendi ve kuruluş bildirgesi yayınlandı. FKÖ'nün ilk Genel Sekreterliği'ne Ahmed Şukeiri getirildi.

-1967: 3. Ortadoğu Savaşı ya da 6 Gün Savaşı olarak bilinen bu savaşta, Suriye'nin Golan Tepeleri, Batı Ürdün ve Kudüs'ün doğusu ve yine Sina yarımadası İsrail tarafından işgal edildi. Yine onbinlerce Filistinli göç ettirildi. Boşalan yerlere Yahudiler yerleştirilerek nüfusun artırılması sağlandı.

-1967: Birleşmiş Milletler (BM) tarafından kabul edilen 242 nolu kararla İsrail'in işgal ettiği topraklardan geri

çekilmesi gerektiği öngörüldü. İsrail bu karara uymadı.

-1968: FKÖ Filistin'in kurtuluşu için silahlı mücadele yürütmekten başka yol kalmadığını duyurarak ve bunu programına alarak, İsrail'e karşı eylemler gerçekleştirdi.

-1969: FKÖ içinde yer alan grupların en güçlüsü olan El Fetih'in lideri Yaser Arafat FKÖ Yürütme Kurulu Başkanlığı'na ve aynı zamanda savaş birliklerinin yüksek askeri komutanlığına getirildi.

-1970: Ürdün Kralı 2. Hüseyin, Filistin gerillalarına karşı askeri hareket geliştirdi. 'Kara Eylül' diye bilinen bu saldırılar sonucu 20 bin civarında Filistinli gerilla ve sivil öldürüldü ve Filistinli gruplar Ürdün'deki kamplarını kaybettiler.

-1973/74: 4. Ortadoğu Savaşı ya da "Jom-Kippur Savaşı" olarak bilinen savaşta Arap ülkeleri ya da kısa adıyla OPEC olarak bilinen Petrol Üreten Ülkeler, Batılı devletlere petrol ambargosu uyguladılar. BM Güvenlik Konseyi tekrar olaya müdahale ederek ABD Başkanı Henry Kissinger aracılığıyla Ortadoğu barış görüşmelerinin Cenevre'de başlamasını sağladı. Bu görüşmeler beklendiği gibi sonuçsuz kaldı.

-1974: BM, ezici bir oy çokluğuyla Filistin halkının bağımsızlık ve kendi kaderini tayin etme hakkını tanıdı. FKÖ lideri Yaser Arafat BM toplantısında bir konuşma yaptı.

-1976: Filistin halkının siyasal haklarının uluslararası anlaşmalarla güvence altına alınması gerektiği yönündeki BM kararını ABD veto etti. Aynı yıl FKÖ'nün Arap Ülkeleri Birliği'ne alınması karara bağlandı ve uygulamaya konuldu.

-1977/78: Mısır Başkanı Enver El Sedat yeni bir barış atığı gerçekleştirerek, İsrail'e bir gezi düzenledi. ABD'nin her iki ülke arasında arabuluculuk yapması sonucu İsrail ve Mısır başkanları Eylül 1978 yılında Camp David Anlaşması konusunda karar aldılar ve bu anlaşma Mart 1979 yılında imzalandı.

-1980: Avrupa Topluluğu (AT) Başkanlar Toplantısı'nda Filistin halkının kaderini belirleme hakkı kabul edilerek, FKÖ'nün de barış görüşmelerine katılması gerektiği çağrısında bulunuldu.

-İsrail hava kuvvetleri FKÖ'nün Beyrut'taki merkezini bombaladı. Bu olayda en az 200 kişi öldürüldü.

-1982/83: İsrail'in Lübnan'ı işgal etmesiyle birlikte Ortadoğu'da yeniden savaş başladı. Bu savaşla birlikte İsrail işgal ettiği Lübnan topraklarından çıkarak, Lübnan'ın güneyinde bir "güvenlik bölgesi" oluşturdu. 9 bin Filistinli gerilla sürgüne gönderildi. Diğer taraftan Fas'ın başkenti Fas'ta toplanan Arap Ülkeleri Birliği, İsrail devletinin yaşam hakkını tanıdı.

-1983: 2. kez Filistinliler sürgüne gönderildi. Arafat ve 4 bin gerilla Yunan bandıralı gemilerle Lübnan'dan ayrıldılar.

-1985: Tunus'taki FKÖ Merkezi İsrail savaş uçaklarının saldırısına hedef oldu.

-1987: İsrail tarafından işgal altında tutulan Gazze ve Batı Şeria'da Filistinlilerin "intifada" olarak bilinen ayaklanmaları başladı. İsrail askerleri ile Filistinliler arasında meydana gelen sokak çatışmalarında hemen hemen her gün birkaç Filistinli öldürüldü. 1990 yılı başlarına kadar bu çatışmalarda -kesin olmayan ra-

kamlara göre 1000'den fazla kişinin öldürüldüğü tahmin ediliyor.

-1988: Filistin Ulusal Kongresi "Bağımsız Filistin Devleti"nin kurulduğunu ilan ederek, sürgün hükümeti kurdu ve FKÖ, İsrail devletinin yaşam hakkını tanıdığını ilan etti. Terörün her türünün kınandığı bu kararla 13 yıl aradan sonra ilk defa ABD ile FKÖ arasında resmi görüşmeler başladı.

-1989: Nisan ayında geçici Filistin devleti kuruldu. Arafat hükümet başkanlığına getirildi ve FKÖ'nün kuruluş bildirgesi ve öngördüğü kararların hükümsüz olduğu ilan edildi.

-1991: ABD ve müttefiklerinin Irak ile yaptıkları savaşta Irak İsrail'i Scud füzeleriyle dövdü. ABD Dış İşleri Bakanı James Baker ABD'nin yeni Ortadoğu politikası çerçevesinde Ortadoğu'da mekik diplomasisine başladı. Yine ABD Başkanı George Bush İsrail'e çağrıda bulunarak barışın sağlanması için işgal ettiği toprakların bir kısmından geri çekilmesini önerdi. Baker'in bu girişimleri sonucunda 30 Kasım'da Madrid'de Ortadoğu barış görüşmelerinin ilk turu başladı. Bu görüşmelerde Filistinli ve Ürdünlü delegasyonlar da yer aldı.

Geçen sürede, yani 1993'ün yaz aylarına kadar toplam 9 kere bu tür görüşme turları/toplantıları gerçekleşti.

-1993: Eylül ayında yapılan 10. Ortadoğu barış görüşmeleri toplantısında ve ondan önce İsrail ile FKÖ arasında Oslo'da gerçekleştirilen gizli ön toplantılarda "çözüm için son engeller ortadan kaldırıldı."

siyatiline almaya çalışıyor. Ve bu yolla Arap ülkeleriyle olan soğuk ilişkilerine yeni ve sıcak ilişkilerle son vermek istiyor. Emperyalizm, bölgeye getirmek istediği yeni dünya düzenine bu şekilde hayatiyet kazandırma peşindedir. Daha ön-

sorunlarına çözüm getirmek istiyor. Filistin ve İsrail arasında doğan yeni durum, Bosna-Hersek barış görüşmeleri ve Azerbaycan'da cereyan eden temaslarda ABD'nin istek ve dayatmaları altında gelişmektedir. Emperyalizmin emelleri ö-

diye tabir edilmektedir. Bu politikanın her ne kadar baş mihmanı ABD ise de, diğer emperyalistlerce de benimsenmektedir. Fakat emperyalistler arası çekişme mevcut bu politikanın en büyük handikapını da oluşturduğu bir gerçektir. Ö-

Halkların cephesinde kendi insani, ulusal ve sosyal taleplerinde bir ısrar ve dayatıcılık bugün keskinleşen boyutlarda devam ederken, emperyalist cephede de daha çok ABD'nin ağırlığında gelişen ve yeni dünya düzeni politikasının ya-

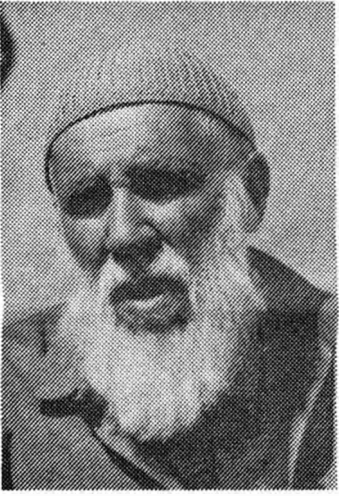
(Devamı 31. Sayfada)

Kürdistan İslam Hareketi kuruluş bildirgesini yayınladı

DAVE T

“Kürdistan İslam Hareketi” Emperyalizm’in uşağı ve İslam düşmanı laik TC rejimine karşı Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını bütün gücüyle destekler. TC’nin Kürdistan’daki sömürgeci varlığını hedefleyen kurtuluş savaşını, aynı zamanda İslam dininin savunulması yolunda cihadi bir çaba olarak görür. Halkımızın kurtuluş savaşının yanında olmak ve onu desteklemek, küfür rejiminin Emperyalizm’den aldığı destekle İslam dinini tasfiye etme çabalarına karşı durmaktır.

Kürdistan İslam Hareketi Kuruluş Bildirgesi’ni yayınladı. Elimize ulaşan bu bildirgenin okuyucularımıza ulaşmasını yararlı gördüğümüzden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

“Sizden daima hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten sakındıran bir ümmet (cemaat, grup) bulunsun. Kurtuluşu erenler işte bunlardır.”

İlahi dinlerin özünü ihtiva eden İslamiyet, gerek dünya gerekse ahiret işlerini uyumlu ve dengeli bir şekilde yürüten insanlığın maddi ve manevi mutluluğunu gerçekleştirmeyi amaç edinir. İslamiyet din, dil, ırk, renk, cinsiyet ve sınıf farkı gözetmeksizin tüm insanlığın eşit ve özgür yaşama kavuşmasını esas alır. Dolayısıyla her türlü zulüm, sömürü ve haksızlığa karşı mücadele onun vazgeçilmez gerekleridir. Bu temelde kulun yüce yaratana (Allah’a) karşı olan sorumluluk ve ubudiyet görevlerini yerine getirmeyi emreder. Belirttiğimiz çerçevede hareket edildiği oranda kişi, dinin gereklerini yerine getirmiş olur. Aksi durumda bir müslümanın imanı üzerinde, şüpheler uyanıp konumu tartışmalı hale gelir.

İnsan, yer yüzünde Allah (c.c.) tarafından kendisine halife ve vekil kılınırken onun doğru yolu ve hidayeti bulması için peygamberler göndererek nasıl hareket etmeleri gerektiğini ve kurtuluş yolunu göstermiştir. Allah, İslamiyet’le bütün insanlığa hidayet ve kurtuluş için hak yolunu gösterip dinlerini kemale erdirmiştir. Peygamberler, dinin gerekleri temelinde insanlığı her türlü zorbalık sömürü ve baskıya karşı direnmeye, kendi

kurtuluşlarını gerçekleştirme ve Allah’a bağlılığa davet ederek Allah’ın hükmünü hakim kılmaya çalışmışlardır, adalet, özgürlük ve barışı tesis etmeyi temel şiar edinmişlerdir. Toplumsal ve ulusal gelişmede insanı görevli kılmışlardır. Bunun içindir ki ulusal, toplumsal kurtuluş, özgürlük, adalet ve eşitlik kendisine müslümanım diyen cemaat ve bireylerin vazgeçilmez prensipleridir.

İslamiyet, müslüman cemaat ve bireyler için bu denli net amaç ve prensipler getirirken bugün İslam aleminin ve müslümanların belirtilen temelde hareket ettiklerini söylemek güçtür. İslam aleminde ciddi olumsuzluklar, dinimizin gereklerine ters davranışlar yaşanmaktadır. İslam aleminin hem içinde hem de dışta ciddi sorunlarla karşı karşıya bulunmakta, zorbalık, baskı, sömürü, çirkef ve ahlaksızca bir yaşam ile yaşanır hale getirilmek istenmektedir. Emperyalizm ve Siyonizmin İslami değerleri yok etmek için büyük bir siyasi, askeri, ekonomik, kültürel vb. saldırı ile İslam alemini kuşatmıştır. Gelişmiş teknik olanaklara dayanarak sürdürdükleri bu saldırıyla, müslüman dirençlerini kırarak köleleştirme çabasıdadır. Emperyalizm ve Siyonizm, demokrasi ve insan hakları adı altında yaptıkları bundan başka bir şey değildir. Onlar onbinlerce müslümanı bombalarıyla katledip, basın-yayın araçlarıyla kültürel değerlerimizi tahrip edip ve zenginlik kaynaklarımızı talan ederken demokrasiden ve insan haklarından bahsedemezler, çünkü yaptıkları ile demokrasiyi ve insan haklarını katleden kendileridir.

Emperyalizm ve onun Ortadoğu’daki jandarması Siyonist İsrail daima İslam aleminin tarih, kültür, ahlak ve zenginlik kaynaklarını imha ve ele geçirmeyi hedeflemişlerdir. Bugün de aynı şeyi çok ileri boyutta yapmaktadırlar. İslam aleminin bütün değerleri saldırı altındadır. Emperyalist ve Siyonist basın-yayın kuruluşları İslami değerlerin yozlaştırılmasını tamamlamak için muazzam teknik güçleri yanı sıra turistik, insan hakları kuruluşu, konsolosluk ve benzeri yollarla sayıları milyonlara varan misyoner gece gündüz çalışmakta-

dır. En ufak bir fırsat bu temelde değerlendirilirken, bunların yetmediği yerde askeri güç kullanılmaktadır. Diyebiliriz ki İslam aleminin tanık olmadığı büyüklükte çok yönlü saldırılarla karşı karşıya bulunuyor.

Dışta belirttiğimiz çerçevede artarak süren saldırılar, İslam alemindeki işbirlikçi güçlerle tamamlanmaktadır. Emperyalizm ve Siyonizm İslam alemine saldırılarını yöneltirken, sonuç almak için işbirlikçiliği her türlü yolu deneyerek geliştiriyor. Laik ve sahte İslami rejimler, kurum ve kuruluşlar İslam’ın içindeki düşmanlardır. Truva Atı rolünü oynayarak İslam’ı içten çökertmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaktalar. Kemalist küfür rejimi bu rolü en başta yerine getiren güçtür. Emperyalizm’in İslam alemini egemenlik altına alma savaşında gönüllü uşaklığı meslek haline getirmiştir. Kemalist TC, Emperyalizm ve Siyonizm tarafından bir numaralı müttefik ilan edilmiştir.

Dışta Emperyalizm ve Siyonizm’in, içinde ise laik ve işbirlikçi güçlerin İslam’a yönelik saldırıları sonucunda müslüman halklar birbirine düşman hale getiriliyor. İslam alemini arasına fitne ve fesatla nifak tohumları ekilerek müslümanlar birbirine düşman ediliyor. Emperyalizm’in böl-parçala-yönet politikası bütün yoğunluğuyla uygulanıyor. İslam aleminin ve her İslam ülkesinde müslümanları birbirine kırdırtmak için çok yönlü çabalar artırılarak sürdürülmektedir. Mezhep çelişkileri körükleniyor, tarikat ve İslam aleminin adına uydurulan cemaatlerle parçalanmışlık derinleştiriliyor. Emperyalizm kaynaklı laik kurum ve kuruluşlar toplumun bir kesimini diğerine karşı çıkarıyorlar. İslamiyet’in eşitliğe dayalı kardeşliğinin yok edilmesi için her türlü yol ve yöntem denenmektedir.

Gelinen noktada İslamiyet’in büyük bir tehlike içinde olduğunu, Emperyalist-Siyonist egemenlik altında kölece bir yaşama mahkum edildiğini söylemek mümkündür. Buna karşılık İslam aleminin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi zayıf olup, bu tehlikeyi bertaraf etmekten uzaktır. İslam

aleminin, Allah’ın lütfu olan değerlerine sahiplenmek için yürüttüğü direniş, giderek büyüyen tehlikeyi bertaraf etmeye yetmemektedir. İslam aleminin dışta ve içte karşı karşıya geldiği saldırılar topyekün bir cihadi ertelenemez bir görev haline getirmiştir. Emperyalizm’e ve işbirlikçilerine karşı İslam aleminin tümünü kapsayacak bir cihad, her geçen gün yeni boyutlar kazanan tehlikeyi bertaraf etmenin tek yoludur. Emperyalizm, Siyonizm, Kemalizm ve tüm işbirlikçi rejimlerin irtica diyerek

bağlı olan halkımıza karşı düzenlediği saldırılar sonucu yüzlerce köy yakılmış, binlerce insanımız katledilmiştir. Kaynağını İslam’da bulan ulusal değerlerimiz laik TC rejiminin artan saldırılarıyla karşı karşıyadır. Basın-yayın araçları ve devletin diğer kurumları fuhuş, kumar vb. çirkefliliklerle toplumumuzu yozlaştırmanın yoğun çabası içindedir. Halkımızın dini değer yargılarını gücü yetmediği yerde onu sahte dini oluşumlar yaratarak kirliliğe emellerine alet etmenin peşindedir. TC, bir yanda “ir-

büyük Haçlı Seferi’ne karşı müslüman halkların gösterdiği direnişin öncülüğünü Kürt halkı yapmıştır. İşgalci Bizans İmparatorluğu’nun yenilgiye uğratılmasında olduğu gibi. Selahaddin-i Eyyubi’nin komutasındaki hareket ile Kürt halkı diğer müslüman halkların ortak çıkarlarını İslamiyet’in öngördüğü kardeşlik esaslarına göre temsil edebilen nadir örneklerdendir. Eyyubi İmparatorluğu kardeşliği, eşitlik ölçülerine oturturken her halkın ulusal gelişimini özgürce sürdürme olanağını yaratmıştır.

tecrit etmek istedikleri İslami cihadi yükseltmek müslümanların ertelenemez görevidir. Hiçbir gerekçe İslam direnişinin önüne geçirilemez.

İslam aleminin böylesine bir tehlikeyle karşı karşıya bulunduğu dönemde, Emperyalizm’in ve laik TC’de kaynağını bulan sömürgeciliğin en çok saldırılarına maruz kalan halklardan birisi de müslüman Kürt halkıdır. TC, Kürdistan’da tam bir imha savaşı yürütüyor. Halkımızın ulusal kurtuluş savaşını eşine az rastlanırlı bir barbarlıkla bastırma çabasıdadır. Emperyalistlerin uçak, helikopter, tank, top ve diğer gelişmiş silahlarla tepeden tırnağa kadar donattıkları Türk ordusu, her gün köylerimizi bombalamakta, halkımızı katletmekte, tutuklayarak iskenceden geçirmekte ve her türlü barbarlıkla soykırım suçunu işlemektedir. Kemalist TC, İslami değer yargılarına

“tacı” deyip İslamiyet’e saldırırken, diğer yandan da sahte dini oluşumlarla halkımızın dini duygularını, küfür rejimini ayakta tutmak için kullanma sahtekarlığını patavatsızca yapmaktadır. En önemlisi de ulusal inkar ve imha politikasıyla İslamiyet’in temelini karşı saldırı içerisinde. Emperyalizm ve Siyonizm’le tam bir anlayış birleşimi içinde halkımızın tüm meşru hakları inkar edilmekte, onun ulusal istemleri hiçe sayılmaktadır. Buna karşılık müslüman Kürt halkı temel ulusal ve toplumsal haklarını elde etmenin haklı savaşımını yükselterek İslam düşmanını laik Kemalist rejimle savaşırken, aynı zamanda İslamiyet’in başına bela kesilen bu rejimin saldırılarına karşı İslamiyet’i savunma görevini yerine getirmektedir.

Kürt halkı, tarihi süreç içerisinde İslamiyet’e değerli hizmetlerde bulunmuştur. 12.yy’da

Eyyubi İmparatorluğu örneğinden anlaşılacağı gibi, Kürt halkı İslamiyet’in korunup geliştirilmesinde her zaman temel bir dayanak olmuştur. Kürt halkı bugün de ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşını geliştirirken müslüman halkların eşitliğe dayalı kardeşliğine de büyük değer biçmekte ve Emperyalizm’in saldırılarına bu temelde karşı koymaktadır. İşte “Kürdistan İslam Hareketi” İslam aleminde ve Kürdistan’da böylesi ciddi gelişmelerin yaşandığı bir dönemde kuruluşunu gerçekleştirmiştir. 27 Temmuz-9 Ağustos tarihleri arasında Kürdistan’ın birçok alanından ve Avrupa’dan gelen müslüman Kürt ulemasının yaptığı toplantı sonucu kuruluş kararını alan “KÜRDİSTAN İSLAM HAREKETİ”, hem İslam aleminin karşı karşıya bulunduğu tehlikelerin bertaraf edilmesi, hem de Kürt halkının ulusal toplum

sal kurtuluş hareketinin başa-
rıya ulaştırılmasını ve müslü-
man halklar arasında eşitliğe,
özgürlüğe dayalı ilişkilerin ge-
liştirilmesinde tarihi görevler-
le karşı karşıya olduğunun bil-
inci içindedir. Hareketimiz,
bu tarihsel görevlerinin altun-
dan kalkacağına dair duyduğu
büyük bir inançla yüce Allah'tan
bu mukaddes davada yardım-
dışı olmasını ve nusretini bah-
ıştirmesini niyaz eder.

"Kürdistan İslam Hareketi"
Emperyalizm, Siyonizm, Kemalizm
ve işbirlikçi güçlerin gerek içte
gerekse dışta İslam alemine ve
ülkelerine yönelik saldırısına karşı
her türlü mücadele yöntemini ge-
rekli görür. Söz konusu güçlerce
yürütülen saldırılar İslamiyet'in
tasfiyesini amaçlamakta ve müslüman
halkların ulusal toplumsal köleliğini
hedeflemektedir. Küfür güçlerince
düzenlenen bu saldırılar dur-
durulmadıkça ne İslami değerler
korunabilir, ne de ulusal toplumsal
kurtuluş gerçekleştirilebilir. İslam
dinini savunmak, müslüman halkların
ulusal ve toplumsal kurtuluşlarını
gerçekleştirmek için küfür güç-
lerine karşı cihad içinde olmayı
"Kürdistan İslam Hareketi" vazgeçilmez
bir görev olarak kabul eder. Bu cihadın-
da İslam aleminde şereflili yeri
bulunan Selahaddin-i Eyyubi'nin
Haçlı Seferleri'ne karşı izlediği
tutumu esas alacaktır.

"Kürdistan İslam Hareketi"
Emperyalizm'in uşağı ve İslam düşmanı
laik TC rejimine karşı Kürdistan ulusal
kurtuluş savaşını bütün gücüyle
destekler. TC'nin Kürdistan'daki
sömürgeci varlığını hedefleyen
kurtuluş savaşını, aynı zamanda İslam
dininin savunulması yolunda cihadi bir
çaba olarak görür. Halkımızın
kurtuluş savaşının yanında olmak ve
onu desteklemek, küfür rejiminin
Emperyalizm'den aldığı destekle İslam
dini tasfiye etme çabalarına karşı
durmadır. Ne zaman ki bu rejim
yıkılır; işte o zaman İslamiyet kendisine
yönelen büyük bir tehlikeyi bertaraf
etmiş olur. Bu nedenle Kürdistan İslam
Hareketi, Kürdistan ulusal kurtuluş
savaşını bütün gücüyle desteklemekten
geri durmayacaktır, maddi ve manevi
alandaki kurtuluş savaşına güç
katacağıdır.

"Kürdistan İslam Hareketi"
İslam alemini oluşturan çeşitli halklar
arasında zora dayalı ilişkiler yerine
eşitlik ve özgürlüğü esas alan ilişkiler
hedefler. İslam alemi Emperyalizm
ve işbirlikçilerince parçalanmıştır.
Kürdistan örneğinde görüldüğü gibi
sömürgecilik ilişkileriyle varlığını
sürdürmektedir. Başta Kürt halkı olmak
üzere müslüman halklar iradeleri dışında
parçalanmış ve birbirine düşman edilmiş-
lerdir. Emperyalizm ve işbirlikçilerince
yaratılan bu durum, aynı güçlerce
sürdürülmektedir. Köleliğin ve zayıflığın
başlıca sebebi olan bu duruma karşı
çıkarak her müslüman ve İslam hareketinin
görevidir. Baskıya ve sömürüye dayalı
bu ilişki düzeniyle savaşırken, eşitliğe
ve özgürlüğe dayalı İslam birliklerinin
geliştirilmesi, Kürdistan İslam Hareketi'nin
başta yelen görevlerinden biridir. Eyyubi
Devleti ör-

Diğer müslüman halklar gibi Kürt halkının da bağımsız ve özgür olmaya hakkı vardır. Halkımız için bu hakkı görmemek İslamiyet'le bağdaşmaz. Bu doğrultuda, tüm gerçek müslümanları halkımızın ulusal bağımsızlık, özgürlük ve birlik mücadelesini desteklemeye davet ediyoruz.

neğinde görüldüğü gibi gerçek İslam kardeşliğine dayalı birlikler için mücadele edecektir. Kürt halkı tarihsel ve güncel olarak yaşadığı koşullardan dolayı Arap, Fars ve Türk kültürlerinin bileşkesidir. Bu durum Kürt halkına İslam birliğini yaratmada diğer halklardan daha fazla görev yüklediği gerçeğiyle geleceğimize sahip çıkmanın bir gereği olarak, Kürdistan İslam Hareketi İslam birliğini yaratma doğrultusunda bütün gücüyle çalışacaktır. Yüce Allah'ın yardımıyla bu kutsal görevin altından başarıyla çıkacağıdır.

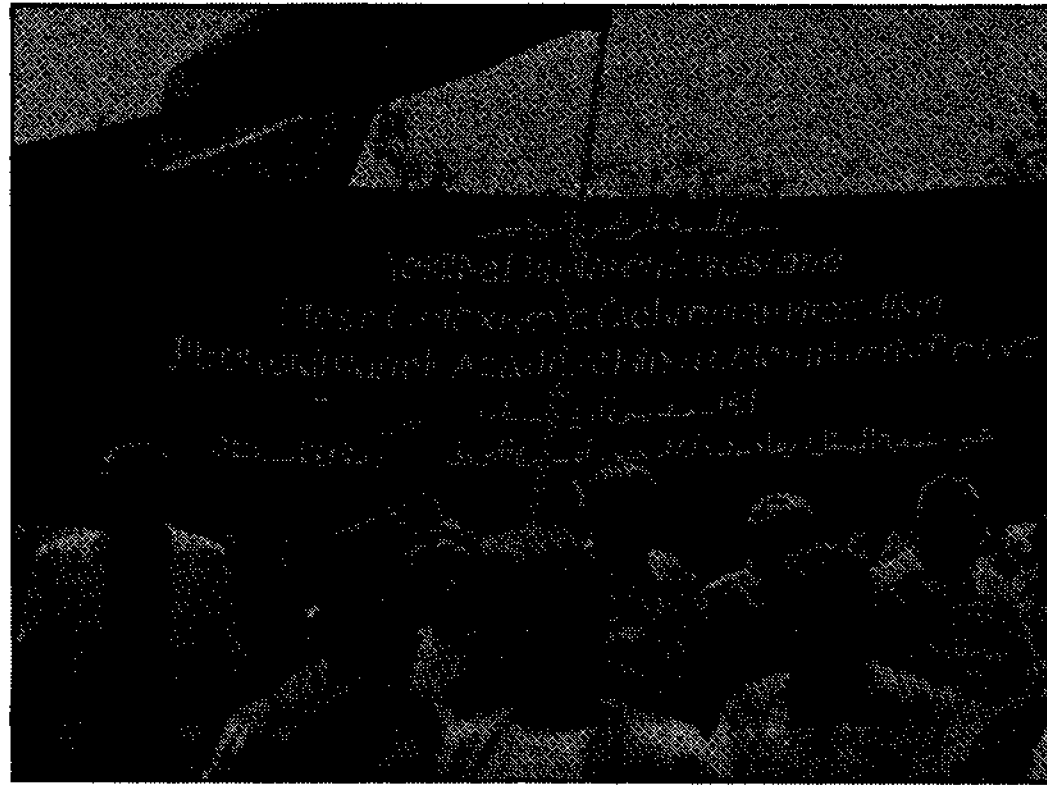
DEĞERLİ KÜRT ULEMASI!

Kürdistan İslam Hareketi'nin yüklediği kutsi vazifeyi tahakkuk ettirmek için maddi ve manevi her türlü katkınızı bu uğurda sunmanız gerekmektedir. İslamiyet'in büyük ve kutsal emirlerinden olan "CİHAD"la zulme, küfre, sömürüye, haksızlığa ve ahlaksızlığa karşı mücadele etmek görevinizdir. Hiçbir tehayül ve tereddüte düşmeden Emperyalizm'e, Siyonizm'e, Kemalizm'e ve küfür rejimlerine karşı her sahada mücadele etmeye davet ediyoruz. Bu kutsi davet hem İslam'ın emri, hem de insanlığın bir gereğidir. Gerçekten biz Resulallah (SAV) ve mukaddes dine inanmış varisleri olarak, onun dinin yüceltilmesi ve hakimiyetini istiyor ve bu şereflili verasete layık olacaksak, elimize geçen tarihi fırsatı hiçbir suretle kaçırmamalıyız. Elde ettiğimiz tarihi fırsatı kaçırmak büyük bir sorumsuzluk ve büyük hata olacaktır. Bu fırsatı değerlendirme sorumluluğu hem Allah'a ve dine hem de Kürdistan halkı ve İslam alemine olan vazifemizi layıkıyla başarmamızı sağlayacaktır. Aksi durumda gaflet ve ihaneti yaşamak durumuna düşeceğiz, bunda hiç kimsenin şüphesi olmasın. Değerli Kürt ulemasının yeri Kürdistan İslam Hareketi'nin saflarıdır. İster bağımsız ister ise başka grupların saflarında olsun, tüm ulemayı gecikmeden hareketimizin saflarında toplamaya ve görevlerini gerçekleştirmeye davet ediyoruz.

MÜSLÜMAN KÜRT HALKI

Sömürgeci Türk devleti ülkemizde katliam, işkence, yığın ve talan mekanizmasına dönüşmüştür. O, kutsal dinimiz dahil bütün değerlerimize saldırılmaktadır. Yaşamımızı zehir etmek için tam bir vahşet örneğini sergilemektedir. Dinimizi, ulusal varlığımızı ve şerefimizi ayaklar altına almıştır. Yaş ve cinsiyet farkı gözetmeksizin tam bir katliam hareketi yürütüyor, köylerimizi ve şehirlerimizi bombalayıp Kürdistan'ı yaşanmaz hale getir-

meye çalışıyor. Zenginliklerimiz pervasızca talan ediliyor. Bu durum karşısında yapılacak tek şey; var gücümüzle direnmektir. Beddiuzzaman Said-i Kurdi hazretlerinin dediği gibi: "Ey Asurilerin, Keldanilerin cihangirlik döneminde dünyaya pisdarlık (öncülük) yapan aslan yürekli kahraman Kürtler, uyanınız! Hürriyet güneşi Süphan, Ağrı ve Cudi dağlarının başlarında doğacak. Lisan-ı hal ile birliğe, beraber-

dayanışmaya, birleşmeye hamiyete ve kendi ekmeni etrafında yek vücut bir halk ve millet olarak dönmeye, değer kazanmaya davet eder; tarihimize, kültürümüze, dilimize ve yüce dinimize sahip çıkma zamanının geldiğini ve hatta geçtiğini hatırlatır, görevlerimizi yerine getirmeyi emreder." Büyük İslam alimi Şeyh Said-i Kurdi hazretlerinin işaret ettiği gibi dinimizi, ulusal ve toplumsal varlığımızı kurtarmanın tek yolu Kemalîst küfür rejimine karşı savaşımdır. Bu çağrının gereklerini yerine getirmek için yapılacak şey, giderek güçlenen kurtuluş savaşımıza bütün varlığımızla her türlü katkıyı sunarak küfür rejimi TC'nin yıkılmasını sağlamak hem İslamiyet'in büyük bir beladan kurtuluşu olacak, hem de ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzu getirecektir. Bu temelde bütün gücümüzle kurtuluş savaşımızı zafere götürmek için seferber olalım.

ULUSAL KURTULUŞ GÜÇLERİNE!

Çağımızın en büyük zulüm, küfür, vahşet ve barbarlığına karşı şereflili ve bir o kadar da değerli bir mücadele içindedir. TC'ye karşı yürüttüğünüz savaşta tarihi bir görevi yerine getiriyorsunuz. Bu savaşınız aynı zamanda İslam için cihattır. Ulusal kurtuluş savaşımız hem dinimizin hem de ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzu getirecektir.

Bu şereflili mücadele, Mezopotamya'nın ve Zagros halklarının manzumesinin tarihi, medeniyet ve kahramanlıkla-

rının mirasçısı bulunan Kürt halkına; yeniden o şereflili azametli ve kahramanlık örneklerini vermekle her türlü taktiklere layıktır. Kemalizm günümüzün Ebu Cehil ve Ebu Leheb'lerinin zulüm ve vahşet düzenidir. Böylesi bir dinsiz ve zulüm düzenine son verdiğinizde, Kürt halkına, İslam alemine ve insanlığa büyük bir hizmet yapmış olacaksınız. Özgürlüğe ve insanca yaşama uğruna savaşıma yolunda yürü-

lizm, Siyonizm, Kemalizm ve diğer bağımlı rejimler mezhepleri İslam aleminin içinde düşmanlığı geliştirmek için kullanılmaktadır. Diğer taraftan İslamiyet'in derinliğini ve zenginliğini kavrayamayan bir kısım müslüman da aynı konuma düşmektedir. Kürdistan İslam Hareketi mezhepleri İslamiyet'in zenginliği içinde değerlendiren Kuran-ı Kerim'i esas alarak mezhep farklılıklarından doğan düşmanlıkların

etmektedir. Kurtuluş savaşımız gördüğü işlev itibarıyla İslami cihad şumuluüne girmektedir. Bu haklı ve meşru mücadelede bütün İslam aleminin İslami güç ve cemaatlerini yanımızda görmeyi İslamiyet'in bir gereği olarak kabul ediyoruz. Diğer müslüman halkları gibi Kürt halkının da bağımsız ve özgür olmaya hakkı vardır. Halkımız için bu hakkı görmemek İslamiyet'le bağdaşmaz. Bu doğrultuda, tüm gerçek müslümanları halkımızın ulusal bağımsızlık, özgürlük ve birlik mücadelesini desteklemeye davet ediyoruz.

BÜTÜN DÜNYA İNSANLIĞINA!

Dünyamızda yaşananlara baktığımızda Emperyalizm ve işbirlikçileri başta ezilen halklar olmak üzere, insanlığın temel hak ve özgürlüklerine tecavüz etmektedirler. Kendi düzenlerini baskı, sömürüyle sürdürmeye çalışmaktadırlar. Bu da dünyamızda huzursuzluklara, kavgaya ve çatışmalara yol açmaktadır. Diğer taraftan insanlığın hizmetine sunulmuş tabiatın güzellikleri ve zenginlikleri tahrip edilmektedir.

Ülkemiz Kürdistan dünyanın en çok tahribata uğrayan ülkesidir. Hakeza halkımız en çok acı çeken halk durumundadır. Kürdistan'ın ve halkımızın imhasına çalışan barbar Türk sömürgecileri, tarihte olduğu gibi günümüzde de insanlığın başına bela kesilmişlerdir. Çin Seddi'nden Adriyatik denizine kadar bir Türk dünyası yaratmadan dem vura-
rak Türklüğün yeniden şahlanmış naranını savurmaktadırlar. TC, halkları kan kusturan Osmanlı İmparatorluğu'nu yeniden hortlatma çabası içindedir. İnsanlık ve Kürt halkı için son derece tehlikeli olan TC, başta ABD ve Avrupa'nın büyük devletleri olmak üzere bazı güçlerden destek görmektedir. Onun suçları örtbas edilirken halkımızın kurtuluş savaşını bastırmada suç ortaklığı içine girmektedirler.

Bu durumda Emperyalizm'in, Siyonizm'in, Kemalizm'in ve onların işbirlikçisi durumunda olan rejimlerin insanlık düşmanı uygulamalarına karşı çıkmak, insan olmanın bir gereğidir.

Kürdistan İslam Hareketi, Emperyalizm'in, Siyonizm'in, Kemalizm'in ve onların işbirlikçisi rejimlerin insanlık dışı uygulamalarına karşı insanlığı, İslam alemi ile Kürt halkı ile dayanışmaya çağırır. Küfür güçlerinin İslamiyet'i öcü gibi gösterecek dinler arası çatışma tuzağına düşmeye-
lim, insanlığın temel çıkarları için ortak hareket edelim.

Zulüm zulümdür. İsterse müslümana, isterse baskasına yapılmış olsun zulme karşı çıkmak İslamiyet'in ve diğer dinlerin emridir. İnsanlığın icabıdır, mertlik ve dürüstlüğü gereğidir. Bu insani ve İslami gerekleri yerine getirirken "Kürdistan İslam Hareketi" olarak, herkesi bu haklı ve şereflili davada bizimle beraber olmaya, maddi ve manevi destek sunmaya davet ederken, İslami ve insani görevlerimizi yerine getireceğimize dair olan inanç ve güvenimizi ifade etmek isteriz. □ ■ □

İSLAM ALEMİNE, İSLAMİ GÜÇ VE CEMAATLERE!

Kuran-ı Kerim'in Hadit süresinin 25. ayetinde belirtildiği üzere, tüm ilahi dinlerin amacı zulme, sömürüye, adaletsizliğe karşı koymak ve onunla mücadele etmektir. Bu yüce hedef ve amaca varmak için cihad farzası dahil her türlü tedbir ve çareye başvurmaya emretmekte gereken ikazı yapmaktadır. Bu hususta yüce kitabımız Kuran-ı Kerim'in Ali İmran süresinin 103. ayetindeki "Allah'ın ipine hepiniz sınımsız sarılıp, dağılıp ayrılmayınız" fermanı ile müslümanları elbirliği ile düşmanlarına karşı mücadeleye çağır-
maktadır. Bu münasebetle şunu da belirtelim ki, hareketimiz hedef ve amaçlarına yürürken kendisine Kuran ve sünneti rehber almakta, tüm İslami mezheplere saygı duyarak, İslam'a hizmet ve rahmet vesilesi olarak değerlendirmektedir.

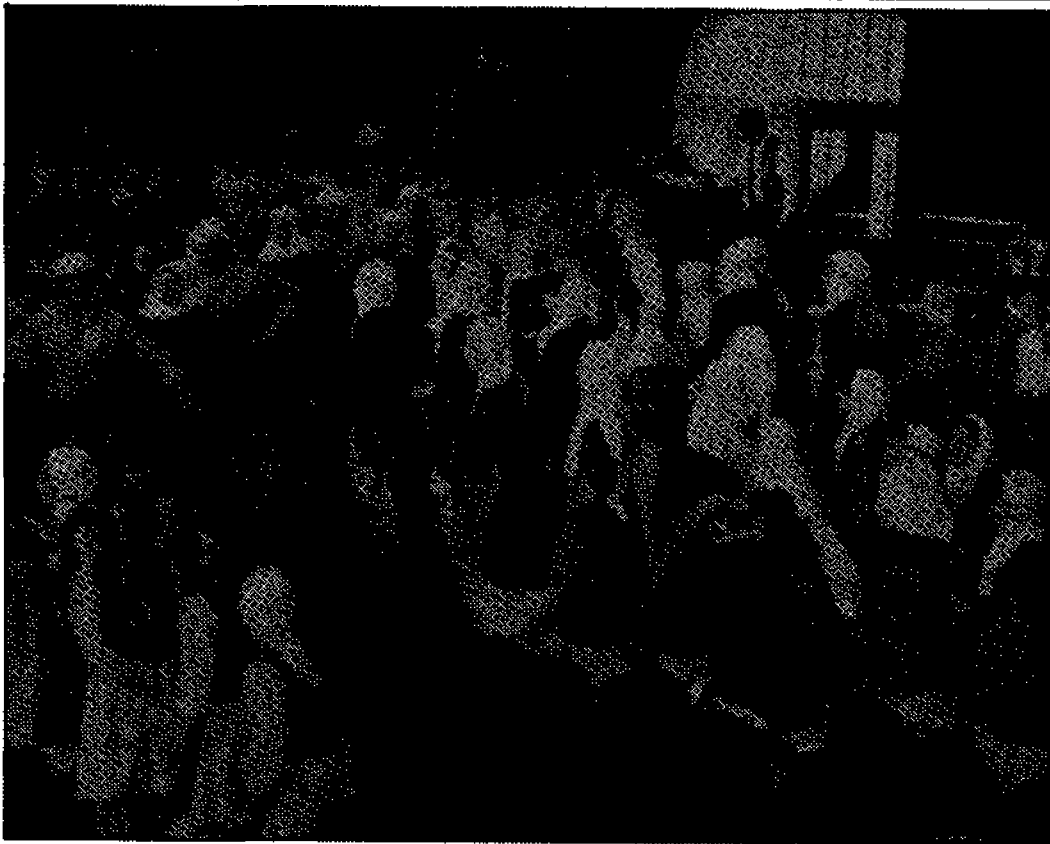
İslam dinini özü itibarıyla bir hayat suyu kaynağına benzetirsek, İslami mezhepleri de bu hayat suyuna hizmet sunan bir çeşme olarak idrak etmek yerindedir. Ancak Emperya-

önünü almayı ve İslam aleminin kardeşliğini geliştirip güçlendirmeyi görev bilir. Resul-i Ekrem (SAV)'ın "Müslümanlar bir beden gibidirler, vücudun bir organ rahatsız olduğunda bütün organlar bu acıdan eziyet çekerler" mealindeki hadis doğrultusunda müslümanların bir birlerine yardımcı olmaları, kuvvetlendirmeleri ve içinde bulundukları zillet ortamından kurtuluncaya kadar savaşmalarıyla peygamberlerinin bir emrini yerine getirmiş olurlar.

Bütün bunlar İslam aleminin, İslami güç ve cemaatlerinin kendi aralarındaki ayrılıkları gidererek birleşmelerini önlerine görev olarak koymaktadır. Aynı zamanda İslam alemi için önlerine birliği koymalarını emrediyor. İslam alemi üzerinde beliren tehlikeyle ancak bu temelde savaşılabilir. İslam alemi içinde zora ve haksızlığa dayalı ilişkiler aşılmadan Emperyalizm, Siyonizm, Kemalizm ve her türlü işbirlikçilikle mücadele edilemez. Bu hakikatten hareketle İslam'ın öngördüğü kardeşliği geliştirelim. Eşitliğe ve özgürlüğe dayalı birlikler kurarak, İslam alemini köleleştirmek isteyen iç ve dış düşmanlara karşı cihad edelim.

Kürdistan ve Kürt halkı dünyada eşine rastlanmayan bir zulüm, vahşet ve yağmaya maruz kalmaktadır. Kemalizm öyle bir inkar, imha, zulüm ve barbarlık uygulamaktadır ki cahiliye dönemindeki barbarlık, ırkçılık ve zalimlik onun yanında çok küçük kalır. İşte Kürdistan kurtuluş savaşı böyle bir tağutun, zulüm ve sömürsüne karşı başlayıp devam

Partimiz önderliğindeki mücadeleye şimdiye kadar yaptıkları katkı ile yurtsever Yezidilerin bundan sonra da birliklerini pekiştirip kararlı yürüyüşlerini sürdüreceklerine inanıyoruz. Yezidiliğin esas özü de bunu gerektiriyor.

Kürt kimliğinin korunmasında önemli bir rol oynayan

YEZİDİLİK

Berxwedan

Ülke Servisi:

Yerleşik yaşama geçilen ilk alanlardan biri olan Mezopotamya'da farklı tarihi süreçlerde çeşitli halklar yaşamış ve çok değişik dinler ortaya çıkmıştır. Medeniyetin beşiği olarak bilinen bu alanda toplumsal gelişme düzeyinde meydana gelen ilerleme ve değişikliklere bağlı olarak ortaya çıkan dinier birbirinden farklı roller oynamıştır. Çok kültürlü halkların yaşadığı bu toprak parçasında insanlığın doğa ve toplum olaylarına hükmetme, güç ve yeteneği oranında çok farklı dini inançları benimsemesi oldukça anlaşılır bir durumdur.

Kürt halkı da Mezopotamya'da değişik adlar altında yerleşik yaşama başlayan, kültür ve sanatı geliştiren, farklı dinleri benimseyen dünyanın ilk halklarından biridir. Birçok egemen güç tarafından sürekli olarak saldırı ve ıssallere uğrayan halkımız herhangi bir dinin sömürgeci güçlerin çıkarlarına hizmet eder duruma gelmesi halinde daha değişik bir dini inanç altında direnme yolunu seçmiştir. Bir dinin bir diğerinden üstün olduğunu savunmuyoruz. Her din ilk çıktığında kendi döneminde ilerici bir rol oynamıştır. Ancak süreç içinde bazı dinler egemen güçlerin çıkarlarına hizmet eden bir araç haline getirilmiştir. Özellikle Kürt halkı için Yezidi inancının oynadığı olumlu role değinme gereği duymaktayız.

Yezidilik daha henüz İslamlık çıkmadan Kürtlerin inandığı çok eski bir dindir. Bu inancın Kürt dili ve kültürünün korunmasında çok tarihi bir işlevi olmuştur. Yabancı dayatmaya karşı özbenliği korumada bir direnme aracı olmuştur. Bir halkın böyle eski bir değerine dört elle sarılması ve sömürgeci güçlerin dayattığı dinleri benimsememesi olumlu sonuçlara yol açmıştır.

Türk devleti İslam dinini kendi sömürgeci çıkarlarına devamlı olarak alet etmiş, bu dinin gerçek rolünü oynamasını engellemiştir. TC'nin denetimindeki bütün din kurumları, bütün din adamları Kürt halkını birbirine çatıstırması, halkımızın gerçek kimliğini inkar etmiştir. Günümüzde de bu gibi kurumlar özel savaşın denetiminde rolünü icra ediyor. İslam dinini kabul eden Kürtler TC ile bütünleşmeye zorlanmış ve bunların eliyle Alevi ve Yezidi inancında olan Kürtlere baskı uygulanmıştır. Farklı inançta olan kardeşlerin birbirleriyle çatışmasını sömürgeci düzenin devamında çok büyük bir rol oynamıştır. Alevilik kemalizmin etkisi altına alınmış, Kürtlerin asimile edilmesinde ciddi bir dayanak oluşturmuştur. Özellikle TC döneminde halkların dini inançlarıyla oynanmış, Sünilik ve Alevilik Kürt ulusuna karşı bir silah olarak kullanılmak istenmiştir.

Xwedê'ye (Allah'a) bağlılık, insanseverlik, doğruluk, iyilik, hayırseverlik, fakirden yana olmak, kötülükten kaçınmak, zulme, baskıya karşı olmak vb. özellikler Yezidi Kürtlerin de bağlı kaldıkları temel hususlardır. Yezidi dini-

nin temel özellikleri kendi kutsal kitapları olan "Misefa Reş" de yer almaktadır. Şêx, pir gibi dini önderleri ve kendilerine özgü ibadetleri vardır. Yezidi Kürtlerin dil ve kültürünü korumasında bu din etrafında bütünleşmenin ve devletin resmi dinini kabul etmemenin büyük bir payı vardır. Düşmanımızın kıskırtmasıyla Müslüman Kürtler, Yezidi kardeşlerini hep horlamış, bastırılmış, baskı altında tutmuş, şehirlere gelip alış-veriş yapmaları dahi engellenmiştir. Kardeşin bu denli kardeşe düşman hale getirilmesine rağmen Yezidi Kürtler dini inancında taviz vermemiş ve çok tecrit edilmiş koşullar altında Kürt benliğini korumaya çalışmıştır. Eğer bu inanç etrafında bu denli direnilmeseydi Yezidiler de daha fazla asimile olmaktan kurtulamayacaklardı. Yezidi Kürtleri tanyanlar bunların geçmişte devletle öyle ciddi bir bağlarının gelişmediğini, çok iyi Kürtçe konuştuklarını, bunlarda kültürel yabancılaştırmanın az olduğunu bilirler. Elbetteki Yezidi dinin bundaki payı asla küçümsenemez. Yezidi din önderleri halkın bağrından çıkan şahsiyetlerdir. Bunlar Kürt halkına yabancı değildirler. Çok iyi anlaşılıyor ki devletin denetiminden uzak, özgürce gelişme imkânına sahip bütün inançlar halkımız için de olumlu bir rol oynamıştır.

Dünyadan tecrit olma, baskı ve zorluklara karşı direnme pahasına bir halkın ulusal varlığı açısından değer arzeden bir inancı sonuna kadar korumak ilerici bir tutumdur. Dar düşünen, çabuk dolduruşa gelen, tepkici davranan, basit

çatışmalara hazır olan Yezidilerdeki kişilik şekillenmesinin doğrudan doğruya sömürgecilerin yarattığı yapıyla ilişkisi vardır. Yezidilik bu kişiliğin oluşmasında etkili olan ortam ve onu yaratanlara karşı da mücadele etmiş, toplumsal ilişkilerin çözümünde olumlu rol oynamıştır.

PKK en çok baskı gören, horlanan, ezilen, düşürülenlere sahip çıktığı için bu durumda olanlar gerçek kurtuluşunu PKK'nin saflarında aramışlardır. Özellikle yurtsever özlü Yezidi Kürtler için PKK büyük bir kurtuluş umudu olmuştur. Yezidi Kürtlerin mücadele saflarına geçeceğini zamanında hisseden TC bilinçli bir göçertme politikasına başvurmuştur. Özellikle 1980'lerden itibaren emperyalist güçlerle işbirliği temelinde Yezidi Kürtlerin yurtdışına çıkması teşvik edilmiş ve göçertilmiştir. Hem de ailece köyler, çeşitli yerleşim alanları çok basit bir biçimde terkedilerek Avrupa'ya ve diğer kıtalara sığınmıştır. Bir toprak parçası üzerinde çok büyük zorluklara karşı direnenek uzun yıllar sürdürülen bir yaşamın karşılıksız olarak terkedilmesi ve sonu belli olmayan bir yaşamın tercih edilmesi Yezidi inancının gerçek özüne ters düşmektedir. Ülkemizde bu biçimde terketme durumu Yezidi direnişçiliği açısından başaşağıya gidiş süreci olmuştur. Çünkü parçalanmış, dağılmış, ayrı ayrı yerlerde yaşayanlar ne ulusal özelliklerini geliştirebilirler, ne de dini inançlarını sürdürebilirler. Ülkede kalması halinde mücadelemizin çok direngen bir dayanağı olabilecek Yezidi Kürtleri ülkeden koparmak ve yozlaştırmak için elinden gelen her türlü çabaya başvurmuştur TC.

Yurtdışına savrulan Yezidi Kürtler dini inancını sürdürme olanaklarını büyük oranda yitirmiştir. Çok dar bir yapıdan birden bire gelişkin bir yapıya geçiş yapılırken, bu yozlaşma ve giderek yabancılaşma eğilimlerinin doğmasına yol açmıştır. Ortamın bu olumsuz etkileri yanı sıra emperyalist ve sömürgeci güçlerin yurtdışındaki, özellikle Almanya'daki Yezidilere yönelik çok bilinçli bir karanlık çabaları söz konusu olmuştur. Ve bu çabalar halen de sürdürülmektedir.

Bazı çıkarıcı ve işbirlikçi Yezidi kişiler eliyle düşmanın denetiminde Kürtluge ve Yezidi dine hiçbir yararı olmayan dernekler kurulmuştur. Bu derneklerde toplantılar düzenlenmiş, seminerler verilmiş, Yezidilerin Kürt olmadığı teorisi uydurulmuştur. İşin ilginç tarafı küçükten büyüğe kadar herkesin Kürtçe konuştuğu, Kürtlük özelliklerini önemli oranda koruduğu halde Yezidilerin Kürt olmadığı iddia edilmiştir. Yezidileri bir an evvel yabancılaştırmak ve bunun yolunu açmak için çeşitli yollarla uydurulmuştur. Ve bu temelde uğraş verilmiştir. Özellikle PKK'nin yurtdışındaki

faaliyetleri geliştikçe bu düşmanca çabaya ağırlık verilmiştir. Bu iddialar fazla bir sonuç vermeyince kişilerin yoz bir yaşam içinde eritilmesi hedeflenmiştir.

Düşmanın genelde tüm Kürtlere, özde de Yezidi Kürtlere yönelik oyunlarını bozmak için PKK bu kesime önem vermiştir. Yezidi Kürtlerin örgütlenmesine ağırlık vermiştir. İlişkisiz ve örgütsüz kalmaları durumunda bu yurtsever özlü potansiyelin Avrupa'nın yoz ortamında erimekten kurtulamayacağını zamanında farketmiştir. Nitekim pratik süreç bunun doğruluğunu kanıtlamıştır. Kürtlerin bütün dini inançlarına saygılı bir temelde Yezidilerin de dini inançlarına saygılı olma ve onun rolünü dikate alma temelinde bir yaklaşım içine girilmiştir.

PKK'nin çabaları olumlu sonuçlara yol açmıştır. Yezidi Kürt halkının yanlış yola sürüklenmesinin önüne geçilmiştir. Dağılma tehlikesine rağmen önemli sayılabilecek bir örgütlenme ortamı yaratılmıştır. Sayısal oranına göre bugün Avrupa'da mücadelemizin en büyük dayanağı Yezidi Kürtler oluşturmaktadır. Mücadelemizin gelişmesinde yurtsever Yezidi halkımızın büyük bir emeği ve çabası söz konusudur. İlkel nitelikli Yezidi yurtseverliği modern nitelikli bir yurtsever öze kavuşturulmuştur. PKK'nin saflarında yer alan yezidiler için yeni bir süreç başlamıştır. Dinini ve bütün ulusal özelliklerini özgürce geliştirme süreci başlamıştır. Dağılmışlığın, güvensizliğin yolları tıkanmış, daha anlamlı bir tarzda ana kaynağa dönüşün yolları açılmıştır. Yezidi Kürt halkımız da Berivan, Xwedêda, Abdullah Sevkat, Kasım Özden, Behiye Yasit gibi kahraman evlatlarını şehit vererek ana kaynağa dönüş sürecine katılma kararlılığını göstermiştir.

Bu değer biçilen yurtseverlik çabaları yanında Yezidi halkımızın bir kesimi yabancılaşmaya açık kapı bırakmaktadır. Uzun vadede Avrupa'da yaşama ve buraya yerleşmeyi amaçlama, bu amaca uygun bir yaşam tutturma, bundan ötürü ülkemizi ve halkımızı düşünmeme, mücadeleye karşı duyarlı olmama, hiçbir destek ve dayanışmada bulunmama, kendilerini gelişmelerin dışında tutma konumunu yaşayanlar da az değil. Kişiliği gittikçe bozulan, ailesi dağılmakta olan, toplumda yer bulamayan böylelerinin Yezidiliğin özüne sahip çıkmaları ve mücadeleye karşı duyarlı olmaları gerekir.

PKK'nin dipe yaklaşımı inkarcı değildir. Hiçbir dini inancı hor görmüyor. Herhangi bir dini öne çıkarıp diğerini bastırmayı doğru görmüyor. PKK'nin özgürlük, demokrasi ve sosyalizm anlayışında bütün dinlerin (Müslüman, Yezidi, Alevi, Hristiyan vd.) özgür ve eşit koşullarda varlığını sürdürmesi, birinin diğerinin varlığına saygı göstermesini

savunmak vardır. PKK'nin özgürlük ve eşit anlayışında Kürdistan'daki diğer bütün halkların kendi öz kimlikleriyle kendilerini temsil etmeleri vardır. Bu anlayışa göre yarının özgür Kürdistan'ında Müslümanlar camide, Aleviler cemevinde, Yezidiler ibadethanelerinde, Hristiyanlar kilisede, herkes istediği biçimde karşılıklı saygı ve hoşgörü temelinde, hiçbir baskı ve zorlamaya uğramadan serbest bir biçimde dini vecibesini yerine getirebilecektir. Nasılsa bir bahçede değişik renk, cins ve kokuya sahip güllerin bir arada açılması o bahçe için vazgeçilmez bir zenginlik teşkil ediyorsa; Kürdistan'da da farklı halkların, farklı dinlerin bir arada varolması büyük bir kültür zenginliğini oluşturacaktır. İşte PKK, tarihi derinliklerden gelen ve insana hizmet eden bütün değerlerin gelişmesini savunan bir sosyalizm ve demokrasi anlayışına sahiptir. Bu anlayışın yarının bağımsız Kürdistan'ında çok daha gelişmiş bir biçimde hayata geçirecektir. Mevcut mücadelesini de bu anlayış temelinde sürdürmektedir. Bu nedenle PKK sadece Kürt halkının özgürlüğü için savaşmıyor. Kürdistan'daki bütün halkların çıkarlarına hizmet ediyor. Yürüttüğü mücadele ile çok büyük özgürlük değerlerine sahip çıkıyor.

Özgür bir toprak parçasına sahip olmadan kölelik koşullarında gelişme sağlamak mümkün değildir. Buna ulaşabilmek için her gücün kendi adıyla yola çıkıp mücadele ortamında bütünleşmesi gerekir. Yezidi Kürtler de kendi inancı etrafında örgütlenip ülkesinin kurtuluşu için mücadele edebilir.

PKK çok büyük olanaklar yaratmıştır. Tarihi bir rol oynayan Yezidilik de günümüzde daha büyük bir rol oynayabilir. Daha gelişkin bir örgütlenmeye, daha kuvvetli bir birliğe yolaçabilir. Özellikle yurtdışında yabancılaşmanın önüne geçip, ulusal kimliği dayatabilir. Ülkeden yurtdışına göç etmenin önüne geçebilir. Yurtdışından ülkeye çok daha anlamlı bir dönüşü teşvik edebilir. İnsanları ruhen ülkeye ve mücadeleye bağlayabilir. Kendilerini Avrupa yaşamına kapıran ve özünü kaybetmek durumunda olanları bundan vazgeçirebilir. Çok zor koşullarda insanları bir arada tutabilen bu din günümüzde daha iyisini yapabilir.

Yezidiler belirttiğimiz bu anlayış temelinde birliğini kurup mücadele edebilir. Ülkemizin kurtuluşu hepimizin temel görevidir. Yezidiler Birliği'nin de temel görevi budur. Bu temel görevin yanı sıra dinini geliştirebilir. Buna hizmet eden araçlar oluşturabilir. Yurtsever dini önderlerin önderliğinde ülkede ve yurtdışında ibadethaneler oluşturulabilir. Yeter ki her şey halkımızın özgürlük mücadelesine hizmet etsin. (Devamı 31. Sayfada)

Savaşta bölge ayrışımına doğru...

Çok yönlü bu saldırıları elbette güçlülüğünün veya sonuç alıcılığının değil, tam aksine büyük bir çıkmaz, tıkanıklık ve çözümsüzlüğü, her yönden derin bir bunalımı yaşamasının ifadesi oluyor. Onun bu durumu nereye kadar varacaktır? Veya önümüzdeki dönemde nasıl bir seyir izleyecektir? Hiç şüphesiz bunu tayin edecek olan biraz da –hatta çok daha fazla– gerilla savaşının gelişim seyri olacaktır.

Baştarafı 1. Sayfada
den ötürü, şimdi zorlanan ve ilerideki aylarda muhtemel bir ateşkes yatan kendileri olabilecektir.

Şovenizm ve özel ordu

Devletin neredeyse tüm den umudunu "anlı şanlı ordu" dan kestiği ve bunun yerine yeni arayışlar içine girdiği bir döneme giriyoruz. Tarihsel barbar ordunun –ki üç kıtada at oynatıp birçok halka kök söktürmüştür– gerilla karşısında ki acizliği, çaresizliği ve peşpeşe aldığı yenilgiler devleti yeni çözüm yollarına sürüklemektedir. Bu şimdi özel bir ordu oluşturulması tartışmaları ve çabalarıyla sürüyor, amaç çözüm değildir. Çünkü gerçekten de özel ordu dedikleri zaten yıllardır ve en son halk dirilişine karşı acımasızca, sınırsızca uygulanıyor. MHP komandolarından kontrgerilla, yine Hizbulkontra diye bilinen oluşumlara kadar ve faili meçhul diye adlandırılan yüzlerce cinayeti işleyenlere dek hepsi –buna korucu ordusunu da dahil etmek lazımdır– bu özel ordu oluşumunun alt yapısıdır.

Dolayısıyla devletin askeri-sivil elbirliğiyle sürekli dile getirdikleri "milli birlik-bütünlük" teranesi ile körüklemeye çalıştıkları şovenizmin de amacı böyle bir özel orduyu resmi-leştirerek ortam bulmaktır. Önce başka kurumlar adına, işte kontrgerilla adına, hizbulkontra adına, köy koruculuğu, sivil polis vb. isimlerle yapılan terör oluşumlarına şimdi nerde bir sokak serserisi, faşist, şovenist, lümpen varsa, hepsini bir çatı altına toplama ve anayasal zemine de oturttarak özel savaş-

mı boyutlandırmak, gerillanın halk tabanına daha çok katliamı dayatarak daha da savaşın halka yansımalarının önünü almaya çalışmak ve bu temelde artık hiçbir itibarı kalmamış orduya da nefes aldırarak yeniden itibar sahibi yapmaya çalışmak gibi birçok amacı birden hedefliyor.

Demirel'in tehdidi

Demirel'in 1 Eylül konuşması açık; halkın tehdit edilmesi ve legal faaliyetin kontrolleriyle cezalandırılacağı biçimindeydi. Ve bunu zaten uyguluyorlar, daha da uygulayacakları anlaşılıyor. Fakat savaşın bu tarzda ele alınışı, böyle halka yöneltilmesinin de politik tükeniş olduğu ve bununla fazla ilerleyemeyeceklerini kendileri de iyi biliyor, ama başka elde kalır çareleri de yok. Kısaca tam bir çıkmaz denilen olayla karşı karşıyadırlar. Bunun için de habire planlama geliştiriyorlar. Önce, '92'nin sonbaharında bitireceklerini söylediler, sonra bunu "kışa" sarkıttılar ve bu süreçlerde bildiğiniz gibi Güney savaşı dediğimiz savaşta gerçekleştirmeyi amaçladılar. Bunun için işte Güneyli işbirlikçilerin devreye sokulması, yine Eşref Bitlis planıyla içerden ve dışarıdan komplo, saldırı ve provokasyonların, kısaca çok yönlü özel savaş taktiklerinin iç içe dayatılması durumuyla bahara kadar gelindi ve baharda bizim halen ayakta olduğumuzu, gerillanın yenilmediğini görünce bu kez "93 baharında bitireceğiz" dediler. Ancak bahar sürecine dayattığımız diplomatik, siyasi atak bu oyunu da boşa çıkardı ve bilindiği gibi devletin ateş-

kese yatmaması, daha da saldırıyı geliştirmesi, hatta ateşkes ortamını yenilgili halden çıkmanın bir adımı olarak, kötü bir fırsat olarak değerlendirilerek halka, gerillaya daha da saldırı ve bunun için de ateşkes ortamının bozulması, yeniden savaşın gündemleşmesi kaçınılmaz oldu. Ve belirttiğimiz gibi yaz sürecinde hem sayısal hem niteliksel bir gerilla sıçraması, daha fazla eylemlilik, daha sonuç alıcı yönelimler gündeme geldi ve denilebilir ki gerilla dokuz yılda ulaştığı seviyeye eş bir seviyeyi bu son aylarda yakalamayı başardı, bu da az bir gelişme değildir ve devleti sarsan da gelişmelerin bu yönüdür.

Devletin "ana-baba" edebiyatı

İşte bunun için devletin bir yandan Çiller hükümetini devreye sokması, bununla işte Demirel "baba", bayan da "ana" pozlarına girerek sözümona halkın artan ekonomik bunalım, enflasyon, askeri harcamalar, yine askerde artan ölü sayısına tepkilerini frenleme, halkın nabzını dindirme çabası içine girerken dışarıda da işte Almanya'ya, Amerika'ya hoş görünme ve bir süre daha desteklerini alabilmeyi amaçlamaktadır. Ancak önceki yıllar gibi destek vermelerini beklemek de pek gerçekçi değildir.

Yine de devlet –özellikle de askeri çevreler– zaten devletin başı bugün generallerdir. Şimdi de dayandıkları zeminin kayışını gördükçe savaşa yeni sürerler biçmeye başladılar. "İşte kışa kadar, olmazsa bahara kadar işini bitireceğiz" diyorlar, şimdi buna bel bağlama durumları söz konusudur. Ancak bu, kendilerinin bir planlamasıdır. Bunun ne kadar hayata geçip geçmeyeceğini elbette gerilla savaşının pratiği gösterecektir. Yine de bunun sonuçlarına bakarak yeni planlamalara gitme durumları söz konusu olabilecektir. Bu, ya yeni bir süre biçmeyi, daha da azgınlardan bir saldırıyı yöneltmeyi, ya da siyasi çözüm yollarına yatmayı beraberinde getirebileceği gibi her ikisini iç içe denemesi de gündemleşebilir. Zira TC gerçekliği, onun özel savaş organizeli ve emperyalist güdümlü gelişimi hiç de öyle kolay siyasi çözüme yatacak ve tarihsel barbarca tutumundan vazgeçecek karakterde gözüküyor, ama bunun bir çözüm olmadığını da, yine gerek içerde, gerekse dışarıda teşhir ve tecritini hızlandır-

dığını da çok iyi biliyor ve yıpratıcı ordusuyla gerilla karşısında daha da tutunamayacağı çok iyi görüyor. İşte onu olası bir siyasi çözüme bu gerçeklik yöneltebilir ama buna fazla bel bağlamadan yine de mücadeleyi geliştirmek ve belirtilen çözüm yoluna onu yükselen mücadeleyle sevk etmek daha akılcı ve sonuç alıcı yol olmaktadır.

Mart seçimleri

Dolayısıyla hükümetin Mart seçimlerine daha şimdiden tartışmalı yaklaşması da belirtilen durumu bağlantılı olup onun sonuçlarına bakılarak değerlendirilecektir. Hükümet Mart seçimlerine ya tam ezerek, ya da tam bir ateşkes havası içinde gitmeye karşı karşıyadır. Mevcut durumla gitmesinin mümkün olmadığını zaten kendisi de dile getirmektedir. Bu nedenledir ki işte "Topyekün savaş" dedikleri tam bir saldırıyı tankıyla topuyla, uçağı, helikopteri, en son tekniği, yine binlerce dağ komandosu, bilmem özel timi korucusu vb. ard arda gerçekleştireyorlar, bununla da sonuç alamayınca işte belirttiğimiz "özel ordu" oluşumundan söz ediyorlar ve daha da ötesi halka vahşice bir saldırıyı dayatıyorlar. Bir yandan köy yakmalar, köy boşaltmalar, köyleri uçaklarla bombalamalar, işkenceler sürerken amaçlanan tam anlamıyla yarıdan mal kaçırma. Yani "bari elden gidiyor, ne yaparsam kardır" anlayışıyla halka saldırı yöneltiliyor. Yapılmak istenen veya başarılmak istenen insansızlaştırılan bir Kürdistan'dır ve bunun maketini şimdi yoğunca savaşın boyutlandığı alanlarda deniyor. Geride insansız bir Kürdistan bırakmak, yine doğası tahrip olmuş bir ülke bırakmak ve bununla sözümona boyutlanan ve sonuca oldukça yaklaşan halk savaşının, gerilla ordulaşmasının önünü almaya çalışıyor. Bunun için işte basın-yayını susturma, bunun için demokratik kitle örgütlerini bastırma, bunun için parlamento elemanlarını bile kompolarla katletmeye kadar işi vardırma gibi bir çözümsüzlüğü açıkça yaşamaktadır. Çok yönlü bu saldırıları elbette güçlülüğünün veya sonuç alıcılığının değil, tam aksine büyük bir çıkmaz tıkanıklık ve çözümsüzlüğü, her yönden derin bir bunalımı yaşamasının ifadesi oluyor. Onun bu durumu nereye kadar varacaktır? Veya önümüzdeki dönemde nasıl bir seyir izleyecektir? Hiç

şüphesiz bunu tayin edecek olan biraz da –hatta çok daha fazla– gerilla savaşının gelişim seyri olacaktır.

Gerilla yetkinleşmiştir

Gerillanın yetkin uygulanmasının aslında önemli başarıları ulaşabileceğini, belirttiğimiz gibi bu yaz sürecinde kendini oldukça kanıtladı. Daha yetkin uygulanması halinde aslında savaşta denge durumunun da yakalanabileceği ortaya çıkıyor. Daha şimdiden denge durumuna doğru hızla bir tırmanış söz konusudur. Daha da derinleştirilip yaygınlaştırılan bir gerilla savaşımıyla bu dengeyi yakalamak ve bunu giderek halk savaşının lehinde bozmak hiç de gözardı edilecek veya zamansız olduğu iddia edilecek bir husus değildir. Bu amaca ulaşmak için halen başarılmaması gereken temel sorun gerilla savaş tarzını, onun örgütlenmesini ve ordulaşmasını yeterince oturtma sorunudur. Savaş tarzını daha derinliğine ele almak, açılım yapılan sahaların karakterine göre işlerliğe kazandırmak, yine örgütlenmesini sıkı dokumak, en alttan en üste komutasını iyi oturtmak ve bu temelde ordulaşmayı sağlıklı başarmak kaçınılmaz bir görev olarak mutlaka başarılmayı gerektiriyor, hatta kendini dayatıyor. Bunun dışında gerillanın öyle sözü edilecek sorunlarından pek bahsedilemez ve bu sözü edilen sorunun da başarılmaması için imkan olanak, zemin zaten mevcuttur, yeterince olunlaştırmıştır. Savaşın geliştirilmesi için kısaca her şey vardır; dış ortam, irtibatlardan tutalım da halkın desteğine kadar, yine gerillanın halk yapısı vardır. Bir gerilla savaşının mükemmel gelişmesi için temel üs alanlarını tutmaktan alalım, lojistik ihtiyaçlarının karşılanmasına kadar hemen her şey iyidir. Ülkenin hemen her alanına, en ücra köşelerine kadar gerilla serpiştirilmiş ve yer tutmuştur. Girilmedik dağ, inilmedik köy, kuşatılmadık şehir neredeyse kalmamış gibidir. Eldeki savaşçı nitelik ve nicelik olarak bir savaşın geliştirilmesi için tüm imkanları kapsamaktadır. Savaşta deneyim olsun, siyasi-ideolojik birikim olsun yeterince vardır. Yine istenilen alanda istenildiği kadar savaşçı çıkarılmak, gerektiğinde askerlik yasaıyla, gerektiğinde gönüllü katılımı sayıyı hızla büyütme olanak dışı değil, hatta her zamankinden daha fazla

imkan dahiline girmiştir. Yine bu savaşçıların eğitim, lojistik, silahlanma, savaşa koşturulma imkan ve olanakları da her zamankinden daha fazla olanak dahiline girmiştir. Geriye buna hükmedecek komuta yapısı kalmaktadır ki bunu da rahatlıkla yapabilecek kadro-komuta düzeyi zaten vardır. Mevcut komuta birikimi ile bile elli bine tırmanan bir orduya hükmetmek eldedir, yeter ki biraz daha beynini, bedenini yorma, kendini savaşa yatırma, tüm duyularını savaş için ayaklandırma geliştirilsin ve savaşın gerekleri layıkıyla yerine getirilsin.

Kaldı ki bugün Kürdistan'da savaşın geldiği nokta kesinlikle savaşa hükmetmeyi, onun-gereklerini kaçınılmaz olarak yerine getirmeyi ve ne pahasına olursa olsun kazanmayı dayatan bir aşama oluyor. Halkın da istemi, yine partinin, hatta insanlığın da istemi ve tek kurtuluş yolu bu savaşın kazanılması, mutlaka zafere götürülmesi oluyor. Karşıdaki gücün de bunun dışında dayattığı tek yolun imha olduğu, bunun dışında insan olarak bile karşısına almadığı, adını bile duymak istemediği bilerek yüklenmeli ve özellikle de komuta yapısının savaşın daha da boyutlandırılması, kısaca bir üst aşamaya sıçratılması için elden ne gelirse, yüreğinde, beyninde, dilinde silahında ne biterse ortaya dökmesi büyük önem taşıyor.

Dolayısıyla doğru işleyen komuta yapısı hem üstten, hem alttan denetlemekle ama inisiyatifi de mükemmel kullanarak bu konuda gerillayı iyi anlaması gerekiyor. Gerillanın ne silahlı propaganda, ne yeni başlamış bir gerilla olmadığı, yine ne de düzenli ordu şemalarına düşülmemesi gerektiği iyi bilinmelidir. Hangi gerillanın, hangi alanda nasıl uygulanacağını ancak her alan komutasının –ki buna demokratik bir tartışmayla geniş yapıyı da katarak– çok yaratıcı düşünmesiyle bulabileceği, varabileceği bir sonuç oluyor. Kısaca her alan gerillası, onun komuta düzeyi kendi alanını, ordaki savaşım düzeyini, yine coğrafya yapısını, kitle temelini vb. hususları tartışarak, iyi değerlendirerek orda hangi gerilla aşamasını uygulamakla daha da sonuca gideceğine karar vermek durumuyla karşı karşıyadır. Bu bağlamda arazi denetimi oldukça önem kazanan bir husus oluyor. Hangi arazide gerillanın ne kadar hakimiyeti vardır veya gerilla ne kadar hakimiyet kurabilir, ne

(Devamı 30. Sayfada)

Andre COLOMB:

“Türkiye’nin olumsuz tavrı tepki ile karşılaşılabılır”

Kürdistan’da yıllardır sömürgeci devletler, Kürdistan köylerine, kentlerine ve doğasına karşı, çağın en modern yakıcı ve tahripkar silahlarıyla bombardımanlar yapmaktalar. Tank, top atışları ile de Sınak, Kulp vb. örneğinde görüldüğü gibi, kitle katliamları yapmaktalar. Bu katliamlar esnasında yaralı ve sakat sayısı günden güne korkunç boyutlara ulaşırken zihinlerde şu soru uyanıyor: Günümüzde, Kürt halkına karşı sömürgeci devletlerinin estirdiği korkunç terör, dünyanın gözleri önünde devam ederken, dünya bu korkunç manzarayı sessiz sedasız seyretmekte. Acil yardıma ilk koşması gereken düşünüldüğünde, akla ilk gelen, asıl görevleri olan tarafsız ilkeleri ile hareket eden uluslararası yardım kuruluşlarıdır. Peki ya bunlar neden ilk yardım müdahalesinde bulunmuyorlar? Müdahale yapmalarını engelleyen faktörler nelerdir? vb. sorulara cevap bulabilmek için, merkezi Cenevre’de bulunan dünyanın en etkin ve en büyük insani yardım kurumu olan uluslararası Kızıl-Haç’ın Dış İlişkiler Genel Sorumlusu Andre COLOMB ile bir söyleşi yaptık. Söyleşiden önce Kızıl-Haç’ın nasıl, nerede ve hangi amaçla kurulduğuna dair bir tanıtım yapmanın da yararlı olacağını düşündük.

Aydın Dere

Uluslararası Kızıl-Haç’ın kuruluşu: Bir kanlı savaş... Bir insan... Ve Cenevre’de bir komite..

Tarih 24 Haziran 1859, İtalya’nın doğu bölgesinin Solferino kentine, dönemin Avusturya İmparatorluğu büyük bir sefer düzenleyerek ülkeyi işgal etmeyi amaçlar. İtalya ve Fransız ordularının Avusturya İmparatorluğu’na karşı koşusunda, Solferino kenti kan deryasına döner. Korkunç savaş, gerisinde 40 bin ölü ve binlerce yaralı bırakırken, zafere işgalci Avusturya İmparatorluğu’na karşı savaşan İtalyan ve Fransızların olmuştur.

O dönem Henri Dunant, Lombardie’yi baştan başa geçerken Soferino kentindeki savaşın korkunç, kanlı, ateşli ve acımasız görüntüsüne tanık oluyordu.

Bir gece savaş bölgesi Solferino’dan gizlice uzaklaşırken kuralsız, kaidesiz ve acımasız korkunç savaş ortamında yaralı askerlerin hiçbir acil yardım ve tedavi görmeyip, acılarını ve çığlıklarıyla ölüme terk edilmeleri kendisini derinden etkiler ve Solferino’daki korkunç görüntüden sonra Henri

Dunant’da bugünkü Uluslararası Kızıl-Haç fikri doğar.

H. Dunant yaşadığı korkunç savaşı geride bırakırken, savaşlarda acil yardımın yapılabilmesi için, savaşta gördüğü acımasızlığı ve yapılması gereken yardım ve barışçıl müdahalenin perspektiflerini bir kitap haline getirir. Söz konusu kitap Avrupa’da şok yaratan bir olay olur. Henri Dunant kitabını şöyle adlandırmıştı: “Solferino’da bir hatıra.” Dunant kitabında şöyle

runmayı da hak ediyorlardı. Zira, henüz savaşları durdurabilmek ütopaydı. Ama acıları en aza indirmeye çalışmak hem acildi, hem de olağan bir durumdu. Ve bu amaçla dünya devletlerinin desteğini de alabilmek mümkündü.

Bir de savaş ortamında komite üyeleri olduklarını belirten ortak bir renk ve ambleme ihtiyaç vardı. Bu projeyi hayata geçirebilmek için birçok dünya devletleri yetkilileri ile ortaklaşa bir konferans öngörül-

ler. Aksi taktirde uluslararası humaniter çevrelerde Türkiye’nin olumsuz tavrı tepki ile karşılanır” diyor yaptığımız söyleşide.

Söyleşi

Bize kendinizi tanıtıp, Kızıl-Haç bünyesinde yüklendiğiniz misyondan söz eder misiniz?

Adım Andre COLOMB’dur. Çok genç yaşlarda Kızıl-Haç içerisinde profesyonel olarak çalışmaya başladım. Fark-

şitli görüşmelerimiz oldu. Kendilerinden Kızıl-Haç’ın Türkiye’de temsilciliğini açmak istediğimizi belirttik. Görüşmelerimiz devam ediyor. Umarız temsilcilik açmamıza izin verirler, aksi taktirde uluslararası humaniter çevreler için Türkiye’nin olumsuz tavrı tepki ile karşılaşılabılır. İnsan haklarına saygılı olmasını istedik. Bu, istemimizi ihlal eden tüm ülkeler için geçerli. Bu istemimiz rahatsız edici olmamalıdır. Önemli olan buna saygılı

takınılmamalı. Bizim kuruluş olarak şu veya bu siyasi güce statü tanıma amacımız veya yetkimiz yok. Elinde savaş esiri veya siyasi tutuklu bulunan güçle diyalog yolu ile çözüm bulma ve arabuluculuk yaparak sorunu çözmeye çalışırız. Tarafları dışarda teşhir etme gibi bir faaliyet hakkını kendimizde bulamayız. Ama Cenevre Sözleşmesi’ne imza atmış ülkelerde insan haklarına ne derece saygı gösterilip, gösterilmediğini denetleme yetkimiz vardır. Bu ülkelerden istenilen de insan haklarına saygılı olmalarıdır.

Yapabileceğimiz çalışmaların birkaçını örnek verecek olursam; cezaevindeki siyasi tutuklu veya savaş esirlerini ziyaret edebilir, tutukluların zaruri ihtiyaçlarını sağlayabilir, tutuklu ve aileleri arasında ilişki kurdurmaya ve bir afet bölgesine ilk yardımımızı ulaştırma çalışabiliriz.

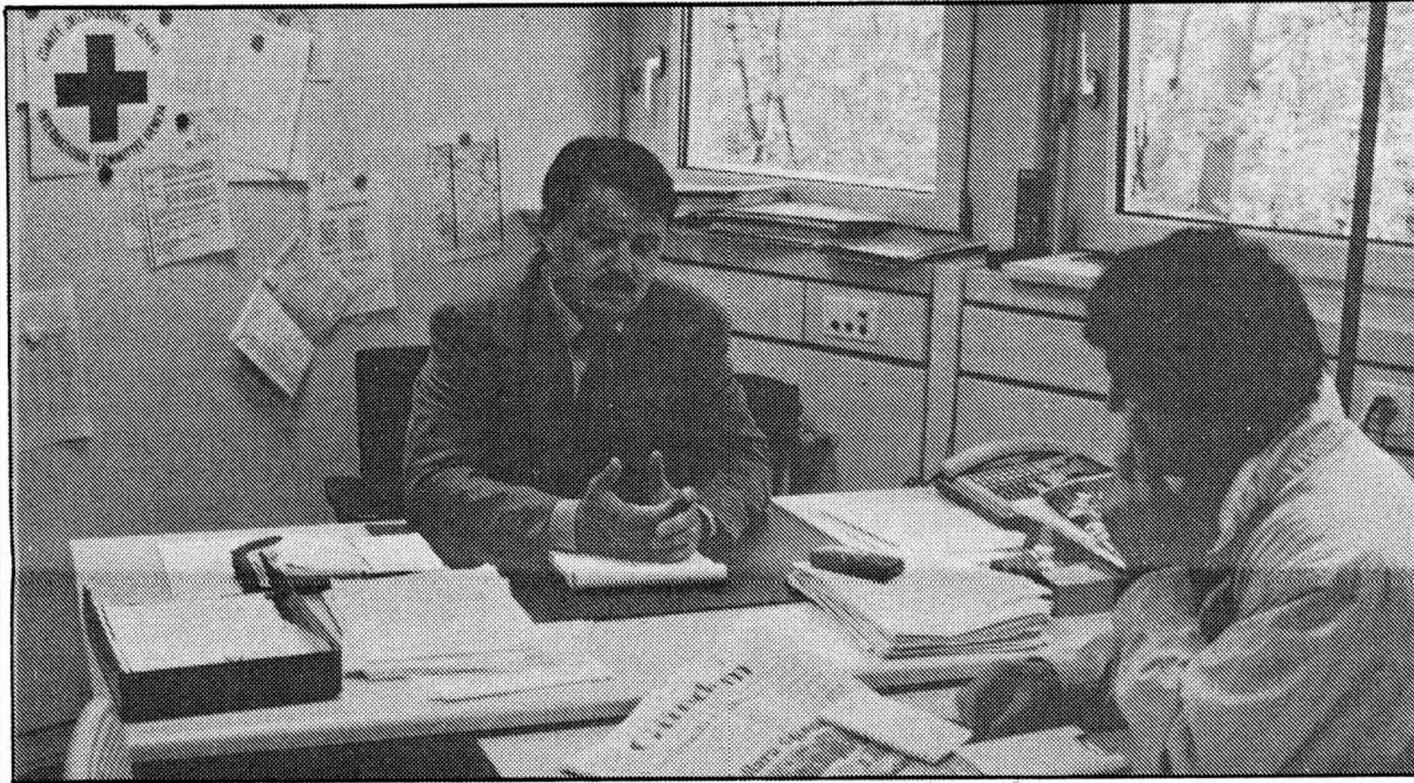
PKK bu yılın Mart ayında Türk devletine karşı tek yanlı bir ateşkes ilan etmişti. Bunun nasıl değerlendiriyorsunuz?

Barışa ve insanlığa hizmet eden, savaşların ve düşmanlıkların derinleşmesini engelleyen ve siyasi çözümü dayatan hangi güç olursa olsun destekleriz. Ancak bölgeye dair somut bir şey söyleyemem. Çünkü bölgede incelemelerimiz olmadı. Başka kaynaklara dayanarak önyargılarda bulunmak istemiyorum. Bölgede incelemeler yapabilme yetkimiz gerçekleşirse, durumu objektif bir şekilde açıklayabiliriz.

Anlaşılan siyasi çözüm öneren ve acıları en aza indirmeye çalışan gücü destekliyorsunuz.

Elbette, eğer amaç siyasi değilse destekleriz. Bu prensibimiz tüm savaş tarafları için geçerlidir. İster PKK olsun, ister Türk devleti olsun, iki güçten de istediğimiz, sorunu diyalog yöntemiyle çözsünler. Eğer bu gücü kendilerinde bulamıyorlarsa hiç olmazsa savaş ortamında savaş koşullarına saygılı olsunlar. Medeni savaş tarafları için sivil halk dokunulmazdır. Savaş ortamında, yaralılara ve esirlere insanca muamele yapılmalıdır. Bu, insana saygı olayıdır. Bunun tersi korkunç şiddet temel almak, acıyı çoğaltmaktan başka kimseye bir fayda getirmemistir.

Kızıl-Haç eski Yugoslavya topraklarına nasıl girdi? Diğer yandan, Kürdistan’daki durumlar, Bosna’daki durumları aratmayacak durumdur. Örneğin Uluslararası Af Örgütü, raporunda belirttiği gibi 250 köy tamamen haritadan silindi. Oraya yardım elinizi uzatmaya imkanınız hiç mi (Devamı 31. Sayfada)

önerilerde getiriyor: “Gönüllü, barışsever ve tarafsız insanlardan kurulacak yardım teşkilatı, savaş bölgesine sağlık ekipleri ve gerekli ilkyardım tedavi araç ve gereçlerinin ulaştırılmasını sağlamalıdır.”

İlk etapta dört görevli Dunant’la birlikte “Uluslararası Yaralılara Yardım Komitesi”ni kurar. İşte bugünkü Kızıl-Haç’ın temeli böylece atılmış oluyordu. İlk uluslararası büyük toplantı 1863’de Cenevre’de gerçekleşirken, toplantıda alınan önemli kararlardan 10 tanesi değişmez temel prensipler olarak karara bağlanır.

1919 tarihinde Cenevre’de imzalanan antlaşma:

Kurulan “Uluslararası Yaralılara Yardım Komitesi”nin 5 kurucusu için yapılması gereken çok önemli birşey kalmıştı; o da bu komitenin projesine dünya devletlerinin desteğini kazandırmak olacaktı. Aksi taktirde tanınmaz, istedikleri savaşa giremez, yaralılara müdahale edemezlerdi. En önemlisi de savaşta yaralılara ilk yardım müdahalesinde Uluslararası Yaralılara Yardım Komitesi’nin elemanlarının dost güç mü, düşman güç mü olduğu belli olmaz. Dolayısıyla amaçlarına ulaşmak zor olacaktı. Gönüllü birliklerden oluşturulması planlanan komitenin sağlık ekipleri tarafsız olduklarından, en iyi şekilde ko-

dü. Nitekim 1864’de zamanın İsviçre hükümeti uluslararası konferansa ev sahipliği yaparak, diğer devletlerin yetkililerini de davet etme görevini üstlenir. Konferansa Avrupa devlet yetkililerin yanı sıra Amerika Birleşik Devletleri yetkilileri ve daha birçok ülkeden yetkili katılır bulunur. Konferansta Uluslararası Komite’nin hazırladığı tüzük tartışmasız kabul edilir.

Böylece insanlık tarihinde ilk defa savaş ortamında uluslararası bir güç inisiyatif geliştirerek ilk yardıma koşabilir, savaş esirlerinin değiştirilmesini sağlayabilir, savaşlarda felakete uğramış sivil halka yardımcı olabilir vb. kararlar alınır.

İlerde Uluslararası Kızıl-Haç sıfatını kazanacak olan bu komite, gireceği bölge devletlerinden izin almak zorunda veya Birleşmiş Milletlerin inisiyatif koyması ile girebilecek. Aksi taktirde, bir ülkenin içerisindeki bir savaşa veya bir felakete müdahale etmesi mümkün değildir.

Günümüzde Uluslararası Kızıl-Haç ile Uluslararası Kızıl-Ay dünya genelinde 149 büro ve 250 milyon üyesi ile dünyanın en büyük ve en etkin insani yardım kurumudur. Türk devleti yetkilileri ile muzakere içerisinde olduklarını belirten Uluslararası Kızıl-Haç’ın Dış İlişkiler sorumlusu Andre COLOMB “Türkiye’de büro açmak istemimize umarız Türk yetkilileri olumlu cevap verir-

li farklı ülkelerde görev ve sorumluluklar aldım. Geline aşamada, Uluslararası Kızıl-Haç Dış İlişkiler Genel Sorumlusu olarak Cenevre’deki merkezinde görev yapmaktayım. Ayrıca Kızıl-Haç’ın Doğu Avrupa ve Türkiye sorumlusuyum.

Sayın Andre, aynı zamanda Kızıl-Haç’ın Türkiye sorumlusu olduğunuzu da söylediniz. Türkiye’ye yönelik çalışmalarınız var mı?

Kızıl-Haç’ın çalışmaları ne yazık ki istenilen düzeyde olmadı, çünkü Türkiye’de temsilciliğimiz yok, bir de Cenevre Antlaşması’nda karara bağlandığı gibi, Birleşmiş Milletler tarafından devlet statüsü kabul edilmiş ülkelerde, devlet düzeyinde izin verilmedikçe söz konusu devletin sınırları içerisine girip faaliyet göstermemiz mümkün değildir. Ancak olağanüstü durumlarda Birleşmiş Milletler inisiyatif koyarak müdahale ederse bizim de girebilmemiz mümkün olur. Bu, bizim Birleşmiş Milletler’e bağlı olduğumuz anlamına gelmez. Organizasyon olarak, aynı zamanda bağımsızız.

Bu bağlamda, Türkiye’ye yönelik çalışmalarımızı yapmak istemediğimizden kaynaklanmıyor. Türk hükümeti izin vermediği için, şimdiye kadar Türkiye’ye giremedik. Geline aşamada ise benim sorumluluğum altında Türk yetkilileri ile çe-

olmasıdır. Türkiye’de açacağımız büro bize siyasi tutukluları ziyaret etme, afet bölgelerine rahat ulaşabilme ve insani çalışmalarımızı kolaylaştırır. Aynı istemlerimiz Kürt savaşçı güçleri için de geçerlidir. İhlal varsa, izinsiz müdahale gücüne sahip değiliz. Ama onlardan da insan haklarına saygı duymalarını isteyebiliriz. Bu, anlayışla karşılanmalı.

Siz Türkiye’de büro açabilmek için ve oralarda faaliyet gösterebilmek için çeşitli girişimlerde bulunduğunuzu, ancak son girişiminizde önceki başvurularınızda olduğu gibi, olumsuz cevaplar aldığınızı söylediniz. Bunun nedenini bize izah edebilir misiniz?

Bence bu soruyu Türk yetkililerine de sormak gerekir. Elbette bu bir siyasi tavidir. Böylesi tavırlar kimseye fayda getirmez. Sanırım uluslararası Kızıl-Haç çalışmaları hakkında yeterli bilgiye sahip değiller. Politikalarını olumsuz yönde etkileyeceğimiz sanılıyor. Bugün dünyanın birçok yerinde temsilciliklerimiz var, çalışmalarımızın insani amaçlı olduğu kavranmalı. Cenevre Sözleşmesi’nde, dünya devletleri bunu böyle karara bağlamıştır. Bu uluslararası karara saygı duyulmalı. Çalışmalarımıza destek sunulmuyorsa bile, hiç olmazsa engel çıkarılmamalıdır. Biz siyasi bir kuruluş değiliz, bize karşı siyasi tavır

Berxwedan Haber Merkezi:

Yargı; suçlu ile suçsuzu birbirinden ayırt etme, suçluyu, suç unsurunu bulmak için başvuru bir yöntem veya sistemdir. Yani toplumda belli bir düzeni, adaleti yerleştirme amacını taşır. Her yargı sisteminin dayandığı sınıfsal, toplumsal ve tarihsel temelleri vardır. İnsanlığın toplumsallaşması ve sınıflaşmasıyla birlikte var olan düzeni koruma, geliştirme açısından, yargı mutlak bir ihtiyaç, gereksinim haline gelmiştir. Bu anlamda diyebiliriz ki; temel dayanağı yurt edinme, toplumsallaşmadır.

Tarihte her egemen sınıf kendi sınıf anlayışını, sınıf çıkarlarını korumak için, kendine göre bir yargı sistemi, adalet anlayışını oluşturmuştur. Bu oluşturmuş olduğu yargı sistemiyle diğer sınıf ve tabakalara hükmetmiştir. Kendi sınıf anlayışlarını ve çıkarlarını egemen kılma için oluşturduğu kurum ve kuruluşlar aracılı-

ğıyla toplumdaki adaleti sağlamaya çalışmıştır. Örneğin; köleci dönemde, köleci Roma kanun ve yasaları vardır. Feodal dönemde, Hristiyan ve diğer adaletler vardır. Burjuva sınıf egemenliği döneminde, kapitalist-emperyalist kanun ve yasaları vardır. İsviçre Medeni Kanunu bunlardan bir örnek olarak gösterilebilir.

Yargı, toplumun eğitimini, gelişimini vb. birçok noktayı içerdiğinden, tarihsel süreç içinde bazen ilerici, bazen de gerici bir rol oynamıştır. İnsanlığın gelişim sürecinde egemen sınıfların ilerici veya gerici konuma düşmesi, yargının da ilerici veya gerici bir rol oynamasını beraberinde getirmiştir. Örneğin: Roma kanun ve yasaları köleci toplum aşamasının son dönemlerinde çok barbar, insanlık dışı bir sistem olmuştur. Bunun yanında, feodal toplum döneminde ise İslam adaletinin ilerici bir rolü olmuştur. Devrim ve ihtilal, gerici konuma düşen sınıf sis-

temlerine, yani egemen veya ezen sınıfların, ezilen sınıflara karşı yürüttüğü zulme son vermemiştir. Bu da tıkatılan insanlık gelişiminin bir üst aşamaya geçmesidir. Denilebilir ki, tarihi bir yargılamadır. Ezilen ulus ve sınıfların, ezen ulusları ve egemen sınıfları yargılamasıdır. Bu anlamda, bizim tüm emperyalist-kapitalist ülkelere, öncelikle TC sömürgeciliği ve tüm gerici sömürgeci güçlere karşı yürüttüğümüz Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bir yargılamadır. İyi biliniyor ki devletlerin tahi oluşum dayanakları yargı, yürütme ve yasadır. Burada devlet, egemen sınıfın temsilini yapmaktadır. TC'nin gerek kendi ülkesinde, gerekse sömürge konumunda olan Kürdistan'da yürürlüğe koyduğu yargı, burjuva ve sömürgeci karakterli bir yargı sistemidir. Kendi çıkarlarını, varlığını tehlikeye düşüren, yürüttüğü sömürde karşı koyan güçleri veya noktaları yok etmeyi temel almıştır. Suç ve ce-

zaları da buna göre hazırlanmıştır. Kendi yasaları insanlığa karşı büyük bir suç yığını barındırırken, diğer tarafta sömürdüğü ve düşürdüğü halktan birinin bir ekmek çalmasını ölümle cezalandırabilmektedir. Yasalarında binlerce işçinin, emekçinin, köylünün emeğini sömüren insanlara büyük statüler verilirken; emeğinin karşılığını isteyen, hakkını arayan insanlara karşı yaptırım gücü olan mahkemelerini, yaptırım aracı olan polis, asker ve ordu gücünü vahşice kullanmıştır. Ordu zorunu demoklesin kılıcı gibi halkların, emekçilerin başında sallamıştır. Varlığını tehlikeye koyan güçleri sürekli tehdit etmektedir. Çünkü, varlığı meşru değildir. Bunun korkusunu yaşamaktadır. Dolayısıyla çözüm yöntemleri de fiziki imha ağırlıktadır.

Kürdistan somutuna bakıldığında mücadelemizle birlikte ortaya çıkan yeni bir yargı

Devamı 31. sayfa

Savaş esiri Üsteğmen M. Aksaray:

"Anladım ki bu, vatan millet uğruna bir savaş değil"

5 Temmuz 1993 tarihinde ARGK gerillaları ile TC güçleri arasında Maraş il sınırları içerisinde çıkan bir çatışmada gerillalara esir düşen ve daha sonra serbest bırakılan Üsteğmen Murat Aksaray (Antakya), erler Hüseyin Sezgin (Diyarbakır) ve Mehmet Sayın (Mersin) 20 Ağustos tarihinde PKK'ye affedilmeleri için dilekçe, ailelerine ise mektup yazdılar. Adı geçen esirlerin mektuplarını kısaltarak kamuoyunun dikkatine sunuyoruz.

Esirler söz konusu dilekçe ve mektuplarında PKK'ye esir düşmeden önce ve esir düştükten sonraki dönemi değerlendirirken, aynı zamanda uğruna savaştıkları TC'yi de değerlendiriyorlar.

Esirlerden Antakyalı Üsteğmen Murat Aksaray Parti Önderliği'ne diyerek başladığı dilekçesinde PKK'yi ve gerillalarını kulaktan dolma bilgilerden, okuldaki eğitimden tanıdığını ve medyadan izlediğini, bu nedenle gerillaları gözünü dönmüş, cani, insanları korkutarak menfaat sağlayan, önüne geleni katleden kişiler olarak bildiğini yazıyor. Ancak esir olduğu bu süreç içerisinde tam tersini gördüğünü belirten M. Aksaray, dilekçesine şöyle devam ediyor: "Gerillaların hepsiyle tartıştım. Tartıştım diyorum, çünkü her ne kadar esir konumundaysam da düşünsel alanda özgür bırakılmıştım." Gerillalara karşı üsteğmen konumunda savaşan Aksaray PKK ile ilk defa karşılaştığını belirtiyor ve "Arkadaş diye hitap edildim. Misafir muamelesi gördüm. İnanmadım. Uzun tartışma ve konuşmalarımız oldu. PKK'nin önceden gözümde canlanan vahşi ve katil ordusu hali yerine, şu anda insani amaçlar için dağa çıkmış, sürekli kişiliğinde ideolojisinin ilkelerini geliştirmeye çalışan, hak ettiğini almaya çalışan, kolektif yaşamı benimsemiş, insanca yaşam mücadelesi veren hali var" şeklinde görüşünü dile getiriyor dilekçesinde Üsteğmen Aksaray.

"Şimdi kendime soruyorum. Ne işim var burada" diyen Aksaray, bazı kan emicilerin daha zengin olması ve daha üst makamlara yükselmesi, daha çok kan emmesi için miydi bu savaş diyerek şöyle devam ediyor: "Bunca insan burada acılar içinde feryatlar ederken bize yardıma gelmeyen 'arkadaş' dediklerimiz, 'komutan' dediklerimiz acaba şimdi hangi eğlencede; 'kökünü kazıyacağız PKK'nin' naraları ile 'vatanperver' kesilen politikacılarımız, uğru-

na bunca insanın öldüğü ve rahatı için bizleri feda eden zengin yönetici ve iş adamları nerede geziyor, eğleniyor. Evet 'bu savaş bizim değil' anladım, anlatacağım." Üsteğmen Aksaray "Artık gerçekler ortada, dağda saygı duyduğum insanlar ve saygı duyduğum davanız var" diyor ve partiden af dileyerek dilekçesine son veriyor.

Artık Türk analar, saltanat sürenlerden hesap sormalıdır

Esir Üsteğmen Murat Aksaray ailesine yazdığı mektupta da esir düşüşünü, durumunu ve esir düştükten sonra PKK'yi doğru temelde tanıdığını belirterek, uğruna savaştığı Türk ordusunun ise bunca insanı ölüme gönderirken kendilerinin zevk ve sefa içinde yaşadıklarını ve evlatlarını kaybeden anaların yüreklerinde yaşattıkları oğullarının hesabını verme kaygısını dahi taşımadığını belirtiyor ve şöyle devam ediyor: "Artık Türk anası 'vatan sağolsun' demeyip kanayan bu yaraya çözüm getirmeyenlere, siyaset yapıyorum diye küpünü dolduranlara, benim paramla 10 milyarlık düşün yapıp saltanat sürenlere hesap sormalı. Neden benim gencim ölüyor? Neden savaşa gönderiliyor? Bunca zengin çocuğu ordu evleri vb. yerlerde görev yaparken, ya da Doğu'ya gitse de gazino vb. yerlerde görev alıp 'rahat askerlik' yaparken neden benim evladım ölüyor? Burada beni her gören yaram olup olmadığını sorarken, komutanlarımız jetlerle benim burada olduğumu bile bile dağları bombalıyor, top ateşine tutuyor." Çatışma sırasında kendilerinin uzun süre mücadele ettikleri halde birkaç metre ilerisindeki arkadaşlarının yardıma gelmemelerinin zaten kendilerinin birer parçasını öldürdüğünü belirtiyor Üsteğmen. Antakyalı Aksaray mektubuna şöyle devam ediyor: "Anladım ki bu bir vatan millet uğruna savaş değildi. İnsanlar orda ölümler kimse için umurunda değildi. Esir konumunda düştükten sonra da olmadık."

Üsteğmen Aksaray, oysa gerillaların savaş esirlerini kendilerinden daha çok düşündüklerini ve koruduklarını, ayrıca birbirleri için de seve seve ölüme gittiklerini dile getiriyor ailesine gönderdiği mektubunda. Yine gerillaların "insanlar devlete değil, devlet insanlara hizmet etmelidir" görüşüne de katıl-

dığını ve bugüne kadar ki düşünceleriyle şimdiki yazdıklarını karşılaştırarak bazı gerçeklerin fark edilebileceğini belirterek "Bizi geriye iade edecekler ancak en büyük korkuları o 'vatansever' geçinenlerin bize zarar verip PKK yaptı diye halkı ve sizi kandırmaları" diyor. Üsteğmen Murat Aksaray bu sebeple gerillaların kendilerini tarafsız bir yere teslim etmek için çalışmalar yaptıklarını da belirtiyor mektubunda.

Bizi çatışmaya koydular ve yardıma gelmediler

Aynı çatışmada ARGK gerillalarının eline esir düşen Diyarbakırlı er Hüseyin Sezgin de Parti Önderliği'ne yazdığı af dilekçesinde, esir düştüğünde gerillalar tarafından öldürüleceğini sandığını, çünkü gerillaların kendilerine yanlış tanıttığını belirtiyor ve "Ancak bize karşı yapılan insanlığın böyle olacağını hiç zannetmezdim. Ama biz şimdi gerçekten sizin millete hizmet ve yakınlık gösterdiğinizi anladık. Bize anlatılan gibi değil ve biz şimdi her iki tarafı da gördük. Bizi çatışmaya koydular, biz yardım istedik, bize yardıma gelmediler. Biz her şeyi anladık. Bizim düşündüğümüz, acaba bizi nasıl öldürecekler sorusuydu. Şimdi biz her şeyi öğrendik. Sizin nasıl insanlar olduğunuzu artık öğrendik" diyen Diyarbakırlı er Hüseyin Sezgin, dilekçesine partiden affedilmeyi dileyerek son veriyor.

Ben esir değil bir arkadaş gibiyim

Diğer esir er Mersinli Mehmet Sayın ise, ailesine hitaben yazdığı mektubunda 9 aylık asker olduğunu ve esir düştükten sonra kendisine sahip çıkılmadığını vurgulayarak, "Ben esir değil, bir arkadaş gibiyim. Biz sanki piknik yapıyoruz" diyor. Maraş'ın dağlarını adım adım dolaştıklarını, kuzu eti yiye yiye artık bıktıklarını, hatta yaz ortasında kar dahi yediklerini belirten esir er Mehmet Sayın mektubuna şöyle devam ediyor: "Bazen terör diye konuşuyorlar. Bir insan bir ortama girmese bilemez. Bizim gördüğümüz terör, bize ilk yaptığı iyilik, hiç aklımızdan geçmeyen, işte gördük nasıl. Bu insanların bize yaptıkları iyiliği hiçbir zaman başkasından görmedim."

Güney Kürdistan'da çıkan Welat gazetesinin, Güney Savaşı sonrası Başkan APO ile yaptığı röportajın, güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayın ediyoruz.

Güney savaşının bitmesi için, PKK ile savaşa katılan Güneyli güçler arasında bir ateşkes anlaşması imzalanmıştı. Her iki taraf açısından da imzalanan bu anlaşmaya ne kadar bağlı kalındı? Dostluk ve işbirliğinin güçlenmesi için bu anlaşma umut vaat ediyor mu?

-Sorularınıza cevap vermeden önce, Güney Kürdistan'da ilk defa böyle bir gazete olarak çıkmanızın bizi memnun ettiğini belirtelim. Bağımsızlık, özgürlük ve birlik doğrultusunda gelişen mücadelede, basın-yayın organlarının da önemli görevleri bulunmaktadır. Hiç şüphesiz daha önceleri ve halen de çok sayıda benzer organlar bulunmakla birlikte, sizin gazetenizin Kuzey Kürdistan'daki gelişmelerin bağımsız ele alınmasında ve Güney Kürdistan halkına aktarılmasında oynayacağı rol önemlidir. Gerçekten günümüz Kürdistan'ında devrimci doğrultuda gelişen bağımsızlık, özgürlük ve birlik mücadelesiyle onu bu doğrultuya çekmeye çalışan çok sayıda gücün ilişki ve ilişkilerine tanık olmaktadır. Mümkün olduğunca en az zararlar ve halkımızın çıkarına uygun azami kazanımları esas alan bir ilişki tarzı büyük önem arz etmektedir. Zaten bize soracağınız soruların ağırlığını da Güney ile ilişkiler ve ilişkilerle açıklık kazandırma ya veriyor, bunu esas alıyoruz. Biz bu konuda çeşitli açıklamalar yaptık ve her geçen gün de talep artmaktadır. Bir kez de sizin gazetenizle Güney halkına seslenmeyi önemli görmekteyiz. Bundan ötürü biz de sizlere teşekkür ediyoruz.

Birinci sorunuza cevap olarak, Güney Kürdistanlı güçlerle, özellikle de Kürdistan Cephe ile içine girdiğimiz ateşkes ve giderek uzlaşma arama çalışmalarımız devam etmektedir. Hala istediğimiz bir ittifaka ulaşamadıysak da, umudumuzu tümüyle yitirdiğimizi söyleyemem. Ve her zamankinden daha fazla şu çok açıkça anlaşılıyor ki, büyük Kürdistan devrimi olmadan, yani Kuzey Kürdistan'daki mücadele az çok başarılı bir gelişme sağlamadan, Güney Kürdistan halkı, en başta katliamlar da dahil, açlık ve diğer ağır sorunları tek başına çözmekten yoksun olacaktır. Yaklaşık kırk yıla yakın bir mücadele deneyimi gözönüne getirildiğinde görülecektir ki, Güney Kürdistan halkı tek başına büyük fedakarlık göstermesine, önemli birçok işyanı yaşamasına ve gerilimlere yaklaşan silahlı savaşım vermesine rağmen, diğer parçalarla hatalı ve yetersiz ilişkileri, yine uluslararası alanda diplomasiye aşırı bağlılık nedeniyle hayatın gerçek-

lerini esas almayan, dolayısıyla özgürcün ya çok gerisinde veya çok ilerisinde taleplerle yürütülmek istenilen politikalar ağır sonuçlara yol açmıştır. Bildiğiniz gibi üç sefer büyük göç hareketine yol açma, çok ağır doğa koşulları altında ve halen de açlık sınırına yakın bir yaşam düzeyi söz konusudur. En önemlisi de sosyal, psikolojik ve ahlaki tahribatlar gün geçtikçe artmaktadır. Yine en kötüsü devrimci çizgiden, onun düşünce ve pratiğinden gittikçe uzaklaşma söz konusudur. Güneyli güçlerle en son '92 Ekim'inde istemediğimiz, ağır acılar ve sonuçlara yol açan bir savaşa girmemiz, böyle bir tarihi mirasla ilgilidir. Bu çelişki ve çatışmalar bir günde ortaya çıkmadı. Bunlar yürütülen politikaların bir sonucudur.

Biz bunu Güney ve Kuzey Kürdistan halkının bağımsızlık, özgürlük ve birlik talepleri doğrultusunda çözüme götürmek için, mevcut güçlerle çok dostane ilişkiler geliştirmek istedik. Yeter ki devrimden vazgeçilmesin, yeter ki düşmana bel bağlanılmasın, halkımızın özgürcüne dayanılsın. Bütün istediğimiz buydu. Maalesef istediğimiz karşılığı bulamamamız, düşmanın dayattığı politikaların Güney üzerinde etkili olması, o bildiğimiz Güney Ekim Savaşı'nı ortaya çıkardı. Bu savaşın her iki taraf için ağır kayıplar kadar telafisi zor sorunları da beraberinde getirdiğinin an be an bilincindeydik.

Savaştan bu yana yaklaşık dokuz aydır partimizin önemli bir taktiği olarak, hatta stratejik bir yaklaşıma kadar ilgi göstererek, Güneyli güçlerle doğru ilişkilere, uzlaşmaya ilginizi eksik etmedik. Yine Güney Kürdistan'ın önde gelen örgütlerinden gerek Kürdistan Yurtsever Birliği ve gerekse Demokrat Parti temsilcileri ile çeşitli görüşmelerimiz oldu. Bu arada saygı duyduğumuz KYB Genel Sekreteri Mam Celal'le çok sayıda toplantı yaptık. En son Kuzey Kürdistan'da ateşkese dayalı bir siyasi çö-

Zaten partimizin Güney Kürdistan'daki temsiliyetinin de çok sayıda görüşmeye katıldığı ve havanın olumlu bir biçimde seyrettiğini söyleyebiliriz. Zaman zaman bazı olaylar çıkıyor. Bazı siyasi cinayetler, yine hudutta anlaşsız bazı davranışlar çatışmalı durumlara da yol açıyor. Ama bunlar bireysel olaylardır. Genel ateşkes ve uzlaşma anlaşışımızı bozacak düzeyde değildir. Bunlara fazla abartılı bir biçimde yaklaşmak da istemiyoruz. En son KDP ile aramızda ortaya çıkan bir sınır anlaşmazlığı dostluğu daha da güçlendirme temelinde ve hatta ittifaka gitmeyi öneren bir yaklaşımla KDP temsiliyeti vasıtasıyla partinin genel sekreterliğine ilettik ve olumlu cevap bekliyoruz. Halen benim beklentim de budur.

Bu arada hemen şunu belirtelim ki, biz kendi payımıza bu ateşkes sürecini ve ittifak anlaşışını bozacak olum-

ların Güney'e girmesinin de anlaşızla karşılanması gerektiğini, bunun her ülkeye çıkış biçiminde yapıldığını belirtiriz.

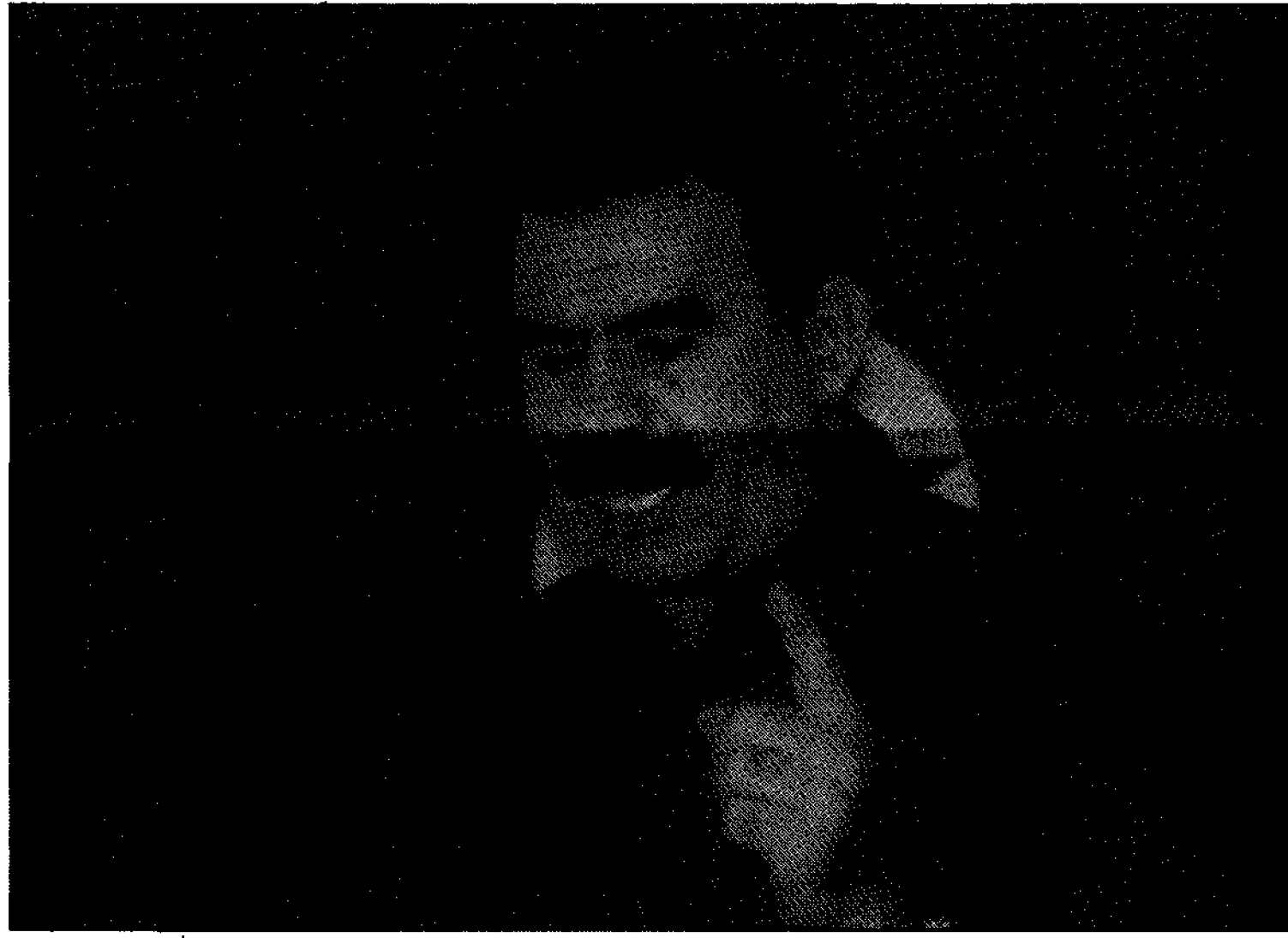
Şimdi rahatlıkla söyleyebiliriz ki, Güney Kürdistan'ı, Güney Kürdistan halkını zor duruma düşürecek temelde kullanmak gibi bir durumu yoktur. Tam tersine orayı her sorunda Güney halkına yardımcı olmak için kullanmaya, hatta ekonomik, giderek sosyal, kültürel ve siyasi, hatta askeri dayanışma için birlikte bulunmaya büyük özen gösteriyoruz. Bizim Güneydeki varlığımızın anlamı tamamen budur. İnaniyoruz ki, bunu Güney'deki halkımız da istiyor. Onu temsil eden güçler de PKK ile dayanışmanın aynı zamanda diştan kendilerine dayatılan ve yine düşman güçlerin dayatabileceği bütün olumsuzluklara karşı en büyük güvence olduğuna inanırlar; dolayısıyla ittifaklarımızın bir an önce hem

mücadelesinin bugün oldukça objektif, olumlu yanı ağır basan koşullara sahip olduğunu belirtebiliriz. Yani eskiden otonomi istiyorlardı, onu bile elde edemiyorlardı. Bu çeşitli nedenlerle bir vakaydı. Ama özellikle Körfez savaşından sonra Irak rejiminin içine girdiği durum, yine Kürdistan genelinde ve özellikle Kuzey Kürdistan'da yaşanan devrim, Güney Kürdistan'ın Irak parçası üzerinde geniş bir federasyonun rahatlıkla kurulabileceği bir durum ortaya çıkarmıştır. Bunu çok iyi değerlendirmek gerekiyor. Bize göre otonomide ısrar etmek, mücadeleye ve mevcut duruma çok sağ ve geriden bakan bir durum olduğu gibi, gerçekçi bir federasyonu değerlendirmemek de büyük bir sorumsuzluk örneği olur. Mevcut duruma gerçekçi bir federasyonun rahatlıkla girebileceğini söylerken, bu federasyonun demokratik, hem de kendi özgürcüne dayalı bir fe-

derasyon olduğunu kastetmek istiyorum. Nereden bakılırsa bakılsın, bunun koşulları vardır, iç koşulları vardır, dış koşulları vardır. Bence öncü güç bu konuda yetersiz kalmakta, gerçek bir federasyona temel teşkil edecek politikaları ve beraberindeki uygulamaları geliştirmekte beklenen başarıyı gösterememektedir, fırsatları değerlendirememektedir. Geliştirilecek mevcut federasyonun demokratik nitelikte olması, bütün Irak'ta demokrasinin gelişmesine önemli katkı sunabilir. Buna biraz dikkat etmek

gerekir. Yan-feodal, aşiret bağlarını esas alan bir federasyon, çok ciddi ve sağlam olmayan bir politika yüzünden sorunlarla karşılaşır. Nitekim mevcut sorunların en temel nedeni de budur. Yani öncülüğün demokratikleşememesi, halkın etkin katılımının sağlanamaması, federal parlamento ve hükümeti güçsüz bırakıyor. Sorunlar giderek büyüyor. Çözüm, demokratik bir halk katılımıdır, halkın seferber edilmesidir. Ağır ekonomik ve sosyal sorunların çözümü, halkın bu temelde katılımı olmadan düşünülemez. Ama bize göre mevcut önderlik, iyi niyetine rağmen, halkın demokratik katılımını sağlamaktan uzaktır ve çok sınırlı bir katılım söz konusudur. Yine bunun diğer bir eksikliği şuradadır: Halkı savunabilecek ulusal savunma ordusu fazla geliştirilmemiştir.

Yine federal devlet deniliyor; federal devletin birçok kurumları eksiktir. Devletin ge-

"Otuzbeş milyonu aşkın Kürdistan halkı"

zümün imkanlarını birlikte araştırıp Türk temsilcilerine iletmeye de yüksek değer biçtik ve bazı olumlu gelişmeleri de ortaya çıkardık. Bu arada Güney Kürdistan'daki birlik çalışmalarını daha da geliştirmek, Kuzey-Güney birlikteliğini bir ulusal kongre seviyesinde düşünmek için, tartışmalarla birlikte anlaşız olarak birliktelikler ifade edildi. Bu arada bize önemli olan pratik adımlar olduğu da vurgulandı. Fırsat düştüğünde diğer Kürdistanlı güçlerle de birçok görüşme yapabileceğimiz durumu ortaya çıktı.

suz gelişmelere fırsat veremeyeceğiz. Bu mevcut hudutların gayri meşru hudutlar olduğunu, halkımızın çıkarına hizmet etmediğini, daha çok düşmanın bu hudutları halkımızı bölme, parçalama ve yönetmede kullanmak istediğini iyi biliyoruz. Hudutların mücadelemizi birleştirmesi ve köprü olması gerektiğine inanıyoruz. Ama sorun çıkarmak da istemiyoruz. Yani hududun Güney'ine dayanıp bazı hücumlar yapmayı biz de uygun bulmuyoruz. Bunun tedbirini almışız da. Ama zaman zaman Kuzey'den bazı güçle-

siyasi, hem askeri ve hatta ekonomik düzeyde geliştirilmesi gerektiğine olumlu yanıt verirler ve böylece ilişkilerimiz daha üst seviyeye çıkmış olur. Beklentimiz budur.

Welat: PKK'nın Kürt Federe Hükümeti'ne bakış açısı nedir? Nasıl görüyor? Daha önceleri KDP ve YNK de Güney Kürdistan için otonomi istiyorlardı. Şimdi ise federasyon diyorlar. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu federasyonun savunması için ne gibi tedbirlere başvurulmalı?

-Güney Kürdistan halkının

derasyon olduğunu kastetmek istiyorum. Nereden bakılırsa bakılsın, bunun koşulları vardır, iç koşulları vardır, dış koşulları vardır. Bence öncü güç bu konuda yetersiz kalmakta, gerçek bir federasyona temel teşkil edecek politikaları ve beraberindeki uygulamaları geliştirmekte beklenen başarıyı gösterememektedir, fırsatları değerlendirememektedir. Geliştirilecek mevcut federasyonun demokratik nitelikte olması, bütün Irak'ta demokrasinin gelişmesine önemli katkı sunabilir. Buna biraz dikkat etmek

rek siyasi, gerekse askerlik kuruluşu özgürcüne dayalı olarak geliştirilmedikçe, her an büyük tehlikelerle karşı karşıyadır. Bu nedenle özgürcüne dayalı bir savunmanın sağlandığını söylemek zordur. Dolayısıyla yapılması gereken, halkın demokratik katılımıyla birlikte öz savunma gücünü ortaya çıkarmaktır; eğer Irak'taki rejimle bir federal birliğe gidilecekse buna ihtiyaç vardır. Bizim bir federal birliğe gitmeyi ancak bu çerçevede doğru bulacağımızı belirtmek isterim. Aksi halde geçmiş otonomi anlaşışının fazla

üstüne çıkılmaz.

Eskiden otonomi denilirdi, şimdi federasyon deniliyor, federal hükümet deniliyor. Örneğin şimdi "çekiş güc" vasıtasıyla ayakta duran bu hükümet veya federal oluşum, yirmidört saat içinde alt üst edilebilir. Bunun tehlikeleri vardır. Ciddi eksikliklerini gidermek, ister Irak rejimine ister dıştaki büyük devletlerin iyi niyetine veya sözüme yardımına sığınmadan, Kürt halkının ve diğer azınlıkların özgüüne dayanarak bu oluşumu etkinleştirmek gerekiyor. Irak rejimi ile federal birlik çerçevesinde girilecek ilişkiler, eşit ve özgür yaklaşmayı ve özgüce dayanmayı esas almalıdır. En hayati ilke bir yönüyle budur. İkinci yönü de uluslararası güçlerle girilecek ilişkilere tümüyle bel bağlamak, hele ABD ve Avrupa gibi güçlerin vaatlerine inanarak federal devlet oluşturmak, ilerde kendini yem ettirmek için en tehlikeli yaklaşımlardan birisidir. İlişki olmalı, ama onlara dayalı bir yaşam olmamalıdır. Hele hele Türkiye gibi bin yıldır Kürdistan halkının tarihten silinmek istenmesinde birinci rol oynamış bir devlete dayanmak, belki kısa vadede bazı yararlar sağlayabilir; bugün halk açlık sorunuyla karşı karşıya; işte en son onüç milyon dolar yardım yapacaklar bahanesiyle halk da buna rıza gösterebilir, olumlu görebilir; ama bunun balığı avlamak için atılan bir olta yemi olduğunu da unutmayalım. Bu yemle bizi balık gibi avlayacaklar ve ardından da yiyecekler. Türk yardımının kesinlikle olta yeminden başka bir değerinin olmadığını rahatlıkla belirtmem gerekir.

Türk rejimi Kuzey Kürdistan'da bugün her türlü kimyasal silahı da kullanıyor, yarıcı her türlü silahı kullanıyor, bütün köyleri boşaltıyor. Görülmemiş işkence ve katliamlar uyguluyor. O sadece Kuzey'in değil, Güney'in de düşmanıdır. Daha önceki katliamların hepsinde Türk tarafının imzası vardır ve her an yeni bir katliamın geliştirilmesine onay

Güney Kürdistan'ı, Güney Kürdistan halkını zor duruma düşürecek temelde kullanmak gibi bir durumumuz yoktur. Tam tersine orayı her sorunda Güney halkına yardımcı olmak için kullanmaya, hatta ekonomik, giderek sosyal, kültürel ve siyasal, hatta askeri dayanışma için birlikte bulunmaya büyük özen gösteriyoruz. Bizim Güneydeki varlığımızın anlamı tamamen budur.

maye değil, kendini tümüyle bağlamaya değil, özgüüne hizmet ve onu geliştirme temelinde bir diplomasıyla birlikte Irak rejimiyle de yine özgüce dayalı, kendi savunmasını ve kendi özgür iradesini esas alan eşitçe bir yaklaşımına değer biçebiliriz. Özellikle Irak'ın demokratikleşmesinin bütün tedbirlerinin alınmasına, işte demokratik Kürdistan'ın da bunun önemli bir parçası olmasına yüksek değer biçebiliriz. Bu temelde gelişebilecek bir federasyon, Irak geneline olduğu kadar, Kürdistan'ın geneline de önemli hizmetler yapabilir. Bu temelde bir federasyonlaşmaya desteklemek, onunla dayanışma içinde olmak önemli bir görevdir ve biz bu temelde üzerimize düşen görevi her zaman yapmaya hazırız.

Kaldı ki şunu da çok açıklıkla belirtelim: PKK'nin mücadelesinin geliştiği son üç yıl içinde TC ile üç önemli ilişkiye girdi Kürdistanı Cephe güçleri. Bu her üç ilişkiye geçiş de PKK'nin mücadelesini geriletme, özellikle silahlı mücadeleden uzaklaştırmayı amaçlama temelindeydi. Ve sonuçları da çok olumsuz olmuştur. Bunun karşılığında TC her ne kadar özellikle Habur kapısını kullanma iznini ve çok cüzi miktarda bazı yiyecek-giyecekleri vermişse ve para yardımını yaptıysa da, bunun sonucu ağır çatışmalar ve özellikle '92 Ekim'indeki savaş olmuştur. Bu savaşın arkasındaki temel neden, Kürdistan devriminin sırtından sağlanan ve onu tasfiyeyi amaçlayan ilişkilerdir. Biz bu ilişki biçimine karşıyız. Bu ilişkiler '91'de kuruldu ve her iki ilişki

açacağını vurgulamalıyım. TC bu anlaşma temelinde onüç milyon dolarlık yardım yapacağını söylüyor. Ta ki bu çatışma gelişinceye kadar; gelişirse bu yardımı verecek. Bunun da halkımızın ne kadar alehinde olduğunu şimdi daha açıkça görüyoruz. Sömürgeci güçlerle bu tarz ilişki doğru değildir.

Welat: Güney halkı büyük bir açlık felaketiyle karşı karşıya. Güneyli güçler şimdiye kadar bu açlık felaketinin önüne geçmek için ciddi tedbirler geliştiremediler; veya geliştirilen tedbirlerle de sorun en alt düzeyde bile halledilemedi. Sizce hangi tedbirlerle bu sorunun önüne geçilebilir?

İkinci soruya da kısmen cevap vermeye çalıştım. Eğer açlık sorunu gibi ilkel bir sorun bile bu kadar had safha ulaşmışsa, bunun temel nedenini yürürlükteki politikalarda aramak gerekir. Mevcut politikalar halkın açlık sınırları çerçevesinde kalmasını engellemiyor, tam tersine gün geçtikçe yaklaşıyor. Aslında Kürdistan'ın bu parçası çok zengindir, kendini rahatlıkla besleyebilecek durumdadır. Ama halkın seferber edilmemesi veya halkın özgücünü konuşturmaması yüzünden, hem siyasal ve askeri, hem de diğer sahalarda olduğu gibi ekonomik alanda da, halkın çıkarlarına yönelik doğru bir ekonomik politikaya ağırlık verilmediği için, açlık sorunu bu denli ağır bir biçimde karşımıza çıkmaktadır. Bunu işte Birleşmiş Milletler'in Irak'a, Irak'ın da Kürdistan'a uyguladığı ambargo ya bağlamamak gerekiyor.

Hatta en ağır sorunları bile rahatlıkla aşabiliyordu.

Güney halkı çalışma imkanı bulamamakta, çalışmaktan kaçınmakta. Neden? Çünkü özellikle sürekli dış alandan damla damla beklenen yardımlara alışma var. İşte mevcut önderliklerin "şu devletten yardım alıyoruz", "buradan alıyoruz" biçimindeki beklentileriyle oyalanmaktan öteye üretime yönelme fırsatı bulamamıştır veya bunu gerekli görmemiştir. Hep kaçakçılığa dayanan bir ticarete yöneltmiştir. Tabii üstte bazıları bu ticaretle zengin olabilirler. Ama halkın büyük bir kısmı ticaret yapma olanağı da bulamamıştır. Çünkü üretim yoktur. Üretim olmayanca ticaret neye dayalı olarak gelişecek? Ve bu arada yüzlerce kişi bu sınırlarda telef olmaktadır. Ticari sektörü üstten kontrol edenler, bu anlamda halka büyük zarar vermektedir. Dediğim gibi yani hayvancılık da yapılamıyor. Öyle olunca açlık doğaldır. İşte ben bunun esas nedenini burada, öncülükte buluyorum. Öncülük halkı diğer alanlarda olduğu gibi ekonomik alanda da özgüce dayalı yenden inşa faaliyetine çekemiyor. Belki istiyor, iyi niyetlidir, ama mevcut özelliklerden ötürü halkı yürütemiyor, halkı ekonomiye çekemiyor.

Bir örnek verelim: PKK bugün dağlarda kuşatılmak istenmektedir. TC'nin kuşatmaları gerçekten korkunçtur. Ama özgüce dayalı bir hareket olduğumuz için, bizim militanlarımız olsun, önderlik ettiğimiz halk olsun (ki Güney Kürdistan halkından dört kat daha büyüktür), şimdiye kadar aç-

bizim örgütümüzü ve halkı idare etmeye yetiyor.

Eğer Güney Kürdistan'a buna benzer bir politika uygulanırsa, tepe ile taban arasında kıt kanaat bir yaşam tarzı eşit ve dengeli yürütülürse, bunun için ikna edici bir öncülük rolü söz konusu olursa, halk üretime çok iyi katılır. Küçük bir tarla parçasından iyi bir ürün çıkar. Bir hayvan besleme işi bütün et ihtiyaçlarını karşılayabilir. Yine ticaret dışardan epeyce mal ithaline yol açabilir. Böylelikle açlık sorunu ortadan kalkar. Ben bu nedenle açlık sorununu siyasal bir sorun olarak değerlendirmiyorum. Ekonomik bir sorun olarak değerlendirmiyorum. Esas nedeninin de, öncülüğün, halkın özgüüne dayalı politikaları hem siyasal hem de askeri olarak hayata geçirmemesinden kaynaklandığını söylüyorum. Siyasal sorun halledilmedikçe, ekonomik sorun da halledilemez; dolayısıyla açlık her zaman bir tehlike olarak karşımızda durur. Sorunların çözümü öncelikle siyasal alanda aranmalıdır. Bu da belirttiğim gibi halkın oldukça demokratik bir güç olarak özgürce örgütlenmesine, askeri ve siyasal faaliyetler başta olmak üzere her düzeydeki faaliyetlere (ekonomik faaliyetlere de) büyük bir yarış ruhuyla örneğin "açlığı giderelim" sloganı altında yürütmesine bağlıdır. Böyle yürürse, Kürdistan'ın diğer parçalarıyla ilişkiler de daha iyi gelişir. Örneğin Kuzey Kürdistan'ın çok geniş imkanları vardır. TC ister izin versin ister vermesin, büyük bir kısmı Güney halkına seferber edilebilir. Ama bunun için ne

terlidir.

Belirttiğim gibi halkın demokratik katılımı olmadan, ne üstte siyasal ve askeri sorunlar ne de altta ekonomik sorun halledilebilir. Açlık sorununun çözümünü bu çerçevede ele almak gerekiyor. Yoksa, "Türkiye bize onüç milyon dolarlık ekonomik yardım yapacak", "Amerika söz verdi" türünden şeyler çözüm olmaz. Dediğim gibi bu söz veremeler hep oltadaki yeme takılan balık olmamıza yol açabilir. Biz bu yemle belki biraz idare edebiliriz. Ama ikinci bir yıl sonra bakarız ki, sadece bizi yemek için başkaları avlamıştır. Bu duruma düşmeye büyük özen göstermeliyiz. Ağırlığı esas itibarıyla halkımızın her alanda olduğu gibi ekonomik alandaki olanaklarını birleştirmeye ve ilgili bu temelde derinleştirmeye vererek, bu sorunu çözmeliyiz. Çözüm mümkündür, ama mevcut politikaların aşılması, her alanda olduğu gibi bu alanda da yalnız Güney Kürdistan'daki halkın değil, bütün parçalardaki halkın birlik çıkarlarına uygun politikaların gündeme getirilmesiyle mümkündür. Eğer özellikle daha şimdiden bizimle ilişkiler geliştirilirse, örneğin ekonomik ilişkiler geliştirilmek istenirse, biz bu temelde de Güney halkının açlık sorununu çözmek için büyük bir kampanya geliştirmeye hazırız. Ortak ekonomik şirketler kurulursa, yine anlayış temelinde tüccarlar birliği gelişirse, Kuzey'in imkanlarını Güney'e seferber etmeye hazırız. Ve bunun kendi başına açlığın giderilmesinde önemli bir rol oynayacağına da inanıyorum.

Welat: Tüm Kürdistan için, PKK'nin 1993 yılı için ne gibi taktik ve planları var? Kısaca bu soruya açıklık getirmeniz, beklentiler açısından çok iyi olacaktır.

-Verilen cevaplarda bu soruya da açıklık getirilmiştir. Bizim Güney'den beklentilerimiz ittifak beklentisidir, her düzeyde destek ve dayanışma beklentisidir. Yani biz Güney Kürdistan halkına yardımcı olmak istiyoruz. Ama bunun için siyasal güçlerin bir program temelinde aralarındaki sorunları çözümlenmesini, çelişki ve çatışmayı değil, dostluk temelinde dayanışmayı yükseltmelerini bekliyoruz. Israrla ve yıllardan beri beklentimiz bu olmasına rağmen, Güney Kürdistanlı güçler ilişkileri ikili düzeyden öteye taşımak istemiyorlar. Bir araya geliriz -ki '80'lerden beri geliyoruz- kişisel düzeyde çok iyi sohbet yaparız, nerdeyse birbirimizle hiçbir farkımız kalmaz. Ama bu örgütler arası bir ittifaka dayanmadığı için, yine belli bir programı ve taktik birlikte-

ın da bir ulusal kongresi olmalıdır"

verebilir. Dolayısıyla mevcut bazı taktikleri inkar etmemekle birlikte, düşmanın bu tehlikesini Güney halkının da çok iyi görmesi gerekiyor. Onun yardımına bel bağlamaması büyük önem taşıyor.

Tekrar vurguluyorum: Bundan doğacak ağır sorunların nedeni bunu gerçekçi değerlendiremeyenler, buna göre halkı hazırlamayanlardır. Yeni bir katliam ve halen süregiden açlık tehlikesi bu politikanın bir sonucudur. Bu nedenle biz halkın özgüüne dayalı olarak dışta diplomasiyi kullanırken, kendini teslim et-

kurma tarzı da ilişkilerimizin soğumasına ve çelişkilerin gelişmesine yol açtı. TC bunu özellikle bu temelde bize karşı yönlendirdi.

Son günlerde tekrar, yani '93 yazı ortalarında bir kez daha özellikle KDP ile anlaşarak Güneyli güçleri üzerimize çekmeye çalışıyor. Açıkça belirtelim, biz bunun tedbirini almışız. '92 Ekim savaşı gibi bir duruma bir daha fırsat veremeyeceğimiz gibi, bu ilişki kurma tarzının da çok sakat olduğunu, eğer ısrar edilirse ilişkileri daha da gerginleştireceğini ve çatışmaya yol

Halkımızın yüzyıllardan beri hiç de açlık sınırına gelmeden o dağlarda bağımsız ve özgür yaşadığını biliyoruz. Hem tarımsal hem de hayvansal olarak, açlık sınırının üstünde bir yaşam tutturmak zor değildir. Ama düşünün ki, bunun da temeli bir günde atılmamıştır. En azından '60'lardan beri yürütülen politikalarla bağlantılıdır. Halk devrimine başlangıçta özgüyle katıldığında, yüce yurtseverlik duygularıyla katıldığında, hiç de böyle bir çöküntü içinde değildi. Ahlaki çöküntü ve yozlaşma bu kadar değildi.

lik sınırına gelmediler. Gerçekten Kuzey Kürdistan da ekonomik baskı altındadır. Hele dağlık alanda. Ama buna rağmen, biz savaş ekonomisini geliştirerek iyi bir cevap verdik. Nitekim biz çok çalışıyoruz, halkımız da çalışıyor, bizim savaşçılarımız da çalışıyor. Nerede bir olanak varsa ulaşmaya çalışıyoruz. Bir de kıt kanaat geçiniyoruz. Tepede yöneticiler mütevazı yaşıyorlar, alttaki savaşçılarla aralarında bir fark yoktur. Para biriktirme diye bir sorun yoktur. Zenginlerden biraz vergi alınmaktadır ve bu

vardır? Bu örneğin bizimle yani PKK ile Güneyli güçlerin (yani Kürdistanı Cephe'nin) ittifak yapmasına bağlı. Eğer Kürdistanı Cephe PKK ile ittifak yapsa, biz kaçak yoldan binlerce TIR yiyeceği kendimiz getirebiliriz. Tüccarlar var, devreye sokarız. Rahatlıkla karşılanabilir. Bu diğer parçalar için de söz konusudur. Ama sorunun öncelikle siyasal düzeyde, yani geniş bir ittifakla halkımızın diğer parçalarıyla bağlanmasının gerçekleşmesi gerekiyor. Bu bile olursaydı, tek başına açlık sorununu ortadan kaldırmaya yet-

liği olmadığı için, söz olmaktan öteye gitmez. Biz '80'lerde de protokoller yaptık, lafta kaldı.

Her zaman söylüyorum: Kuzey Kürdistan'daki devrimci gelişme biraz ilerlediği için, bugün Güney Kürdistan kendisini bir federasyona doğru götürebilecek duruma gelmiştir. Unutmayalım ki, Kuzey Kürdistan'daki mücadele bit-ti mi, bu sadece Güney Kürdistan'daki gelişmelerin sonu değil, halkın da bir katliamla tarihten silinmesi olacaktır. Bu tehlikeyi hiçbir zaman gözardı etmeyelim. Yani Kuzey-Güney ilişkileri sıradan ilişkiler değil, hayatı ilişkilerdir, hayatta kalma ilişkileridir. Biz bunun derin bilincinde olduğumuz için, her zaman olduğu gibi şimdi de kuvvetle ittifakları geliştirmeliyiz diyoruz. "Türkiye bu ittifakı istemiyor, ABD istemiyor, ABD buna karşıdır" dersin, o zaman sen başına gelecekleri kabul etmiş olursun.

Bizden biraz şu da istendi: Türkiye ile barışamaz mısınız? Şayın Mam Celal'le işte bu sorunu tartıştık, barış elimizi uzattık. Ama bize dayatılan "dağdan inin, teslim olun" oldu. Eğer teslim olmak, dağdan inmek halkımızın çıkarıyorsa, onu da yaparız. Ama bunun ihanet ve ölüm olduğu da açıktır. Türk rejimi başka bir şey kabul etmiyor. Amerika da başka bir şey kabul etmiyor. ABD, "Türk rejimi PKK terörizmini imha etmekte serbesttir" dedi. Avrupa da onayladı. Her türlü silahı da verdiler. Ne zamana kadar? PKK silahtan arındırılınca kadar! PKK'nin silahtan arındırılması, ardından bütün Kürdistan'ın direnmeden vazgeçirilmesi, genelde olduğu gibi Güney Kürdistan halkı için de ölümdür. Dolayısıyla biz en son ferdimize kadar direneceğimizi ve silahlı mücadeleden vazgeçmeyeceğimizi söylüyoruz. Eğer Güney Kürdistanlı güçler de bu gerçeği fark ederlerse, yani Kuzey Kürdistan'ın direnmesi olmadan Güney'in sonuç alamayacağını anlarlarsa bu iyi olur. TC'nin dayattığı teslimiyet ve silahları bırakma çağrısına kapsamlı bir direnme ve silahlı mücadeleyle karşılık verilmesi gerekir.

Bu arada kendi sorunlarını da çıkış bulamayacaklarını bir kez daha belirtiyorum. Bizim mücadelemiz Güney'in mücadelesidir. Hatta daha fazla bizim değil, Güney'in mücadelesidir. Çünkü şimdi en iyi yararlanan Güney'dir. O halde Güney'den beklentimizden ziyade, Güney'in bizden beklentisi en sıkı bir ittifak olmalıdır. Güney Kürdistanlı güçler bunu göremiyorlarsa, halk bunu görmelidir. Çünkü ittifaksızlık onların imhasıdır. Bizden çok onların sonunu getirir. Biz bu konuda duyarlıyız.

Peki, ittifak nasıl olabilir? Bunun teorik-programatik ola-

rak konulması zor değildir. Biz tekrar söylüyoruz: Halkımızın özgücüne dayanmak, kendimizden vazgeçmemek, hem Güney'de hem de Kuzey'de öz halk savunmasına dayanmak, halkın öz siyasi gücüne dayanmaktır. İlkeler böyle kabul edildikten sonra, hudutlar meselesi bizim için sorun değil. Biz, hemen birleşelim demiyoruz. Her halkın, her ulusun istemi birliktir. Uzun vadede biz de Kürdistan'ın birleşeceğine inanıyoruz. Ama bunu bugün sağlayalım diye bir dayatmamız da yoktur. Dolayısıyla bu Güney Kürdistanı güçlerin yürüteceği politikaya engel değildir. Biz dayanışma istiyoruz. Dayanışmanın her biçimi mümkündür. Bize, hudut engeli karmayın denildi. Hiç de çıkarmıyoruz. Bütün güçlerimiz içerdedir. Gelin siyasi faaliyette bulunun dediler; buluyoruz, bize engel teşkil etmesinler, kendileri de gelip

zemin teşkil edebilir. Bunu geciktirmemek gerekli ve bu böyle oldu diye hiç kimse "Benim iç politikam zorlanıyor" dememeli. Bugün her ulusun böyle bir ulusal kongresi vardır. Otuzbeş milyonu aşkın Kürt ulusunun da böyle bir kongresi olmalıdır. Böyle bir kongrede Kürdistan halkının çıkarlarına en uygun politikalar üretilebilir. Bütün dünya halklarıyla olduğu kadar uluslararası devletlerle de ilişkiler geliştirilebilir. Yine en azından Birleşmiş Milletler'de bir gözlemci olunabilir. Birçok uluslararası kuruluşla destek ve dayanışma içine girilebilir. Uluslararası beklenti de budur. Biz böyle bir ilişkiye son derece hazırız. Zaman geçirmeden ulusal kongreyi bir an önce toplayabilmeliyiz.

Güney Kürdistanı Cephe güçleri bu konudaki beklentilerimize maalesef yeterince somut bir cevap veremediler.

leri zedeleyici tutumlara asla girmemelidir.

İlişki kurma özgürlüğü, hat-ta örgüt kurma özgürlüğü, parçaların koşullarına bağlı kalmak kaydıyla doğrudur. Herkes bu ilkeye bağlı olursa, beklentiler daha gerçekçi bir biçimde yerine getirilebilir. Dolayısıyla bizim kapsamlı bir dostluk ve dayanışma politikamız vardır. Güney'e ve Kürdistan halkının olduğu diğer tüm parçalara böyle yaklaşım içindeyiz. Bu aynı zamanda komşu ülkelerin ilericileri yönetimlerine de karşıt bir yaklaşım değildir. Anti-emperyalist temelde demokratik bir yaklaşım, Kürt halkının dostlarının kimler olduğu ve bu dostluklara nasıl cevap verdikleri sorusuna da cevap bulmamız açısından en doğru yaklaşımdır. Bu konuda ısrarlıyız ve olumlu sonuçlar alacağımıza da inanıyorum.

Uelal: Son bir sorumuz da bizim aracılığımızla Güney

Kuzey'de siyasi faaliyet göstetersinler, yardımcı oluruz. Ekonomik faaliyette dayanışma diyorlar. Hazırız. Çok sayıda şahsi iş olsun, örgütsel olsun, ilişkiler geliştirelim. Yeter ki doğru ilişki biçimlerini kolaylıkla uygulayalım.

En önemlisi askeri olarak da ittifaklar geliştirilebilir. Bel-li imha tehlikeleri gündeme geldiğinde, bu askeri ittifak çok gereklidir. Biz hemen tek bir orduyu yaratalım, demiyoruz. Ama iyi bir ilişki biçimini bulmak zor değildir. Kürdistan çapında bir ulusal kongre olayımız vardı. Artık ilişkileri iki örgütün veya iki şahsın ilişkileri olmaktan çıkaralım. Bütün Kürdistan halkının çıkarına ve özellikle onun devriminin yasal bir ifadesi olarak, ulusal kongreyi geliştirmek önemlidir. Bence bundan sonra Kürdistan'ın bütün parçaları arasında bir ulusal kongre şarttır. Ulusal kongre zemini, bütün Kürdistanı örgütlerin, partilerin, kişilerin, hatta aşiretlerin ve dini kuruluşların çıkarlarını en iyi biçimde geliştirebilir. Dolayısıyla ulusun sözcüsü olabilir. Dolayısıyla birliğe en iyi bir

Halen ikili ilişkilerle, ikili diplomasiyle işi götürmek istiyorlar. Bunun da Kürt ulusunun çıkarlarına olduğuna inanmıyorum. Güney'e ilişkin en önemli beklentimiz, Güney'deki federal parlamentonun da kendisini ulusal parlamentonun bir parçası olarak görüp bazı somut kararlar çıkarması; Kürdistanı Cephe'nin bu kararları Kürdistan çapında bir ulusal kongreye getirmek için değerlendirmesidir. En temel beklentimiz budur. Bu beklenti gelişirse, diğer birçok beklentinin de rahatlıkla hayata geçirilebileceğine inanıyorum. Tabii ki bu arada yine ikili ilişkiler de olmalı, ikili örgüt ilişkileri ve ittifakları gelişmeli. Biz Güney Kürdistanlı güçlerle ikili düzeyde örgütler arası ittifak yaptığımız gibi, halktan tek tek insanlarla da dostluk ve dayanışmaya yüksek değer biçiyoruz. Kimse buna engel teşkil etmemeli. Güney Kürdistanlı güçler Kuzey'de ikili ilişkiler, örgütler arası ilişkiler geliştirebilirler. Bu, demokrasinin bir gereğidir. Buna açık olmalıyız. Komplolar, baskılar ve tutuklamalarla ilişki-

halkına iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı? Varsa, bu mesajınızı iletmeyi tarihsel bir görev olarak kabul edecek ve gereklerini yerine getireceğiz.

Yeterince yaptığımız açıklamalar bir cevabı teşkil ediyor. Güney Kürdistan halkının sorunlarıyla yakından ilgililiyiz. Dediğim gibi, Kuzey'de geliştirdiğimiz devrim, Güney halkına en büyük mesajdır. Bu onun kurtuluşunun en temel garantisidir. Böyle bir devrimi geliştirmek, ona en büyük yardımı yaptığımız anlamına geliyor. Böylelikle daha da somut olarak, Güney Kürdistan halkının içinde bulunduğu durumdan umutlu olması gerekir. Umudunu yitirmek şurda kalsın, daha da güçlendirmesi gerekir. Yaşadığı bazı sorunları fazla abartmaması gerekir. Dar bir ekonomik çıkar beklentisine girmemelidir. Her şey ekonomi için dememelidir. Biraz devrimi görebilmeli, çözümünü devrimde görmelidir; devrim için kendisini ideolojik ve siyasi olarak hazırlamalıdır. Güney için de devrim geçerlidir. Devrimin dönemi geçmemiştir.

Mutlaka devrim gelişmeden, Güney Kürdistan'daki sorunlar çözülmez. Dolayısıyla ekonomik sorunlarını hallederken, yine bir ara dönem olarak yaşanan şu federasyonlaşmayı düşünürken, devrim ile iç içe düşünmesi gerekir. Yani federasyonu, devrimci bir federasyon olarak düşünmelidir. Devrimci çabaların daha da geliştirilmesi açısından, bir açılım olarak hep uğruna çaba harcanmalıdır. Bu nedenle de özgücü devreye koymalı; doğru fikir tartışmaları, doğru siyasi tartışmalar, birlik ve ittifak çabaları yoğunlaştırılmalıdır. Mevcut örgütler kadar, gerekirse yeni örgütlerin oluşumuna da veya mevcut cephe kadar bir cephenin daha da geliştirilip güçlendirilmesine de, hatta eğer cephe devrimci bir cepheye doğru yol alıyorsa devrimci cephelerin kurulmasına da cesaret edilmelidir. Ben mevcut cephenin,

yi sağlasın. Kürdistan genelindeki gelişmeler buna imkan veriyor. Irak genelindeki gelişmeler buna imkan veriyor. Bunu görüp böylece ayakta kalmayı bilmek gerekiyor. Mevcut olumsuzlukların aşılabilmesi mümkündür, ama bu temelde olabilir. Biz bu konuda da üzerimize düşeni yapacağız. Partimizin ideolojik ve siyasi etkisi maddi etkiye de dönüştürülebilir. Yeter ki Kürdistan halkı istesin.

Güney Kürdistan halkı (mevcut cephe, federal parlamento ve hükümet de dahil), muhalefetteki gruplar ve hatta kişisel düzeyde bütün halkımızın kendi iradeleriyle bizimle girecekleri ilişkiler ve bizden isteyeceği talepler devrime hizmet ettiği sürece, sonuna kadar varız ve bu konuda kendimize güveniyoruz. Kuzey Kürdistan'ı devrime kavuşturan bir örgüt, Güney Kürdistan'a da çok şey verebilir. Kesinlikle "PKK kendisini dayatıyor", "Kendisini burada oluşturmak istiyor" gibi bir yanlış anlayış içine girilmemelidir. Biz, Kuzey Kürdistan da dahil, her köy, her aşiret ve her ailenin ayağa kalkmasıyla halkımızın kazanılacağını çok iyi biliyoruz. Özgüc meselesinin çok iyi farkındayız. Güney Kürdistan halkı da özgüçle ayağa kalkarsa, bu temelde bizimle birlik arayışı içine girerse, ittifak isterse, bunun bir anlamı olabilir. Yoksa bizim kendimizi dayatmamız hiçbir zaman ne mümkündür ne de il-kelerimize uygundur. Dolayısıyla herhangi bir endişe olmasın. "PKK gelip kendisini diğer örgütlerin yerine koyar, onları boşa çıkartır" deniliyor. Hayırlı PKK etkilemek ister, ideolojik ve siyasi olarak etkiler, herkesi etkiler, her yerde etkiler. Ama bunun il-keli olmasına da büyük değer biçer. Kendisini oradaki halkın, oradaki örgütlerin yerine de koymaz. Ama onların devrimci doğrultuda gelişmesine ve bu konuda sağlam bir birlik anlayışı doğrultusunda oluşmasına yüksek değer biçer.

Ben bu temelde Güney halkımızın mücadelesinin yanında olduğumuzu bir kez daha belirtiyorum. Yalnız bırakmayacağımızı, destek ve dayanışmayı da sürekli bu çerçevede sürdüreceğimizi, hiçbir gücün bunu engelleyemeyeceğini, özellikle halkımıza dayatılan katliamlar söz konusu olduğunda sonuna kadar yanında olacağımızı ve eski tür katliamları bir kez daha kesinlikle yaşatmayacağımızı vurgulayarak, bağımsızlık ve özgürlük temelindeki yürüyüşüne başarı kazandıracığımıza ve sonucun başarılı olacağına inanıyorum. Bu temelde bütün Güneyli dost güçlere ve halkına selam ve saygılarımı sunuyorum.

□ ■ □

Ulusal kongre zemini, bütün Kürdistanı örgütlerin, partilerin, kişilerin, hatta aşiretlerin ve dini kuruluşların çıkarlarını en iyi biçimde geliştirebilir. Dolayısıyla ulusun sözcüsü olabilir. Otuzbeş milyonu aşkın Kürt ulusunun da böyle bir kongresi olmalıdır. Böyle bir kongrede Kürdistan halkının çıkarlarına en uygun politikalar üretilebilir. Bütün sömürgeci halklarıyla olduğu kadar uluslararası devletlerle de ilişkiler geliştirilebilir. Yine en azından Birleşmiş Milletler'de bir gözlemci olunabilir. Birçok uluslararası kuruluşla destek ve dayanışma içine girilebilir. Uluslararası beklenti de budur. Biz böyle bir ilişkiye son derece hazırız.

Çiller'in yurtdışı çıkartması

Çaresizliğin destek arayışlarıdır

Berxwedan Dünya Servisi:

“Başbakanınız çok güzel”, “harika kişiliğinin yanı sıra, çok da güzel bir kadın.” Bir ülkenin politik ilişkileri yanında ön plana çıkarılan bu sözler siyasette ciddiyetin yitirilmesi, geçirilirmeye çalışılması-nın tirajı-komik bir konumunu sergiliyor. TC, uluslararası politikada kan yitimini önlemek için Çiller'in kadınlığını kullanmaya çalışırken, belki de hiç beklemediği beceriksizliğe, çaresizliğe düşmekten kurtulamadı. Üstelik kadının “namusun öznese” olarak değerlendirildiği Türkiye toplumunda, kadınlığın böylesine rencide edici bir tarzda pazarlanması, tükenmişliğin, çaresizliğin çırpınılarıdır.

Çiller DYP kongresinde başbakanlığa atanırken kendisine bağlanan umutlar vardı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında teşhir olmuş bir iktidarı yeni bir makyajla yenileme amacı, Çiller gibi kadınlığı kullanılmaya elverişli birisine ihtiyacı gerektirdi. Özel savaş kurmayları Çiller gibi bir makyaj malzemesiyle kirli savaşı biraz daha gizleme ve pervasızlaştırma hesapları içindeydiler. Ateşkesle eylemlilik sürecini durduran gerillayı bitirebilecekleri ve halkı da katliamlarla sindirebilecekleri hesapları içindeydiler. Uluslararası alanda teşhir olmuş iktidarlarını yeni bir yüzle, yeni vaatlerle tekrar güçlendirme umudunu da taşıyorlardı. Bu yüzden Çiller, biraz da uzun süreli düşünülen bir makyajdı.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin sürekli yükseldiği, faşist TC sömürgeci iktidarının ise Kürdistan'da gerilediği, çözüldüğü bir dönemi yaşamaktayız. TC için olağanüstü öneme sahip olan bu dönemde Tansu Çiller'in Rusya ve Almanya'yı kapsayan yurtdışı gezileri gerçekleşti. Bu olağanüstü dönemde oldukça umut bağlanan bu geziler TC'nin çözümlü gidişinin tarihsel öneminin belgelenmesi oldu.

Reel sosyalist blokun dağılmasıyla bir anda boşlukta kalmış gibi görünen Türki cumhuriyetler, emperyalistlerin pazar alanı hedefine girerken, TC'nin de geniş hayallere kapılmasına neden oldu. TC bir

anda Adriyatikten-Çin Seddi-ne kadar uzanan bir sahada pazar kapma hayaline kapıldı. Kemalist ideoloji kendisini masum, barışsever göstermeye çalışırken, bu dönemden sonra turancılık hayalleriyle, Osmanlı'nın işgalci, talancı pratiğini resmi söylem düzeyine çıkardı. Bu amaçla Balkanlar da ve Kafkaslarda entrikacı, emperyalistleşme hayalleri taşıyan oyunlar oynamaya çalıştı. Dış politikasını bu bölgelere müdahale, üzerine oluşturdu. Balkanlardaki karışıklıklarda çıkar hesapları yaparken, Kafkaslarda da müdahaleci bir pratik sergiledi. Azerbaycan'da gerici Elçibey iktidarını faşist MHP çeteleriyle fiili olarak destekledi. Azerbaycan üzerinde diğer Türki cumhuriyetlere ulaşmayı hedefledi. Bu oyunları gerçekleştirmeye çalışırken, dağılan reel sosyalist ülkelerin emperyalistleşmeye çalışan Rusya'nın etkisinden yararlanamayacağını fazlaca hesaplayamadı. Dolayısıyla atılan bu dengesiz ve hesapsız adımların nele mal olacağını düşünmek bile istemiyordu.

Emperyalistler Balkanlar'da kendilerine uygun çözümü gündemleştirdiler. Kafkaslarda ise Rusya, gücünü kullanıp Orta Asya cumhuriyetleriyle birlikte kendi egemenliklerini pekiştirmektedir. Azerbaycan'da MHP'nin faşist çetelerince korunmaya alınan gerici Elçibey iktidarı tutunamadı. En son Kazakistan TC'ye gümrüklerde karantina uygulamaya başladı. Böylece TC'nin sahte hayalleri birer birer yerle bir oldu. Dış politikasında ABD'nin etkin denetiminde olan TC bir anda yeni dengeler arasında yer edinmemenin beceriksizliğini bütün acısıyla yaşadı. Rusya'yı hesaba katmamasının yanlışlığını, Tansu Çiller, Moskova'ya kadar giderek bütün yanlış politikaları için, özür dileyerek telafi etmeye çalıştı.

Sömürgeci karakteri, tek ülke, tek ulus gibi toplumsal gerçekliğe aykırı temellerde şekillenen bu rejimin sonu görünmektedir. Kendisini ABD ve Batı emperyalistlerinin jandarmalığına göre biçimlendiren TC, özellikle ABD'nin yeni dünya düzenindeki yeni sömürgecilik düzenlenişine kendisini uyarlayamamaktadır. ABD'nin yeni dünya düzenindeki Kürt politikası reformist, işbirlikçi bir otonom Kürdistan'ı ön-

görmektedir. Bu sahte çözüm dahi TC'nin inkarcı yapısını çatırtırmaya yetmektedir.

Buraya kadar anlattıklarımızdan TC'nin bir yok oluş, çaresizlik sürecini yaşadığı gerçektir. Bunu gerçekleştiren etken ise yeni dünya düzeni veya Türk rejiminin beceriksizliği değildir. Kuşkusuz bu etken Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. 1984 15 Ağustos Atılımı'ndan itibaren başlatılan ve 9. yılını tamamlayan gerilla mücadelesi TC'yi adım adım tükenişe götürmüştür. 12 Eylül faşist diktatörlüğüyle en gerici karakterine bürünerek halklar üzerinde vahşi bir terör estiren Türk rejimi, kuşkusuz, kendisini 2000'li yıllara emperyalist bir güç olarak taşıma amacındaydı. Elbette yeni dengelerde TC gibi bir diktatörlük bunu bir ölçüde de başarabilme gücündeydi. Ancak Kürdistan'daki gerilla mücadelesi bütün bu umutları yerle bir etti. TC'yi kirli savaşta bu kadar vahşileştiren de kuşkusuz bu tarihi fırsatı kaçırmanın öfkesidir.

Ekonomik, siyasi, askeri, ahlaki alanlarda tükeniş yaşayan bu rejimin şimdi tek derdi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında uluslararası alanda destek bularak, ömrünü uzatmaktır. TC'nin bütün ulusal ve uluslararası dengeleri, hesapları bu canalcı nokta üzerindedir. Terör dediği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini sınırlamadır. Bu yüzden TC'nin başta Rusya ve Almanya gezileri olmak üzere üçlü zirveler, İsrail-Filistin sorunu, Suriye ile su anlaşması gibi çabaları hep ulusal kurtuluş devrimine önderlik eden PKK'ye karşı avantaj sağlamaya yöneliktir. ABD Kürt sorununu kabul ettirmek için askeri yardımı kısıtlamaya gitmektedir. En son ABD Kongresi'nin Kobra helikopterlerinin satışını durdurması, Türk rejimini başka alanlarda silah alımına yöneltti. Rusya gezisinin en önemli hedeflerinden birisi de Rus silahlarını alarak kirli savaşta kullanmaktır.

Tansu Çiller'in Almanya gezisi de bu dengelerin bir sonucudur. Almanya Kürdistan'daki kirli savaşta TC'nin askeri ve ekonomik olarak en büyük destekçisidir. Türkiye'nin en fazla ticaret ilişkisi olduğu, en fazla yabancı şirket, firmanın bulunduğu ülkedir. Yine Kürdistan'da kullanılan silahlar Al-

manya'nın Türkiye'ye gerek askeri yardım olarak ve gerekse de sattığı silahlardır. Yani kısacası sömürgeci faşist Türk rejiminin Kürdistan ulusal kurtuluş savaşındaki önemli bir destekçisidir.

Almanya, ekonomik olarak güçlenen, ancak buna yeterli pazar bulmakta zorlanan bir konumdadır. Başta Slovenya, Hırvatistan olmak üzere Balkanlar'da ve Türkiye, Suriye, İran üzerinden Orta Asya ülkelerine uzanarak pazar arayışındadır. Ancak Kürdistan'daki gerilla savaşı TC'yi Almanya için güçten düşüren bir et-

sında destek arayışlarıdır. Çünkü ekonomik, siyasi, askeri, her alanda tükeniş yaşayan özel savaş rejiminin tek derdi ve tek çözümü Kürdistan ulusal mücadelesi karşısında yaşam alanı bulmaktır.

Özel savaş rejiminin Almanya'dan beklentileri ulusal mücadeleye karşısında yaşadığı çözümsüzlüğe destek aramaktır. Ancak TC'nin pazarlık gücü artık kalmamıştır. Taviz olarak verebileceği fazla bir şey kalmamıştır. Ekonomik tavizler zaten önceden Almanya'ya verilmişti. Pazarlara girme anahtarı olmayı son olarak A-

Büzel bir başbakan", Berlin Parlamento Başkanı "Başbakanınız çok güzel bir kadın", bilmem bir taksi şoförü "Çok güzel bir başbakanınız var" türünden sözleri manşete çıkararak acizliğini ve iğrençliğini gösterdi. Bu bir özel savaş yöntemidir. Başka bir yöntemi kalmamıştır. Gündemi doldurma, kendini pazarlamadan başka da bir çözümü yoktur. Çiller'e sorulduğunda; "Monaco'da nasıl bir katkı yapacaksınız", cevabı; "Güler yüzülüğümle" olmuştur. Çillerin güler yüzü, köpek balıklarının donuk bakışlı yüzünü ve Kürdistan'daki kir-

kendir. Dolayısıyla Almanya TC ile ilişkilerinde son dönemlerde bu dengeleri hesaplamaktadır. Bir taraftan mevcut çıkar ilişkileri sürdürülen, ancak sürekli güçsüzleşen bir Türkiye, diğer taraftan Marksist-Leninist çizgisiyle devletleşme aşamasını yaşayan PKK şahsında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi. Çıkarlarını gerçekçi hesaplar üzerinde yapan Almanya, TC'nin ölçsüz isteklerine elbetteki karşılık vermeyecektir.

Çiller'in Almanya gezisi bu dengeler üzerinde gerçekleşti. Çiller maskeli Türk özel savaşının istemleri açtı. Aslında TC'nin tek istemi vardır. PKK'yi terörist ilan etmek, kirli savaşı için destek olarak ömrünü biraz daha uzatmak. Zaten kontra basının da belirttiği gibi gündemin en önemli maddesi "Kürt sorunu"ydü. Diğer türlü ekonomik ilişkiler, Avrupa Topluluğu'na girme istemleri sadece Kürt sorunu karşı-

zerbaycan yenilgisiyle yitirdi. Diğer taraftan TC diğer ülkeler tarafından artık atılması gereken bir parazit, asalak konumundadır. İnsan hakları ihlalleri bakımından en ön sıralarda yer almaktadır. ERNK'nin diplomatik ilişkileri Finlandiya, İsviçre, Avusturya, İtalya, Yunanistan başta olmak üzere birçok ülke ile devletleşme düzeyinde meşruiyeti sağlamaktadır. Özellikle PKK tarafından 100 bini aşan Kürt kitleleriyle eylemlilikler sağlanması, Avrupa ülkelerine Kürt sorununu çözmekten başka şans tanınamamaktadır.

Bütün bu beklentiler ve dengeler TC'nin pazarlık gücünü sıfırlarken, ulusal mücadeleye yaşam alanı açmaktadır. Özel savaş rejimi çözümsüzlüğe düşmüştür. Dolayısıyla tek pazarlık yöntemi, Çiller'in "dişiligi"ydi. Türk kontra basını başka kuzu olmadı için bunu iğrenç bir biçimde ön plana çıkardı. İşte, Klaus Kinkel "Çok

li savaşın kanının damladığı dişlerini göstermektedir".

Çiller'in yöntemine karşın Almanya'nın da yöntemi basit olmuştur. Bol bol Çiller'e iltifat yapılmıştır. İlişkilerin siyasi ağırlığından çok Çiller'in dişiliğine iltifatlar yapılarak yolunmuştur. Çiller; PKK'nin terörist ilan edilmesini, yasaklanmasını, Kürt derneklerinin kapatılmasını istemiştir. Buna karşın Helmut Kohl; "Almanya'nın federal sistemidir. Her eyaletin ayrı yasaları vardır. Dolayısıyla PKK'yi yasaklamak mümkün değildir" cevabını verir. Klaus Kinkel, "Ben eski bir adalet bakanı olarak, PKK'ye terörist demekle temkinli davranırım" dedi. Başka bir Alman yetkilisi "PKK'nin yasaklanacak faaliyeti yoktur" dedi. Alman basını Kürt sorunu ve insan hakları konusunda Çiller'i cevap veremez duruma sokmuştur. Bu sorular karşısında Çiller, bir ilkokul siyasi (Devamı 31. Sayfada)

Çiller şahsında özel savaşın barutu tükenmiştir. Ekonomik olarak vereceği taviz, siyasi olarak atacağı adımı kalmayan rejimin çözümsüzlüğü her geçen gün derinleşmektedir. Gerillanın vuruşlarıyla çözülen TC ordusu, özel savaşa tükeniş yolu göstermektedir.

Kadın o kadar çok toplumun dışına itilmiş ki, mücadeleye katılmakta ve devrimde rolünü tam oynamaktan zorlanıyor. En çok ezildiği halde erkekten daha az rol oynamasını eski toplum ilişkilerine bağlamak lazım. Bu yönüyle dışa karşı, Türk egemenlik sistemine ve feodal-komprador yapıya, iç gericiliğe karşı mücadelede açıkça sürdürülüyor, bu da ulusal kurtuluş savaşı ile özel savaşın hesaplaşması şeklinde kendisini dışa vuruyor. Bir de ulusal kurtuluş mücadelesinin kendi içinde, saflarda sürdürülecek iç mücadele vardır; eski alışkanlıklara, toplum özelliklerine, geleneksel ve sömürgeci anlayışın bizdeki uzantılarına karşı tam ve kesintisiz bir mücadele sürdürmedikçe, kadınların devrimde istediği rolü tam oynaması ve beklenen şekilde mücadeleye katılmasının tutturulması zor olur. Erkek yoldaşlar erkek ayrıcalıklarından vazgeçecek, kadın yoldaşlarda önünde barikat kalmadığını düşünerek toplumun dışına itilmişliğine, her yönüyle geri yapısına hızla son verecek. Özcesi, erkeklerin sefilleri, kadınların zavalıları oynamaktan hızla sıyrılması, mücadeleye katılan her insanın sorunudur. Bunu da kılıç keskinliği ile yapmaları gerekir.

Henüz Kürdistan'da kadınlar mücadele sahnesine yeni yeni çıkıyor. Tabii geçmiş mücadele sürecinde de vardılar, ama çok az. Öte yandan kitle-sel boyutta kadınlar mücadele sahnesindeki yerini üç-dört yıldır yeni almaya başladı. Artık ulusal kurtuluş mücadelesi içinde kendisini ifade edebilme, siyasi ve askeri güç haline gelebilme sürecini yaşamakta, giderek erkeklerle eşit ilişkiler yakalayabilmenin mücadelesi içinde olmaktadır.

Kürdistan kadınının bir ulusal kurtuluş savaşı vardır. O, bu yolda yürüyecektir. Bu genel kurtuluş içinde, aynı zamanda kadın sorununun özgül yanları ve boyutuda vardır. Yani kadının kurtuluş sorunu, kadının bir cins olarak ezilmişliği bağlamında özgül bir sorundur. Bu özgül yanının daha çok Kürdistan kadınının üstlenmesi gerekir, kendi alanına göre örgütlenmesi ve ulusal kurtuluş mücadelesi özgülü ile birleştirmesi gerekiyor. Nitekim bunu yapıyordu.

Kadınlar kendi durumlarını, ideolojik-politik doğrultu, önderliğin kadının kurtuluşu konusundaki çözümlemeleri ışığında bizden daha iyi kavrayabilirler, bizden daha iyi "kendi" sorunlarına sahip çıkabilirler. Hatta erkek yoldaşları zorlamada kadın yoldaşlar daha etkili çaba içinde olmalıdır. Eskiden kalma alışkanlıkları kırmak, ayrıcalıkları yıkmak ancak belli çabalarla mümkün olur. Kadın bunu, kaba bir eşitlik anlayışı ile değil, devrimdeki rolünü tam oynayarak ve özgül kişiliği yakalayarak gerçekleştirir. Ancak siyasi güç, askeri güç, cephe ve kadın örgütlenmesinde kendisini ifade ederse, ulusal iradenin en üst biçimi olan Kürdistan Ulusal Meclisi ve alt biçimleri olan halk meclislerinde örgütlenir ve katılırsa, siyasi ve askeri ordulaşmanın, devletleşmenin asli unsuru olur-

KADIN SORUNU

sa, bu yönde kişiliğini donatır ve güçlendirir, partinin kişilik ölçülerini yakalamadaki savaşımı güçlü olursa, devrime katılımı anlamlı ve oldukça yerinde olur. Erkek yoldaşlar gibi kendi yolunu kendi çabasıyla aşmış olur. Eşit ilişkilerle ulaşmak ancak böyle olur. Yoksa eşitliği ilan etmek ve eşitliği savunmakla kimse ne eşit olur, ne de özgür. Doğru bir katılım, doğru bir yürüyüş, devrimci bir yaşam tarzı, iyi ve güzel bir ahlak ve davranış bütünlüğü, militan ölçüler radikal tarzda yakalama, iyi bir çalışma, tempo ve vuruş tarzı ancak kurtarıp ve yükseltir, üstelik gerekli yere de çıkarır.

Kısa yoldan ve ertelemeci bir tavırla kadın-erkek eşitliği sömürsüz bir toplumda kurulur, tam çözüm orada olur diyerek, bugünkü görevleri, kadın sorununa yaklaşımı ve yapılması gerekenleri unutmamalıyız.

çeğe sığınmayı değil, aşmayı, yeni bir toplumsal düzen kurmayı önümüze koyduğumuza göre, kadının kurtuluş soru-

ortaya koymak yetmez, pratik olarak kişi kendisini sorgulamalı ve kendisiyle hesaplaşmalıdır. Her erkek yoldaş bu-

rudan katılımcısı ve sahibidirler. Her konuda "erkeğin bir adım gerisinde" anlayışını biz yıkıyoruz/ yıkacağız. Eylemimiz, mücadelemiz buna da yöneliktir. Kadınlarımız da tamamen böyle düşünmelidir; öznel rolünü, tarihsel görevlerini anlayabilmelidir. Kendisini bu duruma çıkarabilmelidir. Erkeğin yolunu bekleyen, bir yönüyle erkeğin peşinde giden yak-

laşımı yıkmalıdır, yerle bir etmelidirler. Tabii bu, konuda erkek yoldaşların da yardımcı olmaları gerekir. Yardım derken, siyasette, örgütlenmede vb. konularda erkekler kadınlara öncülük etsin anlamında değildir. Görevin, öncülüğün

nunda da aşmamız gereken ve gelecekte yapmamız gereken birçok şey vardır. Bu konuda bize düşen nedir?

Kendi alışkanlıklarımızı, kadına karşı önyargıyı, ayrıcalıklarımızı yıkmalıyız. Çeşitli ilişkiler ve anlayışlar bütünlüğü o-

nu, kendisinde, kişilik özelliklerinde, özgürleşmesinde sindirebilmeli ve içselleştirebilmelidir / yaşayabilmelidir.

Bu anlamda yüzeysel ve soyut değil, kadın sorununun somut ve özgül yanlarına ulaşabilmelidir. Önderliğin ortaya

laştırmamızda kadın yerini alıyor; rolünü giderek daha nitelikli ve anlamlı kılacağı açık, ERNK ve YJWK'ye büyük görevler düşüyor. Yoksa kadınlarımız bizim erkeklerden daha fazla eziliyor, bu yönüyle devrimci mücadeleye; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi'ne katılmaya her zaman açıktır, onun etki alanı içindedirler. En çok ezilen ve sömürülen kadınlarımızdır, ama öyle yapılmış ki, ulusal ve sınıfsal baskı yanında cins olarak ezilmişliği de eklediğimizde hep geri plana, piramidin en dibine itilmişler. Üstte o kadar yığılma olmuş ki, yaşamalarına, yaşadıklarına bir isim bulmakta insan zorlanıyor. Erkeğin basit bir destekçileri durumuna getirilmişlerdir. Bu duruma mücadele-mizle son veriyoruz...

ların hesabını ve sorgulamasını yapmak gerek.

Soruna devrimci tarzda yaklaşmak gerekiyor. Soyut eşitlik, kaba eşitlik veya kağıt ve program üzerindeki eşitliğe sığınarak çok az şey yapanların, kadın sorununa yaklaşım nasıl olmalı, bunun çözüm yolları nasıl olmalı, daha doğrusu kadının kurtuluşu nasıl sağlanır? Mücadele pratiğinde karşılaş-tığımız ve bizi geriye çeken sorunlar nelerdir? Bütün bunlar Başkan'ın çözümlemelerinde, değerlendirmelerinde kapsamlı bir şekilde ortaya konulmuştur.

Serhildan ve gerilla dinamiği, siyasi ve askeri ordulaşmada kadın yerini alıyor; rolünü giderek daha nitelikli ve anlamlı kılacağı açık, ERNK ve YJWK'ye büyük görevler düşüyor. Yoksa kadınlarımız bizim erkeklerden daha fazla eziliyor, bu yönüyle devrimci mücadeleye; Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi'ne katılmaya her zaman açıktır, onun etki alanı içindedirler. En çok ezilen ve sömürülen kadınlarımızdır, ama öyle yapılmış ki, ulusal ve sınıfsal baskı yanında cins olarak ezilmişliği de eklediğimizde hep geri plana, piramidin en dibine itilmişler. Üstte o kadar yığılma olmuş ki, yaşamalarına, yaşadıklarına bir isim bulmakta insan zorlanıyor. Erkeğin basit bir destekçileri durumuna getirilmişlerdir. Bu duruma mücadele-mizle son veriyoruz...

Erkek ayrıcalığı kişilerin niyetine bağlı değildir, olamaz. Sömürgeci ve toplumdaki diğer gerici ilişkilerin veya Türk egemenlik sisteminin bir yansıması olarak kendisini gösterir. Sömürgecilik Kürdistan'da gerici adına ne varsa, o ilişkilere yaslanırken, işbirlikçi sınıflar ve ajan kesimi sözünü ettiğimiz bu ataerki egemenliğin, yani kadına karşı erkek ayrıcalıklarını ve otoritesini ayakta tutacaklardır. Bu toplumun ezilen ve sömürülen kesimlerine de yansıyor. Bin yıllara dayanan bir tarihi geçmişi de söz konusudur. Sömürgeci burjuva partilerinde işbirlikçiler yer alıp, siyaset yaparken, erkekler yapıyor veya diğer alanlarla ilgili de öyledir. Aile içine de böyle bir yansıması var. Veya tüm ilişkilere öyle yansıyor. Bu anlamda zaten bizim kadınıımız sürecin dışına itilmiştir.

Yaratılan ve kanıksanan nedir? Politika yaparsa erkekler yapar, aile vb. alanlarda söz ve karar sahibi erkeklerdir. Mülkiyet ilişkilerine de öyle yansıyor, ne biçimde olursa olsun mülkiyetin sahibi erkektir. Ölürsün ve öldürürse erkek ölür ve öldürür. Cesaret ve kahramanlık hangi biçimde olursa olsun erkeğe aittir. Yani bu gerici ilişki ve tarz topluma yerleşmiş ve adeta yakın zamana kadar şöyle bir durum vardı: "Biz nasıl olsa ikinci sıradayız", "hep atıl ve pasif konumdayız", "bize erkeği izlemek düşer" veya "kadın dediğin erkeğin sözünü dinler, onun peşinde gider" anlayışı egemendi. Kadınlarda kendilerini ikinci olma, izleme özelliklerini kabul etmiş, kanıksamış durumdaydılar, eskiden beri, bin yıllardır hep öyle göşmüşlerdir; adeta bunu kader olarak görüyorlardı. Demek ki, kadı-

AYNI ZAMANDA

Kadın ve erkeklerin mücadeleye katılımındaki orantısızlık başta çok fazlaydı, bugün belli oranda kapatılmakla birlikte hala vardır. Gün geçtikçe orantısızlığın iyice kapanacağı söz konusu olmakla birlikte, nedenlerine biraz değinelim. Şöyle bir savunmaya girme-

lan; töre ve geleneklerin gücünü, geleneksel aile anlayışını, aile ve toplumun çeşitli kurum ve ilişkilerinde erkeklere tamlanan o ayrıcalıklı özellikleri veya sömürgeciliğin, gericiğin bize dayattığı alışkanlıkları, kadına karşı yanlış saplantıları terk etmek zorun-

koyduğu bakış açısı ve anlayışa, çözümleyici güce kavuşabilmelidir. Kadını, devrimde bir potansiyel güç veya yedeklenmesi gereken bir güç olarak değil, tersine ezilen, sömürülen kadının bir cins olarak ezilmişliğini düşünerek, kadınlarımızı devrimin etkin

erkeğin ve kadını yoktur. İkisi de yapabilir/ yapar. Doğal olarak, belki başta kadınlarımızın bu konuda yardıma ihtiyacı olabilir, bu da geçici bir durumdur. Yardım denilirken, asıl olarak erkeklerin eski alışkanlıkları şu veya bu düzeyde koruyarak değil, onları yıka-

ERKEK SORUNUDUR

mek gerek; ekonomik, kültürel, toplumsal, siyasi koşullar deyip, toplumun geri özellikleri ve sömürgeciliğin uygulamalarına sığınmak gerekir. Evet bunlar, kadının köleliğini koşulluyor, güçlendiriyor. Kadının bir cins olarak ezilmişliğini, bugünkü sömürge ve geri toplum ilişkilerinde, ataerki ilişkilerde arıyoruz. Bu bir gerçek. Bu ger-

Serhildan ve gerilla dinamiği, siyasi ve askeri ordulaşmada kadın yerini alıyor; rolünü giderek daha nitelikli ve anlamlı kılacağı açık, ERNK ve YJWK'ye büyük görevler düşüyor.

dayız. Ulusal kurtuluş sürecinde bunu başarmak, gerçekleştirmek ve adım adım yerleştirmekle karşı karşıyayız. Biz, bu noktada kadına, kadın sorununa daha doğru, daha çözümleyici yaklaşmak durumundayız. İdeolojik-teorik olarak

unsurları, devrimin öznesini oynayan bir güç olarak düşünmek gerekir. Yani siyasi faaliyetlerde, askeri faaliyetlerde, partide, gerillada, cephe, örgütlenmede, halk iktidarının kuruluşunda ve inşasında devrimin etkin unsurlarıdır. Doğ-

rak ulusal kurtuluş sürecinde eşit ilişkileri yakalamaya çalışmamızı kastediyoruz. Bu da yardımdan çok görevdir, sorumluluktur.

Somut pratiğe baktığımızda bir yerlerde bir eksikliğin olduğunu fark ediyor insan.

Niye kadın katılımı erkeğin hep gerisinde kalıyor ve kadınlar belli yerlere gelmekte niye zorlanıyorlar? Bütün bun-

nın görevi de budur deniliyor. Yani bir kabullenme, boyun eğme sözkonusuydu. Açık söylemek gerekirse Kürdistan kadını, bu konuda çok kötü bir durumdaydı. Sömürgecilik ve gerici ilişkiler ne biçimde olursa olsun bir kadın hareketinin ortaya çıkmasına fırsat vermemişti. Kadın sorunu, kadın-erkek eşitliği, hakları, devrimci mücadelemiz Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile gündeme gelmiştir.

PKK öncülüğünde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yukarıda sıraladığımız tabloyu yıkmak istiyor, parçalamak istiyor. Kadın sorununda çözüm gücü olmayı önüne koymuş bulunuyor. Kadınlarımız çok pasif ve atıl duruma düşürülmüş, ikinci olmaları, erkekten bir adım hep geriden durmaları adeta onlara aşılanmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bugün bunu yıkıyor. Örneğin, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi safalarına gelen kadınlarımız, mücadeleye katılan kadınlar ve yoldaşlarımız daha aktif olması, etkin olması, benim erkek yoldaşlarda geri kalan yanımla olamaz, hatta kişisel yetenekler bakımında geçebilme olanağım da var, düşüncesinde olması gerekirken, topluma yerleşmiş ikinci olma özelliği yeterince kırılmadığında, onlarda kendilerini yeterince geliştiremiyorlar. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi safalarında, "biz ikinci olma özelliğini kabul etmiyoruz, bunu kendimize yakıştırmıyoruz" diyerek; hem düşüncede, hem de pratikte kesin kopuş, radikal dönüş yapılması zorunludur. Hayatın ve mücadelenin her alanına kesin ve mutlak katılım yapılmalı, kendini sınırlanmamalıdır. Onlara rağmen, onları sınırlamak isteyen erkeklerin anlayışı ve davranışına karşı da mücadele vermemelidir. Diğer yandan erkek arkadaşlar da eski ayrıcalıkların arkasına, başka biçimlerde kadını himaye altına almaya ve korumaya sığınmamalıdır. Bunları yıkmak görevi ile karşı karşıyalar.

Kısa yoldan ve ertelemeci bir tavırla kadın-erkek eşitliği sömürsüz bir toplumda kurulur, tam çözüm orada olur diyerek, bugünkü görevleri, kadın sorununa yaklaşımı ve yapılması gerekenleri unutmamalıyız. Bugün ve önümüzdeki süreçte yapmamız gereken çok şey var.

Yine kadın sorunu aynı zamanda bir erkek sorunudur. Kadının kurtuluşunu istemeyen, cins olarak ezilmesine son vermeden yana olmayan erkek; kendi kölelik koşullarının, ülkemizde sömürgeciliğin ve tüm gerici ilişkilerin tamamen ortadan kaldırılmasından yana olmayan bir erkek demektir. Erkek yoldaşlara, erkeklerimize bu konuda epey görev ve sorumluluk düştüğü açıktır. Tabii kadının kurtuluşu sorununda en fazla çaba kadınlara düşüyor; onlar engelleri aşmalı, devrim mücadelesinde sorunlarını işlemeli, çözümleyici ve aynı zamanda dayatıcı olmalıydılar. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi birçok tabuyu yıkmıştır, kadın sorununda çözüm yollarını açmıştır; bu, tamamıyla böyledir. Ama bundan hareketle kadınlar, beklemeci ve pasif davranış içinde

kesinlikle olmamalıdır. Aksi ne sorunun üstüne üstüne yü-rümelidir.

7- Sahneyi Birlikte Paylaşalım:

Son dönemlerde kadın katılımının arttığı görülüyor. Bunu daha anlamlı ve iyi kılmak için, kadınlarımızda artık tari-

olacağı açıktır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine kadınların da yoğun katılımı için yol ve yöntemleri iyi ayarlamak, engelleri kaldırmak, her şeyden önce cins olarak ezilmelerine doğru yaklaşmak ve bu yaklaşımı giderek yaşama daha iyi geçirmek önümüzde duran görevdir. Parti bu konuda ön açııcıdır, yol gösterici-

bunun etkilerini çeşitli biçimlerde mücadelenin özgür ortamına taşımak onaylanamaz.

Bakıyorsun, evliliklerde bile yanlış durumlar varsa, eski yapılanmalar sözkonusu ise, erkeğin ön plana çıktığı, eski ilişkinin yaşandığı görülüyor. Bu da kendini geri çekme olayıdır. Toplum zaten bu konuda itici, düşkünleştirici rol

Sadece şunu söylemek yetmez; "kadınlar toplumun yarısıdır", "nasıl olsa Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi" ne katılır, nasıl olsa kadınlar sömürgecilğe karşı çıkacaktır" denilerek soruna basit yaklaşmak olmaz. Nasıl olsa bir biçimde katılırlar. Ama katılım düzeyi, devrimde rollerini ne kadar oynadıkları önemlidir.

rimciliğini-yurtseverliğini belirleyen veya onun özgürleşmesini, bağımsızlaşmasını belirleyen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi içindeki yerini tayin eden; onun akrabası, eşi, babası vb. lerinin tavrı, kısaca ataerkil ilişkiler olmamalıdır. Biz, kesinlikle şunu yıkmışız; bir kadın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi safalarına katılıyorsa bu kendi erkeği için değildir. Ayrıca gerek erkek, gerekse kadın olsun mücadelede kişilere bağlanma söz konusu değildir; değerlere, partiye, ülkeye ve halka bağlanma esastır. Belki başlarda erkeğinin etkisi ile mücadeleye katılan olabilir, bu bir dereceye kadar doğaldır; ama mutlaka bunu aşmak gerekir.

Öyle kişiler var ki, bir taraftan devrimcidir-yurtseverdir, sözüm ona kadın-erkek eşitliğini de savunuyor, ama iş pratiğe geldiğinde, "tamam kadın evden çıksın ama şu kadar çıksın, benim düşündüğüm kadar hakları var" diyebiliyor. Yani yeni bir biçimde sahiplenme, kadının haklarını kendi tasarrufuna alma olayı var. Bu da ataerkil ilişkilerinin kişilik düzeyinde devrimci saflara taşınmasıdır. Bunun başka bir adı da olamaz. Çokca örneklerine rastlıyoruz, kimi evliliklerde bunu görmek te mümkün.

Bir ailenin erkek bireyi Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yerini alınca bu fazla sorun olmaz, bunu desteklerler, kabullenebilirler. Ama bir kızın, kadının mücadele içinde yer almasını, evden ayrılmasını öyle kolay kolay kabullenmezler. Örneğin bu durum ilkel milliyetçilikte yerleşmiş bir kuraldır. KDP'de kadınlar savaşmaz, kadınlar eve kapanır, aile ilişkilerini sürdürürler, erkeğe bağlıdır. Savaşan, siyaset yapan kimdir? Erkektir, o halde bütün güç erkeğin elindedir, burada kadının köleliği sürüyor, ilkel milliyetçilik de bunu yerleştiriyor. Kürdistan diyorlar, bunu da otonomi şeklinde işbirliği temeline ifade ediyorlar.

Kuzey Kürdistan'da ise durum oldukça farklıdır. Kadının her düzeyde mücadeleye katılmasının, yeteneklerini sergilemesinin yolları açılmıştır. Ulusal ve siyasal hayatın bütün cephelerine katılıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi alt-üst oluşlar yarattı, sömürgeci ve geleneksel anlayışa, ataerkil ilişkilere önemli darbeler vurdu; eski çözümlükken yeninin yapılandırması sürdürülüyor; yurtsever-devrimci Kürdistan kadını da kendisini yapılandırıyor, yeneden üretiyor ve çoğaltıyor.

Sömürgeci ve geleneksel erkek anlayışı da epey darbe aldı, devrime katılan erkek yeni anlayış, davranış ve ilişkilerle savaşımı sürdürüyor. Kadın ve erkek cinsi gerçek kimliği ile Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin de yerini almış bulunuyor. Erkek ve kadın cinsinin karşılıklı duruşları, pozisyonları, kimliği yerli yerine oturmaya başlıyor. Bu da, devrim birlikte paylaşma, birlikte sürdürme ve gerçekleştirme olayıdır. Özgür ve bağımsız bir ülkede kendisini kimlik, kişilik sahibi yapma, gerçek anlamda kendi kaderini belirleme, iktidara yürüme olayıdır.

(BİTTİ)

hin öznesi devrimci mücadeleye katılmalı, bizzat siyasetin aktif gücü olmalı, örgütlenmede ha keza aynı düzeyde yerini almalı, gerillanın özgür koşullarını paylaşmalı, halk iktidarına bizzat katılmalı ve her düzeyde güç, etkinlik sahibi olmaları çok önemlidir. Bunlara emek ve çaba harcanarak, gerçekli kişilik donanımlarına kavuşarak ulaşılır. Sömürgecilikten, her türlü kölelik ilişkisinden kurtulmada, özgür insanlar topluluğu yaratmada bu çok önemlidir. Bu açıdan komple kişiliğe ulaşmak gerektiği gibi, bunun bir gereği olarak kadın

dir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi kadınların o alışılmış kaderlerini değiştiriyor, yeneden biçim veriyor. Özlü niteliğe kavuşturuyor. Ama yapılmaması gerekenler yine var. Daha işin başındayız denilebilir; gerçi bir dizi mevzi ve kazanım sağlanmıştır.

Kadının durumu, ezilen, sömürülen erkeğin durumundan daha ağırdır. Belki bu duruma son vermek çok zaman alabilir; ama böyledir diye verili koşullara, nedenleri de gerekçe yapmıyoruz.

"Erkekler her zaman sahnenin önünde yer alır" anlayışını devrimci ve yoldaşça iliş-

oynuyor, yerleşmiş kurallar, gelenekler var; yani kadını sınırlayan ve çevreleyen bir dizi etken var. Bir de devrimci erkekte bu denli eksiklikler ve eski alışkanlıklar olursa, kadın-erkek eşitliği pratikte sağlanamazsa; mücadele içinde bu eşitliği yakalamak ve yaşatmak ta mümkün olamaz. O halde sorun şudur: "Hep erkek bir adım önde gider" anlayışı yıkılmalı, sahne birlikte paylaşılmalıdır. Bunun için de iki cinsin eşitliği için mutlaka özgür kişilikler gereklidir. Kadın erkek eşitliği derken; militan kendi çözümlemesini yapar-

Tarihin öznesi, etkin ve özgür kişilikli, özgür erkekler, öncüler gibi önde yer almalarını bilmeli, bu düzeye çıkmayı hedef olarak önüne koymalıdır. Her şeyden önce ilkin katılım hangi düzeyde olursa olsun, ama mutlaka aktif, etkin ve he yönüyle özgürleşmeye açık olmalıdır.

Bir yurtseverin, devrimcinin ve sosyalistin, hangi biçimde olursa olsun kadın üzerinde tasarruf "hakımı" kullanması, kadının devrimciliğinin sınırını belirlemesi hiçbir şart altında doğru değildir. Kabul görmemelidir. Kadın öz-

ve erkekler de yanlış kişiliği kadın ve aile sorununda da aşmak gerekir, böyle kişiliklerin mutlaka aşılması şarttır. Kadınların, bin yıllardır bir kenara itilmiş, pasif duruma getirilmiş hallerine artık bir son vermenin zamanıdır. Hatta bu durum, bugün o kadar yıkıcı olarak kendini dayatıyor ki, zamanı harcamanın aleyhimize

kilerde kesinlikle reddetmeliyiz. Bunu alışkanlık düzeyinde bile kesinlikle yıkmak gerekir. "Her zaman erkekler kadınlardan bi adım ilerdedir", tavrını devrim safalarında değişik kılıflar altında sürdürmek ve bunun üzerine de "eşitlik" etiketi vurmak doğru olmaz. Çünkü bu durum yerleşmiş, toplum yapısında oldukça kökleşmiş;

ken, kendi hatalarına yaklaşıırken, aynı zamanda aileye, kadın sorununa, kadın-erkek ilişkilerine veya eşitliğine nasıl yaklaştığı da önemlidir. Kişilik ölçülerini yakalamanın bir unsurudur. Bu konuda eskiye ait olan yanlış yaklaşımın tümünü aşmak ve dönüşüme uğramak, yani kesin kopuşu yapmak zorundadır.

gürleşirse, sağlam bir kişilik edinirse, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi safalarından ona eski alışkanlıkları şu veya bu düzeyde dayatanları dinlemez. O, özgürlük, bağımsızlık mücadelesini, ilişkilerini, devrimci kişilik özelliklerini ve özgür kadın tipini, dolayısıyla devrimin yeni insan tipini kendisine örnek alır. Kadının dev-

Avrupa'da

GENÇLİK

Avrupa'da sayıca epey kalabalık olan bir gençlik kitlemizin bulunduğu biliniyor. Yapılan araştırmalarda yaklaşık elli bin genç insanımızın olduğu sanılmaktadır. Bu da Avrupa'da yaşayan ve yarım milyon olduğunu tahmin ettiğimiz halk kitlemizin beşte birini oluşturmaktadır.

Avrupa'da onbinlerce gençimizin bulunması hiç kuşkusuz istemediğimiz bir du-

muzun ülkesini terk ederek yurtdışında yaşamak zorunda kalması normal bir olay değildir. Kürtlerin ülkesi dışına çıkmasında sömürgeci-faşist Türk devleti tarafından uygulanan sistemli ekonomik ve siyasal baskının da rolü vardır, fakat bu durum yalnız başına Kürtlerde yaşanan göç olayını açıklamaya ve kavratmaya yetmez. Kürtlerin ülkeden yurtdışına yaşadığı göçün altında sömür-

lerimizin hareketinde ve eyleminde de büyük bir sıçrama yapmıştır. Brüksel Yürüyüşü, Bochum'daki 1. Kürdistan Festivali, Kürdistan Ulusal Meclis Seçimleri, Brüksel Açlık Grevi, Bonn Yürüyüşü ve Frankfurt'taki 2. Kürdistan Festivali, Avrupa'daki halkımızın ve gençlerimizin ulusal ve toplumsal uyanışında, hareket ve mücadelesinde çok önemli birer sıçramalardır, gelişmelerdir. Bu eylemlere onbinlerce, hatta yüzbinden aşan bir katılımı gerçekleştiren halkımız ve gençlerimiz, artık Avrupa'da da önemli bir siyasal güç ve otorite haline geldiklerini göstermişlerdir. Bu eylemler, ulusal birlik ve dayanışma, eğitim ve örgütlenme alanında da Avrupa'daki halkımızın ve gençlerimizin önemli bir gelişme sağladığını göstermiştir. Fakat biz devrim sürecini yaşayan bir halk olarak, en azından devrimde zafer kazanıncaya kadar -ki devrim sonrası için de geçerlidir- gelişmede, eğitim ve örgütlenmede sınır tanımıyoruz. Düşmanı yenmek ve zafer kazanmak için her gün yeni gelişme ve başarılar kazanmaya mahkumuz. Bu da ancak her gün eğitimde ve örgütlenmede yeni gelişmeler sağlamakla mümkün olacaktır.

Bu çerçevede Avrupa'daki halkımızın ve gençlerimizin mevcut eğitim ve örgütlenme, hareket ve eylem düzeyine baktığımızda olumlu bir gelişmeden bahsetmek mümkündür. Fakat gelecek açısından bakıldığında içinde hala birçok yetersizlik taşıdığı da bir gerçektir. Genelde ülkede de halk kitlelerimizi istenilen düzeyde eğitip örgütleyememe, harekete ve eyleme geçirememiş sorunlarımız vardır ve bunların aşılması için çok yönlü yoğun bir çabanın harcandığı biliniyor. Fakat Avrupa'da benzer sorunları çözmede daha fazla güç ve imkana sahibiz. Her şeyden önce ülkeye göre buradaki "rahat" koşullar çalışmamızı daha da kolaylaştırmaktadır. Örgütlü bir ulusal kurtuluşçu çalışmayı gerçekleştirecek, çok kısa zamanda Avrupa'da yaşayan bütün yurtsever insanlarımızı ulaşı-

gücümüz çıkacaktır. Avrupa'daki insanlarımızı ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi temelinde örgütleyip eyleme kaldırmak, elbette önemli bir gelişmedir. Fakat daha da önemli olan bu gücü ülkeye taşımak olacaktır. Avrupa'da bir eyleme yüzbin kişiyle katılan kitle gücümüzün birkaç binini ülkeye aktaramazsak, bu kitle gücümüzün eğitim ve örgütlenmesinin ulusal kurtuluşçu temelde geliştiğini söylemek güçtür. Ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımızın denge aşamasından geçtiği ve sömürgeci-faşist Türk devletinin topyekün savaş saldırganlığına karşı seferberlikle karşılık verdiğimiz şu dönemde, Avrupa'daki bütün halk kitlelerimiz ve özellikle de gençlik kitlemiz arasında ülkeye dönüşü teşvik eden, pratikte buna işlerlik kazandıran ve buna bağlı olarak Avrupa'daki görev ve çalışmalarını da düzenleyen ve kavratan bir eğitim ve örgütlenmeyi gerçekleştirmemiz gerekiyor.

Gençliğin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizdeki yeri ve önemi biliniyor. Daha başından beri ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemiz büyük oranda gençliğe dayanarak yol almıştır. Bugün gerilla güçlerimizin gücünü büyük oranda oluşturan yine gençliktir ve ulusal-halk ordumuz yine büyük oranda gençliğe dayanarak oluşmaktadır. Yine ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin çeşitli alanlarında faaliyet yürüten kadro gücümüzün önemli bir kesimi de gençlerden oluşmaktadır. Zaferin kazanılmasında ve sonrasında ülkemizin yeniden inşasında da gençliğimizin oynayacağı rol belirleyici olacaktır. Tabii gençlik sadece Kürdistan'da değil, benzer bütün ülkelerde ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde aktif bir güçtür. Gençlik olmaksızın, bu ülkelerde ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketini ve mücadelesini teoride ve pratikte yaratmak mümkün değildir. Özellikle aydın gençlik bu konuda öncü bir rol oynamaktadır.

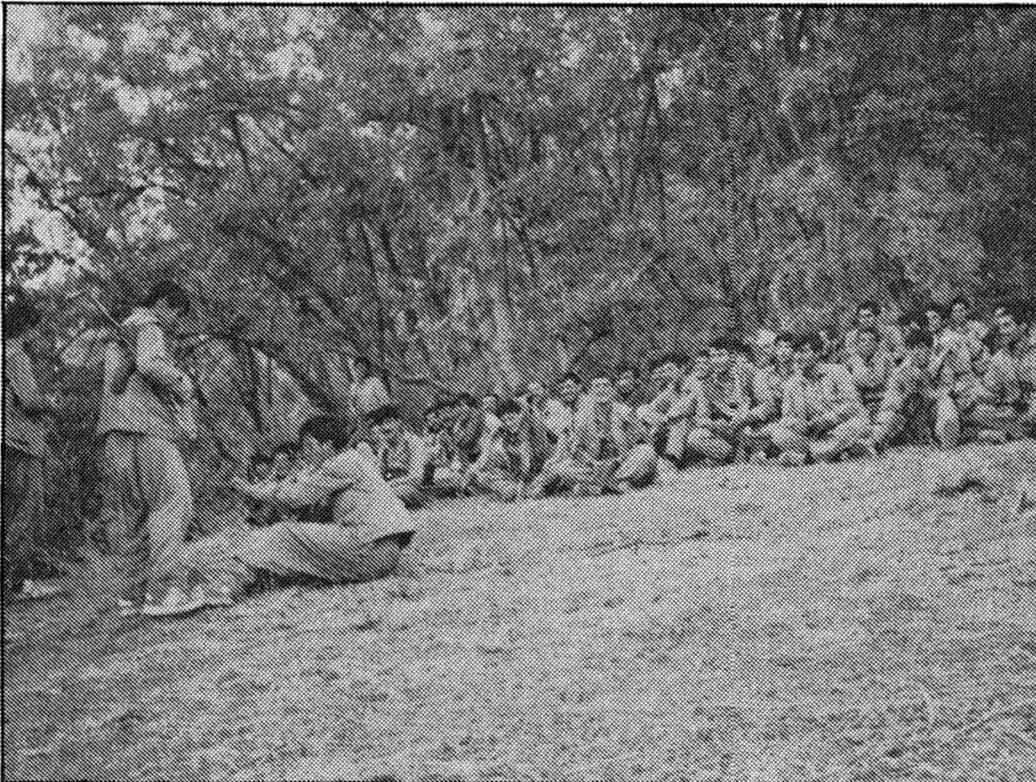
Avrupa'daki gençliğimizin de hem temel hem de tali sorunlarıyla gençlik birliğinin uğraşması gerekiyor. Eğitim ve örgütlenmeyi bu sorunların çözümünde geliştirmesi gerekiyor. Gençlik birliği, gençliği eğitmek ve örgütlemek, sorunlarını eğitim ve örgütlenme yoluyla çözmek için kurulmuştur. Gençlik birliği, gençlik kitlelerinin sorunlarını yerinde araştırmalı, çözmeye çaba harcamalı, gençlikle yerinde ilişkiye geçerek faaliyetler içine almalı, eğitip örgütleyerek ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine kanallandırmalı ve ancak bu şekilde çatı ile taban arasındaki kopukluğu gidererek, bir gençlik hareketi ve mücadelesini ortaya çıkarabilir. Bir kere gençlik birliği, gençlik kitlelerinin yaşadığı sorunları araştırıp incelemesi gerekiyor. Bunu sadece maddi açıdan değil, psikolojik açıdan da yapması gerekir. İlişkiye geçtiği her gencin önce aile, okul, iş, çevre ve yaşam durumunu, sosyal, siyasal ve kültürel konumunu tanıması gerekiyor. Arkasından onu eğitip örgütleyerek çalışmaların içi-

ne çekmenin yöntem ve araçlarını bulup uygulaması gerekir. Örneğin gençlik çekim merkezleri kurulmalıdır. Dernekler bünyesinde mümkün oluyorsa, gençlik evleri açılmalıdır. Burada gençliğin zamanını geçireceği, meşgul olacağı çeşitli etkinlikler düzenlenmelidir. Buralarda gençlik için dil, müzik, tiyatro, folklor ve daha başka kültürel dalda kurslar düzenlenmeli ve etkinlikler, şenlikler yapılmalıdır. Bu yerlerde masa topu, masa tenisi, bilardo, şah, dame, tavla gibi oyun imkanlarını da bulundurmak gerekir. Kürt gençleri (başka gençler de) önce bu yerlere gelmeye alışmalı ve birbirlerini tanımaya başlamalıdır. Evet bu çekim evleri, gençliğin eğitilip örgütlenmesinde bir ön adım olabilirler. Yalnız gençlikle hep olmasını istediğimiz yerde değil, kendisinin olduğu yere de girip ilişkiye geçmemiz gerekmektedir. Kaldı ki geline aşamada gençliğimiz önemli oranda ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin etkisine girmiş, içten içe bir uyanışı yaşamakta, bilinçlenme ve örgütlenme ihtiyacını duymakta, görev ve sorumluluk anlayışı gelişmekte ve kendinde harekete ve eyleme geçme zorunluluğunu duymaktadır. Böyle bir ortamda bütün gençlik kitlelerine ulaşarak, eğitip ve örgütleyerek, ulusal kurtuluş mücadelesine kanallandırmak için koşullar son derece elverişlidir. Ayrıca gençliğe yönelik özel eğitim ve kültürel programları uygulayarak, dünyasına girmeli ve fethetmeliyiz. Gençliğimizin eğitim ve örgütlenme sorunları, gelişme sorunlarıdır; genişleme ve derinleşme, büyüme ve güçlenme sorunlarıdır. Eğitim ve örgütlenme kavramlarından, bu sorunların çözülmesini, bu ihtiyacın giderilmesini anlıyoruz.

Bizde, ekonomik, toplumsal, ulusal ve kültürel yapımızın geriliği nedeniyle sosyal güçler arasında yaşanan iç içelik ve yine bu geri yapı nedeniyle sosyalleşmede, politikleşmede ve özgürleşmede çekilen zorluklar, örgütsel gelişme ve kurumlaşmayı da olumsuz yönde etkilemektedir. Sosyal ayrışmanın netsizliğinden, politikleşme ve özgürleşmenin yetersizliğinden ve kurtuluşunun ortak oluşundan ileri gelen iç içe yaşayış genellikle kendisini örgütsel gelişme ve kurumlaşmaya da yansıtmaktadır. Bu da pratikte çoğunlukla olmaması gereken yanlışlıklara yol açıyor. Bazen parti, cephe, birlik ve hatta diğer ulusal, sosyal ve kültürel kurumlar bir birleriyle karıştırılıyor. Böyle olunca görev ve sorumluluk nerde başlıyor, nerde bitiyor, yanlış yöneticilik ve çatışma tarzı, aşırı müdahale ve iş yapamama sorunu ortaya çıkıyor. Bu da pratikte çoğunlukla örgütsel gelişme ve kurumlaşmanın işlevsiz kalmasına, kötürüm kalmasına yol açıyor. Elbette ülkemizin koşullarından kaynaklanan yamsadaki iç içelik kendisini belli oranda çalışma alanında ve kurumlar içinde de koruyacaktır, fakat bu durum her sosyal kesimin kendi özgöl alanında örgütlenmesini ve kurumlaşmasını engellemeli-

(Devamı 31. Sayfada)

rumdur. İnsanlarımızın ülkesini terk etmelerini ne sebeple olursa olsun hiçbir zaman tasvip etmiyor ve doğru bulmuyoruz. Fakat bugün irademiz ve istemimiz dışında da olsa, genelde yurt dışında özelde de Avrupa'da yüzbinlerce halk kitlemiz bulunmakta ve bunun önemli bir kesimini de gençlerimiz oluşturmaktadır. Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini veren bir halk olarak, genelde yurtdışında özelde de Avrupa'da yaşamaya mecbur edilen halk ve gençlik kitlemizi görmezden gelmek ya da kendi başına bırakmamız mümkün olamaz. Durum vahim de olsa, ne pahasına olursa olsun bu halk ve gençlik kitlemizi eğitip örgütleyerek ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin hizmetine sokmamız gerekmektedir. Bunu başarırız, bu halk ve gençlik kitlemiz ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin zafere ulaşmasında, şimdiye kadar görüldüğü gibi, büyük bir rol oynayacaktır. Düşmanımız sömürgeci-faşist Türk devleti bu gerçeği bildiğinden emperyalist güçlerin de yardımını alarak bu halk ve özellikle de gençlik kitlemizi ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin dışında tutmak için çeşitli yöntemlere başvurmakta ve yoğun çaba harcamaktadır.

Genelde halk özelde de gençlik kitlemizin ülke dışına ve Avrupa'ya nasıl ve neden göç ettirildiği biliniyor. Bu göçün altında yatan gerçek söylendiği gibi basit bir ekonomik ve siyasal baskı sorunu değildir. Yüzbinlerce insani-

miz arasında büyük bir uyanışa yol açmıştır. Bu uyanış, daha sonra ülkedeki halk serhıldanlarımızla birlikte doruğa çıkmıştır. Ülkeye bağlı olarak Avrupa'da da doruğa çıkan ulusal uyanış, nicel ve nitel olarak halkımızın ve genç-

harekete ve eyleme geçirmek mümkündür. Zaten genişliğine ve derinliğine bir uyanış içindedir. Bunu teorik ve pratik eğitimle daha da geliştirecek, örgütsel bir yapıya dönüştürsek, ortaya birleşmiş ve kenetlenmiş etkin bir kitle

Diplomasi Gerçeği

PKK halkla birlikte direndi. Ülkede halk savaşını kökleştirerek ayakta durdu, siyasi ve askeri ordulaşmayı sağlayarak yürüdü, ideolojik, politik, örgütsel ve eylemsel güçlerini geliştirerek bünyesini çelikten bir zırh haline getirdi ve bu sayede içerde olduğu kadar dışarda da gündeme gelen dayatmaları ve oyunları bertaraf etmesini sağladı.

PKK genelde dünyanın ö- zelde Avrupa'nın, genelde kapitalist-emperyalist sis- temin özelde ise Avrupa emper- yalizminin konumunu çok iyi biliyordu. Emperyalist güçlerin Kürdistan'ın bölünüp parça- lanmasındaki ve Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesindeki rolü- nü ve hala günümüzde başta TC olmak üzere bütün sömür- gecici güçlerin arkasındaki güç olduğunu ve hiç bir zaman Kürdistan devrimine onay ve destek vermeyeceklerini çok iyi biliyordu. Bunun için, bu güçlerin konumunu allayarak, ballayarak değişik göstermek isteyenlerin oyununa gelmedi. Hangi alanda olursa olsun, kimlerin dayatmasıyla karşıla- şırsa karşılaşsın, çizgisinden ve devrimden vaz geçmeyerek, ör- gütsel bağımsızlığını ve öz- gürlüğü koruyarak, her şey- den önce Kürdistan halkı ve onun kurtuluşu için var olma- yı kendisi için temel bir ilke haline getirmişti. Nerede bu- lunursa bulunsun orada Kür- distan gerçeğini temel aldı, da- yattı, ilişki ve dostluğu bu ilke- de kurdu ve sonuç almaya ça- lıştı.

PKK, Avrupa'nın Kürdis- tan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından önemini ve rolünü hiç bir zaman inkar etmedi, fakat abartmadı da. Gerçek ne ise değerlendirdi, uyguladı ve sonuç aldı. Avrupa'da kalmak, siyasi ve diplomatik bazı ola- naklara ulaşmak uğruna çizgi- sinden ve devrimin çıkarların- dan taviz vermeyi aklına getir- medi. Bu durum karşısında, altında emperyalist ve sömür- gecici güçlerin olduğu ve sahte solcularına destekleyerek ce- saretlendirdikleri bir dizi komp- lo, ajan-provokatör güçler eli- yle PKK'ye dayatıldı ve PKK Avrupa'da bitirilmek ve ülke- ye kadar uzanan operasyon- larla teslim alınarak tasfiye e- dilmek istendi. Bu durum ta- raflar arasında kuran kırana geçen bir mücadeleye yol açtı. Kürdistan'da sömürgeci-faşist Türk rejimi, yurt dışında da, özellikle de Avrupa'da emper- yalist güçler yoğun saldırılara girişerek PKK'yi boğmaya ça- lıştılar. Fakat PKK halkla bir- likte direndi. Ülkeden halk savaşını kökleştirerek ayakta durdu, siyasi ve askeri ordu- laşmayı sağlayarak yürüdü, i- deolojik, politik, örgütsel ve eylemsel güçlerini geliştirerek bünyesini çelikten bir zırh ha- line getirdi ve bu sayede içerde

olduğu kadar dışarda da gün- deme gelen dayatmaları ve o- yunları bertaraf etmesini sağ- ladı.

PKK bir yandan çizgisini ve öncünün çizgiye bağlılığını sağlamlaştırmakla öte yandan bizzat bunun da bir gereği ola- rak gerillaya alabildiğine yük- lenerek geliştirmeye ve oturt- maya çaba harcadı. Botan'da yaktığı kıvılcımı ülkenin her yanına taşıracak yangına dön- nüştürdü. Botan'da başlayan gerillayı ülkenin her yanına ve halkın bulunduğu her yere ta- şıracak ordulaşmayı başardı. Emperyalist güçlerin desteği- le TC'nin geliştirdiği özel sa- vaşa karşı, devrimci savaşı ge- liştirdi ve yükseltti. Halka da- yandı, halkı temel aldı ve hal- kın gücüne güvenerek içerde ve dışarda yürüdü. Bilinçle, örgütle, eylemle, beyinle ve yürekle, inançla ve azimle, gü- venle ve fedakarca savaşarak halka yaklaştı, halkı ayağa kal- dırdı ve savaştırdı. Uyanan, harekete ve eyleme geçen hal- kı ulusal kurtuluş cephesinde bir araya getirerek birleştirdi, bilinçlendirdi ve örgütledi. Ge- rillayı ve öncüyü yanında gö- ren halk, gerilla ve öncünün koruması altında, yol gösteri- ciliğinde serhildana kalktı. Ciz- re'de ve Nusaybin'de başlayan serhildan ülkeye yayılarak u- lusal düzeye çıktı ve halkın te- mel savaşma biçimi haline gel- di. Kürdistan halkı ilk kez bu kadar cesaretle, kararlılıkla, inançla, güvenle sömürgeci- faşist Türk rejimine karşı bi- linçli bir ayağa kalkışı yaşa- yarak, geleceği üzerinde söz sahibi olduğunu gösterdi.

PKK öncülüğünde ve ko- mutasında 15 Ağustos atılı- mıyla başlatılan süreç amacına ulaştı. Gerilla ve halk ordu- laştı, ARGK ve ERNK düş- man güçlerini vuran etkin si- lah haline geldiler. PKK, hal- kın siyasi ve askeri ordulaş- masının öncüsü ve komutası halini sağlamlaştırmakla, ülke- de, ulusu ve halkı arasında kök saldı. Emperyalist ve sö- mürgeci güçlerin ve uzantıla- rının diktiği her engel, yönelt- kileri her saldırı sabırla, inat- la ve dirençle aşılarak, ortaya kimlik ve özgürlük savaşını zaferle taçlandırarak bir halk savaşı ve gücü çıkarıldı.

Gelinen aşamada, ülkede ve dışarda sahip olduğumuz güç ve olanaklara dayanarak daha rahat diplomasi yapılabil- lir. Kürdistan üzerindeki tec-

rit kırılmış, Kürdistan'ın dün- ya ya, dünyanın Kürdistan'a olan yabancılığı ve tecritliği ortadan kalkmıştır. Kürdistan sorunu uluslararası bir sorun haline gelmiş ve Kürdistan devrimi uluslararası ortamı et- kiliyor. Dünya'ya devletleşme çabası içinde olan yeni bir Kürdistan doğuyor. Kürdis- tan ulusal cephesi kuruluyor. Ulusal meclis seçilmiş, ulusal bir hükümet kurma çalışmala- rı yapılıyor. Kürdistan parça- ları ve bütün yurtsever ulusal güçleri arasında ulusal kongre çalışmaları yürütülüyor. Kür- distan'da dev gibi bir siyasi ve askeri ordulaşma yaşanıyor.. Kürdistan halkı ayakta, sava- şıyor. Önderlik halkımızın umu- du ve kurtuluş simgesi haline gelmiştir. Kürdistan halkı ara- sındaki birlik ve dayanışma ge- lişiyor. Serhildanlar gelişmeye ve büyümeye devam ediyor. Gerilla gelişmeye ve büyü- meye devam ediyor. Emperyalist güçlerin onay ve desteğiyle TC'nin yürüttüğü kirli-özel sa- vaş sonuçsuz kalmıştır. TC ekonomik, siyasi ve sosyal olarak önemli oranda gücünü yitirmiştir. Askeri alandaki gücü ise sonuç alamaz konu- ma düşmüştür. Emperyalist, sömürgeci ve yerli Kürt ege- men güçlerden oluşan karşı- devrimci güçlerin cephesinin Kürdistan üzerindeki dayat- maları, oyunları ve engelleri önemli oranda bertaraf edil- miştir. Kürdistan'da TC'nin sistemli olarak uyguladığı kat- liamlar, köy boşaltmalar, göçe zorlamalar, işkence, tutukla- malar, Kontr-gerilla cinayet- leri, doğayı kirletme, tarımı ve hayvancılığı tahrib etme ve daha nice vahşiyane yöntem- leri, halkımızın savaşma azmi- ni daha da bilemiştir. TC Kür- distan'da hiçbir insani hakkı ve demokrasi kuralını tanıma- yor. Uluslararası savaş kural- larına uymuyor, altına imza attığı uluslararası antlaşma- lara sadık kalmıyor. Gerilla cenazelerini ailelerine teslim etmiyor. Halkın kendi cenaze- lerini geleneklerine göre kal- dırmasını engelliyor. Kürt ger- çeğini hala inkar ediyor ve imha etmeye çalışıyor. Kürt dili ve kültürü üzerindeki pra- tik yasak devam ediyor. Asi- milasyon yoğunlaşarak sürü- yor. TC ateşkese savaşla kar- şılık verdi. TC devlet terörüne baş vuruyor. Kürt sorununu askeri yöntemle çözmede ve savaşta ısrar ediyor. Kürdistan

halkı açlığa mahkum ediyor, vatanından kovuluyor. Geril- laya karşı kimyasal silah kulla- nıyor. Göz altında insanları kaybediyor, yargısız cinayet işliyor, kendi kanunlarını bile çiğnemekten çekinmiyor. Em- peryalist güçler TC'ye olan desteklerini hala sürdürmek- tedirler. Ekonomik ve siyasi çıkarları için TC'nin Kürdis- tan halkının katledilmesini o- naylamakta ve desteklemekte- dirler. Kısaca bütün bu olgula- rın hepsi diplomasi konuları- dır. İnsan haklarından, demok- rasiden, barıştan ve ulusların kendi kaderini tayin etmekten yana olduklarını söyleyenlere, savaşa karşı, çevrenin ve do- ğanın tahribatına karşı olduk- larını söyleyen güçlerle iliş- kiye geçerek bu konuları an- latmalıyız. Dünya kamuoyuna ve güçlerine mutlaka ulaşarak Kürdistan'da nelerin yaşandı- ğını, TC'nin ve PKK'nin ger- çekliğini canlı belgeleriyle an-

de ilişki aramak zorunda kala- caktırlar. İnsan haklarına, de- mokrasiye, ulusların kendi ka- derini tayin hakkına saygılı ol- duklarını söylüyorlarsa, TC'- ye olan insanlık dışı yardımla- rını kesmelerini söyleyeceğiz. Biz TC'yle Kürt sorununu kabul etme, sorunun barışçıl ve siyasi yöntemle çözülmesi konusunda ilişkiye girmekten çekinmeyiz. Elbette ulusal bir diplomasi yaparken, ideolo- jik-politik çizgimiz gereği sı- nıf bakış açımızı asla yitir-meyeceğiz, fakat hiçbir za- man ilişkinin temel koşulu olarak dayatmayacağız. Büyük bir dayatma, anlayış ve yakla- şımda oldukça darlığa yol açar ve diplomasiyi kısırlaştırır. El- bette sınıfsal temelde içine gi- receğimiz ilişki ve ittifakları- mız olacaktır ve vardır da. Bu, yani sınıfsal temelde kuracağımız bir ilişkinin niteliği ve düze- yi stratejiktir. Fakat ulusal te- melde kuracağımız bütün iliş-

entegre olmak, takib etmek, başkalarını taklit etmek, yada kendi gerçekliğimizi yanlış ve eksik sergilemek, Kürdistan diplomasisi olamaz. Diploma- si'de sonuç almak istiyorsak bu gerçeğe dikkat etmek gere- kiyor.

Diplomatik faaliyet mevcut dünya içinde yapılacağı için, bu durumun bilincinde dav- ranmak zorunlu oluyor. Eko- nomik ve siyasi çıkarlara da- yanan bir eğilimin hüküm sür- düğü, baskı ve sömürünün, e- gemenlik çıkarlarına dayalı bir rekabetin var olduğu ve adeta herkesin güç gösterisinde bu- lunarak, tehdit ve santajla, hatta zor kullanarak diploma- si yapmaya çalıştığı; diploma- si adı altında emperyalizmi, sömürgeciliği, baskı ve sömü- rüyü dayattığı bir dünyada; ezilen-sömürge bir ulus ve halkın kurtuluşu için, bağımsızlığı ve özgürlüğü için diplo- masi yapmanın zor olacağı a-

latmalıyız. TC'nin Kürdistan'da yaptığı vahşeti belgeleye- rek dünya kamuoyuna ulaştı- rırsak, TC'nin gerçekliğini an- latırsak, sağduyuya sahip dün- ya kamuoyunu mutlaka hare- kete geçirmeyi başarabiliriz.

Ulusal kurtuluş mücade- miz geliştikçe ve dışarıya yan- sıdkça, uluslararası alanda ge- nelde iki ilişki biçimiyle kar- şılaşıyoruz: Birincisi düşman ol- mayan güçler, ikincisi düşman olan güçler ilişkisidir. Biz el- bette düşman olmayan güçler- le ilişkiye öncelik tanır ve bu güçlerle dostluğa önem ve de- ğer veririz. Fakat biz düşman güçlerle de gerektiğinde iliş- kiye geçmekten çekinmeyiz. U- lusal kurtuluş mücadelemiz bunları zorladıkça, ekonomik ve siyasi çıkarlarına dokun- madıkça, bu güçlerin kendisi-

kilerin niteliği ve düzeyi tak- tiktir. Bunun için bu ilişki bi- çimlerini birbirleriyle karıştırma- dan, her birisini kendi alanın- da uygulamalıyız. Örneğin biz ulusal politika bağlamında düş- man bir güçle bile ilişkiye geç- mekte sakınca görmeyiz, fakat sınıfsal anlamda bu mümkün değildir. Bunun için her iliş- kiyi sosyal konumu açısından iyi tanımak, niteliğine göre yak- laşmak, biçimine göre kurmak gerekiyor. Fakat bütün iliş- kilerde eşit ve özgür temele ve karşılıklı yarara ve saygıya da- yanan yaklaşımı esas alınız. İliş- kide her zaman siyasi geliş- me ve kazanım olayını arar, takib ederiz. Her ilişkiye ülke, ulusal ve halk gerçekliğimizi oturtur, bu gerçekliğe hizmet etmesini, saygılı olmasını daya- tınız. Başka gerçeğe uymak,

çaktır. Adeta herkesin kurt ke- sildiği, yada kendini öyle gör- düğü ve gösterdiği bir ortam- da elbette kurbanlık koyun gi- bi boyun eğmeyeceğiz. Güç ve politikamızın bilincinde hare- ket ederek; insancıl, demok- ratik, barışçıl, haklı, meşru, kısaca dürüst, namuslu ve o- nurlu bir diplomasi yaparken, çeşitli düzeyde ve alanda em- peryalist ve sömürgeci çıkar- ların gizlenmiş biçimi olan suçlamalar, dayatmalar ve istem- lerle karşılaşacağımız açıktır. Fakat dünya güçler dengesini, uluslararası ortamı ve politi- kayı etkileyen bir hareket ve mücadele gücüne ve politika- sına sahip olduğumuz için, görev ve sorumluluğumuzun bilincinde davranarak, yerine göre ulusal ve yerine göre sı- nıfsal bir anlayış ve yaklaşım

yanışarak, uygun araç ve yöntemleri devreye sokarak, güç ve politikamıza güvenerek, gerçekliğimize bağlı kalarak yürürsek mutlaka sonuç alırız. Çünkü gerek düşman olmayan, gerek düşman olan güçleri etkilemekteyiz. Uluslararası alanda giderek daha da güçlenmekte olan bir kamuoyu, etki sahibiyiz. Ülkede zafere yürüyen bir devrim hareketiyiz. Böyle bir aşamada ilişki kuramayacağımız, ilişkiye ge-

sadece düşüncede değil bizzat pratik somut örnekleriyle, belgelerle anlatırsak ve bir de PKK ve Kürdistan halkının ne istediğini, ne yaptığını anlatırsak kamuoyunun desteğini mutlaka alır, harekete geçirebiliriz. Bu konuda basınla kurulacak diyalog, demokratik kitle örgütleri ve kuruluşlarıyla kurulacak ilişkiler ve giderek halkın temsilcileriyle sağlanacak dostluklar oldukça önemli ve değerlidir. Kamuoyu okumak-

layış ve yaklaşım ulusal politika ve kurum gerçeğine sığmıyor. Dış güçlere dayanan, şirin görünen, boyun eğen bir anlayış ve yaklaşımdır. Sonuçta işbirlikçiliğe, uşaklığa ve hatta ihanete yol açmaktan başka hiçbir gelişmeye hizmet etmez. Bunun dışında başka hiçbir gelişme ve kazanım sağlamaz. Tarih boyunca bu anlayış ve yaklaşımda dayatanlar hep hüsrana uğramışlardır. Ülke, ulus ve halk adına söylemişler,

killenişine, özelliklerine ve amacına uygun bir politika ve diploması olabilir, fakat çok basit, ucuz ve çirkindir. Dış güçlere dayanarak, kendini satışa çıkararak yaşamak isteyen, ayakta kalmaya çalışan güçsüzlerin, kendi güveni ve inancı olmayan ve içerde fazla bir desteği olmayanların ruhuna ve amacına uygun bir politika ve diplomasidir. Koşulları ortadan kalktığında yüz üstü bırakılan, zorlandığında işine geldiğine yaslanan, kucak açan efendiye koşan bir politika ve diplomasidir. PKK ve Kürdistan halkı artık güçlendi, TC'nin hakkından gelecek güç ve etkinliğe ulaştı. TC'yi tıkayacak politika ve uygulama gücüne sahiptir. Bunun için TC'nin her tarzdaki politik ve diploması çabası ilerde ters tepmeye mahkumdur. Eğer bugün hala biraz yürüyorsa, TC'nin hala bir devlet olarak ekonomik ve siyasal gücünü, askeri gücünü, uluslararası müttefik ve ilişkileri koruyabildiğindendir. Fakat Kürdistan devrimi karşısında bu bütün alanlarda zorlanmakta ve işlemez duruma düşmektedir. PKK ve Kürdistan halkı denge döneminde biraz daha zorlarsa, fazla dayanamayacaklardır. Kısaca bilinmesi gereken bütün politika ve diplomasıyı asla ragbet ve taklit etmeyeceğimizeyiz. Kürdistan'da bu anlayış ve yaklaşım içinde olanlar, yani TC mantığına yakın olanlar, bunun çıkmaz bir sokak olduğunu ve doğru olmadığını görerek, bu tutumu ve davranışlarından vazgeçmelidir.

Biz diploması için siyasal mücadelenin bir parçası, başka araçlarla yürütülmesi, bir sorunun görüşmeler yoluyla, ilişkiye geçerek, uzlaşarak, anlaşarak masa başında çözülmesi olduğunu söyledik. Elbette bu uygar ve barışçıl bir yöntemdir. Fakat emperyalist ve sömürgeci güçler ekonomik ve siyasal çıkarlarını ve egemenlik emellerini temel alarak, diplomasıyı bozuyorlar. Adeta birçok oyunun oynandığı, bir güç gösterisi, bir tes-

gulamada inisiyatifli, otoriter, yetenekli, politik, kültürlü, ve cesaretli olmak, eşit ve özgür ilişkide, karşılıklı yarar ve saygıda ısrar etmek ve mümkün oldukça açıklık ilkesinde durarak, sonuç almak zorundayız. Elbette mevcut dünyada bu tarzdaki namuslu, dürüst ve onurlu diplomaside zorlanacağız, fakat zorluklarla uğraşarak, çözümler yürüyen bir hareket veya başka düzeyde bir güç olabilir. Kimisi otonomi, kimisi federasyon, kimisi bağımsızlık ve kimisi hiçbir, bunun yerine inkar ve imhayı benimsemiş olabilir. Yine karşımıza ulusal kurtuluş mücadelemizin etkinliğini kullanarak TC'yi zorlamaya, tersinden de TC'yi kullanarak ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelemizi zorlamaya çalışanlar olabilir. İnsan hakları ve demokrasi maske altında, düşmanca çıkarlar veya başka durumlar dayatan olabilir. PKK'yi terörist, anti demokratik olmakla suçlayanlar olabilir. "TC militarizmi ve PKK radikalizmi tıkanmıştır" diyerek, kendilerine göre başka bir yol, yöntem dayatanlar olabilir. Bu alanda bir de Kürt figüran öne sürerler olabilir. Devrimden vazgeçmeyi, silah bırakmayı isteyenler olabilir. Kısaca bizim karşımıza çıkanlar, bizimle aynı görüşte olmayanlar, kendi reçeteleri, istemleri, önerileri olanlar, dost ve düşmanlar olabilir. Kendilerini değerlendiren kavramadan, anlamadan ilişki kuramayız. Kurak bile sonuç alamayız. Kendileri bu özelliklerinden ötürü hiçbir zaman ilişki dışı bırakılamazlar. Biz onları, onlar bizleri etkiliyorsa, sorunun çözümü

de kendilerinden dinleyeceğiz ve bu bir ABD bile olsa, kendisine, insanlıklarına ve demokrasiye saygılıysa, buna karşı hiçbir şart ileri sürmeden TC'ye olan desteğini durdurmasını isteyeceğiz. Otonomi istiyorlarsa başka güçler de, (eğer bunun bir çözüm olabileceğine inanıyorsanız ve TC'ye kabul ettirebileceğinizi sanıyorsanız), hemen uygulayın, fakat bunun karşısında biz de bağımsızlık ve özgürlük çözümünü sürdüreceğiz, vaz geçmeyi kabul etmeyeceğiz. Demokrasi kuralı budur. Diploması gerçeği budur. Yoksa kimsenin kimseye kendi gerçeğini zorla dikte ettirmesi değildir.

Diplomaside karşı karşıya geleceğimiz güçlere kendi gerçeğimizi ve ne istediğimizi en yalın biçimde anlatabilmemiz çok önemlidir. Yerinde söz söylemek, zamanında söylemek, tarafı ciddiye almak, ilişkiye önem vermek, üsluba dikkat etmek, kısaca özü biçimde de ve teknik yönüyle de temsil etmeye önem vermek gerekiyor.

Gelinen aşamada ulusal ve toplumsal mücadelenin ihtiyaçlarını ve etkinliğini dikkate aldığımızda daha etkin ve aktif bir diplomasıyı yapmamız gerektiği açıktır. Güç ve olanaklarımız da bunu mümkün ve zorunlu kılmaktadır. Fakat diplomasinin de kendine özgü bir alanları ve özellikleri olduğu için, başarılı ve sonuç almak için bilinçli, örgütlü ve uygulayıcı bir diploması yapmak zorunludur. Bu ise ancak bu alanda ulusal bir politika ve kurum gücü haline gelerek, yani bu alanın kendine özgü örgütlenmesini yaratarak mümkün olacaktır. Bu gün parti veya cephe düzeyinde yapıyorsa, yarı ulusal meclis ve hükümet düzeyinde yaparak daha etkili kılmalıyız. Elbette bir parti, cephe, ordu düzeyinde; bir meclis, hükümet ve devlet düzeyinde diploması yapmak, yine bu kurumların kendisi için yapacakları veya ülke, ulus ve halk için yapacakları diplomasi hem nitelik hem

Elbette sınıfsal temelde içine gireceğimiz ilişki ve ittifaklarımız olacaktır ve vardır da. Sınıfsal temelde kuracağımız bir ilişkinin niteliği ve düzeyi stratejiktir. Fakat ulusal temelde kuracağımız bütün ilişkilerin niteliği ve düzeyi taktiktir. Bunun için bu ilişki biçimlerini birbiriyle karıştırmadan, her birisini kendi alanında uygulamalıyız.

çemeyeceğimiz hemen hemen hiçbir güç olamaz. Elbette bu güçler kendi gerçekliğiyle, kendi konumlarıyla karşımıza çıkacaktır. Bu asla bir engel olamaz. Politikada anlaşılabilir, uzlaşılabilir, ilişkiye geçilecek, dostluğa yol açacak konular her zaman mümkündür. Önemli olan kiminle, kimle ne kadar, hangi düzeyde, ne için, nasıl ve nereye kadar ilişki kurabileceğimizi bilmektir. Bu da, karşı tarafı nasıl, nerede, ne konuda, hangi düzeyde etkilediğimizi, zorladığımızı bilmekten geçer. Diplomaside başarılı olmak ve sonuç almak için haklı ve meşru nedenlerimiz vardır. Kaldı ki bunu sağlamak için ülkede ve uluslararası alanda etkili bir güç potansiyelimiz var ve bu gittikçe olgunlaşmakta, oturmakta ve kurumlaşmaktadır. Bu duruma dayanarak önce düşman olmayan güçlerden ve TC'nin fazla etkisinin olmadığı alanlardan başlayarak, düşman güçlere ve TC'ye kadar uzanan geniş bir yelpazede, (gerektiğinde temel koşul haline getirmemek şartıyla) güçler arasındaki çelişkilerden ve diğer fırsatlardan yararlanarak; kurallarına göre sabırla, inatçı, dirençli ve doğru bir yaklaşım ve anlayışla geniş bir yelpazede diploması yaptığımızda uzun vadede sonuç almamak için hiçbir neden yoktur.

Diplomaside, özellikle de bizim konumda olan halklar ve hareketler için kamuoyu çalışması yaparak kamuoyunu etkilemek çok önemlidir. Ama her ülkenin kamuoyu şu veya bu oranda kendi devletin ve resmi ideolojisinin etkisi altındadır. Fakat bu etki ne kadar güçlü olursa olsun, kamuoyunu en ücra köşelerine kadar denetlemek ve yönlendirmek gerekir. Bunun için çalışma yaparak kamuoyu yaratmak, kamuoyunu etkileyerek harekete geçirmek her zaman mümkündür. Özellikle Avrupa kamuoyu buna çok elverişlidir. Fakat bunun araç ve yöntemleri, bu kamuoyu tanıranarak uygulanması sonuç alınabilir. Kamuoyuna, TC'nin gerçekliğini, Kürdistan'da yürüttüğü özel-kirli savaşın, özellikle yaptığı vahşetin boyutlarını, inkar ve imha politikasının niteliğini, amaçlarını

tan çok gözleriyle görerek inanmaya ve etkilenmeye, harekete ve eyleme geçmeye alışkındır. Bu açıdan Kürdistan'daki vahşeti resimleyerek, belgeyerek toplantılar, bilgilendirme, basın açıklamaları gibi zenginleştirilmiş daha nice pratik etkinlikler yoluyla kamuoyuna taşımaları, göstermeli ve kendisini tavrı almaya yöneltmeliyiz. Kamuoyu baskısı çok önemlidir. Harekete geçmiş, ulusal kurtuluş mücadelemizin haklılığını ve meşruluğunu destekleyen bir kamuoyu TC'ye karşı oldukça etkin bir güçtür. Bu kamuoyu baskısı kendi devletini de zorlayarak TC'ye olan desteğini frenleyebilir. Bu kamuoyu kendi toplumuyla Kürdistan toplumu, kendi devletiyle Kürdistan halkı arasında bir köprü, bir diyalog ve ilişki aracı olabilir, zaten bu konuda önemli bir role sahiptir.

Uluslararası alanda Kürdistan diplomasisinde başarılı olmak için oluşturulan ulusal politika çerçevesinde ulusal bir kurum olarak çalışmak zorunluluğu vardır. Ülke, ulus ve halk adına hareket eden, bu gerçekliğe bağlı olduğunu ve bu gerçeğe dayandığını iddia eden bütün yurtsever Kürt ulusal güçleri, ülke içinde olacağı kadar, hatta daha fazla ülke dışında ulusal politikayı gözetten ulusal bir kurum gibi çalışmayı tamamlayan bir yaklaşım ve anlayış içinde hareket etmek görev ve sorumluluğuyula karşı karşıyadırlar. Ülkede oluşturulmaya çalışılan ulusal cephe ve ulusal kongre buna hizmet edecek ve bu alanda etkili olacaktır. Fakat bununla da yetinmeyip, bir ulusal meclis ve hükümet biçiminde ortaya çıkmak ve uluslararası alana yüklenmek gerekir. Diploması böyle ulusal politika ve kurumlarca yürütülürse mutlaka başarılı olur. Geçmişte Kürdistan satışa çıkarılırcasına ve PKK karşıtlığı üzerinde ilkel ve reformist güçlerce yapılmak istenen politika ve diplomatik faaliyetin kesinlikle zarar getireceği görülerek, bundan vazgeçmelidirler.

Bu anlayış ve yaklaşım içinde olanlar, geçmişten beri hiçbir sonuç alamadıklarını, tersine ülke, ulus ve halka oldukça zarar verdiklerini görmeli ve vazgeçmelidirler. Bu an-

fakat pratikte kendilerini palazlandırmışlar. Çünkü ülke, ulus ve halk adına ne böyle bir politika ne de diploması olur. Bunların geçmişte işledikleri suçlar belki yanlarına "kâr" olarak kaldı, fakat bundan sonra bu mümkün olmayacaktır. PKK buna asla müsaade etmeyecektir. Ulusal politikanın gerekli olduğu ve ortaya çıktığı bir dönemde, bu anlayış ve yaklaşımı mutlaka ezecektir.

Yine TC mantığı vardır. Her ne kadar ilkel-milliyetçi güçler de aynı mantıkla hareket ediyorlarsa da, aslında düşman mantığıdır. Çok basit, ilkel ve çirkindir. Güncel olduğu için şu alıntıyı yapmak istiyoruz:

"Düşmanımızın yeni geliştirdiği bazı taktikler de diplomasi cephesinde oluyor. Demirel gitti ABD ile görüştü, "bize yeşil ışık yaktık" dedi. Her gün dışişleri bakanı şöyle destekliyor, genelkurmay başkanı PKK'ye böyle karşı, Türkiye'yi sözümüne şöyle destekliyor dediler. Almanya biraz karşı mı çıktı, "vay sen misin bunu yapan" diye tepki gösterdi. Ardından Mitterand'ı çağırıp Almanya'nın yerine Fransa'yı geçiriyorlarmış! İngiltere de devredeymiş, dostlarını güya daha da arttırıyorlarmış! Hepsisi de PKK terörist diyormuş ve bu PKK'yi bitirmek için iyi bir politikaymış!

Beyhude çabalar! Sürekli taviz vererek Türkiye'yi dışı daha da bağımlı kılıyorlar. Biz bu politikayı eskiden de tanıyorduk. İsveç Kürt meselesine el atmış, al sana taviz!.. İsviçre, Almanya hepsine taviz verdi. Şimdi büyüğünü Fransa'ya vermek istiyor. İngiltere diyor "benim yeni payım", ona da diyor "al sana bu". Neredeyse PKK'nin "Teröristliğüne karşı çıksınlar diye bütün Türkiye'yi verecekler". Bir demec karşılığında bile taviz veriyorlar. Şimdi de Suriye'ye gittiler. PKK'ye terörist de, su mu istersin, bütün Fıratın suyunu veririz, ne istersen veririz. Türkiye güçlü ülke. "Evet utanmadan, çok küçümsediği Suriye'ye her şeyi vermeye razı. Yeter ki, PKK'ye karşı bir demec alsın". (A. ÖCALAN)

Elbette bu bir politika ve diploması tarzıdır. Görünüşte mevcut denge durumuna uymaktadır da. Evet TC'nin şe-

Hiç kimseye Kürdistan üzerindeki politikasından ötürü özel düşmanlığımız yoktur. Kendileriyle gerektiğinde savaşırız ve yine gerekiyorsa ilişkiye de geçeriz. Bu anlamda geniş, esnek olacağız. Fakat ilişki ile birlikte, görüşmeler sırasında, uzlaşma ve anlaşma durumunda kesinlikle ilkeli olacağız. Hiçbir zaman halkların ve insanlığın aleyhine olacak bir yerde olmayız.

lim ve satın alma, kapalı kapılar ardında gizli birçok dolabın çevrildiği, zorla dayatmaların olduğu, bağımlılık ve ihanet ilişkilerinin dayatıldığı bir alan haline getirmişler, kirlenmişler ve tehlikeli hale getirmişler. Bu açıdan diploması alanı pusularla doldurulmuş, kurtların kuzuları parçaladığı, büyüklerin küçükleri yuttuğu, güçlülerin zayıfları teslim aldığı, eşit ve özgür ilişkinin redd edildiği, karşılıklı yarara dayanan bir ilişkinin benimsenmediği bir alana çevrilmiştir. Bu durum da diploması alanında gücümüze ve politikamıza güvenmekle birlikte, oldukça duyarlı, bilinçli, örgütlü; karar ve uy-

mü için karşılıklı ihtiyaç doğar ve bu bir ilişki gerekçesidir. Hiç kimseye Kürdistan üzerindeki politikasından ötürü özel düşmanlığımız yoktur. Kendileriyle gerektiğinde savaşırız ve yine gerekiyorsa ilişkiye de geçeriz. Bu anlamda geniş, esnek olacağız. Fakat ilişki ile birlikte, görüşmeler sırasında, uzlaşma ve anlaşma durumunda kesinlikle ilkeli olacağız. Hiçbir zaman halkların ve insanlığın aleyhine olacak bir yerde olmayız. Karşı karşıya geldiğimiz ve görüşmelere oturduğumuz kendi gerçekliğimizi anlatacağız; ortaya koyacağız, kendi gerçekliklerini biliyor olsak bile, bir-

de nicelik olarak farklı olacaktır. Elbette bu aşamada yapılan ve yapılacak diplomasinin hedefi, hangi düzeyde ve hangi kurum tarafından yapılırsa yapılsın, herşeyden önce ülke, ulus ve halk için, kurtuluş mücadelesi için olması şarttır. Bu bağlamda diploması yapıldığında başarılı ve sonuç alıcı olacağına inanmaktayız,

Burada genel olarak diplomasıye ilişkin bazı temel özellikleri koymaya, esas ilkelimin temel prensiplerini göstermeye ve hem genelde hem de özelde bazı perspektifler vermeye çalıştık.

(Bitti)

Berxwedan Ülke Ser-
visi: Ulusal kurtuluş
mücadelemizin den-
ge aşamasından geçtiği ve bu ge-
lişmenin bir ürünü ve birikimi
olarak toplumumuzun bütün
kesimlerinde genişliğine ve der-
rinliğine büyük bir ulusal ve

neksel Kürt aydınının duru-
munu daha iyi anlamak hem
de bugüne kadar Kürdistan'da
hala istenilen düzeyde bir Kürt
aydın hareketi ve mücadelesi-
nin doğmamış olmasının ne-
denlerini göstermek açısından
bunu yapacağız. Fakat şimdi

Kürdistan'da

Aydın ve Görevleri

mücadelesini yaratma alanın-
da da gösterecektir. Kaldı ki
bunun güç ve imkanlarına da
ulaşmıştır. Belki bu süreç bi-
raz daha uzayacaktır, fakat
eninde sonunda bu sorunu
çözmeyi, bu ihtiyacı gider-
meyi de başaracaktır. Böyle

cüyle ve dökülen şehit kanıyla
yeniden özgürlük suyunu kavu-
şan insanlığın bu en eski anası
ve uygarlığın beşiği topraklar,
daha şimdiden başlayarak ye-
ni insanlık ve uygarlık için ye-
şermiştir. Yeşeren bu topraklar-
da bundan böyle aydın kılığın-

toplumsal aydınlanmanın ya-
şandığı bir dönemde artık or-
taya çıkarılması ve rayına o-
turtulması gereken diğer bir
kesim de aydınlar olmaktadır.
Gelenen aşamada aydınlar üze-
rinde durmamız, başka ne-
denlerin yanı sıra esas olarak
iki açıdan önemli olmaktadır.
Birincisi, ülkemizde PKK ön-
cülüğünde ve komutasında gör-
kemli bir ulusal kurtuluş mü-
cadelesinin yaşanmasına ve top-
lumun bütün kesimlerinde yol
açtığı büyük uyanış ve aydın-
lanmaya rağmen buna eşlik
eden bir aydınlar hareketi ve
mücadelesinin hala istenilen
düzeyde ortaya çıkmamış ol-
masıdır. İkincisi halkımızın
ne pahasına olursa olsun ken-
di gerçek aydınını mutlaka ya-
ratarak ulusal ve toplumsal
kurtuluş mücadelesinin hiz-
metine sokması gerekmektedir.
İşte bu iki gerçeği temel
alarak Kürdistan'da aydın ger-
çeğine açıklık getirmemiz ge-
rekmemektedir.

Fakat Kürdistan'da aydın
gerçeği en az ulusal ve top-
lumsal gerçekliğimiz kadar,
hatta denilebilir ki onun daha
da gerisinde düşürülmüş ve
çarpıtılmıştır. Kürdistan'da büt-
tün toplumsal kesimler ulusal
ve toplumsal yargılanmaya alı-
nırsa, tarih, vatan, ulus ve halk
gerçekliği karşısında objektif
olarak en fazla suçlu konumda
olanın, hatta hain ve gafil du-
ruma düşenin aydınlar olduğu
görülecektir. Şimdiye kadar
Kürdistan'da aydın denilince,
ulusal ve toplumsal gerçekli-
ğimizden uzaklaşarak, sömür-
geci düzenle ve yapıyla bütün-
leşmek ve onun bir parçası ha-
line gelmek olarak anlaşılmış-
tır. Böyle bir aydının ulaştığı
son nokta, sömürgeci egemen-
liğin Kürdistan halkı üzerin-
deki inkar ve imha politikası-
nın bir aracı ve aleti haline
gelme olmuştur. Böyle bir or-
tamda Kürdistan'da ortaya çı-
kan aydınlara genel anlamda
Kürt aydınları demek yerine
Türk aydınları demek, hatta
sömürgeci-feodal-komprador
düzenin aydınları demek daha
doğru olacaktır. Kendi ulusal
ve toplumsal gerçekliğinden
uzaklaşana ve karşısında yer
alana Kürt aydını demek müm-
kün değildir. İnsanların köken
olarak Kürt olmaları, onların
kimin hizmetinde olduğu ve
kimin aydını olduğu gerçeğini
değiştirmez. Geçmişte Kürdis-
tan'da aydın adına yaşananların
genel olarak aydınızsızlık olduğu,
aydının yüzkarahı olduğu be-
lirtmek gerekiyor.

Biz geleneksel Kürt aydını-
nın konumunu tarihsel ve to-
plumsal açıdan ve bunun ışı-
ğında güncel açıdan ilerde bi-
raz daha açacağız. Hem gele-

şu soruları sormamız ve cevap-
landırmamız gerekiyor. Kür-
distan'da gerçek aydın kimdir
veya gerçek aydına nasıl ula-
şılacaktır? Kürdistan aydın ger-
çeği nasıl oluşacak ve Kürdis-
tan'da bir devrimci-yurtsever
aydın hareketi ve mücadelesi
nasıl yaratılacaktır?

Kuşkusuz her toplum ve
halk gibi Kürdistan toplumu
ve halkı da sonuna kadar ay-
dınsız edemez ve aydınsız ol-
mayacaktır. Kaldı ki bir top-

aydın alanında da aydın ger-
çeğine ulaşmanın başka bir ça-
resi yoktur. Ulusal ve toplum-
sal anlamda gerçek budur. Ulu-
sal ve toplumsal kurtuluş mü-
cadele gerçeği, her şeyini yitir-
miş ezilen-sömürge toplumlara
ve halkları için yeniden var
olmanın ve zafer kazanmanın
temel yoludur. Aydınlanma ve
aydın da ancak bu yolla sağ-
lanabilir.

Bu gerçek bugün Kürdis-
tan'da bir kez daha kanıtlan-

hi ve yaşamı olmaktadır. Bu
savaş Kürdistan'da her şeyi;
güzel ve kötü, yanlış ve doğru,
yararlı ve zararlı anlamda ay-
rıştırmakta, Kürt ve Kürdistan
gerçeğine ait olan ve insanlık
için de temel olan ilkeleri ve
yaşamı değerli kılmakta, yaşa-
nır kılmaktadır. Bu savaşta
ekonomiden siyasete, kültür-
den ahlaka kadar büyük bir
uyanış, bilinçlenmeyi, örgüt-
lenmeyi ve mücadele etmeyi
yaşayan Kürdistan toplumu,

çok yoğun ve çok yönden ay-
dınlanmanın yaşandığı bir ül-
ke ve toplumda aydının ortaya
çıkmaması düşünülemez.

Bugün gelenen aşamada he-
nüz istenilen düzeyde olmasa
da, ulusal kurtuluş mücadele-
mizin etkisiyle gerek gelenek-
sel Kürt aydınının dönüşmesi
biçiminde olsun, gerekse de
ulusal kurtuluş mücadelemiz-
in içinden yetişme biçiminde
olsun, artık bir Kürdistan ay-
dın gerçeğinin de doğmakta

dan değil, Kürdistan toplumu,
halkı ve insanı şahsında yeni
insanlığa ve uygarlığa hizmet
veren aydın bolluğundan bah-
setmek gerekmektedir. Başka
şekilde PKK öncülüğünde es-
ki önemine, gücüne ve rolüne
yeniden kavuşarak yeşermeye
başlayan bu toprakların hak-
kını vermek ve insanlığın ema-
neti olan bu kırsal topraklar-
da yaşayan Kürdistan halkına
laik olmak mümkün değildir.

İşte Kürdistan aydını bu
gerçeğin bilincinde hareket e-
derek ideolojik, politik ve ör-
gütsel bir güç haline gelecek-
tir. PKK öncülüğünde yeni-
den yeşeren ve ürün verme gü-
cüne ulaşan Kürdistan toplu-
mu, halkı ve insanını dünya
içindeki yeni yerini ve rolünü,
insanlık ve uygarlık açısından
önemini ve gücünü kendi şah-
sında bilince çıkararak örgüt-
leme ve eyleme dönüştürerek
tarih sahnesine çıkmalı, ikti-
dar gücüne ulaşmalı ve insan-
lık adına konuşma gücüne u-
laşmalıdır. Fakat önce kendi
gerçeğini ulusal zeminde, yani
Kürdistan'da yakalamalıdır.
Kürdistan koşullarında yurt-
severliğe ve devrimcilliğe ulaş-
madan, Kürdistan toplumu,
halkı ve insanı nezdinde kim-
lik ve kişiliğini bulmadan ve
kendini ulusal ve toplumsal
düzeyde özgürleştirmeden, ulus-
lararası alana uzanarak enter-
nasyonalist bir öz ve karakter
kazanması, kimlik ve kişilik
edinmesi, güç ve otorite hali-
ne gelmesi mümkün değildir.
Fakat böyle bir gelişmeyi ken-
di şahsında başarmak için Kür-
distan aydınının her şeyden
önce yeni Kürdistan gerçeği
nasıl yaratıldı; Kürdistan top-
lumu, halkı ve insanı ölümün
esigindeyken yeniden nasıl kur-
tarılarak ayağa kaldırıldı; Kür-
distan'da uluslaşma, halklaş-
ma ve insanlaşmaya yol açan;
bu temelde kimlik, kişilik ve
özgürleşmeye yol açan ulusal
ve toplumsal kurtuluş müca-
delesini nasıl yarattı; hangi
ideolojik-politik çizgi, örgüt
ve mücadele anlayışı üzerinde
bu ulusal ve toplumsal gelişme
ortaya çıktı; buna kim komuta
ve öncülük etti; gerilla ve ser-
hıldan nasıl vücuda geldi; par-
ti, cephe ve ordu nasıl oluştu;
kısaca şu anda dünyanın gün-
deminden çıkmayan, emper-
yalist, sömürgeci ve feodal-
komprador güçleri can evin-
den vuran, uluslararası güç
dengelerini zorlayan, uluslar-
arası politika ve gelişmeleri et-
kileyen Kürdistan gerçeği na-
sıl ve kimin öncülüğünde ve
komutasında ve hangi çizgi ü-
zerinde, hangi örgüt ve müca-
dele yöntemiyle vücuda geldi;
güç ve otorite haline geldi so-
rularına doğru cevap vermesi

lum ve halk varlığını ve gele-
ceğini ekonomik, sosyal, ulu-
sal, siyasal, kültürel, askeri,
sanat ve hatta ahlak alanında,
kısaca bütün yaşam alanlarını
aydınlayarak yaşamak istiyor-
sa kendi aydınını er veya geç
yaratmak zorundadır. Eğer bir
toplum aydınsız kalmış ve ken-
di içinden kendi aydınını çık-
arıp yaratamıyorsa, o toplumda
aydınlanma sönmüş ve yerine
karanlık gelmiş demektir. Yani
bağımsızlığını ve özgürlüğünü
yitirmiş, ekonomik, toplumsal,
ulusal ve kültürel gelişmesi
durmuş demektir. Bu durum-
daki bir toplum ve halk ya-
şama hakkını ve başarısını an-
cak karanlıktan aydınlığa çık-
mayı başararak sağlayabilir. Hiç
kuşkusuz bunun yolu ve yön-
temi de hem anlayışta ve hem
de yaklaşımda ulusal ve top-
lumsal kurtuluş mücadelesi-
dir. Bunun dışında karanlık-
tan aydınlığa çıkmanın, köle-
likten özgürlüğe ulaşmanın ve

miştir. Kürdistan halkı ve top-
lumu, PKK'nin öncülük ve
komuta ettiği ulusal kurtuluş
mücadelemiz sayesinde karan-
lıktan aydınlığa, kölelikten öz-
gürlüğe ulaşmanın güç ve ola-
naklarını sağlamıştır. Kürdis-
tan halkı için karanlık ve köle-
liğin egemen olduğu dönem
sona ermiştir. İçinde bulun-
duğu dönem bağımsızlık ve
özgürlük dönemidir. Bu dö-
nemin, bu yürüyüşün sonu-
cunda zafer vardır. Kürdistan
toplumu ve halkı bu dönemde
uluslaşmakta, halklaşmakta, in-
sanlaşmakta ve bu temelde kim-
lik ve kişilik kazanarak özgür-
leşmektedir. Kürdistan'da şu
anda yaşanan savaş da olsa ve
bu nedenle koşullar çok zor
da olsa, Kürdistan toplumu,
halkı ve insanı ulusal ve top-
lumsal gerçeğini ilk kez ya-
şadığı, kimlik, kişilik ve öz-
gürlüğün tadına ilk kez vardığı
için bu savaş, onun bağım-
sızlık ve özgürlük öncesi tari-

halkı ve insanı, aynı zamanda
bütün alanlarda ve zeminde
büyük bir aydınlanmayı da
yaşamaktadır. Hareketliliğin ve
eylemliliğin böyle yoğun yaşan-
dığı ve aydınlanmanın patla-
ma düzeyinde genişliğine ve
derinliğine kök saldığı bir yer-
de, bir toplumda, bu geli-
meye er ya da geç bir aydın
hareketi ve mücadelesinin eş-
lik etmesi, her alanda ve konu-
da uzmanlaşan sayısızca aydı-
nın ortaya çıkması kaçınıl-
mazdır. Kendi bağrından en
zor koşullarda ve olanaksızlık-
lar içinde PKK öncülüğünde
nitel ve nicel olarak çağımızın
güçlü bir ulusal ve toplumsal
kurtuluş hareketini ve müca-
delesini çıkarmayı başaran Kür-
distan toplumu, halkı ve insa-
nı, hiç kuşkusuz bu başarısını
ulusal ve toplumsal kurtuluş
mücadelesine ve aydınlanma-
sına hizmet edecek ve buna
denk düşecek bir devrimci
yurtsever aydın hareketini ve

ya da oluşmakta olduğunu söy-
lemek mümkündür. Kürdis-
tan'da aydın gerçeğini yakala-
mak, üzerinde aydının yeti-
seceği ulusal ve toplumsal ya-
pıyı ortaya çıkarmak, aydın
yaratma yolunda atılmış temel
adım olmaktadır.

Unutmamak gerekir ki, Kür-
distan toprakları, Kürdistan
toplumu oluşuncaya kadar baş-
ka birçok topluluğa vatanlık
yapmıştır. Üzerindeki çağ dışı
ve vahşi sömürgeci egemenlik
yüzünden çorak gibi görünen
bu topraklar, aslında dünya-
nın en kırsal ve verimli toprak-
larıdır. Şimdiye kadar nice
tarih tüketen ve uygarlık eski-
ten bu topraklar, eğer hakkı
verilerek yeniden sulanırlarsa
eskiden insanlığın ve uygar-
lığın yeşertilmesinde olduğu
gibi yeniden insanlığı ve uy-
garlığı yeşertecektir. Hiç kuşku-
suz bugün PKK öncülüğünde-
ki ulusal ve toplumsal kurtuluş
hareketi ve mücadelemizin gü-

**Gerçek aydınlar ve aydın hiçbir yerde ve hiçbir toplumda
ve hiçbir zaman, hele hele ulusal ve toplumsal kurtuluş
devrimleri sürecinde hiçbir şekilde tarafsız, siyaset
üstü, toplum ve sınıflar üstü bir varlık
değildir. İstese bile olamaz.**

Gerçek Kürt aydınının Kürdistan halkının olduğu yerde ve savaştığı cephede olması gerekir. Bunu yapmazsa onun bir halk aydını olması, halkın mücadelesiyle bütünleşerek halkın bir parçası olması ve halkın nezdinde yurtsever devrimci bir Kürt aydını olarak kimlik ve kişilik kazanması, hatta uluslararası alanda ülke ve halkını temsil etme güç ve yetkisini kazanması mümkün olmayacaktır.

gerekmektedir. Bu sorular doğru cevaplandırılmadan, bu soruların altındaki gerçek görülebilmek pratikte gerekleri yerine getirilmeden Kürdistan'da aydın gerçeğini yakalamak ve gerçek Kürt aydını olarak ortaya çıkmak mümkün değildir.

Aydın her şeyden önce içinde hareket edeceği ortama ve üzerinde şekilleneceği yapıya, bağlı kalarak hareket edeceği, güç kazanacağı gerçekliği kendi pratiğinde bilince çıkararak örgüt ve eyleme dönüştürmezse, sağlıklı bir doğuş yapması ve sağlam bir yürüyüş gerçekleştirerek başarılı bir gelişme kaydetmesi mümkün değildir. Çünkü aydın, içinde bulunduğu ekonomik toplumsal, ulusal ve kültürel yapının bağrından çıkmaktadır. İster istemez bağrından çıktığı yapının yaşam etkileriyle doludur. Yeni aydın gerçeğini yakalayarak yeni bir aydın tipi olarak çıkmak için, bu durumda olan bir aydının, yani eski toplumdan gelen bir aydının yeni topluma geçişte dönüşüm sorunu vardır. Bu dönüşümü tam yapamazsa yeni toplumun aydını haline gelemez. Fakat yeni toplumun aydını oynamak için de yeni toplumu özümseyerek içinde erimeli ve onun bilinç, örgüt ve eylem gücüne ulaşmalıdır. Bunu başarmazsa yeni topluma bütünleşmesi, onun bir parçası haline gelmesi ve bu bağlamda yeni aydın tipi olarak tarih sahnesine çıkarak toplum nezdinde kabul ve onay görmesi mümkün olmaz. Hem eski toplumsal yapıyla olan bağını koparma hem de yeni toplumsal yapı içinde erimeye yanaşması gerekmektedir. Yeni aydının, eğer gerçekten yeni aydın olmak istiyorsa, eski toplumsal yapıya karşı eleştirici ve devrimci bir tutum ve davranış göstererek yeni toplumsal güçlerin saflarında bilinçlenmeye, örgütlenmeye ve mücadeleye güç getirmelidir. Kısaca yeni toplumsal güçlerle bütünleşerek yeni toplumsal yapıyı yaratmaya güç getirdiği oranda yeni aydın olmayı başaracaktır. Böyle biri tarihsel ve toplumsal açıdan hem geçmişe müdahale etmede hem de geleceği kurtmada kendinde gerekli bilinç, örgüt ve eylem gücünü bulacaktır.

Yeni ile eski, ezilen ile ezen, sömürgeli ile sömürgeci arasında yoğun bir ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşının yaşandığı Kürdistan'da öyleyse yeni aydın nasıl ortaya çıkacaktır? Hangi zeminde ve alanda şekillenecektir? Onu belirleyen ilkeler nelerdir?

Kürdistan'da yeni aydından bahsederken, bunun ölçütü herhangi bir yerdeki aydın olmayacak ve yine herhangi geleneksel bir Kürt aydını da olmayacaktır; tamamen Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal gerçekliğine denk düşen, bu gerçekliğe pratikte ve düşüncede bağlı olan, savunar ve

sahip çıkan ve bunu bilinç, örgüt ve eylemde başarılan aydından söz ediyoruz. Böyle bir aydın, doğal olarak pratikte somut ifadesini ve temsilini PKK'de bulan, ulusal kurtuluş mücadelemizle güç ve otorite haline gelen yeni Kürdistan gerçeğinin bir ürünü olacaktır. Bu aydın ya ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemiz içinden yetişerek ve onun bir çocuğu olarak doğacaktır ya da yine mücadalemizin etkisiyle geleneksel Kürt aydını içinden dönüşüm sağlayarak ortaya çıkacaktır. Her iki durumda da, yani gerek tamamen devrimin çocuğu olarak doğsun gerekse de devrime katılarak dönüşüm sağlamış olsun, bu yeni aydın eğer yeni Kürdistan koşullarında aydın görev ve sorumluluğunu üstlenmekte kararlıysa ve başarılı bir pratiğin sahibi olmak istiyorsa her şeyden önce yukarıda sorduğumuz sorulara doğru ve tam cevap vermesi gerekiyor. Ancak bu şekilde yeni

man gerçek Kürt aydınının kendisini bu gerçek dışında veya karşısında görmesine ya da tutmasına hiçbir neden yoktur. Gerçek Kürt aydınının Kürdistan halkının olduğu yerde ve savaştığı cephede olması gerekir. Bunu yapmazsa onun bir halk aydını olması, halkın mücadelesiyle bütünleşerek halkın bir parçası olması ve halkın nezdinde yurtsever devrimci bir Kürt aydını olarak kimlik ve kişilik kazanması, hatta uluslararası alanda ülke ve halkını temsil etme güç ve yetkisini kazanması mümkün olmayacaktır. Kürdistan'da en azından şu aşamada bilgi, kültür ve entellektüelliğe dayanarak ve sadece kendini bununla sınırlayarak gerçek Kürt aydını sıfatının kazanılamayacağı bilinmelidir. Bir aydında hiç kuşkusuz bunlar da olacaktır, hatta teknik ya da mesleki uzmanlık da olacaktır, fakat gerçek Kürt aydını bunları da aşarak, esas olarak ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesin-

leşecek bir durumdur. Biz Kürdistan'da aydın gerçeğini koyarken özellikle de yeni aydın tipinin hangi tarihsel ve toplumsal gelişmeyi temel alarak tarih sahnesine çıkabileceğini, Kürdistan toplumu, halkı ve insanı için bir Kürt aydın gerçeğine ulaşabileceğini belirtmeye çalışıyoruz. Ve görüyoruz ki eski Kürdistan'ı değiştiren ve yeni Kürdistan'ı (ulusal ve toplumsal anlamda) ortaya çıkaran temel güç PKK ve onun öncülük ettiği ulusal kurtuluş mücadelesidir. Şimdi bu gerçeği inkar edecek bir aydın, Kürdistan devrimini ve bu devrim sayesinde oluşan yeni Kürdistan gerçeğini de inkar etmiş olacaktır. Oysa PKK ile başlayan ve onun öncülüğünde ulusal kurtuluş mücadelemizle gerçeklik kazanan yeni süreç Kürdistan halkının yeni tarihi olmuştur. Ama bu tarih gerçek Kürt aydının da tarihidir. Şimdi gerçek Kürt aydını bu tarihi süreçte yese- ren ekonomik, toplumsal, ulu-

di türküsünde bu mücade- nin çığlıklarını seslenmeyecekse, kendi sanatında bu mücadelenin estetiğini çizmeyecekse ve kendi kaleminde bu mücadelenin tarihini ve devrimsel gücünü anlatılamayacaksa ve hatta beynine ve yüreğine bu mücadelenin doğru gelişme ve zafer hikayesini doldurarak gelecek kuşaklara taşımayacaksa, peki o zaman yeni diyeceğimiz aydın tipi Kürdistan'da daha başka neler işleyecektir? Kürdistan'da gerillaya ve serhildana sahip çıkılmayacak da neye sahip çıkılacaktır? Peki ya şehitler? Yaşamın başında ve sonunda onlar yer almayacaksa, onların emredici anılarına ve amaçlarına bağlı kalınmayacaksa ve onların manevi komutanlığı altında yürünmeyecekse o zaman nerde kaldı gerçek Kürt aydınlığı? Eğer bütün bu gerçeklere olumlu bakılıyorsa ve bağlı kalınarak yürünecekse o zaman bu doğal PKK'lilik değil de nedir? PKK her şeyden

dır. Vedat Aydın başka bir Kürt örgütünden geliyor. Fakat bu durum onun 15 Ağustos Atılımı'na ve bu atılımla birlikte ortaya çıkan PKK gerillasına sahip çıkması ve düşüncede olduğu kadar pratikte de giderek onlarla bütünleşmesi önünde engel değildir. Vedat, pratikte gerilla ruhu ve amacıyla öylesine bütünleştirir ki, şehit gerillanın törenlerle ve serhildanlar eşliğinde top- rağa verilmesinde öncülüğü çeker ve başarır da. Vedat yurtsever devrimci bir aydını ve onun aydınlığı ulusal kurtuluş mücadelesinde bilinç, örgüt ve eyleme dönüşerek militan bir kimlik ve kişilik kazanmıştı. Ve Vedat şehit düştüğünde doğal olarak bir PKK'liydi. Devamlı 70 yıllık cınarımız Apê Musa ömrü boyunca yurtsever bir Kürt aydını olarak kendini temiz tutmayı başarmıştı. Çeşitli dönemlerde aktif mücadele de etmişti. Fakat bu mücadelede kültürel düzeyde kaldı ve siyasal mücadeleye güç getiremedi. Buna rağmen susması için yoğun baskıya maruz kaldı. Belli bir dönem sustu, fakat teslim olmadı. Beyni ve yüreği hep Kürdistan'ın kurtuluşu için attı. Gerilla ve serhildanlar ortaya çıktığında adeta yeniden doğmuş ve bir delikanlı gibi coşkulu olmuştu. Evet o bir aydın olarak halkının saflarında ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almaktan ve PKK'nin yanında görünmekten çekinmedi. Apê Musa şehit düştüğünde doğal olarak bir PKK'liydi.

Gelinen aşamada Kürdistan'da her gün benzer örnek- lere rastlamak mümkündür. Ama buna rağmen bilerek veya bil- meyerek de olsa özellikle de geleneksel Kürt aydını içinden hala PKK ve ulusal kurtuluş mücadele gerçeğine yanlış yaklaşmakta olanlar çoktur. Ulusal kurtuluş mücadelesine hala istenilen düzeyde katıl- mama hatta uzak durma gerekçelerini PKK'li görünme- mak olarak açıklamaya çalış- maktadırlar. "Özürlü suçundan büyük" bunlara derler! Aslında böyle bir kaygı taşıyan aydınlığından şüphe etmek gerekiyor. Bunlar gerçek Kürt aydını olmadıklarını, yurtse- ver ve devrimci bir öze sahip olmadıklarını bu şekilde giz- leyebileceklerini sanmaktadırlar. Bunun için bunlar işine geldiği için bilerek doğal ile fiili (resmi) PKK'liği ve ken- dileri için de bir ulusal hak ve aynı zamanda kaçınılmaz bir görev ve sorumluluk olan ulu- sal kurtuluş mücadelesine katılmayı PKK'ye üye olmakla özdeşleştiriyorlar. Böyle dav- ranmakla burjuva aydınları ol- duklarını gösteriyorlar. Fakat PKK'yi de bir burjuva partisi gibi göstermeye çalışmaları boş bir çabadır. Tabii PKK'ye ve ulusal kurtuluş mücadelesine bu tarzda bakmaları kendi bur-

Kürdistan gerçeği ve bu gerçeğin birinci elden yaratıcısı ve bu gerçeğe damgasını vuran PKK ve onun öncülük ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelesini anlayabilir. Bu yapılmadan, yani PKK ve ulusal kurtuluş mücadelemiz gerçeği kavranılmadan, özümsemeden, saygı gösterilerek bağlı kalınmadan ve pratikte gerekleri yerine getirilmeden Kürdistan'da aydın gerçeğinin yakalanamayacağı ve yeni aydın tipinin oluşamayacağı kesinlikle bilinmelidir.

Öyleyse şu gerçeği rahatlıkla vurgulamak gerekir ki, Kürdistan'da en azından şu aşamada PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesi dışında ve karşı- sında bir Kürt aydın gerçeğini aramak tamamen boşuna bir çaba olacaktır. Mademki Kürdistan toplumu, halkı ve insa- nı bugünkü ulusal ve toplumsal gerçekliğini PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelesinde kazanmıştır, o za-

de halkın beyni ve yüreği, gö- zü, kulağı ve dili olmasını en azından kendi şahsında da ol- sa bilinç, örgüt ve eylemde başarmalıdır.

Kürdistan koşullarında ay- dın gerçeğini bu şekilde koyar- ken, bundan PKK ile organik ilişkiye geçmeyen, PKK üyesi olmayı kabul etmeyen ve PKK'nin fiili denetimini reddeden hiç kimsenin Kürdistan'da ay- dın olamayacağı anlamını ke- sinlikle çıkarmamak gerekir ve hiçbir zaman da söyledikle- rimiz bu anlama gelmemekte- dir. PKK'nin özel olarak Kürt aydınına fiili denetlemeye, üye- liğe çekmeye ve organik iliş- kiye zorlamaya ihtiyacı yoktur ve böyle bir istemi de yoktur. Fakat özel olarak hiç kimseye yasak da koymamıştır. Fiziki olarak PKK'li olmak yurtse- ver, devrimci ve sosyalist her Kürt insanı gibi Kürt aydını için de bir hak ve bu onun özgür iradesiyle ve PKK'nin de kabul ve onayıyla gerçek-

sal ve kültürel yapılanmaya dayanmadan ve burdan bes- lenmeden nasıl yaşayabilecek- tir? O bu tarihi süreci bütün ekonomik, sosyal, siyasal, ulu- sal, kültürel, askersel, sanatsal ve ahlaksal olarak kendine te- mel olarak işlemeden ve bunu koruyup geleceğe taşıma gö- rev ve sorumluluğunu üstlen- meden vicdanen nasıl rahat edebilir? O bu sürece katılma- dan, gücünü, olanaklarını ve yeteneklerini bu sürecin hiz- metine sokmadan ve kendisi bu süreci ruhen yaşayarak ve fiilen onun bir parçası haline gelmeden nasıl aydın görev ve sorumluluğunu yerine getire- cektir? Kendi müziğinde bu mücadelenin ruhunu çalma- dan, kendi şiirinde bu kahra- manlığını anlatmadan, kendi romanında bu mücadelenin yaşamını yazmadan, kendi folk- lorunda bu mücadelenin coşku- sunu oynamadan, kendi tiyat- rosunda bu mücadelenin hi- kayesini oynamayacaksa, ken-

önce şehitlerin partisidir, şe- hitlerin anısına sonuna kadar bağlı ve şehitlerin amacını ger- çekleştirmede sonuna kadar kararlı ve şehitlerin manevi komutanlığı altında yürüyen bir partidir. Aynı gerçeği ken- disini için de temel alan ve alma- sı gereken bir aydın ile PKK arasında İsmail Beşikçi'nin de- diği gibi düşünce birliği, beyin ve yürek birliği, gönül birliği ve duygu birliği ve doğal ilişki olmaktan daha doğal ne olabi- lir? Olmayacaksa o zaman PKK'nin doğuşu, gelişimi ve zaferi PKK'nin öncülüğünde başlayan ulusal kurtuluş hare- keti, mücadalemizin tarihi ve ka- zanımı en az Kürdistan halkı kadar gerçek Kürt aydınının da doğuşu, gelişimi, zaferi, ta- rih ve kazanımı olmaktadır.

Bu konuda şehit Vedat Ay- dın ile şehit Apê Musa örne- ğini vererek yurtsever-devrim- ci Kürt aydını ile PKK arasın- daki doğal ilişkiye biraz daha açıklık getirmekte yarar var-

juva aydın anlayışı ve yaklaşımları sonucu olmaktadır. Oysa bu bakış açısı çok yanlış ve tehlikelidir. Terk edilmezse sahiplerini uşaklığa ve ihanete kadar götürebilir. PKK'yi şimdiye kadarki bilinen partilerle aynılaştırmak, hele hele burjuva partileriyle kıyaslamak son derece yanlış bir davranıştır. PKK en azından şu aşamada normal bir parti olmaktan ziyade, o Kürdistan toplumu, halkı ve insanı için en başta bir uluslaşma, halklaşma ve insanlaşma temelinde kimlik ve kişilik edinerek ve özgürleşerek bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan yaratma ve bu bağlamda giderek dünya halkları ve insanlarıyla eşit ve özgür temelde birleşme hareketi ve mücadelesidir. Şimdi bu anlamda Kürdistan'da öz ve karakter kazanan her gelişme ve oluşum, her organik bağ, bileşim, her topluluk ve birey doğal olarak PKK'lidir ve onun etkisini taşır. Bu durum gerçek bir Kürt aydını için de geçerlidir. Çünkü onun da uluslaşma, halklaşma ve insanlaşma bazında kimlik ve kişilik kazanması, aydın gerçeğini yakalaması ve gerçek Kürt aydını haline gelmesi, PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelesi sayesinde olmaktadır. Kürdistan halkı "PKK bizim, biz PKK'yiz" derken bu gerçeği vurgulamaktadır. Şimdi halka rağmen ve yaşanan gerçeğe rağmen birinin aydın maskesi altında PKK'li görünmemek için ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşmekten uzak durması hiçbir gerekçeyle kabul edilecek ve anlayış görececek bir tutum ve davranış olamaz.

Bir de Kürdistan'da geleneksel Kürt aydınının konumuna bakmamız gerekiyor. Önce kimdir bu geleneksel Kürt aydını? Bunlar Kürdistan'da sömürgeci egemenliğin kurumsallaşması sürecinde sömürgeci eğitimden geçerek mezun olan ve sömürgeci ekonomik, sosyal, siyasal, askeri, kültürel ve dini kurumlarda yetişen ve büyük oranda asimilasyona uğrayarak ulusal ve toplumsal gerçekliğine yabancılaşan ve sonuçta sömürgeci-feodal-komprador düzenle bütünleşerek onun Kürdistan'daki inkar ve imha politikasının bir aracı haline gelmişlerdir. Kürdistan'da bu durumda olan okumalı, diplomalı ve beyaz gömlekli onbinlerce aydın taslağına rastlamak mümkündür. Şimdi bu durumda olan kimselere gerçek aydın demek hele Kürt aydını demek hiç mümkün değildir. Bunların kendine aydın demesi, bunların aydın olduğunu, Kürt kökenli olması da Kürt aydını olduğunu göstermez. Bunların köklü bir dönüşüm geçirerek bu konumlarından çıkmadıkça ve PKK öncülüğünde somutluk ve işlerlik kazanan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi içinde eriyerek yeni Kürdistan gerçekliğiyle bütünleşip

ulusal, siyasal ve kültürel bir kimlik ve kişilik kazanmadıkça, bunların Kürdistan aydın gerçekliğini yakalamaları ve gerçek Kürt aydını haline gelmeleri mümkün değildir. Evet geleneksel Kürt aydını için den çok cılız bazı çıkışlar yapmak isteyenler olmuştur. Örneğin Osmanlı döneminde Bedirhan ailesinden ve yine benzer çeşitli Kürt aşiret ve feodal aile çevresinden gelen bazı Osmanlı aydınları "Kürtçülük" yapmaya kalkmışlardır. Fakat bunlar her an düzenin

da bir dönüşüm sağlayarak kendilerini yenileyerek ve militan bir ruh kazanarak olmuşlardır. Fakat geleneksel Kürt aydınının içinden kimi zaman yurtsever çaba içinde olan kimselere rastlarsa bile onun belirleyici yönü daima emperyalist, sömürgeci ve yerli işbirlikçi feodal güçlerle içine girdiği işbirlikçilik ve uşaklık olmuştur. Çünkü o işbirlikçilik ve uşaklık içinde ulusal ve toplumsal gerçekliğini inkar ve imha temelinde ortaya çıkmıştır. Bu kesim bu-

suzluk örneği olmuştur. Fakat gelinen aşamada PKK bunu asla sorun olarak görmemektedir. PKK ulusal ve toplumsal kurtuluş bazında çağımızın gelişkin ve güçlü bir insanlık hareketi olarak sosyalist anlayış ve yaklaşımın bir gereği olarak Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine öncülük ve komuta ederken, ulusal ve toplumsal kurtuluş gerçeğine yabancılaşmış ve sömürgeci egemenliğin inkar ve imha politikasının bir aracı haline gelmiş her

çoktan Kürt ve Kürdistan gerçeğinden koparak emperyalist, sömürgeci ve işbirlikçi Kürt egemen güçlerinin bir işbirlikçisi ve uşağı haline gelmiştir. Fakat PKK bu gerçeği geleneksel Kürt aydını için utanılası ve kahrolası bir yükükarlık olarak kabul edip değiştirmekte kararlıdır. Ne pahasına olursa olsun er veya geç geleneksel Kürt aydınını yurtseverliğe çekerek, ulusal kurtuluş mücadelesinde yer ve görev vererek yeniden kimlik ve kişilik sahibi kılmaya çalış-

bilgi, kültür ve entellektüelle sınırlayan, yani yazan ve konuşan aydın tipinden kurtararak, aynı zamanda örgütlenen ve mücadele eden aydın tipine yükseltmeli, kendi kaderini Kürdistan halkının kaderiyle birleştirerek kurtuluş ulusal kurtuluş mücadelesinde görmeli ve geleceğinin bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan'da olduğunu görerek bilinçlenmeli, örgütlenmeli ve mücadele etmelidir.

Kürdistan toplumu, halkı ve insanı PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelesi içinde ekonomik, sosyal, siyasal, askeri, eğitim ve sanat alanında kısaca tarihsel, toplumsal, ulusal ve kültürel yaşama ilişkin ihtiyaç duyduğu kendi aydınını mutlaka yaratacaktır. Zaten PKK ve ulusal kurtuluş mücadelemizin kendisi Kürdistan'ın şimdiye kadar gelmiş geçmiş en büyük aydınlanma hareketi ve mücadelesi olmaktadır. Kürdistan'da ulusal ve toplumsal düzeyde sağlanan bu aydınlanma er ya da geç büyük bir aydın patlamasına yol açacak potansiyele sahiptir. Kürdistan aydını ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin ürünü olacak ve onun çocuğu olarak doğacak, yetişecek ve olgunlaşacaktır. Başka şekilde bu görkemli uyanışın ve ayağa kalkışın, fedakarlığın ve kararlılığın, coşkun ve sevginin, inancın ve cesaretin, acının ve zorluğun yaşam hikayesini kimse kavrayamaz, anlatamaz ve yazamaz. Kürdistan'da bugün bir ulusu ulus, bir halkı halk ve insanı insan yapan değerlere, kimlik, kişilik ve özgürleşmeye yol açarak Kürt ve Kürdistan gerçeğini bir devrim hareketine ve mücadelesine dönüştüren değerlere sahip çıkarak, bağlı kalarak yürüyecek ve yaşayacak bir aydın ancak yeni Kürdistan'da yeni aydın tipi olma yolunda başarılı bir gelişme sağlayabilir. PKK'li görünmemek maskesi altında hala ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinden uzak duranlara ve bilinen klasik aydın dayatmaların yanı sıra daha başka gerekçeler ileri sürerek kendini ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin dışında tutanlara ve yine ne sebeple olursa olsun emperyalizme, sömürgecilğe ve feodal komprador güçlere karşı düşüncede ve pratikte mücadele etmeyenlere ve Kürdistan'ın bağımsızlığından ve özgürlüğünden yana olmayanlara ve ulusal kurtuluş mücadelesine katılarak düşüncede ve pratikte üzerine düşen görev ve sorumluluğunu yerine getirmeyenlere gerçek Kürt aydını demek mümkün değildir. Ulusal ve toplumsal anlamda gerçek Kürt aydınlığı esas olarak PKK öncülüğünde gerçeklik kazanarak gelişmeye başlayan ulusal kurtuluş mücadelemizle ortaya çıkmıştır ve onun temel ilkeleri, yaşamı ve davranış ölçüleri de yine bu hareket ve mücadele olacaktır.

affına sığınmaya ve teslim olmaya hazır olmuşlardır. Hatta Kürtçülüğü düzen içinde önemli bir mevki kapmak için yapmışlardır. Bu türden aydınlara Kürt aydını demek, ulusal aydın demek kesinlikle doğru değildir. Yine özünde benzer çıkışlar Cumhuriyet döneminde de olmuştur. 49'lar olayı ve 70'lerdeki DDKO'lar olayı buna örnek olarak verilebilir. Bu çıkışlar siyasal mücadeleye güç getirememiş ve kültürel mücadelede çakılıp kalmışlardır. Hatta başından sonuna kadar kültürel çıkışlıdır. Bunun için halkın kaderi üzerinde etkili olmaları düşünülemezdi. Ama Türk sömürgecilği kültürel aydın hareketine bile tahammül etmeyip sertçe susturmuştur. Gelinen aşamada sınıf konumu ve çıkarları gereği hala bu modeller peşinde koşan ve bu modeli nerdeyse gerçek Kürt aydını modeli olarak savunan geleneksel Kürt aydınları gerçeği biraz zorlarsa, kendini biraz daha ulusal ve toplumsal kurtuluş ölçülerine vursa bunun mümkün olmayacağını görecektir. Kürdistan tarihinde ve yakın geçmişte ülke ve halk için bireysel düzeyde de olsa çaba harcamış yurtsever ve dürüst, namuslu aydınlar olmuştur. Böyle olanlardan bugün yaşayanlar hiç tereddüt göstermeden PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelesini selamlamışlar, desteklemişler ve bir parçası haline gelmişlerdir. Fakat önemli oran-

gün PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelemizden önemli oranda etkileniyor olsa da fakat sömürgeci yapıyla olan işbirlikçi ve uşaklık konumuna henüz tam bir son vermeye yanaşamamakta ve üzerinde bu yaşam tarzından kaynaklanan ağır etkiler taşımaktadır. Bu tip ulusal ve toplumsal kurtuluş süzgecinden geçerek tam bir dönüşüm sağlamazsa ve ulusal kurtuluş mücadelesine katılarak yurtsever bir kimlik ve kişilik kazanmazsa, gerçek Kürt aydını özelliklerini kazanamaz.

Biz geleneksel Kürt aydınının niteliğini ve özelliklerini, kendisini daha iyi tanıyarak ve kazanarak yeniden Kürtlüğe dönüşünü sağlayarak yurtsever, demokrat ve sosyalist bir aydın haline dönüşmesi için belirtiyoruz. Geleneksel Kürt aydınının varlığını reddetmek ve dışlamakla sorunun çözülmeceğini biliyoruz. Fakat burdan geleneksel Kürt aydınına çok ihtiyaç duymaktayız sonucunu da çıkarmak gerekmektedir. PKK ve ulusal kurtuluş hareketi ve mücadelesinin ortaya çıkmasında geleneksel Kürt aydınının hiçbir katkısı olmamıştır, tersine engelleri ve zararları olmuştur. Fakat kendileri aşarak etkisiz kılındılar. Ulusal kurtuluş mücadelemizin önüne engel dikmeleri, karşı çıkmaları ve saldırı yönelmeleri elbette yapılmaması gereken ve bu yönüyle büyük bir sorum-

Kürt insanı gibi sıradan Kürt insanından daha aşağıda seyreden geleneksel Kürt aydınının da içinde bulunduğu onursuz ve aşağılık konumdan çekip kurtarmak istemektedir ve geleneksel Kürt aydını karşısında da kendisini sorumlu ve görevli görmektedir. Bilineceği gibi ortada kurtarılabilecek ve yardıma muhtaç olan birisi varsa o da Kürdistan toplumsal kesimleri arasında en önde olan geleneksel Kürt aydınlarıdır. Çünkü yukarıda da belirttiğimiz gibi Kürdistan'da en başta asimile edilen ve önemli oranda ulusal ve toplumsal gerçekliğine yabancılaşan ve inkarcı konuma düşen ve bunun sonucu olarak büyük oranda sömürgeci düzenle bütünleşen, hatta onun Kürdistan üzerindeki yayılmacı, talancı, baskıcı, asimilasyoncu, kısaca inkar ve imha politikasının bir aracı ve aleti haline gelen geleneksel Kürt aydınıdır. Örneğin alt sırada bir öğretmen bile Kürtlerin çocukluktan başlayarak asimilasyonunda fiili rol oynamıştır. O, TC'nin asimilasyon politikasını uygularken sadece maaşını ve bir de sömürgeci düzenin nasıl "iyi" bir öğretmeni olduğunu düşünmüştür. Alt düzeyde öğretmen olarak bunu yaparken üst düzeyde de bakan olmuş ise bizzat sömürgeci egemenliğin kurumsallaşmasında aktif rol oynamıştır. Şimdi altı ve üstü bu özellikte olan geleneksel Kürt aydını aslında

maktadır. Hatta Kürdistan yurtsever-devrimci aydın hareketi ve mücadelesi içine çekerek gerçek Kürt aydını yapmaya çabalamaktadır. Fakat bütün bu hizmeti yaparken, geleneksel Kürt aydınının niteliğini ve özelliklerini ortaya sermekte, olumsuzluklarına ve sapmalarına karşı eleştiri ve ikna temelinde mücadele etmekte ve dayatmalarına sabırla karşı koymaktadır. Geleneksel aydını olduğu gibi kabul ederse, ortaya ne gerçek Kürt aydını çıkar, ne de aydın hareketi ve mücadelesi.

Geleneksel Kürt aydını PKK öncülüğünde ortaya çıkan tarihi fırsatı ve kendisine sunulan ideolojik, politik ve örgütsel katkıyı, yine güç ve olanakları kendisini yurtseverleştirmekte, devrimciyleştirmekte kullanmalıdır. Şimdiye kadarki kabul edilemez durumunu hızla aşmalı, mevcut olumsuz konumunu bilince çıkararak bundan hızla uzaklaşmalı, üzerindeki olumsuz yaşam etkilerine karşı savaş açarak dönüşüm sağlamalı, PKK öncülüğündeki ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine katılarak halkla arasındaki uçurumu kapatmalı, Kürt ve Kürdistan gerçeğine yurtsever ve devrimci temelde dönüş yaparak kimlik ve kişilik kazanmalı, tarafsız, toplum ve sınıflar üstü ve siyaset üstü gibi burjuva anlayış ve yaklaşımı terk ederek Kürdistan'da tersi doğru olan aydın gerçekliğine ulaşmalı, kendini

Şimdi halka rağmen ve yaşanan gerçeğe rağmen birinin aydın maskesi altında PKK'li görünmemek için ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşmekten uzak durması hiçbir gerekçeyle kabul edilecek ve anlayış görececek bir tutum ve davranış olamaz.

Halkımız, bu tipten hesap sormalıdır

Ulusal kurtuluş savaşımızın geliştiği ve ülkemizin her köşesinde yaygınlaştığı bu dönemde hepimizin görevi bu mücadeleyi biraz daha yükseltmektir. Düşman gelişen bilinçli ve kararlı savaşımızın kendi sonunu getireceğini iyi biliyor. Bu yüzden tüm günlük düzenlemeleri ve her türlü kültürel, sosyal ve ekonomik atılımları bu savaşı önlemeye yöneliktir. Devletin her kademesinde kalmak için PKK'ye karşı savaş vermek gerekiyor. Bu belirleyici ölçüt olmuştur. Öyleyse halkımızın ulusal direnişine karşı en barbar ve gerici yöntemlerle ayakta kalmaya çalışan faşist TC'ye karşı savaşmak, bir insanlık görevidir. Partimizin önderliğinde verilen bu savaşta tüm benliğimizle bu davaya sarılmamak büyük bir alçaklıktır. Hepimiz için geçerli olan tek yaşam biçimi, zaferi yakalayacak çalışma tarzına ulaşmaktır. Bunun dışında başka bir şey istemek, en büyük gaflet ve ihanettir. Nitekim gelinen aşamada en olumsuz tipler bile bu mücadele biçiminin doğruluğunu kabul etmişlerdir. Hiç kimse artık PKK'nin mücadele biçiminin yanlış olduğunu savunamaz. 20 yıllık mücadele tarihi neyin doğru, neyin yanlış olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Ancak zavallılar, düşmanla birlikte yaşamak isteyenler buna karşı çıkabilirler. Tarihin ise bu tiplerden hesap soracağı gün gibi ortadadır.

PKK'nin verdiği mücadele dünya tarihinde ender rastlanan bir biçimdedir. Halkımızın en umutsuz olduğu, yok oluşla karşı karşıya olduğu bir dönemde, tarihin en büyük direnişine, önderliğine sahip olmuştur. Bugüne ulaşmak da öyle kolay olmamıştır. Tarihin en büyük direnişiyse, onbinleri aşan şehit kanıyla buna ulaşılmıştır. En zor olan bu halkın ayağa kalkması sağlanmıştır. Bizim de biricik görevimiz, bu davaya mutlaka katkı sunmaktır. Ülkemizde ben insanım diyenin bundan başka bir görevi olamaz.

Son günlerde kamuoyunda Selim Çürükkaya'nın parti içinde haksızlığa uğradığı ve buna benzer yönde haberler çıkmıştır. Başta şu çok iyi bilinmelidir ki, parti hiç kimseye haksızlık yapmaz. Böyle bir konumda da değildir. Partimiz her türlü karşı-devrimci yönelimlere karşı gelişmesinin en önemli nedeni müthiş bir kişilik çözümlemesine ulaşmış olmasıdır. Eğer bir avuç insan topluluğundan bugün yüzbinleri örgütleyen bir konuma gelinmişse bu parti içindeki güçlü devrimci kişiliğin oluşumu sayesinde. Devrimcileşmeyen kişilik, her zaman devrimci gelişmelere engel olan kişidir. Partiyi biraz tanıyanlar tüm gelişmelerin parti içindeki kişiliklerin devrimcileşmeleri sağlandığı oranda ortaya çıktığını iyi bilirler. Parti en büyük savaşı da kendi içinde devrimcileşmeyen kişilere karşı vermektedir. Sürekli büyük destekler sunularak kişinin devrimci çizgiye ulaşması sağlanmaya çalışılmaktadır.

Selim için de parti büyük yardımlarda bulunarak, birçok şans ve imkan sunarak kendi gelişimine katkıda bulunmuştur. Özellikle Zindan Konferansı sürecinde Parti Önderliği'nin bizzat büyük katkıları söz konusu olmuştur. Özellikle örgüte gelmeyen, disipline olmayan bireysel üslubu aşması için büyük destekler sunulmuştur. Hiç kimse sunulan desteklerin yetersizliğinden bahsedemez. Ancak Selim, bütün

tembel, en asalakça yaşama alışmış yapısı vardır. Evin en büyük çocuğu olmasına rağmen doğru dürüst bir iş yapmayan, çalıştığı tüm işyerlerinde tembelliğinden dolayı iş sahibi tarafından işten atılmıştır. Buna karşın babamın kazma-kürek çalışarak elde ettiği birkaç kuruşu, annemden alıp şehirlerde harcamaktan başka bir iş yapmazdı. Bu yüzden evde babamla sürekli kavgalıydı. Gençliğinde de o dön-

ufak bir dürüstlük varsa, şehitlere ve halka bağlılığın gereği de budur. Bizim yeni hainlere ihtiyacımız yoktur. Halkımızın tarihinde en bol olan hainlerdir. Halkımızın tarihini değiştirecek kahramanlara, önderlere ihtiyaç vardır. Eğer halkımızın tarih boyunca her türlü acıyı öndersizlikten çektiği biliniyorsa, en güçlü önderliğe ulaşıldığı bu dönemde böyle gaflet içinde olmanın ne anlamı olabilir? Sanırım Selim

ihanettir. Tarih boyunca tüm ihanetçilerin sonunun ne olduğu bilinmelidir. Partimizin müthiş çabaları sayesinde dünyanın her tarafında Kürtler bir araya geliyorsa, bu, dökülen kanların sayesinde olmuştur. Yaratılan bu saygıyı kötüye kullanma alçaklığında bulunulmasın.

Halkımız uzun süre cezaevinde kalmış bu tipe saygı duyacağına hesap sormalıdır. Cezaevinde Hayrilerin, Ke-

nması gerekir. Tek bir değer yaratmayan, asalakça yaşayanlara değil, müthiş bir direnişi esas almayı görev olarak önüne koyanlara saygı duyulmalıdır. Bizim gerçek önderlerimiz şehitlerimizdir. Tek doğru yaşam biçimi de şehitlerin yaşamıdır. Hepimizin bunu esas alması gerekir. Tarihin yenilgili kişilikleri, lafazanlar, kaçkınlar hiçbir zaman direnişin temsilini yapamazlar. Yöre halkımızın bunu çok iyi bilmesi gerekir.

Düşman özellikle bölgemizdeki potansiyelin devrimin hizmetine sunulmasını önlemek için yoğun özel savaş yöntemlerine başvurmakta. Bu konuda belli bir başarı da elde edilmiştir. Bölgedeki Alevi-Sunni, Zaza-Kurmanç ayrımı yaparak, bunu derinleştirerek halkın birliğini önlemeye çalıştığı iyi biliniyor. Bu ayrımcılık olduğu sürece de hep ezildiğimizi görmüşüz. Yapmamız gereken bu ayrımı kaldırıp, hep birlikte ulusal birliği önleyen engelleri kaldırmaktır. Selim bugün içinde bulunduğu konumla ulusal birliğin karşısındadır. Ona şunu sormak gerekir: Çevremizde partiyi ilk savunulardan biri de sendin. Bu kadar kan döküldükten sonra bireysel yaşamın için yaptıklarından utanmıyor musun? Onu tanıyan herkes, kendisi gerçek devrimcilik yapmadığı sürece kimse selam vermemelidir. Gerçek devrimcilik PKK ile hareket etmektir. Düşmanımızın nefesinin en fazla daraldığı, her türlü çöküntüyü yaşadığı bu dönemde böyle kafa karışıklığı yaratmak bir ihanetten başka bir şey olamaz.

Kürdistan'ın her köşesinde, her dağında gerillanın kökleştiği ve düşmanın darbe üstüne darbe yediği bu dönemde her şeyimizle Parti Önderliği'ne, partiye bağlılığı esas almalıyız. Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni güçlendirmeli, kişilere değil, bizi bugüne getiren partiye bağlı olmalıyız. Her ulusal kurtuluş savaşında böyle tiplerin ortaya çıkabileceği göz önüne getirilmelidir. Bu vesileyle mücadeleyi daha iyi tanımalı, gelişmeleri yakından takip etmeliyiz. Doğru ve yanlışları ortaya çıkarmalıyız. Zafer ancak partimize bağlılıkla mümkün olabilir.

Selim'e de şu çağında bulunmak istiyorum: İçinde bulunduğ korkunç ihaneti görüp parti adaletine sığsın. Tüm yetmezliklerini aşıp savaş hakkını elde etmeye çalışsın. Yoksa hiçbir şekilde tarih karşısında hesap vermekten kurtulamaz. Eğer kendisini düzeltmezse, bizzat yakasına yapışıp hesap soracağız. Bizim halk düşmanı kardeşimiz yoktur. Tüm olumsuzluklarını en gerçekçi bir tarzda görmeli, ulusal kurtuluş mücadelesinde yapılması gerekeni yapmalıdır. En doğrusu budur. Savaşmak isteyenlerin ancak dağlarımızın başında yerleri vardır.

1 Eylül 1993

Dr. Süleyman (Sait Çürükkaya)

Yapılanların büyük bir ihanet olduğu anlaşılmalıdır. Ve mutlaka en kısa zamanda parti adaletine sığınılmalıdır. Haksızlığa uğradığını belirtme yerine dağların doruklarında sıcak savaşın içinde kalma hakkı istenmelidir.

bunlara rağmen devrimcileşme yerine burjuva partilerin bile kabul edemeyeceği üslubunu daha da derinleştirerek örgüte dayatıp birçok tahribata neden olmuştur. Şunu unutmamak gerekir ki, biz dünyanın en vahşi ve en barbar ordusu olan Türk ordusuna karşı savaşmaktayız. Bu orduya karşı savaşılabilmek, ancak çelik gibi bir disipline sahip olmakla mümkündür. Disiplini olmayan bir örgüt olamaz. Disiplini olmayan bir ordu düşünülemez. Düşman ajanları saf-larımıza geldiklerinde ilk yaptıkları iş, örgüt disiplinini boz-

min yoz kültürünün temsilciliğini yapmıştır. Parti ile tanışması sonrasında da bu yaşamı aynı olup burjuva devrimciliğini aşan bir konumda olmuştur. O zamandan beri parti otoritesini kabul etmemiştir. Üslup ve yaklaşımlarıyla örgütleyici değil, örgütü dışlayıcı konumdadır. Bu nedenle yaşamı boyunca örgütlediği doğru dürüst bir kimse yoktur. Bu dönemde Resul unsurunun tahribatlarına seyirci kalma, hatta örgütü tanımadığından bu unsurun tahribatlarına anlam bile vermemiştir.

Cezaevinde çeşitli dönem-

kendini Gallile gibi görmekte. Doğru bildiğini güya savunmakta ısrarlıdır. Savunduklarının kapitalizmin pisliliği olduğunu ve düşmanın cezaevinde dayattığı ıslah olmuş PKK tipi olduğunu bilmesi gerekir.

Örgütü dağıtarak, örgüt disiplinini kabul etmeyerek bir yere varacağını sanıyorsa, büyük bir yanılgıdadır. Gerçekten Parti Önderliği'nin yaşamı biraz yorumlanabilseydi bu durumun yaşanmayacağı açıktır. Aslında Parti Önderliği'nin müthiş bir otorite olmasını kabul edememe vardır. Buna karşı var olan objektif bir direnme

mallerin, Mazlumların kendi canlarını vererek yarattığı direniş değerlerinin düşmana peşkeş çekilmesine neden izin verildiği sorulmalıdır. Bu direnişe layık olunmadığı sürekli hatırlatılmalıdır. Şener gibilerin her türlü ihaneti örgütlemesine seyirci kalma sebebi sorulmalıdır. Arkadaşların ölümüne kabul etmediği yaşam tarzını, bir aş için kabul etmelerinin hesabı sorulmalıdır. Kimse ülkemizin binlerce kilometre uzağında yürütülen bu savaşın yarattığı değerler üzerinde hesap kuramaz. Bu savaşın tüccarlığı olamaz.

Bizim yeni hainlere ihtiyacımız yoktur. Halkımızın tarihinde en bol olan hainlerdir. Halkımızın tarihini değiştirecek kahramanlara, önderlere ihtiyaç vardır.

mak, ortamı muğlaklaştırmak ve geri tartışmalarla asıl sorunlara eğilmemizi engellemektir. Selim'in de yaptığı budur. Buna göz yumulmasının da kabul edilemeyeceği ortadadır. Doğal olarak parti kimsenin bozgunculuk yapmasına izin vermez. Eğer kişide zerre kadar bir dürüstlük varsa, o da partinin tüm uygulamalarından sonuç çıkarıp yetmezlikleri aşmaktır.

Bugün tek geçerli yaşam biçimi parti otoritesi altında yaşamasını bilmektir. Düşmana gitmek, Avrupa demokrasisinin koynunda yaşamak bir kurtuluş değildir. Bu ancak rezillik olabilir.

Sorun bir kişiliğin devrim-

lerde yaptığı cezaevi temsilciliği ile aslında cezaevi müdürüyle ahbap-çavuş ilişkileri sonucunda düşmanla iyi birleşmeyi öğrenmiştir. Sahip olduğu konum "faaliyet yürütüyoruz" adı altında şehirlerde her türlü küçük-burjuva yaşamını kamufletmeye çalışan bazı sahte tiplerle aynıdır. Cezaevinde şimdiye kadar örgütlerle karşı karşıya gelmemişse, içinde bulunan bazı koşullar nedeniyle arkadaşların olumlu yaklaşım göstermesi sayesinde.

Mehmet Şener neyse, bugün Selim Çürükkaya da odur. Bunu herkes böyle bilmelidir. Gerçekten eğer devrimcilik yapmıyorsa aklını başına alıp bir köşeye oturmasını bilmeli-

bugün subjektif bir konuma ulaşmıştır. Kesinlikle şu unutulmamalıdır ki, PKK'nin diğer adı "Başkan APO"dur. Başkan APO'yu PKK'den ayrı görmek yapılacak en büyük düşmanlıktır. Mücadelemizin en zor sürecinden geçip bugüne ulaşması, tüm kazanımların elde edilmesi ve yine cezaevindeki idamdan kurtulması, tahliye edilmesi Parti Önderliği'nin engin çabaları sayesinde. Bu gerçeği kabul etmemek nankörlüktür. Kürdistan'da insanlığın inkarıdır.

Avrupa Kürdistan ulusal meclisinde milletvekili seçildiğinde kabul edilmez üslubu hep eleştirilmiştir. Kendisi ise buna karşı üslubunu sürekli

Hiç kimse lümpenizmi, Batı kapitalizminin yoz yaşam tarzını partiye dayatamaz. Biz PKK'nin yaşam tarzının sosyalist yaşam tarzı olduğu ve ulaşılmaması gereken en ilerici bir yaşam biçimi olduğunu iddia ediyoruz. Bunun böyle olduğu ispatlanmaktadır. Düşmana karşı savaşımında, sahip olduğumuz teknikle değil, yaşam tarzımızla başarılı olmuştuz. Bu yaşam temsil edildiği sürece gelişme sağlanmıştır. Bu yaşam tarzından sapmak ise büyük kayıp ve tahribatlara neden olmuştur. Bu tarz temsil edilmediği sürece her gün kayıplar vereceğimiz bilinmelidir. Hepimizin bu yaşam tarzına layık olabilmek için aman-

Bizim gerçek önderlerimiz şehitlerimizdir. Tek doğru yaşam biçimi de şehitlerin yaşamıdır. Hepimizin bunu esas alması gerekir. Tarihin yenilgili kişilikleri, lafazanlar, kaçkınlar hiçbir zaman direnişin temsilini yapamazlar. Yöre halkımızın bunu çok iyi bilmesi gerekir.

cileşip devrimcileşmemesi sorunudur. Ne kadar uzun süreli parti içinde kalınırsa kalınsın eğer süreç içinde kişilik devrimcileşmezse, onun mutlaka parti ile karşı karşıya geleceğinin iyi anlaşılması için bu kişiliğin durumunu biraz daha iyi ortaya koymak gerekir. Selim, abim olduğu için biraz daha iyi tanıyorum. Evde en

dir. Avrupa'da şuraya buraya dayanarak, dökülen kanlar üzerinde kimse hesap yapmasın. Yapılanların büyük bir ihanet olduğu anlaşılmalıdır. Ve mutlaka en kısa zamanda parti adaletine sığınmalıdır. Haksızlığa uğradığını belirtme yerine dağların doruklarında sıcak savaşın içinde kalma hakkı istenmelidir. Eğer hala en

diretmıştır. Örgüt bu durumu ile devrimcilik yapamayacağını ve bir köşeye çekilmesinin doğru olacağını belirtmiştir. Kendisi bunu yapmayıp Avrupa'da bizim bölge insanları ile ilişki kurup parti aleyhinde çalışma yürütmüştür. Bunu yapmak en büyük alçaklıktır. Eğer devrimcilik yapmıyorsa, karşı-devrimci olmak bu halka

sız çaba sarfetmemiz gerekir. Bu yaşamı kabul etmemek ihanetin en kötüsüdür. Her partinin görevi de her koşul altında bu yaşamı kabul etmektir. Bu nedenle Avrupa'da bu yaşam temsil edilmesi gerekirken, Avrupa yaşam tarzını partiye dayatma gafleti kadar kötü bir şey olamaz.

Halkımızın bu tipleri iyi ta-

Sosyalizmde amaç insandır, Apoculuk, her şeyden evvel insanı kazanmayı amaç ediniyor. İnsanı tam bağımsızlaştıran, sömürüyü ortadan kaldıran bir toplum olan sosyalizm, kendine insanın diyenin amacıdır.

Apocu devrim, dünya ölçekli bir çöküşün yaşandığı, sosyalizm dalgasının geri çekildiği bir ortamda ve en düşürülmüş bir toplumun bağrında, o insanı, düşürülmüşlükten yükselişe geçiren bir devrim olarak Ekim'den daha ileri, yaşanan sosyalizmden daha katılımcı ve daha kolektif bir devrim olarak ortaya çıkıyor.

Çöküş, çok büyük bir enkaz yığınıdır. Apocu devrim bu enkaz yığınından yeni bir değerlendirmeyle, büyük bir atılımı gerçekleştiriyor. Geri bir toprakta, ileri bir sosyalizme yol açıyor. Ekim'in yıkılışı bir yönüyle çokça sözü edilen, insanın, devrimi bireyin de içselleştirememesinde yatıyor. Apoculuk, devrimi önce insan bünyesinde gerçekleştirecek, gelecek toplumun kurucularını yetiştiriyor. Apocu devrim, sosyalizmi düşünce planından, pratik plana taşıyor ve bugünden yeni bir yaşam felsefesi yaratarak, bireyin kişiliğindeki eski toplumun gerici direnişini kırıyor.

İleri bir toplum projesi olarak Apoculuk, tipik bir aydın hastalığı olan ve kapitalizmin ana ilkesi olan "tek başıma kendimi nasıl geliştiririm" ilkesinin yerine, "hep birlikte nasıl gelişiriz" ilkesini koyarak yeni insanın yaratılmasına öncülük ediyor.

PKK önderliğini, geçmiş devrim önderliklerinden ayıran ve ona daha ileri özellik kazandıran, bir toplumsal önderlik olarak, devrim kavgasının, devrimci eylemin içinden çıkıp gelmekte olusudur. PKK'de çürümeyi önleyen, her türlü tasfiyeci girişimi bozguna uğratan, her türlü geriye çekiş hamlesini başarısız kılan bu önderlik özelliğidir.

Geçmiş sosyalizm deneyimlerinin ve

BİR YENİ EKİM APOCU DEVİRİM

İrfan Dayıoğlu

**Apoculuk, dar ulusal
çerçeveye sığmayan,
sadece bir Kürt
hareketi ideolojisi
olarak algılanmaması
gereken, ulusal
sınırları olmayan
bir dünya görüşüdür,
bir ileri felsefedir.**

devrimci hareketlerin yenilgisine kaynaklık eden, öncünün, devrim savaşımının içinden çıkıp gelen değil, sorunu masa başından tartışan kent aydınlarından geliyor olmasıdır. Burada aydınının tarifi gerekiyor. Aydın sadece teorik açılımlarla toplum öncülüğü yapmaya çalıştığında ve savunduklarını, pratik yaşam da kendinden başlayarak hayata uyarlayamadığında bir ileri toplum kuruluşu ne kadar sağlam olabilir? En büyük hastalık, eylem ile söylemin uyusamamasıdır. PKK önderliği bu anlamıyla da, öncülerinden ve çağdaşlarından ayrılıyor ve bu uyumsuzluğa son vererek. Toplumun öncüleri, tartışma kulüplerinden değil, kendisinden bin kat daha güçlü düşmana karşı, can bedeli bir mücadelenin içinde doğuyorlar. Bu özellikte, devrimin her türlü sağa sola çekiliş girişimlerini önüyor.

PKK'de sosyalizm anlayışı, bireyin önce kendini sosyalistleştirmesidir. Kendine faydası olmayan topluma faydası olmaz. Öyleyse, devrim mi istiyorsun? Önce kendini devrimcileştir. Eşitlik ve özgürlük mü istiyorsun? Önce kendini özgürleştir, önce kendin herkese eşit davranmasını öğren, Apocu felsefe budur. Sosyalizmin gelişkin insanların işi olduğu bilinmektedir. Öyleyse sosyalizm kuruculuğuna soyunan her birey, her örgüt, işe kendini geliştirerek ve kendinde gelecek toplumun prototipini yaratarak başlamak zorundadır. PKK önderliğinin başarısının sırrı buradadır. Önderlik, işe önce kendini muazzam bir dönüşüme uğratarak başlamış ve giderek bu değişimi tüm topluma egemen kılma için yoğun bir pratik atılım süreci başlatmıştır. PKK'de bugünden gelecek toplumun yaşam biçimi, davranış ve düşünce biçimi oluşmaktadır ve geleceğin daha sorunsuz kazanılmasının da güvencesi budur.

Apocu devrim anlayışı, tek başına bir

ulusal kurtuluşçuluk değil, aynı zamanda, insanı bir bütün olarak değiştirme ve değiştirme girişimi ve iradesidir. Bu anlamıyla genel bir toplum kuruluşu için çaba içinde olan her devrimci hareketin ilham kaynağıdır. Apoculuk, dar ulusal çerçeveye sığmayan, sadece bir Kürt hareketi ideolojisi olarak algılanmaması gereken, ulusal sınırları olmayan bir dünya görüşüdür, bir ileri felsefedir.

PKK öncülüğü, bugün kendi halkının devrimi ile, bölge devrimini özdeş kılabilmenin kavgası içindedir. Bölgenin tüm devrimcileri de, bu bölgede bugün zafere en yakın devrim olan ve giderek bölge devriminin anahtarı olacak olan Kürt devrimini kendi devrimleri görmek durumundadırlar. Kürt devrimi, başta Türk devrimidir. Kürt devrimi bugün için bölge devrimidir.

Ekim devrimi çağa damgasını vurdu. Bugün Ekim ile yükselen sosyalizm dalgası geri çekildi. Tam da bu dalgaın çekilmeye başladığı ve büyük çoğunluk için, artık sosyalizmin bir hayal olduğu bir ortamda, Apocu devrim dalgası insanlığın doğuş merkezinde yükselişe geçerek, insanlık için yeni bir umut dalgası oldu. Bugün, yaşasın kapitalizm çığlıklarının atıldığı bir ortamda boy veren PKK devrimi, bölge insanı için yeni bir yükselişin kapı aralayıcısı olmuştur. Bu bölgede devrimci "Yaşasın bölge devrimi, yaşasın Apoculuk" diyebilendir. Devrimci, çürümeye, yıkıntıya, düşkünlükte devrimi görebilendir.

Öyleyse, bu bölgede en büyük devrimci gelişmeye yol açan Başkan APO'ya, Başkanın açtığı yolda devrim için döğüşenlere, devrimin güvencesi tüm şehitlere selam olsun.

Bu bölgede yeni bir Ekim, Apocu devrimdir. En büyük devrimci, Apoculukta geleceği görebilendir.

(Baştarafı 15. Sayfada)

sistemi söz konusudur. Kürdistan tarihinde yaşam bir suçluluk yumağı ve suçlar toplamıdır. Bu, partimiz PKK'nin öncülüğünde yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ortaya çıkışına kadar böyledir. Yabancı egemenlik ve sömürgecilik altında Kürdistan'da işlenmemiş suç, kendi gerçekliğine karşı suçlu durumuna düşürülmemiş insan kalmamıştır. Bunun için Kürdistan'da suç ve suçluyu ayırt etmek, tanımak en zor iş olmuştur. Ancak mücadeleyle birlikte sürdürülen insanlık ve yaşam kavgası suç ve suçluyu ayırt etmeyi olanaklı kılmıştır. Kürdistan'daki suçların kaynağı sömürgeci egemenlik ve bunlarla kader birliği yapmış olan işbirlikçi, hain Kürt egemen sınıflarının gerici ve çağ dışı varlığıdır. Kürdistan'daki tüm suçlar, kaynağını bu iki gücün ortaklığında bulur ve onlara hizmet eder. Mücadelemiz bu egemenliği kırmış ve suçlu tanımlamayı mümkün kılmıştır. Yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi suçun ayrımasının ve tanımının yapılabilmesinde tek söz sahibidir.

Yüzyıllardır baskı ve sömürü altında bulunan Kürt insanının kişiliği de ağır tahribata uğramıştır. Özellikle sömürgeci faşist TC rejimi, halkımızın ahlaki değerlerinden tutalım hemen hemen tüm değer yargılarıyla oynamış, bağımlı, hastalıklı, edilgen, uşak, kendi gerçekliğini dahi inkar eden bir kişilik şekillendirmeye çalışmış ve bunu büyük oranda başarmıştır.

Partimiz PKK, ortaya çıkışıyla birlikte, şekillendirilmek istenen bu kişiliğe karşı amansız

DEVİRİMCİ ADALET

bir mücadele vermiştir. PKK'de yargı bu temelde yapılmaktadır. Suç ve ceza esasları da buna göre hazırlanmıştır. Yargıda amaç; kişinin olumsuzluklarını, hem kişinin kendi gelişimini, hem de toplumsal gelişimimizi ve devrimimizi engelleyen kişilik anlayışlarını mahkum etmektir. Cezalarda yaptırım gücü olarak yargılanan kişinin olumsuzluklarını atması, kendini geliştirmesi, devrime hizmet etmesini sağlayan geliştirici cezalardır. Bir daha vurgulamak gerekir ki mahkum edilen anlayıştır, kişinin kendisi değildir. Devrimimizin temel bir özelliği budur. Yani kişiliğe karşı sürdürülen şiddetli bir savaş vardır. Örnek olarak, kişinin pratiğine bakıldığında objektif olarak sürekli olumsuz, ajan bir pratik sergilemesi söz konusu olmuştur, buna karşı partimizin yargılaması nasıl olmuştur? Kişi şiddetli bir yargılamaya tabi tutulup, mevcut Kürt gerçekliğimiz göz önünde bulundurulurken söz konusu kişiye bir daha yaşam hakkı tanınabilmiştir. Hatta ajan olarak gönderilen, düşürülmüş kişileri dahi kazanmayı temel almıştır. Eylemlerde esir alınan TC askerlerinin yargılandıktan sonra bırakılma durumları birer örnektir. Ancak devrimi engelleyen, devrimimizle oynayan, devrimimize zarar vermede dayatıcı olan kişilerin cezası doğal olarak tasfiye olacaktır. Başkanımızın bu konuda bir belirlemesi vardır: "Bir insanın yüzde bir dahi olumlu

yanı olursa, onun o yüzde birlik olumlu tarafını alarak kazanmaya çalışmalıyız." Başkanın bu belirlemesi yargılamamızın temelini oluşturmaktadır. En son ihanet savaşından sonra ülke alanında yapılan Birleşik Savaş Konferansı sürecinde şiddetli bir yargılamanın yapılması ve geçmiş savaş pratiğimizin değerlendirilmesiyle birçok kişiye yeniden verilen şanslar, mahkum edilen küçük burjuva liberal anlayışlar ve diğer anlayışlar, partimizin yaşamının özüne, yüceliğine, yargı sisteminin yüceliğine somut bir örnektir.

Kongre, konferans ve Bağımsızlık Mahkemeleri en önemli yargı organlarımızı oluşturmaktadır. Bunun yanında yaşamımızın her gününde olumsuz kişiliğimizin yargılanması söz konusudur. II. Kongre'de oluşturulup IV. Kongre'de onay gören Bağımsızlık Mahkemelerimizin temsili olan Zagros Bağımsızlık Mahkemesi, devrim sürecindeki savaş mahkemelerimizdendir. Soruşturma komisyonlarımızın suç zanlısını kapsamlı bir soruşturma sürecine tabi tutmasından sonra hazırlanan iddianamenin mahkemeye sunulmasıyla yargılama yapılır. Mahkeme, yine tüm savaşçı güç tarafından yapılır. Mahkemeyi yürütmeye görevini, savaşçı güç içinden seçilmiş olan üç veya dört kişilik mahkeme heyeti yapar. Zanlının soruşturmasına katılmış olan, soruşturma komisyonunun bir elemanı iddianameyi ve iddia-

nameyle birlikte ceza önerisini de mahkemeye sunar. Karar gücü de mahkemeye katılmış olan tüm savaşçılardır. En son Parti Merkezi'nin onayıyla mahkemede alınan ceza uygulanır. Tabii ki, şartlara göre de bazı değişiklikler yapılabilir. Sıcak savaş ortamındaki mahkemeye, birçok imkan ve şartları bulunduğu ortamda yapılan mahkemelerin suçluya vereceği ceza aynı olmayacaktır. Mahkemelerimizde, içinde bulunan şartlar, imkanlar değerlendirilip kişiyi kazanma, düşmüş olan kişinin yüzde bir dahi o-

lumlu tarafı olsa, onu o olumlu tarafından tutup geliştirme temel noktadır. Devrime ve topluma zarar vermeyecekse, tutulacak en küçük insani yanı var ise yeniden yaşam şansı verilebilir. Kişi yine de kazanılmaya çalışılır.

Bağımsızlık Mahkemelerimizden biri de Halk Mahkemeleridir. Toplum, yani halk içinde suç işlemiş veya suçlu duruma düşmüş kişilerin halk tarafından yargılanması, halkta demokrasiyi geliştirme temelinde yapılan mahkemelerdir. Karar gücü veya jüri hal-

kın kendisidir. Özellikle içinde bulunduğumuz bu devrim sürecinde, halkımızın her yönüyle kendisini düşmandan koparması, artık kendi sorunlarını kendisinin çözmesi, halk iradesini geliştirip, oturtma, halk demokrasisini geliştirme açısından çok önemli rolü vardır. Günümüzde devrimin geliştiği alanlardaki kitlemiz, sorunlarını kendisi çözmekte, suç teşkil eden durumları kendi mahkemelerinde, kendisi karar gücü olarak çözmektedir. Bu anlamda PKK'de ve PKK ile birlikte Kürdistan'da gelişen adalet, yargı sistemi çağın modern, en ileri yargı sistemidir.

□ ○ □

Denge aşamasına MERHABA

(Baştarafı 3. Sayfada)

rasyona çıktıkları alanda operasyon güçlerine ARGK gerillaları 24 Eylül'de 9 ayrı yerde puslu kurdular ve pusular sonucunda toplam 30 asker öldürüldü. Ulaşılabildiğimiz gerilla kaynakları TC güçlerinin 3 gündür uçaklar ve helikopterler desteğinde Govendê Dağı'nı kuşatma altına almaya çalıştıklarını, ancak şu ana kadar 40 kayıp vererek başarısız kaldıklarını, ayrıca çıkan çatışmalarda 1 gerillanın şehit düştüğünü, 2 gerillanın da hafif şekilde yaralandığını belirttiler.

ÇUKURCA (KURD-HA): Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Kaşuri muntıkasındaki Serbesta Karakolu ARGK gerillalarının basıldı. 24 Eylül'de gerçekleşen baskında 20 asker öldürüldü, 3 adet G3 si-

lahı, 1 adet roketatar olmak üzere büyük miktarda mühimmat da el konuldu. Eylem sırasında Kemal (Şırnaklı) isimli gerilla şehit düştü. Söz konusu haber TC'ye ait radyolarda 9 gerillanın şehit olduğu şeklinde verilmişti.

BİTLİS (KURD-HA): Yine 24 Eylül günü Bitlis'in Hi-

zan ilçesine bağlı Çiyayê Hêstır muntkasında operasyona çıkan devlet güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 12 asker öldü, 2 asker de yaralandı. Gerilla kaynakları radyoda 5 gerillanın şehit düştüğü şeklindeki haberin doğru olmadığını ve gerilla kaybının olmadığını belirttiler.

Koruculuğa büyük darbe: 56 ölü

SİİRT (KURD-HA): Siirt'in Şirvan ilçesine bağlı Daltepe (Hertamis) ile Kalkancık (Matelit) köylerine yapılan gerilla baskınında 56 korucu ve yakını öldürüldü.

4 Ekim tarihinde akşam saatlerinde baskına uğrayan Daltepe ile Kalkancık'ın korucu köyleri oldukları ve bu nedenle eylemin ARGK gerillalarının yapıldığı öğrenildi.

Telefonla görüştüğümüz Garzan Eyalet Komutanlığı baskın yaptıkları iki köyün de korucu köyü olduklarını, defalarca silah bırakmaları için kendilerini uyardıklarını ancak silah bırakmamakta direndiklerini belirtti. Komutanlık söz konusu köylerin geçmişte gerillaların şehit düşmesine yol açtıklarını da sözlerine ekledi.

Savaşta bölge ayrışmalarına doğru...

(Baştarafı 13. Sayfada)
kadar kurmakla görevlidir so-
rularına yanıt vermesi lazım-
dır. Böylece arazi denetimi ko-
nusunda daha somut bir ge-
nelleme ile gerilla mücadelesi-
nin geldiği aşamayı koymak
mümkündür. Buna bir yerde
"Kurtarılmış bölge" veya "Kı-
zıl bölgeler" meselesi denili-
yor. Artık Kızıl bölgeler, kur-
tarılmış bölgeler meselesi gün-
demleştiriliyor, zaten yaşanan
biraz da budur. Ülke daha şim-
diden pratikte böylesi bir ayrış-
mayı hızla yaşamaktadır, yapıl-
ması gereken buna hükmet-
mek, bunun için de daha yo-
ğun bir şekilde bu bölgeler me-
selesi üzerinde durmaktır.

Kurtarılmış Alanlar

Bu nedenle sınırim bu ko-
nuda bazı ülke devrimlerini
yeniden incelemekte yarar var-
dır. Çin, Vietnam veya başka
ulusal kurtuluş devrimlerinin
bu konudaki tecrübelerine ye-
niden göz atılabilir, ama bizce
en önemlisi bunu kendi pra-
tiğimizde, kendi ülke koşul-
larımızda arayıp en iyisini bul-
mak, her alana geldiği aşama-
ya göre bir tespitle hakkını
vermek olacaktır. Fakat bilin-
mesi gereken bir gerçeklik de
vardır ki, mevcut savaşın sey-
ri, gücümüzün dağılımı göz
önüne getirildiğinde, yine si-
yasal durumlar değerlendiril-
diğinde artık kurtarılmış böl-
gelere doğru yönelmek müm-
kündür. Bu anlamda bunu na-
sıl somutlaştırabiliriz hususu
üzerinde durmak gerekecek-
tir. Burda yapılan şüphesiz bir
genelleme düzeyinde olacaktır,
bunun daha iyisini hiç şüp-
hesiz somutu yaşayanlar ya-
par. Örneğin bir Botan'ın bü-
tünüyle böyle bir süreci yaşa-
yacağı açıktır ve yaşanan da
zaten biraz da budur. Botan
daha şimdiden yarı kurtarılmış
bir durum arz ediyor. Bir-
çok alandan devlet askeri güç
olarak ve daha fazla da siyasi
otorite olarak atılmış durum-
da. Yapılması gereken bu du-
rumu biraz daha derinleştir-
mek ve şekillendirmek oluyor.
Ama daha tutulması gereken
arazi, yeraltının geliştirilmesi,
birçok stratejik-taktik hattın
tutulması, kısaca daha ileri bir
adım atılması için yayılma me-
selelerine yeni bir anlayışla ba-
kılması gerekir. Şüphesiz bu-
nun için de somut bir reçete
verilemez, günlük düşman ta-
kibiyle, haftalık düşman değ-
lendirilmesiyle bunlar değ-
lendiriliyor. Savaş taktikleri
günlük, haftalık, aylık olarak
yapılır, bunlar çok yaratıcı bir
şekilde ele alınmadı mı, tabii
ki savaşta tıkanma olur, bek-
lenmedik bir durumla da karşı-
laşılabilir. Kısaca savaş artık
tam bir doktrindir ve tabii ki
günlük olarak beyne, yüreğe
hükmeden anlayış ve tutum-
dur. İnsanın beyni, ruhu, ya-
şamı, soluk alıp veriş bile bu
savaşa göre ayarlanmadı mı 24
saatini onun nasıl geliştireceği
üzerinde yoğunlaşmayla ge-
çirmedi mi bazı geçici başa-
rılar elde edilse bile hazin son-
larla karşılaşmak her zaman
mümkündür. Ama savaşla tam
bütünleşmiş bir ruh, beyin, ya-
şam, ona adanmış irade, yoğun-
laşma ile en zor olanı bile

başarmak, en çıkılmaz sanı-
lan durumları bile aşmak müm-
kündür ve bu pratikte de defa-
larca kanıtlanmıştır. Dolayı-
sıyla tüm bu hususlarda çok
yoğun, çok iddialı olan işi bi-
raz ilerletebilir, genel bilgiyle,
yoğunlaşmamış kişilikle ko-
muta gücünün savaşı geliştiri-
mesi düşünülemez. Yaman bir
komuta gücü, komuta kişiliği,
yoğunlaşmayı en üst düzeyde
yaşayandır. Ordu işleyiş ve bü-
tün coğrafya üzerindeki haki-
miyeti iliklerine kadar kim du-
yarsa komutada başarıyı o sağ-
layabilir ve böyle olanın da sa-
vaşa hükmetmesi kaçınılmazdır.

Sözünü ettiğimiz Botan i-
çin kurtarılmış bölge yaklaşı-
mıyla savaşımı ele almak hem
imkan dahiline girmiş hem de
kendisini artık dayatmaktadır.
Dolayısıyla bu alanda savaşım
böyle bir seyir izleyecekken ve
komuta bunun üzerinde yo-
ğunlaşacakken, yine Botan'a
ulaşması gereken bazı bölge-
ler de benzer yaklaşımlarla
derinliğine ele alınıp üzerinde
tartışılırken belirtmek gereken
diğer bir husus da ara bölgeler
veya karışık bölgelerdir. Yani
bununla da gerillanın takım
düzeninde olduğu, fakat pek
araziye denetleme, arazide u-
zun süreli çatışmayı yapma du-
rumunda olmadığı bölgeler-
dir. Vur-kaç taktikleriyle, giz-
liliğe büyük özen göstererek,
hareketli bir tarzda gerillanın
sonuç aldığı bölgeler oluyor.
Buralar az-çok gerillanın oldu-
ğu ve fakat kızıl bölgelere göre
hareket, eylem tarzının aynı
olmaması gereken, daha çok
gizli, çevik (hareketlilik anla-
mında) olabilecek, baskında
da, pusuda da uzun vadeli çatış-
malardan kaçınacak birim-
lerle geliştirilecek hareket tarzı-
na sahip olmalıdır. Bu yer-
lerde cephe çalışmaları yoğun-
dur ve hatta biraz daha buna
ağırlık verilir. Yine milis biraz
daha yoğun çalıştırılabilir.
Tabii unutulması gereken bir
husus da kızıl bölgelerin aynı
zamanda iktidar bölgeleri oldu-
ğu ve ordaki halkın da gerilla-
nın tam denetiminde olduğu
ve artık işlerin halk iktidarı
gerçekliğiyle yürütüldüğüdür.

Bunların yanı sıra beyaz böl-
geler diye tabir ettiğimiz düş-
man merkezleri vardır. Bunlar
düşmanın günlük denetiminin
tam olduğu yerlerdir. Buralara
da sızma ve tam gizlilik kural-
ları dahilinde aniden girilir,
eylem yapılır, çıkılır. İçteki bi-
rimler de tamamen gizli çalış-
san birimlerdir. Burada gerilla
olmaz. Her ne kadar deyim ola-
rak bir "şehir gerillası"ndan
söz edilirse de şehir gerillası
diye bir gerillanın olmadığını
belirtmek gerekir. Oradaki bi-
rimler gerillanın gelip vurması
için hazırlık yapar, bu hazır-
lığı da milis dediğimiz güçler
yapar ki zaten beyaz bölgeler-
de bunların barınması, korun-
ması, iş görebilmeleri, kamufla-
jı daha mümkündür ve en önem-
lisi de düşmanın hiç ummadığı
yerde ön hazırlıklardır, ke-
şif-istihbarat vb. hususlardır,
milisin gerilladan daha kolay-
lıkla başarması mümkündür.
Yine bunun da güvenceye alın-
ması, örgütlendirilmesi, düşma-
nın acil yönelim ve provoka-
syonlarına ani denetimler kur-
ması cevap vermeler geliştir-
mesi, yine halkın, milis gücü-

nün örgütlenmesi vb. görevler
için bazı çok gizli, kendini iyi
koruyabilecek örgüt birimleri
oturtulur, tüm bunlar da geril-
lanın daha etkin darbe vura-
bilmesi, giriş ve çıkışının, yine
eyleminin sonuç alıcı olması
içindir.

Evet savaşımında artık bu be-
lirtilen bölge ayrışmalarına doğ-
ru bir seyir izlemenin dayatıcı-
lığı karşısında yapılması gerek-
ken bunun üzerinde oldukça
derinliğine, yoğun ve gerek-
tiğinde tüm yapıyı katarak tar-
tırmak, bazı sonuçlara ulaş-
mak ve bunun pratik hazırlıkla-
rıyla birlikte yüklenmek gerek-
mektedir. Dönem böylesi gö-
revlerin üzerine yürümeyi önü-
müze koyuyorsa bundan ka-
çınmak, savaşın geliştirilmeme-

TC ölüm döşğinde

(Baştarafı 4. Sayfada)

hiçte baharda işi bitirilecek bir
durum arz ediyor mu? Bu ne-
denle Genelkurmay Başkanı'n-
ın iddiası sadece bir istem ve
niyetten öteye giden bir duru-
mu arzetmiyor demek. Zira bu-
nun evveliyatı da çok iyi bilin-
mektedir. Daha 1984'te PKK'n-
ın silahlı eylemleri Eruh ve
Şemdinli baskınları ile baş-
ladığında yine hükümet ve as-
keri çevreler "24 saatte işle-
rini bitirir, köklerini kazarız"
demişlerdi. Sonra bu 24 saat
48 saat oldu, sonra "Sonba-
harda bitiririz" dediler, ardın-
dan "Bu kış PKK'nın işi ta-
mamdır" denildi. 1985 yılın-
da, "Artık belini doğrultamaz"
denildi ama her seferinde gi-
derek eylemler artıp dağda ge-
rilla sayısı arttıkça bu sefer
devlet tedbirler geliştirmeye
başladı. Ve bilinen olağanüstü
hal yasası, köy koruculuğu,
özel valilik -ki o zamanlar sü-
per vali diye sunulmuştu, şim-
di süper para zimmete geçir-
mekten yargılanması istenili-
yor- ve ardından birçok özel
yasalar çıkartılarak gerilla geli-
şiminin önü alınmak istendi.
Hep de "Bu kışta, bu baharda"
diye sözler verildi ve nihayet
en son Eşref Bitlis planı da
Güney Savaşı diye bilinen sa-
vaşta devletin tüm imkan ve
dayanaklarının seferber edil-
mesine rağmen boşa çıkınca,
uzun bir sessizliğin ardından
şimdi de yeniden "Baharda"
diye süre biçildiğine bakılırsa,
ve gerilla eylemlerinin 9 yıllık
süreçteki gelişimi gözönüne ge-
tirilirse baharda gerillanın çok
daha yüksek mesafeler kate-
deceğinin devlete, askeri çev-
relere verdiği tedirginliğin bu
tür konuşmaya yöneliyor. Öyle
ya devlet yetkilileri, aske-
ri çevreler ne zaman "PKK'n-
ın kökünü kazdık, kazıyo-
ruz" dediklerinde PKK'nın et-
kinliğinin sayısal-niteliksel art-
tığı görülmedi mi? Yine ne za-
man, "PKK'nın işini baharda
bitireceğiz" dediklerinde, sözü
edilen baharlarda daha güç-
lenmiş bir PKK ile karşılaş-
madı mı? Bu sefer de böyle
olmayacağının güvencesini Ge-
nelkurmay Başkanı neyle ve-
rebilir? Halk da, herkes de bu
cevabın merakı içinde!

Son günlerde Kürdistan'ın
hemen her alanında çok bü-
yük güçlerle, yine zırhlı araç-
larla karadan ve helikopter ile
uçaklarla havadan ağır bom-

si anlamına gelir ki bu da zafe-
rin eşliğinde ateşle oynamak de-
mektir. Yapılması gerekenin dö-
neme hakkını vermek olduğu
açıktır. Artık daha özgürleş-
tirilmiş sahalara, daha deneti-
me alınmış alanlara söz konusu
olacağına göre bunun bir yan-
dan savaş temeli üzerinde yo-
ğunlaşılırken, bir yandan da
halk temeli üzerinde yoğun-
laşmak da kaçınılmazdır.

Bu amaçla geliştirilen cep-
he çalışmalarının hızla yürü-
tülmesi ve neredeyse sonuç
aşamasına geldiği, ilk kez bir-
çok güç ve kişinin içinde yer
alacağı geniş kapsamlı bir olu-
şumun yolunun açıldığı ve bu-
na günlük çabalarımızla, biz-
zat desteklerimizle hayat hak-
kı kazandırma durumunda ol-
duğumuzu, bunun da dönemin
bir gereği olarak ele alınması

gerektiği ve bu nedenle de ru-
hunda bir parça yurtseverlik,
insanlık duygusu olanın her
türlü bireysel çıkar ve kaygıla-
rını bir yana bırakarak içinde
yer alma, bunun ilerlemesi i-
çin çaba sarfetme gibi bir gö-
revinin olduğu bilinmelidir.
Şüphesiz bu çalışmalar daha
da ilerletilecek ve sonuca gö-
türülmek için sorumluluğun
tüm gerekleri yapılacaktır. Ve
böylece, büyüyen gerilla ordu-
laşması, kurumlaşan ordulaş-
ma, araziye hakimiyeti sağla-
yan gerilla, halkı ile bütünleş-
en, kitle zemin örgütlülüğe
daha da kavuşan bir savaşım
artık sonuca doğru daha ka-
rarlı ve daha sonuç alıcı yönel-
mek için gerekli tüm imkanlar
hazır önümüzde durmaktadır.
Böylesi bir yükleniş karşısın-
da karşı gücün de yapacak faz-

la bir şeyinin olmadığını unut-
mamak lazımdır. En fazla ya-
pacağı, daha fazla bombardı-
man, daha fazla köy yakma,
yıkma, daha fazla cinayet ve
katliam olacaktır ki bu da da-
ha fazla ve daha yoğun olarak
kitlelerin düzenden kopuşunu
ve ulusal kurtuluşun saflarına
akışını, yine kitlelerin politik-
leşmesini, düzene kinlenişini
ve savaşımında daha aktif yerini
almasını ve gerek içerde, ge-
rekse dışarıda ister hükümetin
ister bir bütün devletin ve o-
nun yürüttüğü kirli özel sa-
vaşın teşhir ve tecritini getir-
mekten öte bir çabanın sahibi
olamayacaktır ki bu daha be-
lirtilen hedeflere yürümede ol-
dukça kolaylık sağlayacak ve
böylece ucu görünen zaferi ya-
kalamak her zamankinden da-
ha çok mümkün olacaktır.

ge aşamasına tırmanmakta oldu-
ğunu ve önümüzdeki dönem-
de kurtarılmış bölgeler olaca-
ğı ortadayken, devlet yetkilile-
ri de "Bahar'da işini bitirece-
ğiz" diyorlar. "İşini bitirmek"
denilen şey herhalde tüm den
boşaltılmış, yakılmış, harabe e-
dilmiş bir ülke oluyor. Çünkü
özellikle Botan alanından ge-
len haberlerde devletin son üç
ay içinde en az 15 askeri gar-
nizonu -ki tabur, alay düzeyin-
dedir- devlet tarafından boşal-
tılmış ve boşalan bu yerler ge-
rillalarca yakılarak gerilla de-
netimine alınmış, yine 100'e
yakın korucu köyü de silahsız-
landırılmıştır. Buna devletin
boşalttığı köyler de dahil edi-
lirse neredeyse Botan'da ge-
rilladan başka ve zaman za-
man operasyon güçleriyle gi-
rebilen devlet güçlerinden baş-
ka kimse kalmıyor veya yakın-
da o düzeye gelecek. Askeri
literatürde bu da o bölgenin
devletin denetiminden çıktığı
ve gerilla güçlerinin denetimi-
ne girdiği anlamına geldiği de
bilinir.

Öyleyse Orgeneral Doğan
Güreş neye dayanarak "PKK'n-
ın işini baharda bitireceğiz"
diyor? Herhalde güvendiği, if-
las eden "yenilmez" ordunun
yerine kurulması düşünülen "Ö-
zel ordu" oluyor. Ama özel
ordu zaten yıllardır MHP a-
diyla, ülkücü adıyla, Hizbul-
kontra adıyla, kontrgerilla, ö-

zel tim, köy korucusu adıyla
gerillaya karşı, hatta savun-
masız silahsız insanlara karşı
hem de bir kıyım makinesi o-
larak kullanılmaktadır Hatta
bu özel güçlerle birçok gaze-
tecisi, en son bir milletvekili
katledilmedi mi? Demek ki ö-
zel güç şimdi resmiyete kavuş-
turulmak isteniyor. İkide bir
generallerin "Ülkede kontr-
gerilla diye bir kuruluş yok-
tur" diye açıklamalarda bulun-
ma zahmetinden de kurtar-
mak için artık Anayasa'ya da-
hil edilmiş bir kontrgerilla or-
dusuyla katliamlara, kıyımla-
ra, göçertmelere, işkencelere,
faili meçhul cinayetlere bir res-
miyet kazandırılmış olunacak
ve böylelikle gerilla karşıtı, kim
varsın ve Kürdistan'da ne ka-
dar insan öldürürse yasal ola-
cak. Dolayısıyla mübah görü-
lecek, "Türkiye'nin milli bir-
lik ve bütünlüğü için" yapılmış
"Kutsal bir vatan görevi" ola-
cak! Herhalde Genelkurmay
Başkanı'nın hesabı bunun üye-
rine kurulmuş olmalı!

Ama yanlış hesabın döne-
ceği yerde vardır. Nice bahar-
ların yaşandığı gibi '94 Baharı
da gelecek ve yaşanacak. Eşref
Bitlis '93 Baharı'nı göremedi,
bakalım '94 Baharından sonra
hangi yeni paşalar, yeni Orge-
neraller hangi baharlara süre
biçecekler? Ne de olsa her yıl-
lın bir baharı var ama dilin
kemiği yok!

Örnek bir direniş tarihinin kirletildiği ülke: Filistin

(Baştarafı 9. Sayfada)

şı daha sert önlemlerin geli-
şmesi gündem konusu olacak-
tır. Filistin'de radikal güçlerin
anti emperyalist bir cephe de
birleşerek mevcut mücadele-
lerini daha da yükseltmeleri
yakıcı bir hal kazanıyor. Arap
alemi içinde, geçmişte olduğu
gibi bugünde Filistin radikal
güçleri bu rolü oynama duru-
mundadırlar. Emperyalizmin
planlarını boşa çıkarmanın en
sağlıklı yolu da bu birliktelik-
ten geçmektedir. Mevcut du-
rumun böylesi bir sonucu ka-
çınılmaz kıldığını belirtmek ge-
reker. Emperyalizmin bölge po-
litikasına bağlı olarak ortaya
çıkan bu durum Kürdistan so-
rununu da yakından ilgilendir-
mektedir. Emperyalizmin; ben-
zer yaklaşımı Kürt sorununda
da ortaya koyacağının işaret-
leri daha şimdiden görülmeye
başlanmış bulunuyor. Özellikle-

le Güney Kürdistan'a ilişkin po-
litika ve Kuzey Kürdistan üye-
rine geliştirilen planlar bu yön-
deki belirlemelerimizin doğru-
larına güç katmaktadır. Ancak
Kürt sorununda belirleyici o-

Abdullah ÖCALAN

KÜRDİSTAN'DA
KADIN VE AİLE

WEŞANÊN
SERXWEBÛN

İsteme adresi:
Agri Verlag
Vogelsanger Str. 286
50825 Köln

lan PKK faktörünün emperya-
lizmin cesaretini kırmakta ol-
duğunu burada önemle belirt-
mek gerekir. Yani Kürt sorunu
Filistin meselesinin benzeri ol-
mayacaktır. Dolayısıyla bölge-
de Kürt sorunu emperyalizmin
çıkarlarını tehdit eden unsur
olarak varlığını koruyacaktır.
Emperyalizm ve bölge gerici-
liği bu engeli aşamayacaklar-
dır. Bundan hareketle diyebi-
lizir ki emperyalizm Kürt soru-
nunda sınıfta kalmıştır ve sınıf-
ta kalmaya mahkum olmuştur.
İsrail ile Filistinli güçler ve
Arap ülkeleri arasında -1948
yılında İsrail devletinin kurul-
masıyla birlikte- meydana ge-
len önemli olayları kapsayan
ve sorunun bu yıllar içerisinde
nasıl bir süreç izlediğini kap-
sayan küçük bir araştırma ya-
ynlıyoruz. Böylece günümü-
deki barış ve birbirini karşılık-
lı kabul etme aşamasına nasıl
gelindiğini kısa da olsa gör-
müş olacağız.

“Türkiye’nin olumsuz tavrı tepki ile karşılaşabilir”

(Baştarafı 14. Sayfada)
hiç mi yoktu?

Başında da belirttim, gireceğimiz toprakların devleti girmemize izin vermeli. Bu anlamda eski Yugoslavya’da bizim vardı, her zaman girebilmek için antlaşmamız vardı. Ama Türk hükümetiyle henüz bu sorunu çözemedik. Ama çözeceğimize inanıyorum. Orta Asya ülkelerine, Ermenistan, Azerbaycan, Gürcistan vb. birçok ülkede çalışmalara başladık. Hepsinden de izin alarak çalışmalarımıza başladık.

–TC’nin Kürdistan’da sür-

dürdüğü kirli savaştan zarar görenlere insani temelde yardım sunmak amacı ile Kürt özgürlük mücadelesi Kürt Kızıl-Ay’ını (Hevya-Sor) kurduklarını ilan ettiler. Şayet size işbirliğini teklif ederlerse, bunu nasıl karşılırsınız?

İnsanlığa hizmet için kurulan tüm örgütlerin başarılı ve iyi hizmet yapmalarını isteriz. Ancak Hevya-Sor’la bu aşamada ilişkiden veya maddi destekten söz edemem. Henüz erkendir. Kendi milletine yardımcı olsun. Bizim çalışmalarımız daha çok bağımsızdır.

Yani yapılması gerekeni, kendi olanak ve elemanlarımızla yaparız. Bir savaş ortamında, tarafların yardım kuruluşlarına yardım yapmak yanlış yorumlara yol açar. Durum siyasi-sidir. Bundan dolayı yardımı direk kendimiz yapmaya çalışırız. Yıllardır tecrübelerimiz bunu zorunlu hale getirmiş durumda.

Kürdistan’daki savaşta, PKK defalarca esir aldığı Türk askerlerini koşulsuz serbest bıraktı. TC ise yakaladığı gerillaları ya kurşuna diziyor ya işkencede öldü-

rüyor ya da bölücülükten ömürboyu hapse mahkum ediyor. Bugün binlerce Kürt asıllı siyasi tutuklu Türk cezaevlerinde. Bu duruma ne diyor-sunuz?

Siyasi tutuklu veya savaş esirleri sorunu bizim için çok önemlidir. Direk bizim çalışmamızdır. Ancak daha önceki sorularınızın cevabı çerçevesinde belirttiğim gibi, taraflar bölgeye girmemizi veya arabuluculuk yapmamızı isterse, görevimiz gereği yaparız. Bugün Türkiye’de çok sayıda siyasi tutuklunun bulun-

duğunu biliyoruz. Siyasi tutuklularla ilgili, işkenceye karşı birçok örgüt defalarca araştırma ve açıklamalar yaptılar. Durumlardan şu veya bu şekilde haberdarız. Ancak kendi incelemelerimiz bizim için en önemli kaynaktır. Örneğin geçen yıl, PKK’nin esir aldığı altı asker vardı. PKK bu esirleri gözetimimizde serbest bırakmıştı. Askerler PKK militanlarının kendilerini iyi davranışlarını da belirtiyorlardı. Bizim için elbette bu iyi bir olay. Bu tavrın süreklilik arz etmesini diliyoruz.

Son olarak sizin Uluslararası Kızıl-Haç organizasyo-

nu adına Türk ve Kürt halklarına vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Kısaca şunu söylebilirim: İnsanlık, barış ve dostluk hepimiz için en yüce olanıdır, onun yanında yer almak gerekir. Türk ve Kürt halkları dostluğu, kardeşliği ve barışı en iyi şekilde hak ediyor. Çabalar da bu yönlü olmalıdır.

Söyleşiniz için gazetemiz Berxwedan adına size teşekkür ederiz.

Ben de size ve gazetenize teşekkür ederim.

□□□

(Baştarafı 8. sayfada)
alanlarla ilgili projelere çomak sokması doğal karşılanmalıdır. Öte yandan İran’ın da TC ile ilgili kaygıları Rusya’nın kaygılarından az değildir. Büyük bir Azeri nüfusa sahip olan İran, TC’nin Azerbaycan üzerindeki etkinliğinden hoşlanmamaktadır. Tabii ABD’nin de bu projeye kayıtsız kalamayacağı, TC ne kadar ABD uşağı olsa da, ABD de uşakların elinde fazla koz olmasınık istemez. Bu bakımdan da ABD’nin bu boru hattı projesi yerine buna alternatif başka boru hatları projelerini tercih etmesi söz konusu olabilir.

Almanya ise TC ile işbirliği içinde böyle bir boru hattı projesini belki destekleyebilir. Ancak Almanya’nın sadece TC ile değil, İran ile olan ilişkilerini de dikkate almak gerekir.

Özcesi bu boru hattı projesinin gerçekleşmesinin önünde birçok engel var. Ancak çok iyi ve ince dengelere oturulmuş çıkarlar uyumlu hale getirilebilirse, o zaman gerçekleşebilir.

– Bir anlamda savaş, böyle bir projeye uluslararası düzeyde tartışılır ve bir unsur olarak dikkate alınır duruma mı geliyor? Yani bu vesileyle, Kürt sorununun yeni bir boyut alacağını düşünebilir miyiz?

–Evet oldukça güzel bir soru. Savaşın büyük olduğu, yalnız büyük olmakla kalmayıp bölge ve dünya dengelerini etkilediğini biz uzun süreden beri belirtiyoruz. Kaldı ki, bölge devletleri ve bölge ile ilgilenen devletler, savaşın bu niteliğini her gün hissetmektedirler. Yine de bölge ile ilgili bu tür somut projeler savaşın yakıcılığını ve mutlaka sorunun çözülmesi gerektiğini hatırlatması bakımından önemlidir ve bu doğaldır. Bu projeler ulusal kurtuluş savaşımızı, uluslararası düzeyde yeniden tartıştırır ve Kürt sorununun başka boyutlarının da farkına varılmasına vesile olur. Böyle bir durumda bu sorunun çözümü kimi devletleri yeni hamleler ve yeni projelerle ortaya çıkmaya zorlar.

–Bir diğer petrol boru hattı da Irak- (Güney Kürdistan)-Midyat-Yumurtalık. Bu boru hattının kapalı olması nedeniyle yıllık gelir kaybı, 1990’da 260 milyon dolar olarak açıklanmıştı. Açılması yeniden gündemde, tartışılıyor.

“Boru hattına güvence vermeyiz!”

şılıyor. Bu konuda da bir öneriniz var mı? Değerlendirir misiniz?

–Zaman zaman Irak (Güney Kürdistan)-Yumurtalık boru hattının açılması gündeme getiriliyor. Ancak bunun gerçekleşmesi kolay değil. Bunun önünde de birçok engel var. Engellerden biri Güney Kürdistan’da bu boru hattının gü-

venliğinin sağlanması gerekir. Bu konuda BM veya ABD izin vermeden tam güvenlik sağlanamayacağı ortadadır. Kuzey Kürdistan’da bundan sonra boru hattının güvenliğini sağlamak kolay değildir. Yine diğer bir yanda boru hattının açılmasına TC’nin izin verebilmesi için, ABD’nin de onay vermesi gerekir. Boru hattının açılması diğer ambargolarla

yakın bağlantılıdır. Her halde Irak’ın da kimi hesapları ve kaygıları var. Irak’da TC’nin ekonomik sıkışıklığını biliyor. Yalnız Irak’ın değil TC’nin de böyle bir boru hattına ihtiyacı olduğunu söylemek yanlış olmaz. Tüm bu sorunlar çözümlenebilirse, boru hattı yeniden gündeme gelebilir. Ancak biz ihtimal vermiyoruz. Eğer diğer sorunlar çözülse de, bi-

zimle ilgili sorunun çözülmesi kolay değildir. Biz kesinlikle boru hattının Türkiye’yi güçlendirmesi için işlemesine izin vermeyeceğiz. İşlemesinin tek koşulu ulusal kurtuluş savaşımızın bu boru hattının varlığından şu veya bu düzeyde yararlanması olabilir.

Yine Güneyli güçlerin de bu petrolden pay istemesi gündeme gelebilecek diğer bir

Avrupa’da Gençlik

(Baştarafı 22. Sayfada)
dir. Engellerse, ortaya özgül kurumlar çıkmaz ve bu da ulusal çapta kurumlaşmayı engeller. Örneğin cephe yalnız başına bütün siyasal ve örgütsel sorunların çözümü olsaydı, ona bağlı kitle birliklerin kurulmasına belki hiç de gerek duyulmayacaktı. Fakat kitle birliklerine gerek olduğuna göre, o zaman kurulan bu birliklerin kendi kitle alanlarında örgütlenerek, kurumlaşarak yetkinleşmeleri, güç ve otorite haline gelmeleri zorunludur. Kısaca bizde ulusal ve toplumsal alanda yaşanan iç içelik, pra-

tikte, örgütlenmede, kurumlaşmada ve mücadelede illkelliğe ve amatörlüğe yol açmalıdır. Varsa böyle bir durum, mutlaka aşmamız gerekiyor.

Şunu da çok iyi biliyoruz: Örgütsel gelişme ve kurumlaşmada geçmişten gelen tarihi bir mirasımız yoktur. Var olanlar, sömürgeci yapı ve kurumlar ile bunlarla bütünleşmiş olan feodal-aşiret yapı ve kurumlardan ibarettir. Halkımız ve bir bütün olarak toplumsal güçlerimiz kendi çıkarlarına hizmet eden ve kendisinin olan parti, cephe ve ordu

gibi gelişkin ve yetkin çağdaş örgütlere, çeşitli kitlesel ve kültürel birliklere, meclis, hükümet ve devlet gibi son derece gelişkin, yetkin ve güçlü ulusal kurumlara ve yine çeşitli ekonomik, sosyal, kültürel ve akademik gibi demokratik ve mesleki kuruluşlara sahip değil ve yabancıydı. Bunlarla ancak PKK öncülüğünde ve ulusal kurtuluş mücadelemiz sayesinde tanışmış ve sahip olmuştur. Fakat hala ne teoride ne de pratikte tam olarak bu kurumların önemi ve rolü kavranmamıştır. Aynı şekilde çoğu örgüt ve kurumun halkımız ve toplumsal güçlerimiz için ne kadar önemli ve

gerekli oldukları bilinmemektedir. Teoride fazla bir sorun yoktur, fakat iş pratiğe gelince değişiyor. Bu da kurumlarımızın örgütlenerek, kurumlaşarak pratik işlerlik kazanmasını zorlaştırıyor. Oysa her kurum kendi görev alanını eğitip örgütlemese, gelişip yetkinleşemez. Elbette yeniden doğan, savaşarak uluslaşmayı, halklaşmayı ve insanlaşmayı bir arada yaşayan, kendini kurtuluşa götürerek kimlik ve kişilik kazanan, özgürleştiren ve bu süreç içinde her şeyi baştan yaratmak, kurmak ve işlerliğe kavuşturmak zorunda olan bir halk ve toplumsal güçler için, başında her şeyin

mükemmel olması ve yürümesi mümkün olmaz, fakat süreç içinde bunun mutlaka sağlanması gerektiği de açıktır. PKK gerçeği, halk olarak bize, sömürgeci ve feodal-komprador düzen döneminde yitirdiğimiz her şeyi, ulusal kurtuluş mücadelemizle tekrar kazanabileceğimizi ve zafer kazanarak çağdaş halklar düzeyine erişebileceğimizi göstermiştir. Ulusal kurtuluş mücadelesinde kurtuluşa gideceğimiz gibi, örgütsel gelişme ve kurumlaşma alanındaki eksikliklerimizi de deneyim ve eğitim yoluyla gidererek, ulusal düzeyde örgütlenme ve kurumlaşmaya erişmeyi başaracağız.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, Avrupa’daki gençliğimiz de ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemize sahip çıkarak, aktif bir rol oynamaya başlamıştır. Eğitim ve örgütlenmesini geliştirerek, bunu daha da güçlü kılmamız mümkündür. Çeşitli yöntemlerle ülkemizdeki durumu daha etkin bir şekilde Avrupa’daki gençliğimize taşıyarak, ülkeyle bütünleşmesini sağlamlaştırabiliriz. Gençliğimizle daha yoğun ilişkiye geçerek, sorunlarını gidermede daha yoğun bir çaba harcayarak, eğitim ve örgütlenme düzeyini artırarak, harekete ve eyleme geçmesini daha da etkili kılabilir ve ülkeye daha etkin bir dönüş yapmasını gerçekleştirebiliriz. Zaten ulusal kurtuluş mücadelemiz geçen her gün gençliğimizi daha fazla etkileyerek bünyesine çekmekte, bağımsızlık ve özgürlük istemlerini kamçılıyarak harekete ve eyleme geçirmektedir. Bu gelişmeye bir de gençlik birliği yoğun bir çalışma temposuyla, eğitim ve örgütlemeye karşılık verdiğinde, gençliğimiz bütün gücüyle ayağa kalkacak ve savaşacaktır. İçinden geçtiğimiz dönem, yaşadığımız seferberlik durumu, tüm halkımızda olduğu kadar gençlik kesimimizde de büyük bir patlamanın gerçekleşmesi zorunlu olmaktadır.

Çiller’in yurtdışı çıkarması çaresizliğin destek arayışlarıdır

(Baştarafı 19. Sayfada)
setçisinin diyemeyeceği gafları yapmıştır. Kürtlerin hakları sorulduğunda; “Kürtlerin sahip oldukları hakların yüzde 10’una Almanya’daki Türkler sahip değildir”, insan hakları ihlalleri sorusuna ise “Almanya’da Türkler yakılıyor” cevabını vermiştir. Bu sözler siyaset tarihinde Guines Rekorlar kitabına girecek gaflardır. Ülkesinde Kürt sorunu diye bir sorun yoktur, ulusal sorun yoktur diyen bir iktidar, Kürtlerin haklarının derecesini itiraf etmektedir. Türkçe bile bu sözün büyük bir gaf olduğunu ve uluslararası ilişkilerde Türkiye’nin önüne çıkarılacağını söylemiştir. Ancak özel savaş rejiminin başka bir alternatifi de olmadığından, İngilizce düşünüp Türkçe cevap veren bir makyaj muhamesiyle idare etmektedir.

Özel savaş rejiminin sözcüsü Ertuğrul Özkök itiraf etti; “Türkiye bir daha bu fırsatı yakalayamaz. Uluslararası dengeler ancak bu kadar PKK aleyhine olabilir. Bundan sonra dengeler PKK lehine gelecektir. Dolayısıyla elimizi çabuk tutup bu fırsatı kaçırmayalım.” Özel savaşın isteminin ne kadar gerçekleştiği ortadadır. Yal-

çın Doğan buna tahammül edemiyor; Bir Alman televizyonu, Çiller’in haberinden sonra bir Kürt kadınıyla yaptığı görüşmede Kürt kadınının Kürdistan’daki kirli savaşı teşhir eden anlatımının Yalçın Doğan’ı çıldırtıyor. Hem de ağzında salya, burnundan sümük, kudurmuşçasına bir şekilde saldırıyor. Monaco’da olimpiatlarda içine düştükleri acizliği, organizasyona çamur atarak cevaplıyorlar.

Evet, Çiller bir özel savaş makyajıdır. Donuk bakışlı gözlerindeki sahte gülümseme, maskenin altındaki cehennem suratı ve beyindeki canavarı gizlemeye yetmiyor. Kadınlığı bu kadar bilinçlice ön plana çıkarılan birisiyle, bu kadar ilişkiler yaratılabilir. Tahsin Öztin, başbakanın fiziksel güzelliğini överken, kalemıyla adeta Çiller’i soymakta, ölçülerini santimlemektedir.

Sonuç olarak Çiller şahsın-

Kürt kimliğinin korunmasında önemli bir rol oynayan Yezidiler

(Baştarafı 12. Sayfada)
sin. Çeşitli mesleki birliklerin, dini birliklerin ERNK’nin çatısı altında birleşmesi ve birlikte mücadele etmesi her bir birliğin gelişmesi için engel değil, tam tersine destektir. Zaten farklı dinlere sahip yurtseverler aynı mesleki birlikler içinde mücadelesini sürdürüyor. Fakat kendi dini birliklerini kurmak isteyenler bunu da yapmaları mücadelenin yararınadır.

Yezidiler düşmanın propagandasına inanmamalıdır. Yezidilerin Kürt olmadığı, Kürdistan bağımsızlaşınca yine

Yezidiler baskı görecektir iddiası düşmanımızın kocaman bir yalanıdır. İnsanları duyarsız kılmak, tedirgin etmek, mücadeleden soğutmak için bu kocaman yalana başvuruluyor. Aynı şey Alevi Kürtler için de geçerlidir. Her halktan, her dinden PKK’nin şehitleri vardır. Yine her halktan, her dinden PKK’nin militanları, savaşçıları ve kitlesi vardır. Bu açık örnek düşmanın yalanlarını ıspatlamaya yetmiyor mu?

Bundan böyle hiçbir Yezidi ilişkisiz ve örgütsüz kalmayı kabul etmemeli. Yezidi din-

darlar kendi birliğini oluşturup geliştirmeli. Herkes bu dinin direngen, ulusal özü koruyucu, birleştirici özüne sahip çıkmalıdır. Sünnisi, Alevisi, Yezidisi ile bütün Kürtlerin birbirinin inancına saygılı davranması durumunda birliğimiz pekişir, mücadelemiz güç kazanır ve zafer yakınlaşır. Partimiz önderliğindeki mücadeleye şimdiye kadar yaptıkları katkı ile yurtsever Yezidilerin bundan sonra da birliklerini pekiştirip kararlı yürüyüşlerini sürdüreceklerine inanıyoruz. Yezidiliğin esas özü de bunu gerektiriyor.

“Haydi Ferhat!.. Çayı sen içç..”

Dağlar renklenmeye başlamış, bayrağımızın renklerini oluşturmuştu. Tepelerde yeşillikler canlılığını korurken, Rebass (Okçun)lar geniş, kırmızı tepsiler şeklinde yapraklarını açmış, yamaçları kırmızıya boyamışlardı. Eteklerde ise sararmış ot ve ağaç yaprakları toprağa serili sarı bir kilim gibiydi. Tüm bu görüntüler arasında kara lekeler güzelim manzarayı öylesine çirkinleştirmişti ki, bakıldığında adeta bayrağa hançer saplanmışçasına bir görüntü, ihanet görüntüsünü veriyorlardı. İki gündür süren uçak bombardımanları sonucunda güzelim orman küle dönüşmüş, Kürdistan dağlarında kara lekeler oluşturmuşlardı. Kürdistan’da yeni bir ihanet yaşanıyor. Tarihin hem de en büyük ihaneti...

Ali ve Haşim bir kayanın altında oturmuş, yanlarından akan incecik dereye bakıyorlardı. Haşim elindeki kleşi açmış, şütuktan kestiği bir parçayla temizliyordu. Ali dere nin akıntısını izlerken, gözlerinin önünden değişik olaylar geçiyordu. Arada bir simsiyah kaşlarını çatarak ağaçların arasında parlayan güneşe bakıyor ve tekrar sessizce akan dereye gözlerini dikip düşüncelere dalıyordu. Kafasında çakan şimşekler ve öfkesini dişlerini sıkarak dışa vuruyordu. “Sabri, Aydın, Ruhat ve diğer arkadaşlar, 1 düşman tarafından şehit düşseler neyse, arkadan vurulmak en kötüsü. İhanet bunların iliklerine kadar işlemiş. Yıllardır düşmana karşı mücadele ver ve şimdi de böyle büyük bir ihanete yaşı. Nasıl kendini böyle düşürürsün, bu ihanete nasıl kendini alet edersin? Ama senin suçun yok ki, seni bu hale düşüren, seni kendi çıkarları için satanlar. Onlardan yüz yıllık ihanetin hesabını soracağız. “Yaşasın TC, bımre PKK” diyecek kadar kendini sattın ha! Hesabını soracağız! Yeter artık bu kadar halkımızı sattığın!” Ali elinde salladığı çubuğu dereye attı, Haşim’e dönerek:

–Güneş batmak üzere, arkadaşlarla bir toplantı yapalım. Bundan sonra uçakların geleceğini sanmıyorum.

Haşim elindeki kleşin tüm parçalarını takmıştı. Mekanizmayı iki defa çekip bıraktıktan sonra namıyü havaya tutup tetiğe bastı. Boşa vuran iğnenin “çıt” sesinden sonra emniyeti kapatarak ayağa kalktı.

Haşim karşıdaki kayanın altında oturan Brusk’a seslenerek:

–Heval, arkadaşlara söyle yu karıdaki düzlükte toplansınlar toplantımız var.

Brusk silahını alarak ilerideki kayanın altında manga manga oturan arkadaşların yanına yaklaştı. Takım komutanı olan Xebat’a:

–Heval yukarıdaki düzlükte toplanacağız, hemen hazırlanın.

Sonra dereyi atlayarak diğer takımlara gitti. Xebat kalyalıkta uzanan savaşçılarına dönerek:

–Duydunuz, hareketlenin, bu gece yine vuracağız.

Reşo BKC’sini alıp Gabar’ın yanına yaklaştı. Gülererek:

–Bunlardan ihanetin hesabını soralım. Arkadan vurmak ney-

miş görsünler. Bu defa sert kayalara çarptılar, bizleri ne sanıyorlar bu alçaklar! –Hadi hadi yine BKC’ni öttürme fırsatı buldun. Tabii vuracağız. Biliyor musun! Beyaz arabalarımız, dolarlarımız var mıшта gelip alacaklarmış. Yahu insan bu kadar enayi olmaz be. Bu allahın dağında araba ne gezer. Un dediler hadi neyse, yağ dediler depolarımız dolu.

“Goşte mırıışkan” dediler, onu biz de bulamadık. Ya bu araba nerden çıktı? Keriz mi bunlar be?

–Arkadaşlar söyledi: Lelikan’a saldırırken hayvan sürüleri gibi saldırıyorlarmış.

–Kolay mı? Açlıktır tabii. Sadtam’a böyle saldırısalardı, muh-tariyeti çoktan alırlardı.

–Kürttür işte, kendisine gelince kahraman kesilir. Tarihte de hep böyle olmuştur. Düşman bakmış yenemiyor, ne yapmış? Bizi birbirimize düşürerek amacına ulaşmış. Neyse gidelim.

Güneş dağların arkasına çekilmiş gökyüzünü kızıl bir renge boyamıştı. Düz bir alanda tüm savaşçılar geniş bir halka

–Heval ben her zaman hazırım. Duydun mu Gurzo “Yaşasın TC, bımre PKK” demiş.

Bir anda herkes gülmekten kırılmaya başladı. Ali savaşçılara konuştuğu bozuk Türkçesiyle:

–Size bir haber! Mahmut’un mahmutlamasını geçmeye çalışmışlar, iki ölüyle geri kaçmışlar. Bizim “Mahmutlama” işe yaradı.

Kıyasıya savaş ortamında yükselen kahkaha sesleri dağlarda yankılanarak karanlığın derinliklerine yayıldı.

Toplantı bitmiş, gerekli düzenlemeler yapılmıştı. Herkes ateşin etrafında oturmuş. soh-

kızıyor muyum?

–Ama sen BKC’ni kullanıyorsun. Senin yardımcın olacak adam mıyım ben be!

Bu söz Reşo’yu tamamen kızdırmıştı.

–BKC yardımcısı olmak kötü mü? O kadar arkadaşın savunmasını yapıyorsun. Reşo’nun yardımcısı olduğun için kendini şanslı saymalısın.

–Şaka yaptım. Bana takılacak tın değil mi?

–Hem hepimiz saldırıya girsek kim savunmamızı yapacak? Bu iş kolektivizmle olur.

–Hemen bana felsefe yapmaya başladın yine. Neyse bir dahaki sefere mutlaka saldırıda yer

ra yanında duran Kato’ya yaklaşıp hafif bir fısıltıyla:

–Hedefimiz şu karşıdaki ateşler, ikisi gerçek mevziler, diğer ikisi de sahtedir. Yanılmak içindir. –Tamam!

–B-7 ve ilk taramadan sonra saldıracağız. Çok hızlı olmalıyız.

Daha sonra bisivingci olan Ferhat’a yaklaştı:

–Saldırı parolasını verir-vermez ilk önce sağdaki ateşlere vuracaksın, sonra soldakilerine.

–.....!

Baran ve Gabar’a:

–Siz şu yukarıya gidin, karnasla kuş bile uçurtmayacaksınız. Yalnız giderken dikkatli olun.

nun üstündeki kavurmadan bir parça alarak:

–Bu Rubarok eyleminde çetelerden aldığımız ineklerin eti olmalı, tam da işimize yaradılar.

Ali komutanlara dönerek:

–Yemekten sonra hemen hareket edelim. Eylemden sonra toplanacağımız nokta geçen hafta yaptığımız eylemin toplanma noktasıdır. Haydi hareket edelim. Hepimize serkeftin!

–Serkeftin!

–Serkeftin!

Karanlıkta süren zorlu bir yolculuktan sonra herkes eylemdeki yerini almıştı. Haşim karşıdaki dört ateşe iyice baktıktan sonra

betçi belirdi. Haşim seslere kulak kabarttı. Nöbetçilerden biri elindeki çayı diğerine uzatarak. –Al çay iç. Diğeri: –Yok sen iç, ben sonra içerim.

“Sen iç, yok sen iç” diye karşılıklı ikramlar sürüyordu. Haşim’in bir an kulakları yırtan yüksek sesi karanlıkta yankılandı:

–Haydi Ferhat! Çayı sen iç!... Biji Serok APO!

Ferhat nişanını almış, B-7’nin tetiğine basar basmaz bir patlama sesiyle birlikte ateş topunu andıran roket karanlıkta yıldız gibi kayarak nöbetçilerin bulunduğu ateşin tam ortasına vurdu. Dağları titreten ikinci bir patlamayla etrafa ateş parçaları saçıldı. Ferhat yardımcısının hazırladığı ikinci roketi fırlattı. Ama roket patlamadı. Haşim:

–Bir tane daha, haydi!

Tüm silahlardan dolu gibi mermi boşalıyordu. Diğer yandan Ferhat’la birlikte diğer B-7’ciler de karanlıkta şimşekler çakarak mevzileri darmadağın ediyorlardı. Haşim’in sesi yine yükseldi. Saldırı parolasını veriyordu:

–Aydın!... Aydın!...

Saldırı grubu kesiksiz taramalarla mevzilere doğru ilerledi. Taramalarla birlikte bombalar müthiş ışıklar saçarak geceyi kızılaştırdılar. Bir anda ortalık cehenneme döndü. Silah, bomba, roket sesleri, barut kokusu ve ihanetçilerin “oy daye”, “teslim... teslim!...” sesleri karanlığı deliyordu.

Mevzileri ele geçiren Haşim ve diğerleri slogan atarak direnenlerle çarpışıyorlardı. Bir süre sonra Haşim geri çekilme parolasını verdi. Yer yer çarpışmalarla geri çekilmelerini yapan Haşim ve saldırı grubu ana savunmadaki savaşçıları da alarak ilk geri çekilme noktasına doğru yol aldılar. Bu arada başka yerlerden silah sesleri yükseliyordu.

–İki yaralı, şehit yok. Şimdi sıra diğer arkadaşlarda. Bu gecenin birinci baskını idi, ihanetin hesabını soracağız!

Haşim arkadan gelen son sayıyı aldıktan sonra elindeki telsizden düşmanın telsiz hat tını açtı. “Yardım! Yardım gönderin basıldık!” “Biz de basıldık” konuşmaları duyuldu. Haşim araya girerek bozuk bir Soranice’yle “durumunuz nasıl” dedi. Telsizden Soranice bir cevap verildi: “Neden gece saldırıyorsunuz?” Haşim hemen karşılık verdi: “Özgürlük vadisi, Xankürkê türbeniz olacak.”

Kafasından gündüz dinlediği telsiz konuşmaları geçti. İhanetçilerin biri telsizden bayan savaşçılara küfür ediyordu. Buna kızan Ferhat yoldaş, “Savaşırıyorsanız bari namusluca savaşın. Küfrediyorsanız bana edin. Ama bayan yoldaşlarımıza dil uzatmayın. Onlar halkı için canlarını seve seve feda eden, halkı için kanlarını döken onurlu insanlardır. Siz onların bir damla kanı kadar olamazsınız. Rica ediyorum onlara dil uzatmayın. Biraz namuslu olun, namusluca savaşın.” Telsizin kapanmasıyla ortam bir anda sessizliğe büründü. Haşim karanlığın sessizliğini bozdu:

–Diğer arkadaşlar da başladı. Bizimki gecenin ilk baskını oldu. Yaptıkları ihanetin hesabını soracağız, diyerek karanlığın derinliklerine daldılar.

şeklinde oturmuş, yapacakları eylemin merakı içindeydiler. Herkes “acaba hangi noktayı vuracağız, keşke saldırı grubunda yer alsam...” şeklindeki düşüncelerle toplantının bir an önce yapılmasını istiyordu. –Hevalé Reşo hazır mısın? Reşo gülererek:

bet ederek hareket saatini bekliyordu. Reşo’nun yanında oturan Şoreş de bazı arkadaşlar gibi kızgın ve moralini bozmuştu. Reşo yardımcısı Şoreş’e hem takılmak hem de teselli vermek için: –Heval niye üzülüyorsun ki, bak ben de savunmadayım. Ben

alacağım.

Yönetimde Ali, Haşim, keşfe giden Herdem, Zerdest ve Hawar oturmuştu. Keşifte not ettiklerini kağıda çizip planı tartışıyorlardı. Tartışmadan sonra plan ve nereden hareket edileceği netleştirildi. Yemeklerini yerken Zerdest naylo-

fazla ses çıkartmayın. Görüyorsunuz bulduğumuz yer hem çıplak hem de yamaçtır. Farkına varırlarsa saldıramayız. İnisiyatif bizde olmalı!

Haşim tüm görevlendirmeleri yapmış, saldırıacakları anı bekliyorlardı. Bir anda sağdaki iki ateşin çevresinde iki nö-